

ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီး

(ဆောင်းလွှဲ)

ဝဇ္ဇာ ကာယကျင့်ပရိတ်ကြီး

နှင့်

ဝဇ္ဇာ အာမသုံးပရိတ်များ

ဆရာသောင်းလွင် [ဘီအေ]

[အစိုးရ ဓမ္မာစရိယ နှင့် သက္ကသိဟ ဝဋ်သကာ]

ပရိတ်တိုင်းတွင် နိဒါန်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ပါဠိ၊ အဓိပ္ပာယ်ပြန်
သိမှတ်ဖွယ် အစုံပါသည်။

ပထမအကြိမ်
၁၉၇၆-ခု ဩဂုတ်လ

အုပ်စု

၃၀၀၀

ပန်းချီ

မောင်ငွေထွန်း

ရောင်းစျေး

၈-ကျပ်

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်တင်လှ [၀၂၀၃၀ မြဲ]

နေလင်းစာပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၁၊ ၁၂၅-လမ်း၊
ကန်တော်ကလေး ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ ဦးသောင်းလွင် (မြဲ-၀၈၀၄)

နည်းသစ်စာအုပ်တိုက်

၂၂၈၊ ကျိုက္ကစံလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်။

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဤစာအုပ်ကို ရေးသား နိုင်သည်မှာ ပါဠိဘာသာနှင့် ပိဋက
စာပေများသင်ကြားခွင့်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပညာ အ
မျိုးမျိုးကို သင်ကြားပေးခဲ့ကြသည့် အာစရိယ ဂိုဏ်းဝင် ဆရာ
သခင်အပေါင်းတို့ ၊ ဘေးရင်း၊ ထိုသို့ သင်ကြားခွင့် ရရန် ထောက်ပံ့
ပေးကြသော ကွယ်လွန်သူ ကျေးဇူးရှင် မိဘများ ဖြစ်ကြသည့်
ဦးပေါ်ထွန်း၊ ဒေါ်သွယ်တို့အား၎င်း၊ မွေးစား မိဘများ ဖြစ်ကြ
သည့် ဦးကြာသိုင်း၊ ဒေါ်နွယ်မြိုင် မိသားစုတို့အား၎င်း၊ ပြန်တန်
ဆာမြို့ အင်အိုစီနှင့်အထွေးထွေးကိုယ်စားလှယ် ဦးပု ဒေါ်သောင်း
ရှင် မိသားစုတို့အား၎င်း၊ စာရေးသူ ဂ-နှစ်သားအရွယ် မိခင်ကြီး
ကွယ်လွန် ပြီးနောက် မိခင်၏ တာဝန် များကို ဆက်လက် ကမ်း
ဆောင်ခဲ့ကြသော ကွယ်လွန်သူ အမများဖြစ်ကြသည့် ဒေါ်အေး
ဘုတ်၊ ဒေါ်အေးကျော် တို့အား၎င်း၊ တခင်ကြီး အသက်ကြီး လာ
သော အခါတခင်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို အဆင်ဆင့် ဆက်လက်
ဆောင်ဆောင် ခဲ့ကြခြင်းဖြင့် စာရေးသူအား တခင်ကြီး အတွက်
ကြောင့်ကြမဲ့ပညာသင်ကြားခွင့်ပေးခဲ့ကြ သည့်အကိုကြီးဦးစံအေး
ဒေါ်သန်းရီ၊ အကိုလေး ဦးထွန်းအေး၊ ဒေါ်ကျင်ရွှေ၊ ညီဖြစ်သူ
ဦးသန်းမောင် ဒေါ်ခင်မေ မိသားစုတို့အား၎င်း၊ စာရေးသူအား
စာရေးခွင့်ရရန် အိမ်ထောင်တာဝန်အားလုံးကို ထိန်းသိမ်းဆောင်
ရွက်ပေးသူ ဇနီး ဒေါ်တင်ရီအား၎င်း၊ ဤစာအုပ်ဖြင့်ကျေးဇူးတင်
ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

သောင်းလွင်

၇-၈-၇၆

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

(၁) ပရိတ်တော်သမိုင်း

၁။	ပရိတ်ဆိုတာဘာလဲ	၁၇
၂။	ဘုရားမပွင့်မီက ပရိတ်တော်စခဲ့	၁၈
၃။	တေလပတ္တဇာတ်နှင့်ပရိတ်	၂၀
၄။	မောရဇာတ်နှင့်ပရိတ်	၂၂
၅။	ဝဋ္ဋဇာတ်နှင့်ပရိတ်	၂၂
၆။	ခန္ဓဇာတ်နှင့်ပရိတ်	၂၃
၇။	ဘုံရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပရိတ်တော်ရွတ်ခဲ့၏	၂၃
၈။	ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပရိတ်တော်နာခဲ့၏	၂၄
၉။	ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပရိတ်ကိုခွင့်ပြုခဲ့၏	၂၄
၁၀။	ဘုရားမဟာသည့် ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်များ	၂၅
၁၁။	ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ပရိတ်အစဉ်အလာ	၂၆
၁၂။	ရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသ ခေတ်ပရိတ်တော်များ	၂၇
၁၃။	မြန်မာနိုင်ငံသုံး ပရိတ္တသုတ်များ	၂၈
၁၄။	မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၈၁ အထိ ဝဋ္ဋသုတ်နှင့် ဗုဗ္ဗဏသုတ်မရှိသေး	၃၀

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၅။	ကုန်းဘောင်ခေတ် ပရိတ်ကြီး (၁၀) သုတ်	၃၂
၁၆။	ကိုလိုနီခေတ်နှင့်လွတ်လပ်ပြီးခေတ် ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ် ဖြစ်လာ၏	၃၄
၁၇။	အမွန်မပါ ထူခြားသော ပုဗ္ဗဏှသုတ်	
၁၈။	ပျောက်ကွယ်လုပတ်တတ် ဖြစ်နေသော ပုဗ္ဗဏှ သုတ်ဆိုင်ရာ ဆရာစဉ်ဆက် သြပါဒ	
၁၉။	ပရိတ်နာလို့ အန္တရာယ်ကင်းသလား	၃၉
၂၀။	ပရိတ်ရွတ်သူ အင်္ဂါသုံးပါး	၄၁
၂၁။	ပရိတ်နာသူ အင်္ဂါသုံးပါး	၄၁
၂၂။	ကိုယ်ကျင့်ပရိတ် အင်္ဂါသုံးပါး	၄၁
၂၃။	ပရိတ်မှာ ဘာကြောင့် တန်ခိုးရှိသလဲ	၄၂
၂၄။	ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တန်ခိုး	၄၂
၂၅။	သစ္စာခံဌာန တန်ခိုး	၄၄
၂၆။	မေတ္တာပွားခြင်း တန်ခိုး	၄၄
၂၇။	ဘုရားရဟန္တာ နတ်ဗြဟ္မာတို့ တန်ခိုး	၄၅
၂၈။	နတ်တွေကစောင့်ရှောက်သလော	၄၇
၂၉။	ဓမ္မပိတိစွမ်းအားတန်ခိုး	၄၈
၃၀။	ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီးဆိုတာဘာလဲ	၄၉
၃၁။	မရွတ်နိုင်လျှင် ဖတ်ပါ	၅၁
၃၂။	အိမ်သုံးပရိတ်ဆိုတာ ဘာတွေလဲ	၅၂
၃၃။	ရေးသားပုံအစီအစဉ်	၅၃

မာတိကာ

(၂) ပါဠိရွတ်ဖတ်နည်း

၃၄။	ပါဠိဖတ်နည်း သိသင့်ခြင်း	၅၅
၃၅။	ရ,ကောက်ကို လျှာလိပ်ဖတ်ပါ	၅၆
၃၆။	ယပင့်, ရရစ်သံ အပိုမထည့်ရ	၅၆
၃၇။	မြန်မာ၌မရှိသော လုံးကြီးတင်သေးတင်အသံ	၅၆
၃၈။	က-ဂ အဆင့် ဖတ်ထုံးများ	၅၇
၃၉။	စ-ဇ အဆင့် ဖတ်ထုံးများ	၅၇
၄၀။	တ-ဒ-ဋ-ဌ-ပ-ဗ အဆင့် ဖတ်ထုံးများ	၅၈
၄၁။	ကင်းစီ နှင့်ဥလေး ညကြီး အဆင့်ဖတ်ထုံးများ	၅၉
၄၂။	ဏ-န-ပ-လ-ဟ အဆင့် ဖတ်ထုံးများ	၅၉
၄၃။	ပါဠိ ယပင့်, ရရစ် ရွှေစာလုံး ဖတ်ထုံးများ	၆၀
၄၄။	ပါဠိ ဝဆွဲ ရွှေစာလုံး ဖတ်ထုံးများ	၆၁
၄၅။	သကြီး ခေါ် သ, နှစ်လုံး ဆင့် ဖတ်ထုံးများ	၆၁
၄၆။	ဝိဘဇ္ဇနိသံ ထည့်ဖတ်သင့် မသင့်	၆၂

(၃) ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်

၄၇။	ပရိတ်မရွတ်မီ နတ်များကို ဖိတ်ခြင်း	၆၄
၄၈။	ပရိတ်ဘန်ခိုး	၆၆
၄၉။	နတ်တို့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမည့် အန္တရာယ်များ	၇၁

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅၀။	မင်္ဂလသုတ်နိဒါန်း	
၅၁။	မင်္ဂလာမည်ခြင်းအကြောင်း	၇၇
၅၂။	မင်္ဂလာပြဿနာ အေးငြိမ်းသွားပုံ	၇၈
၅၃။	လက်တွေ့ကျင့်စရာမင်္ဂလာ	၇၉
၅၄။	မင်္ဂလာအကျိုးပြု ချီးကျူးချက်	၈၄
၅၅။	မင်္ဂလသုတ်မှာ သိစရာ	၈၄
၅၆။	ရတနသုတ်နိဒါန်း	
၅၇။	ရတနသုတ်အမ္ဋနိ	၉၀
၅၈။	နတ်တို့ကို တိုက်တွန်း ဆုံးမခြင်း	၉၂
၅၉။	ရတနာသုံးပါးနှင့် နိဗ္ဗာန် သောတာပန်တို့၏ ဂုဏ် ထုတ်ဖော်၍ သစ္စာဆိုချက်များ	၉၃
၆၀။	သိကြားမင်းက ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုး၍ မေတ္တာပို့ပုံ	၁၀၂
၆၁။	ရတနသုတ်မှာ သိစရာများ	၁၀၃
၆၂။	မေတ္တာသုတ်နိဒါန်း	
၆၃။	မေတ္တာအကျိုးများ	၁၀၇
၆၄။	မေတ္တာသုတ်အမ္ဋနိ	၁၀၈
၆၅။	မေတ္တာရွှေ့ပြေး အကျင့် ၁၅-ပါး	၁၀၉

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၆၆။	မေတ္တာအကျဉ်းအကျယ်ပို့ပို့	၁၁၀
၆၇။	မေတ္တာဘာဝနာမှမဂ်ဖိုလ်သို့ကူးနိုင်ပုံ	၁၁၃
၆၈။	မေတ္တ သုတ်မှာသိစရာများ	၁၁၃
၆၉။	ခန္ဓသုတ်ပရိတ်နိဒါန်း	
၇၀။	ခန္ဓသုတ်အမ္မိမ္မိ	၁၁၆
၇၁။	မြွေနဂါ တို့အားမေတ္တာပွားပုံ	၁၁၇
၇၂။	သတ္တဝါအများအပြားပွားပုံ	၁၁၇
၇၃။	ပရိတ်အရံအဘားပြု၍ဘုရားရှိခိုးပုံ	၁၁၉
၇၄။	ခန္ဓသုတ်မှာသိစရာများ	၁၁၉
၇၅။	မောရသုတ်ပရိတ်နိဒါန်း	
၇၆။	မောရသုတ်အမ္မိမ္မိ	၁၂၅
၇၇။	တက်နေမင်းကိုရှိခိုး၍အရံအဘားပြုပုံ	၁၂၆
၇၈။	ဘုရားတရားကိုရှိခိုး၍အရံအဘားပြုပုံ	၁၂၆
၇၉။	ဝင်နေမင်းကိုရှိခိုး၍အရံအဘားပြုပုံ	၁၂၇
၈၀။	မောရသုတ်မှာသိစရာများ	၁၂၈
၈၁။	ဝဋ္ဋသုတ်နိဒါန်း	
၈၂။	ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်အမ္မိမ္မိ	၁၃၃
၈၃။	ငုံးမင်းသစ္စာပြုပုံနှင့်သစ္စာအစွမ်း	၁၃၅
၈၄။	ဝဋ္ဋသုတ်မှာသိစရာများ	၁၃၆

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈၅။	ဇေဂ္ဂသုတ်နိဒါန်း	
၈၆။	ဇေဂ္ဂသုတ်အမှုမ်း	၁၄၁
၈၇။	နတ်သိကြားတို့အားကိုး၍အကြောက်မပြေ နိုင်ကြောင်း	၁၄၄
၈၈။	ဘုရားဂုဏ် တရားဂုဏ် သံဃာဂုဏ် ပွားရန် ဘုရားဟော	၁၄၅
၈၉။	ဂုဏ်နာသုံးပါး ဂုဏ်ကိုပွားလျှင်အကြောက် ပြေနိုင်ကြောင်း	၁၄၉
၉၀။	ဂုဏ်တော်ပွားရကျိုး	၁၅၁
၉၁။	ဇေဂ္ဂသုတ်မှာသိစရာများ	၁၅၂
၉၂။	အာဠာနာဠိယသုတ်နိဒါန်း	
၉၃။	အာဠာနာဠိယသုတ်အမှုမ်း	၁၅၆
၉၄။	ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ဘုရားခုနစ်ဆူ ရှိခိုးဂီထာများ	၁၅၇
၉၅။	ရှေးဆရာတော်တို့ရေးထည့်သည့် ဘုရားရှိခိုးဂီထာများ	၁၅၈
၉၆။	အရပ်လေးမျက်နှာစည်းချုပ်	၁၆၃
၉၇။	နတ်မင်းလေးပါးအစောင့်ထားပုံ	၁၆၄
၉၈။	ရှိခိုးရိုသေမှုအကျိုးများ	၁၆၅
၉၉။	အာဠာနာဠိယသုတ်မှာသိစရာများ	၁၆၆

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၀၀။	အင်္ဂုလိမာလပရိတ်နိဒါန်း	
၁၀၁။	အင်္ဂုလိမာလပရိတ်အမှုမ်း	၁၇၀
၁၀၂။	သစ္စာပြုပုံ	၁၇၀
၁၀၃။	အင်္ဂုလိမာလသုတ်မှာ သိစရာများ	၁၇၁
၁၀၄။	ဗောဇ္ဈင်သုတ် နိဒါန်း	
၁၀၅။	ဗောဇ္ဈင်သုတ် အမှုန်း	၁၇၄
၁၀၆။	ဗောဇ္ဈင်ဂူ-ပါးပွား၍ သစ္စာပြုပုံ	၁၇၅
၁၀၇။	ဗေ.ဇ္ဈင်အကျိုး	၁၇၅
၁၀၈။	ဗောဇ္ဈင်သုတ်မှာ သိစရာများ	၁၇၇
၁၀၉။	ပရိတ်နာ၍ ရောဂါပျောက်မည်သော	၁၇၉
၁၁၀။	ပုဗ္ဗဏှသုတ် နိဒါန်း	
၁၁၁။	မေတ္တာပို့ အာသီသ	၁၈၂
၁၁၂။	နတ်တို့အား အမျှဝေ	၁၈၄
၁၁၃။	တိုက်တွန်းချက်နှင့် နတ်တို့ကိုပြန်ပို့ပုံ	၁၈၄
၁၁၄။	စည်းတားပုံ	၁၈၄
၁၁၅။	ရတနာသုံးပါးဂုဏ်နှင့် သစ္စာဆိုပုံ	၁၈၇
၁၁၆။	ကုသိုလ်ပြုချိန် အခါကောင်း	၁၈၈
၁၁၇။	ကောင်းမှုသုံးပါး ကြီးမားကြောင်း	၁၈၈
၁၁၈။	ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှာ သိစရာ	၁၈၉

မာ တိ ကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

(၄) အိမ်သုံးပရိတ်များ

၁၁၉။	အိမ်သုံးပရိတ်ဆိုသည်မှာ	၁၉၀
၁၂၀။	ဆဒိသာပါလသုတ်	၁၉၁
	အရပ်၆-မျက်နှာကို စည်းချခြင်း	၁၉၂
၁၂၁။	စက္ကပရိတ် ဓမ္မစက်၏အစွမ်းဖြင့် အရပ်၆-မျက်နှာမှ ၈ သန်းရှိသော ဘေ နှင့်ရောဂါစုံကိုကာ ကွယ်ခြင်း	၂၀၄
၁၂၂။	ပရိမိတ္တဇာလသုတ်	၂၀၅
၁၂၃။	ဓာရဏပရိတ် သိမှတ်စရာ	၂၀၉
၁၂၄။	ဗုဒ္ဓဓမ္မတရား ၁၈-ပါး	၂၁၄
၁၂၅။	ဓာရဏပရိတ်၏တန်ခိုး	၂၁၆
၁၂၆။	ခန္ဓိမသုတ် လမင်းပရိတ် သိမှတ်စရာ	၂၁၈
၁၂၇။	လနတ်သာ ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်း	၂၂၁
၁၂၈။	လမင်းပရိတ်	၂၂၁
၁၂၉။	ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် သိမှတ်စရာ	၂၂၂
၁၃၀။	ဓမ္မစကြာအမှတ်	၂၂၈
၁၃၁။	ဓမ္မစကြာတရား	၂၂၉
၁၃၂။	အနတ္တလက္ခဏသုတ် သိမှတ်စရာ	၂၅၂
၁၃၃။	အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမှတ်	၂၅၂

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၃၄။	အနတ္တတရား	၂၅၃
၁၃၅။	သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘုရားဂါထာ သိမှတ်စရာ	၂၆၁
၁၃၆။	သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘုရားရှိခိုး	၂၆၆
၁၃၇။	သမ္ဗုဒ္ဓေ မူကွဲ အမျိုးမျိုး	၂၆၈
၁၃၈။	သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘာကြောင့် အန္တရာယ်ကင်းသလဲ	၂၆၉
၁၃၉။	သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာ၏ ထူးခြားချက်	၂၇၁
၁၄၀။	မဟာသမဃသုတ် သိမှတ်စရာ	၂၇၂
၁၄၁။	နတ်ချစ်ဘုရားဘော်	၂၇၅
၁၄၂။	မဟာသမဃသုတ် အမွှမ်း	၂၇၉
၁၄၃။	မဟာသမဃသုတ် နိဒါန်း	၂၈၀
၁၄၄။	နတ်တို့၏ မျိုးနွယ် အမည်ကို ဟောကြားခြင်း	၂၈၇
၁၄၅။	နိဂုံး	၃၀၂

ပရိတ်တော် သမိုင်း

ပရိတ်ဆိုတာဘာလဲ

“ပရိတ္တ” ဟူသောပါဠိစကားကို မြန်မာတို့က “ပရိတ်တရား
တော်ပရိတ်ကြီး” ဟု ခေါ်ဆို ကြ၏။ ပရိတ္တ ဟူသော ပါဠိကို
ပရိ+တ္တဟူ၍ခွဲစိတ်နိုင်၏။ ပရိ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်ဒေသဖြစ်၍ တ္တ ၏အဓိပ္ပါယ်မှာကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်း
ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိတ္တ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ
ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ရောဂါဘေးရန်အန္တရာယ်တို့မှ ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်တတ်သော တရားဒေသနာတော်များဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏။
ပရိတ်တရားတော်ကိုရိုသေစွာယုံကြည်စွာနာကြားသောသူ၊ လက်
တွေ့ ကျင့်ကြံသောသူတို့အား ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှဖြစ်ပေါ်လာ
မည့်ရောဂါ ဘေးဒဏ် အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကင်းလွယ်ရန်
အတွက်ရှေးဆရာစဉ်ဆက်တို့ ရှုတ်ဆိုကြားနာသော ဘုရားဟော
သုတ္တန်ပါဠိများ၊ ထိုဘုရားဟောသုတ္တန်ပါဠိများမှ ထုတ်နှုတ်၍
ရှေးရဟန္တာဆရာတော်ကြီးများ စီစဉ်ရေးသားသော သုတ်များ

ကို ပရိတ်ဟုခေါ်၏။ ဘုရားဟော ပါဠိတော် မှန်သမျှရွတ်ဖတ် နာယူလျှင် အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်တားဆီးနိုင်စွမ်း သော်လည်း ဤသုတ်များကိုသာ ပရိတ္တအဖြစ် သီးသန့် ထုတ်နှုတ်စီစဉ်ရသည့် အကြောင်းကိုသက်ဆိုင်ရာပရိတ္တသုတ်များ၏ နိဒါန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

ဘုရား မပွင့် မိက ပရိတ် စခဲ့

ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်နာကြား၍ ဘေးအန္တရာယ်ကို အကာအကွယ်ပြုသော အစဉ်အလာသည် မည်သည့် ခေတ်ကစခဲ့သနည်း၊ ဂေါတမဘုရားရှင်မပွင့်မိကပင် ပရိတ်တော်များကိုရွတ်ဖတ်နာကြားသော အစဉ်အလာရှိနေပါသည်။ ကုလောဝကဇာတ်တော်တွင် မာဂဓတိုင်းမစလရွာသားမာဃလုလင်နှင့်အဖွဲ့တို့သည် လမ်းပြင် တံတားဆောက် စသည်ကောင်းမှုတို့ကိုပြုကာ လူငယ်တို့အားငါးပါးသီလ၌တည်စေ၏။ ထိုအခါ မစလရွာကိုပိုင်စားသော ရွာစားသည် ဒုစရိုက်မှုနည်းပါး၍ ဒဏ်ငွေများ မရသောကြောင့် မာဃနှင့်အဖွဲ့သားတို့ကို လူဆိုးသူခိုးများအဖြစ် ဖမ်းဆီး၍ဘုရင့်ထံပို့ကြ၏။ ဘုရင်လည်းမစစ်ဆေး မူ၍ထိုသူတို့ကိုဆင်ဖြင့် နင်းသတ်စေဟုအမိန့်ပေး၏။

ထိုအခါမာဃလုလင်က သူ၏အဖွဲ့သားတို့အားဤသို့သြဝါဒပေး၏။ အချင်းတို့၊ သင်တို့ ကျင့်သုံးခဲ့သော သီလ တရားတို့ကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ကြကုန်လော့၊ ကုန်းတိုက်သူရွာစား၊ သတ်မိန့်ပေးသောမင်းနှင့် နင်းသတ်မည့်ဆင်တို့ကို မိမိတို့ကိုယ်နှင့်ထပ်

တူထား၍ မေတ္တာပွားများကြကုန်လော့ ဟု သြဝါဒပေး၏။ ထို သြဝါဒအတိုင်း ဆရာတပည့်အားလုံးကျင့်သုံး၏။ ထိုသူတို့ကိုနင်း သတ်ရန် ဆင်တို့ကိုယူလာသောအခါ ဆင်တို့သည် ထိုသူတို့အနား သို့မလာဝံ့ဘဲ ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်လျက် ထွက်ပြေးကုန်၏။ အခြားအခြားသော ဆင်တို့ကိုယူလာသောအခါ ရှေးနည်းတူပင် အော်မြည်၍ ပြေးလေ၏။

ထိုအခါမင်းကြီးက ထိုသူတို့တွင် ဆေးလက်ဖွဲ့များ ဆောင် ထားခြင်းရှိမရှိ ရှာဖွေစေရာ ဆေးလက်ဖွဲ့ တစုံတရာ မရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ ထိုသူတို့အန္တရာယ်ကင်းရန် ရွတ်ဆိုသောပရိဝတ္တနမန္တာန် ရှိမရှိ စုံစမ်းစစ်ဆေးသောအခါ၊ မာဃအဖွဲ့သားတို့က ရှိသည်။ ထိုမန္တာန်မှာ အခြားမဟုတ် ကံငါးပါးကို လုံအောင်ထိန်းခြင်း၊ ဘံတား၊ လမ်း၊ ရေကွင်း၊ ရေကန်၊ ဇရပ်တို့ကို ပြုပြင်ဆောက်လုပ် ခြင်း၊ အလှူဒါနပြုခြင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများခြင်းများပင် ဖြစ်၏။ “အယံ အမှာကံ မန္တောဝ ပရိတ္တဉ္စ ဝုဒ္ဓိစာတိ” ဤသို့ ကံငါးပါးလုံခြင်း၊ ကောင်းမှုပြုခြင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများ ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏မန္တာန်ပင်ဖြစ်၏။ ပရိတ် အကာအကွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကြီးပွားကြောင်း တရားပင်ဖြစ်၏ဟု ပြောပြ၏။

မင်းကြီးသည် အကြောင်းကိုသိရသောအခါ ရွာစား၏စည်း စိမ့်ဥစ္စာတို့ကိုသိမ်းပိုက်ကာ မာဃအဖွဲ့အားပေး၏။ မာဃလူလင် ကိုလည်း မစလရွာစားအဖြစ်ခန့်၏။ ဤဝတ္ထု၌ ကံငါးပါးလုံခြင်း ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြုခြင်း တို့ကို မန္တာန်ပရိတ်ဟု ပြထားသော် လည်း အမှန်မှာ ဆင်တို့မနင်းမီအပြုလုပ်သောသီလတန်ခိုး အာနိ သင်ကိုဆင်ခြင်အောက်မေ့ ပွားများခြင်းနှင့် မင်းကြီး၊ ရွာစာ ၊

ဆင်တို့ကို ကိုယ်နှင့်ထပ်တူပွားများသောမေတ္တာပရိတ်သည်အဓိက ဖြစ်၏။

ဤစား ဘုရားလောင်းသည် မေတ္တာပရိတ်ကို ကိုယ်တိုင်ပွား များ၍အကျိုးခံစားခဲ့ရပုံသာကေတည်း။

တေလပတ္တဇာတ်

တေလပတ္တဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်းသည်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ သားအထွေးဆုံး ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်၏ အရိုက်အရာကို အကို တော်များသာ ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဟု စဉ်းစားကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ အား အကျိုးအကြောင်းကိုလျှောက် ထား၏။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့က ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းမဖြစ်နိုင်၊ ဂန္ဓာရတိုင်း တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွားလျှင် မင်းဖြစ်မည်။ သို့သော် ဗာရာဏသီနှင့် တက္ကသိုလ်အ ကြား ဘီလူးတို့သောင်းကျန်းသော ယက္ခကန္တာရရှိသည်။ ဘီလူးမ တို့က အာရုံငါးပါးဖြင့် ဖျားယောင်း လှည့်ပတ်၍ စားကြသည်။ အကယ်၍ဣန္ဒြေစောင့်စည်းလျက် သတိတရားဖြင့် သွားလေလျှင် အာရုံငါးပါးကိုမတပ်မက်လျှင် မင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့ကဟော၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းက တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွားမည်ဟု လျှောက်ရာပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့က ပရိတ်ရွတ်ပတ်တော်မူ၍ ပရိတ်သံနှင့်ပရိတ်ခြည်တို့ကို အဆောင်အဖြစ်ပေးလိုက်၏။ ဘုရား လောင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်မိဘတို့အားကန်တော့၍နန်းတော်မှ အဖော် ၅-ယောက်နှင့်အတူ သွား၏။ ဘုရားလောင်းသည်လမ်း

ခရီး၌ဘီလူးတို့က အာရုံငါးပါးဖြင့်ဖျားယောင်းလှည့်စားတတ်၍ သတိကြီးစွာထား၍လိုက်ရန်မူ၏။

လမ်းခရီးတွင် ဘီလူးတို့သည် ရွာကိုဖန်ဆင်းလျက် အာရုံငါးပါးတို့ဖြင့် ဖျားယောင်းကြ၏။ ရူပါရုံ၌ မက်မောသောသူသည် ဘီလူးမတို့၏ ရူပါရုံ၌တပ်မက်မော၍ ခြေထောက် နာသေးသည် နေခဲ့ဦးမည်ဆိုကာ နေခဲ့၍ ဘီလူးတို့ အစားခံရ၏။ ဤနည်းတူ သဒ္ဒါရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဠဗျာရုံ တို့ကိုတပ်နှစ်သက်သူတို့ ဤနည်းအားဖြင့်ဘီလူးစားခံကြရကုန်၏။

ဘီလူးမတယောက်သည် ဘုရားလောင်း မင်းသားနောက်သို့ သိုက်ရာ တက္ကသိုလ်ပြည် မြို့တံခါးဇရပ်တခု၌ ဘုရားလောင်းတည်းခိုနေစဉ် ဘီလူးမသည် လှပသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းလျက် တံခါးဝ၌နေ၏။ တက္ကသိုလ်မင်းသည် ထိုဘီလူးမအား တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ မိဘုရားအဖြစ် မြှောက်စား၏။ ဘီလူးမသည် ဘီလူးအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ နန်းတော်ဘုရားလုံးရှိ လူအားလုံးတို့ကို စားပစ်ကြသည်။

ဘုရားလောင်းသည် ထိုညအဖို့မအိပ်မူ၍ ပရိတ်သုံးကို ခေါင်းထဲ၌ထည့်လျက် ပရိတ်ချည်ဖြင့် အကာအရံပြုပြီးလျှင် သံလျက်ကို ကိုင်လျက် မိုးလင်းခဲ့၏။ နတ်တမျှလှပသော ဘီလူးမကိုကြည့်ပင် မကြည့်ဘဲ တည်ကြည်၍ ဉာဏ်အမြော်အမြင် ရှိသော ဘုရားလောင်းကို တက္ကသိုလ် ပြည်သားတို့က ဘုရင်မြှောက်ကြကုန်၏။

ဤကား ဘုရား အလောင်းတော်ဘဝကပင် ပရိတ်နာ၍ ပရိတ်သံပရိတ်ချည်ဆောင်ခဲ့၍ အန္တရာယ်ကင်းပုံတည်း။

ဆင်တို့ကို ကိုယ်နှင့်ထပ်တူပွားများသောမေတ္တာပရိတ်သည်အဓိက ဖြစ်၏။

ဤစား ဘုရားလောင်းသည် မေတ္တာပရိတ်ကို ကိုယ်တိုင်ပွား များ၍အကျိုးခံစားခဲ့ရပုံသာမကတည်း။

တေလပတ္တဇာတ်

တေလပတ္တဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်းသည်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ သားအထွေးဆုံး ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်၏ အရိုက်အရာကို အကို တော်များသာ ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဟု စဉ်းစားကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ အား အကျိုးအကြောင်းကိုလျှောက် ထား၏။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့က ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းမဖြစ်နိုင်၊ ဂန္ဓာရတိုင်း တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွားလျှင် မင်းဖြစ်မည်။ သို့သော် ဗာရာဏသီနှင့် တက္ကသိုလ်အ ကြား ဘီလူးတို့သောင်းကျန်းသော ယက္ခကန္တာရရှိသည်။ ဘီလူးမ တို့က အာရုံငါးပါးဖြင့် ဖျားယောင်း လှည့်ပတ်၍ စားကြသည်။ အကယ်၍ဣန္ဒြေစောင့်စည်းလျက် သတိတရားဖြင့် သွားလာလျှင် အာရုံငါးပါးကိုမတပ်မက်လျှင် မင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့ကဟော၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းက တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွားမည်ဟု လျှောက်ရာပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့က ပရိတ်ရွတ်ဖတ်တော်မူ၍ ပရိတ်သံနှင့်ပရိတ်ခြည်တို့ကို အဆောင်အဖြစ်ပေးလိုက်၏။ ဘုရား လောင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်မိဘတို့အားကန်တော့၍နန်းတော်မှ အဖော် ၅-ယောက်နှင့်အတူ သွား၏။ ဘုရားလောင်းသည်လမ်း

ခရီး၌ဘီလူးတို့က အာရုံငါးပါးဖြင့်ဖျားယောင်းလှည့်စားတတ်၍ သတိကြီးစွာထား၍လိုက်ရန်မှာ၏။

လမ်းခရီးတွင် ဘီလူးတို့သည် ရွာကိုဖန်ဆင်းလျက် အာရုံငါးပါးတို့ဖြင့် ဖျားယောင်းကြ၏။ ရူပါရုံ၌ မက်မောသောသူသည် ဘီလူးမတို့၏ ရူပါရုံ၌တပ်မက်မော၍ ခြေထောက် နာသေးသည် နေခဲ့ဦးမည်ဆိုကာ နေခဲ့၍ ဘီလူးတို့ အစားခံရ၏။ ဤနည်းတူ သဒ္ဒါရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ကိုတပ်နှစ်သက်သူတို့ ဤနည်းအားဖြင့်ဘီလူးစားခံကြရကုန်၏။

ဘီလူးမတယောက်သည် ဘုရားလောင်း မင်းသားနောက်သို့ လိုက်ရာ တက္ကသိုလ်ပြည် မြို့တံခါးဇရပ်တခု၌ ဘုရားလောင်းတည်းခိုနေစဉ် ဘီလူးမသည် လှပသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းလျက် တံခါးဝ၌နေ၏။ တက္ကသိုလ်မင်းသည် ထိုဘီလူးမအား တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ မိဘုရားအဖြစ် မြှောက်စား၏။ ဘီလူးမသည် ဘီလူးအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ နန်းတော်ဘုရားလုံးရှိ လူအားလုံးတို့ကို စားပစ်ကြသည်။

ဘုရားလောင်းသည် ထိုညအဖို့မအိပ်မူ၍ ပရိတ်သုံးကို ခေါင်းထဲ၌ထည့်လျက် ပရိတ်ချည်ဖြင့် အကာအရံပြုပြီးလျှင် သံလျက်ကို ကိုင်လျက် မိုးလင်းခဲ့၏။ နတ်တမျှလှပသော ဘီလူးမကိုကြည့်ပင် မကြည့်ဘဲ တည်ကြည်၍ ဉာဏ်အမြော်အမြင် ရှိသော ဘုရားလောင်းကို တက္ကသိုလ် ပြည်သားတို့က ဘုရင်မြှောက်ကြကုန်၏။

ဤကား ဘုရား အလောင်းတော်ဘဝကပင် ပရိတ်နာ၍ ပရိတ်သံပရိတ်ချည်ဆောင်ခဲ့၍ အန္တရာယ်ကင်းပုံတည်း။

မောရဇာတ်

ဘုရားလောင်းသည် နှုတ်အခါ ဥဒေါင်းမင်းဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။
အလောင်းတော် ဥဒေါင်းမင်းသည် နံနက်နေထွက်လျှင် နေမင်း
နှင့်တကွ ရှေးဘုရားရှင်တို့ကိုရှိခိုး၍ ပရိတ်အကာအကွယ်ကိုပြု၏။

ညနေ နေဝင်သောအခါ နေမင်းနှင့်တကွ ရှေးဘုရားတို့အား
ရှိခိုး၍ ညအတွက် ပရိတ်အကာအကွယ်ကိုပြု၏။ ထိုပရိတ်၏
အစွမ်းကြောင့် မင်းဆက် ၇-ဆက်တိုင်တိုင် မုဆိုးတို့သည် ဘုရား
လောင်းဥဒေါင်းမင်းကို မဖမ်းနိုင်ကြကုန်။ နောက်ဆုံး ဒေါင်းမ
နှင့် ထောင်ဖမ်းသောအခါ ပရိတ်ရွတ်ဆိုရန်မေ့လျော့သွားသော
အခါမှ အဖမ်းခံရ၏။

ဝဇ္ဇဇာတ်

ဘုရားအလောင်းတော် ငုံးမင်းဘဝဖြစ်စဉ် တောမီးသည်
အကြီးအကျယ် လောင်လာ၏။ အလောင်းတော် ငုံးမင်း
သည် အကောင်ပေါက်စဖြစ်၍ အမွေးအတောင် မစိုသေးသော
ကြောင့် မပျံနိုင်မသွားနိုင်၊ ထိုအခါအလောင်းတော်ငုံးမင်းက...

‘ငါ့မှာ အတောင်ရှိလျက် မပျံနိုင်ပါ။ ခြေထောက်ရှိလျက်
မသွားနိုင်ပါ။ မိဘနှစ်ပါးလည်း ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။ ဤမှန်
သော သစ္စာစကားကြောင့် အိုတောမီး၊ ဖယ်ရှားပါလော့’

ဟု သစ္စာပြု၏။ ထိုသစ္စာပြုခြင်း ပရိတ်တန်ခိုးကြောင့် တော
မီးသည် ၁၆ ပယ်အရပ်မှာပင် ငြိမ်းသွား၏။

ခန္ဓဇာတ်

ဘုရားလောင်းနုစဉ်အခါ ဟိမဝန္တာ၌ တပည့်ရသေ့တို့နှင့် နေစဉ် ရသေ့တပါးမြွေကိုက်သေဆုံးရာမှ ဘုရားလောင်းရသေ့ ဆရာကြီး ကဝိရူပက္ခစသော မြွေမင်းနဂါးမင်းတို့ကို မေတ္တာပို့ ရန် ညွှန်ကြားခဲ့၏။ ဟမေတ္တာပို့ခြင်း ပရိတ်တန်ခိုးကြောင့် ရသေ့တို့ မြွေကိုက်ခြင်းဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့၏။

အထက်ပါ ဇာတ်တော်ငါးဇာတ်တို့မှာ ဘုရားအလောင်း တော်နုစဉ်က ကိုယ်တိုင်ကျင့်သုံးခဲ့၍ သူတပါးတို့ကို ကျင့်သုံးစေခဲ့ ပြီး လက်တွေ့အကျိုးခံစားခဲ့ရသော သာဓက အထောက်အထား များဖြစ်၏။ ထိုဇာတ်တော်များအရ ပရိတ်ရွတ် ပရိတ်နာသော အစဉ်အလာသည် ဘုရားမပွင့်မီ အချိန်ကပင်ရှိနေကြောင်း သိရ ပေသည်။

ဘုရားကိုယ်တိုင် ပရိတ်ရွတ်ခဲ့

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ပရိတ်တော်ကိုရွတ်ခဲ့သည်။ ဝေ သာလီပြည်တွင် ဘေးကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်နေသောအခါ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွရောက်ကာ ညီတော် အာနန္ဒာအားရတနသုတ်ပရိတ်ကိုရွတ်ဆိုစေတော်မူသည်။ ဘုရား ရှင်ကိုယ်တော်တိုင်လည်းရတနသုတ်ပရိတ်ကို ရွတ်ဖတ်ဟောကြား တော်မူသည်။

အခါတပါး ရှင်မဟာကဿပနှင့်ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် မြတ်တို့ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေတော်မူသည်။ ဘုရားရှင် ကြားသိ

တော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်ကာ ရောဂါပျောက်
ဆင်းစေရန်အတွက် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပေးတော်မူသည်။
ထိုဘုရားရှင်ရွတ်ဆိုသော ဗေ ဇ္ဈင်္ဂပရိတ်၏အစွမ်းကြောင့် အရှင်
မဟာကဿပနှင့် ရှင်ခေတ္တသင်္ဃာန်တို့ ရောဂါမှ လုံးဝပျောက်ကင်း
သွားခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပရိတ်နာခဲ

တရံရောအခါ ဘုရားရှင်သည် မကျန်းမမာ ဖြစ်တော်မူ၏။
ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် စန္ဒမဒထရ်အား ခေါ်၍ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိတ်
ကို သင်ပေးကာ ဘုရားရှင်၏ အနီး၌ ရွတ်ဖတ်စေ၏။ စန္ဒမဒထရ်
ဆိုသောဗေဇ္ဈင်္ဂတရားတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် နာကြားတော်
မူသည်။ ထိုပရိတ်နာကြားပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည်ပကတိ
ကျန်းမာတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပရိတ်ကိုခွင့်ပြုခဲ့

သုတ်ပါထေယျပါဠိတော် အာဠာနာဠိယသုတ်၌ ဝေဿဝဏ်
နတ်မင်းကြီးက အချို့သာသနာတော်ကို မကြည်ညိုသောဘီလူး
တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာ လူရှင်ရဟန်းတို့အား ဖမ်းစားခြင်း၊ နှောက်
ယှက်ခြင်းများ ပြုတတ်ပါသည်။ ထိုဘီလူးတို့မဖမ်းစား မနှောက်
ယှက်နိုင်အောင် အာဠာနာဠိယသုတ်ပရိတ် အရံအတားကို ခွင့်
ပြုပါဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ လက်ခံ
တော်မူသဖြင့် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် အာဠာနာဠိယပရိတ်

အစီအရင်ကိုပြု၏။ ဝိပဿီစသော ဘုရား ၇-ဆူတို့အား ရှိခိုးကာ နတ်စစ်သူကြီးတို့၏ တန်ခိုးဖြင့်ဖမ်းစားသော ဘီလူးတို့အား လွှတ်ရန်စီမံခဲ့၏။ ဤသို့ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး လျှောက်ထားစဉ် လူသားထဲမှ မည်သူမျှမရှိ၊ နောက်တနေ့ နံနတ်မိုးလင်းသောအခါ ဘုရားရှင်သည် အာဠာနာဠိယ ပရိတ်အရံအတားကို ရဟန်းတို့သင်ယူထားရန် ရွတ်ဖတ်ကြရန် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ခွင့်ပြုဟောကြားတော်မူသည်။ အာဠာနာဠိယပရိတ်သည် ရဟန်းရှင်လူတို့၏ အကာအကွယ်အစောင့်အရှောက်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေချခြင်းငှာဖြစ်၍ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်၏ဟု ဟောတော်မူ၏။

ဘုရားဟောသည့် ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်များ

ဟိမဝန္တာအနီး တောအုပ်တခု၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများနေသော ရဟန်း ၅၀၀တို့အား နတ်တို့က ခြောက်လှန့်ကြသဖြင့် တရားကိုနှလုံးမသွင်း သမာဓိမရနိုင်ကြသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံပြန်လာကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ထိုတောသို့ပင် ပြန်သွား၍ မေတ္တာတရားပွားများကြရန် မေတ္တာသုတ်ကိုဟော၏။ ထိုသို့ဟောသည့်အတိုင်း ရဟန်းတို့က မေတ္တာတရားကို လက်တွေ့ပွားများကြသဖြင့် နတ်တို့က ရဟန်းတို့ကို မချောက်ဖျက်နိုင်တော့ဘဲ တရားအားထုတ်ကြရာ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ဝိနည်းစူဠဝါပါဠိတော်တွင် ရဟန်းတပါး မြွေကိုက် ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်က အလောင်းတော်ဘဝ ရသေ့ဖြစ်စဉ်က တပည့်ရသေ့တို့အား သင်ပေး ခဲ့ဘူးသော ခန္ဓပရိတ်ကို

ရဟန်းတို့အား သင်ပေး၏။ ရဟန်းတို့လည်း ဝိရူပက္ခစသော
မြွေမင်းကြီး လေးဦးတို့အား မေတ္တာ ပို့သဖြင့် ရဟန်းများ
မြွေဘေးမှကင်းဝေးခဲ့ကုန်၏။

သံယုတ် ပါဠိတော်တွင် တရားအားထုတ်ရန် တောအရပ်
သစ်ပင်ရင်း စသည်သို့ ချဉ်းကပ်သော ရဟန်းတော် တို့အား
ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်းများဖြစ်၏။ ထို့အခါ ဘုရား
ရှင်က ထိုသို့ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြစ်လျှင် ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့
ကိုဖြစ်စေ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်တော်တို့ကိုဖြစ်စေ၊ သံဃာတော်
တို့၏ဂုဏ်တို့ကိုဖြစ်စေ၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ရန် ဟောကြား၏။
ဤသို့ဆင်ခြင်အောက်မေ့သူအား ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ကြက်သီးထ
ခြင်း၊ ကြက်သေသေကာ ငိုနေခြင်းများ ပျောက်လိမ့်မည်ဟု
ဘုရားရှင် ဟောထားတော်မူ၏။

ဤမေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်တို့သည် သူတပါးအ
တွက် ရွတ်ဖတ်ပေးရန်ဟောခြင်းမဟုတ်၊ သူတပါးက ရွတ်ဖတ်
သည်ကို နာယူရန်မဟုတ်၊ မိမိကိုယ်တိုင် အန္တရာယ်ကင်းရေးအ
တွက် မိမိကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံရန် ဟောသောသုတ်များသာဖြစ်၏။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ပရိတ်အစဉ်အလာ

မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း
၅၀၀ ခန့်ကြာသောအခါ သာဂလတိုင်းပြည်၌ မိလိန္ဒမင်းကြီး
နန်းစံ၏။ ထိုမိလိန္ဒမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာ
တို့ကို ရှင်နာဂသိန်အား မေးမြန်း၏။ ရှင်နာဂသိန်မထေရ်က

ဥပမာဥပမေယျဖြင့် စုံလင်စွာဖြေကြားခဲ့ရာ မိလိန္ဒပညာဟူသော ကျမ်းတဆူပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ ထိုကျမ်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာအစဉ်အဆက် ထတုရားဟောပါဠိတော်နှင့် တန်းတူထားကာ သံဂါယနာအဆက်ဆက်တင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုမိလိန္ဒပညာတွင် ပရိတ်နာ၍ အန္တရာယ်ကင်းစောင်းကို မိလိန္ဒမင်းကြီးကမေးရာ အန္တရာယ်ကင်းကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှင်နာဂသိန်ဖြေကြားတော်မူ၏။ ထိုမိလိန္ဒပညာကျမ်းတွင် ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ အာဠာနာဠိယသုတ်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ဟူသောပရိတ်တော်ခုနစ်သုတ်ကို ဖော်ပြထားသဖြင့် ထိုသာသနာသက္ကရာဇ်-၅၀၀ကျော်ခန့်အထိပရိတ်ကြီး ခုနစ်သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်နာယူကြကြောင်းသိရ၏။

မိလိန္ဒပညာကျမ်းကို ရေးသားရာ သာဂလပြည်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွင်းမှာဖြစ်၍ ထိုပရိတ်များကို အိန္ဒိယပြည်သုံး ပရိတ်များဟု မှတ်ယူနိုင်၏။

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသခေတ် ပရိတ်တော်များ

မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသော ပါဠိတော်များတွင် ခက်ခဲသောအကြောင်းအရာများကို အဋ္ဌကထာတို့၌ဖွင့်ပြကြ၏။ ယခု မြန်မာပြည်၌သုံးနေသော အဋ္ဌကထာများကို အများအားဖြင့် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသမထေရ် ဖွင့်ဆိုရေးသားခဲ့၏။ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသသည် သာသနာသက္ကရာဇ်-၉၀၀ လောက်တွင် အဋ္ဌကထာများကိုရေးသားခဲ့ရာ ထိုအဋ္ဌကထာများ၌ ပရိတ်တော်

များနှင့်စပ်၍ဖွင့်ဆိုရန် အခွင့်ကြုံလာသောအခါ ပရိတ္တသုတ်များကို ဖော်ပြရေးသားခဲ့၏။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၊ ပါထိက ဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၊ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာတို့၌ ပရိတ္တသုတ်များ စာရင်းတမျိုးစီ ဖော်ပြထားသော်လည်း အားလုံးစုပေါင်းလိုက်သောအခါ ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ အာဠာနာဠိယသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်၊ ဣသိဂီလိသုတ်ဟူ၍ ၈ သုတ်ကိုဖော်ပြထား၏။ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသသည် သီဟိုဠ်နိုင်ငံတွင် သီဟဋ္ဌမဟာအဋ္ဌကထာများကိုမှီ၍ အဋ္ဌကထာသစ်ကို ရေးသားခြင်းဖြစ်ရာ ဤအဋ္ဌကထာလာ ပရိတ္တသုတ်များမှာ သီဟိုဠ်ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ ထိုခေတ်က ရွတ်ဖတ် နာယူသော ပရိတ္တသုတ်များဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူအပ်ပေသည်။

မိလိန္ဒပဉ္စာ၌ ဖော်ပြသော ပရိတ်သုတ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်သောအခါ အဋ္ဌကထာလာ ပရိတ္တသုတ်စာရင်း၌ အင်္ဂုလိမာလသုတ်မပါဘဲ ဗောဇ္ဈင်သုတ်နှင့် ဣသိဂီလိသုတ် နှစ်သုတ် ပိုလာသည်ကိုတွေ့ရ၏။

မြန်မာနိုင်ငံသုံး ပရိတ္တသုတ်များ

မြန်မာတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်စကပင် ပရိတ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်နာယူကြမည်မှာ သေချာသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်သုတ်များကို ဖတ်ရွတ် နာယူသည်ဟူသော မှတ်တမ်းကိုကား သာသနာ သက္ကရာဇ်-၂၁၅၃-ခု မြန်မာ

သက္ကရာဇ် ၉၇၁-ခု ပတ်ဝန်းကျင်ကာလတွင် အရှင်တေဇောဒိပ
ဆရာတော်က ပရိတ္တဝဏ္ဏနာခေါ် ပရိတ်ကြီးဋီကာကျမ်းကိုရေး
သဖြင့် သိရ၏။ ထိုပရိတ္တဋီကာရေးသားသောခေတ်တွင် မြန်မာ
တို့သည် အထက်ပါမိလိန္ဒပညာနှင့် အဋ္ဌကထာများ၌ လာသော
ပရိတ်နှစ်မျိုးကိုပေါင်းစာ မင်္ဂလသုတ်ကိုထည့်၍ မင်္ဂလသုတ်၊
ရတနသုတ်၊ ဓေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်၊
အာဠာနာဋီယသုတ်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ဟူ၍
ပရိတ် ၉ သုတ်ကို ဖတ်ရွတ် နာယူလျက်ရှိကြောင်း သိရ၏။ ထို့
ပရိတ်ကြီးဋီကာတွင် ဖော်ပြပါ ပရိတ် ၉ သုတ်ကိုသာ ဖွင့်ပြထား
၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အဖွင့်အဆုံး ပရိတ္တသုတ်များသည် မည်သည့်
ပါဠိတော် မည်သည့်ဇာတ်အဋ္ဌကထာတို့၌ လာကြောင်းကို ညွှန်း
ပြရာ၌လည်း အထက်ပါပရိတ် ၉ သုတ်ကိုသာ ညွှန်းသည်။ ထို့
ကြောင့် မြန်မာသက္ကရာဇ်-၉၇၁ အနောက်ဖက်လွန်မင်းတရား
ကြီးလက်ထက်တွင် မြန်မာတို့ ဖတ်ရွတ် နာယူနေသော ပရိတ္တ
သုတ်များမှာ ၉ သုတ်သာရှိသည်ဟု မှတ်ယူနိုင်ပေသည်။

ပရိတ်ကြီး ဋီကာခေတ်တွင် ယခုကာလပရိတ္တသုတ်များမှာကဲ့သို့
ယံခင်လံဒွာဒသဟိမ္မ စသော မင်္ဂလသုတ် ပြီးမှ ပဏိဓာနတော
ပဋ္ဌာယမ္မစသော ရတနသုတ်ကို တသီးတခြားစီ ပြသော ပရိတ်
မူကတမျိုးနှင့်ရာဇတောဝါ အဆုံးတွင် ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ
ဟူသော ပရိတ္တဂုဏကထာနှင့် ရတနာသုတ် အမှန်းကို ပြပြီးမှ
မင်္ဂလသုတ်ကို ဧဝံမေသုတ်မှစ၍ပြကာ မင်္ဂလသုတ်ဆုံးမှ ယာနိဓ
ဘူတာနိသမာဂတာနိ စသော ရတနသုတ် ပရိတ်စာသား အစ
အဆုံးကိုပြသော မူကတမျိုးဟု နှစ်မျိုးရှိနေသည်။ ဤဒုတိယမူတွင်

ယံမင်္ဂလံဒွါဒသဟိစသော မင်္ဂလသုတ်အမ္ဘမ်း နှစ်ဂါထာမပါပေ၊ ပရိတ္တဋီကာ၁ ကျမ်းပြုဆရာသည် ဤနောက်မူကို သဘောကျ၍ နောက်မူအတိုင်း ဋီကာဖွင့်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။

ထိုပရိတ္တဋီကာအဖွင့်အရ ထိုခေတ်တွင် မင်္ဂလသုတ်ကို ပရိတ္တသုတ်အဖြစ် ရွတ်ဆိုခြင်း ဟုတ်ဟန်မတူပေ၊ ထိုထိုပရိတ်များကို မရွတ်ဆိုမီ မင်္ဂလာကျက်သရေရှိရန်အတွက် မင်္ဂလသုတ်ကိုရွတ်ဆိုဟန်ရှိပေသည်။ ထိုသို့မင်္ဂလသုတ်ကို ပရိတ္တသုတ် အဖြစ် ရွတ်ဆိုခြင်းမဟုတ်သောကြောင့် ယံမင်္ဂလံဒွါဒသဟိစသော မင်္ဂလသုတ်အမ္ဘမ်းကိုချန်ကာ ဧဝံဒေသသုတ်ကစ၍ ရွတ်ဆိုကြခြင်းဖြစ်ပုံ ရပေသည်၊ ၎င်းပြင် ရတနသုတ်အမ္ဘမ်းကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ မင်္ဂလသုတ်ကို ကြားညှပ် အနေဖြင့် ထည့်သွင်း ရွတ်ဆိုသည်က ထူးဆန်း နေပြန်သည်။

တံ ပရိတ္တံ ရတနသုတ္တံ ဟေသပ္ပ၊ ရိသာ၊ မယံဘဏ္ဍာမာဒေါမာတိယောဇနာ ဟု ရတနသုတ်အမ္ဘမ်းကို ဖွင့်ဆိုပြီးမှ—

တ္ထေစ ရတနသုတ္တံ ပဓာနာနုရူပရတနသုတ္တံ ဝတ္ထုဗ္ဗေပိ သုန္တိမိတ္တောဘာသမင်္ဂလဘာဝဂါယ ပထမံ မင်္ဂလသုတ္တန္တိ ဒဠဗ္ဗံ။

ရတနသုတ် အမ္ဘမ်း အားလျော်စွာ ရတနသုတ်ကို ရွတ်သင့်သော်လည်း ကောင်းသောနိမိတ်ဩဘာ မင်္ဂလာအလို့ငှာရှေးဦးစွာမင်္ဂလသုတ်ကို ရွတ်ဆိုသည်ဟု မှတ်ရမည်ဟုပြုထား၏။

ဝဋ္ဋသုတ် မရှိသေး

ဒုတိယ အင်းဝခေတ်စတွင် ပရိတ္တသုတ်များ စာရင်းတွင် ဝဋ္ဋသုတ်မပါသေးချေ။ ယခုခေတ် ပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ်အနေဖြင့် ရွတ်ဖတ်

နေကြသော ယံဒုန္နိဗ္ဗိတံ မှ ဇယန္တောဗောဓိယာမူလေ ဂါထာ အထိကိုထိုခေတ်က ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ဇယန္တော ဂါထာအဆုံးတွင် ရှေ့မှာရွတ်ပြီးသော သဗ္ဗေဗုဒ္ဓာဗလပတ္တာ ဂါထာကိုပြန်ရွတ်ကြ ၏။ ထိုသဗ္ဗေဗုဒ္ဓာဂါထာဖြင့် အဆုံးသတ်ပုံရ၏။ သို့သော် ပရိတ္တ သုတ်တသုတ်အနေရွတ်ဆိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ ပုဗ္ဗဏှသုတ် ဟုလည်း မခေါ်သေးချေ။ အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်လာ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ စသည်လည်း မရှိသေးသောကြောင့် ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဟုအမည်ပေး၍ လည်းမရသေးချေ။ ထို့ကြောင့် ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ဖွင့်ပြီးနောက် ပရိတ္တများကုန်ပြီဟူသောအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် မင်္ဂလသုတ်အစ ဗောဇ္ဈင် သုတ်အဆုံး ပရိတ္တများ မည်သည့် ပါဠိတော်၌ ပါကြောင်းကို ညွှန်ပြပါသည်။ ယခုခေတ်ပုဗ္ဗဏှသုတ်အစဖြစ်သော ယံဒုန္နိဗ္ဗိတံကို ဖွင့်လိုသောအခါ—

ယခုအခါ၌ ခပ်သိမ်းသော မေတ္တာ စသည်တို့ကို တပေါင်း တည်းပြုတော်မူလိုရကား ရှေ့ဦးစွာအကျိုးမဲ့ကိုပယ်သော မေတ္တာ ဘာဝနာကိုပြုရန် ယံဒုန္နိဗ္ဗိတံ စသည်ကိုဆို၏။ ဤဂါထာတို့ကို ရှေးဆရာတော်များက စီစဉ်ထားခဲ့သည်ဟု သိမှတ်အပ်၏” ဟု ပရိတ္တဋီကာဆရာပြ၏။ ထိုခေတ်တွင် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်လာ သုနက္ခတ္တံ စသော ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဂါထာများ မရှိသေး။ ပုဗ္ဗဏှ သုတ်ဟုလည်း မခေါ်သေးကြောင်း ပရိတ်များ ရွတ်ဖတ်ပြီးသော အခါ မေတ္တာပို့ဆုတောင်း အာသီသတို့ကို ပရိတ်နိဂုံးအနေဖြင့် ရွတ်ဆိုကြကြောင်း သိရပေသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ် ပရိတ္တသုတ်များ

ကုန်းဘောင်ခေတ် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၄ခုတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ တို့ရွတ်ဆိုနေသော ပရိတ္တသုတ်များသည် ဒုတိယအင်းဝခေတ်တွင် ရွတ်ဆိုနေသော ပရိတ္တသုတ် ၉ သုတ်တွင် ဝဇ္ဇသုတ်ကို ပရိတ္တသုတ်တခုအနေ ထည့်ရွတ်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဝဇ္ဇသုတ်ကို မည်သည့်ခေတ်ခုနှစ်တွင် စတင် ရွတ်ဆိုမှု ပြုလုပ်လာကြသည်ကို အတိအကျ မသိရသော်လည်း မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၄ခုနှစ်တွင် စလင်းဆရာတော်သည်။ ပရိတ်ကြီး နိဿယစာအုပ်တွင် ထည့်ရေးထားသောကြောင့် ဝဇ္ဇသုတ်ကို ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် ရွတ်ဆိုသော ပရိတ်အဖြစ် သိမှတ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စလင်းဆရာတော်၏ ပရိတ်ကြီး နိဿယ၌ ဗောဇ္ဈသုတ် နိဿယအပြီးတွင် ပရိတ်တော်သုတ်များ စာရင်းကို စီစစ်ပြရာ၌ ပရိတ္တသုတ်များသည် ပရိတ်ကြီး ၈ သုတ်နှင့် ပရိတ်ကလေး နှစ်သုတ်အားဖြင့် ၁၀ သုတ်ရှိသည်ဟု ပြထား၏။ ရှေးဆရာတော်တို့ ရေးသော ပရိတ်မှမ်းဂါထာအဆုံးတွင် ‘ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ’ ဖြင့် အဆုံးသတ်သော ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဝဇ္ဇသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ အာဠာနာဠိယသုတ်၊ ၈ သုတ်ကို ပရိတ်ကြီးခေါ်၍ ပရိတ်မှမ်းတွင် ‘ပရိတ္တံ’ မပါဘဲ ‘မင်္ဂလံ တံဘဏာမဟေ’ ‘ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမဟေ’ ဖြင့် အဆုံးသတ်သော မင်္ဂလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် နှစ်သုတ်ကို ပရိတ်ကလေးဟု ရှေးဆရာတော်များ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားထားကြောင်း အမိန့်ရှိထား၏။ ထို့ကြောင့် စလင်းဆရာတော် နိဿ

ယ ရေးသည့် ကုန်းဘောင်ခေတ် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၄ခု တွင် ပရိတ္တ ၁၀ သုတ်ရှိသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ မင်္ဂလံ တံဘဏာမဟေ ယူသော မင်္ဂလသုတ် ပရိတ်မှမ်းကို ပြသဖြင့် မင်္ဂလသုတ်သည် ပရိတ်ကြီး ဋီကာ ခေတ်ကကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ သီခြားပရိတ်တသုတ်ဖြစ်လာသည်ဟု မှတ်ရပေမည်။

သို့ရာတွင် စလင်းဆရာတော်ခေတ်၌ ပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ်မှာ ယနေ့တွေ့ရှိရသည့်အတိုင်း ယံဒုန္နမိတ္တံအစသဗ္ဗေတိဉာတိဘိ အဆုံးအစုံပင်ရှိနေပြီဖြစ်၏။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ်မှ စုဏ္ဏိယများကို ချန်ကာ သူနက္ခတ္တံ သမင်္ဂလံ စသော ၃ ဂါထာခွဲကို ဖြည့်စွက်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ်ဟု အမည်ရနေပြီလည်းဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ်ကို ပရိတ္တတသုတ်အဖြစ်ကား မယူဆပေ။ မယူဆကြောင်းကိုလည်း အထက်ပါ ပရိတ်ကြီး ၈ သုတ် ပရိတ်ငယ် နှစ်သုတ် စာရင်းအရင်း ပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ် နိဿယမရေးမိ အောက်ပါ အနုသန္ဓေကျမ်းတက် ဆိုရိုးအရင်း၊ သိရပါသည်။

ဤသို့လျှင် ပရိတ်ကြီး ၈ ပါး ပရိတ်ငယ် ၂ ပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်၊ သစ္စာစကား၏အာနုဘော်တော် ကုသိုလ်ဖြစ်ကာ ယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ တည်းဟူသော ပုဗ္ဗဏ္ဍာသုတ် ဓမ္မဒေသနာတော်သိဖြင့် ပရိတ်မှမ်းနိဂုံးကို ပြတော်မူလိုသော သင်္ဂဟဆရာမြတ်သည်။ ယံဒုန္နမိတ္တံအစ သဟသဗ္ဗေတိဉာတိဘိ အဆုံးရှိသော ဂါထာ အပေါင်းကို ဟောတော်မူ၏”ဟု ပြထား၏။

အရှင် အာဒိစ္စဝံသ ဆရာတော်သည် ၁၂၉၀ ခုနှစ်တွင် ပရိတ္တသင်္ဂဟခေါ် ပရိတ်ကြီး နိဿယစာအုပ်ကို စီစဉ်ရေးသားခဲ့၏။ ထိုစာအုပ်တွင် ပရိတ္တသုတ်များကို ၁၀ ရက်ခွဲရွတ်ရန် ခွဲဝေပေးခဲ့၏။ ထိုသို့ခွဲဝေရာ၌ ပုဗ္ဗဏှသုတ်မပါပေ။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို ပရိတ္တာသီသနဟု အမည်တပ်ကာ အခြားပရိတ်များကို ရွတ်ပြီးတိုင်း ဆုတောင်း အမွမ်းနီဂုံးအနေဖြင့် ရွတ်ဆိုရန် စီစဉ်ခဲ့၏။ စလင်းဆရာတော်၊ အရှင်အာဒိစ္စဝံသဆရာတော်တို့ အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း ယနေ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ရာ၌ ပုဗ္ဗဏှသုတ်အစ ယံဒုန္နိမိတ္တံ ဂါထာ ၃ ခုဖြင့်၎င်း၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝဘာဂဘာ အသိဖြင့်၎င်း၊ သဟသဗ္ဗေဟိညာတိဘိအဆုံးဖြင့်၎င်း ပရိတ်တော်များကို အဆုံးသတ်လျက်ရှိကြောင်းတွေ့ရ၏။

ကိုလိုနီခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ပြီးခေတ် ပရိတ္တသုတ်များ

ကုန်းဘောင်ခေတ်နောက်ပိုင်းနှင့် ကိုလိုနီခေတ်တွင် ၁၀ စောင်တွဲစာအုပ်များ ပေါ်လာ၏။ ထိုစာအုပ်များသည် ဘုန်းတော်ကြီး စာသင်ကျောင်းများ၏ ကျောင်းသုံးစာအုပ်များဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ပုဗ္ဗဏှသုတ်အပါအဝင် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ဟု ပြထား၏။ ထို ၁၀ စောင်တွဲ စာအုပ်ပုံနှိပ်အရ ပရိတ်ကြီးသည် ၁၁ သုတ်ရှိသည်ဟု အများမှတ်ယူလာကြ၏။ ထို့ကြောင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ်တွင်ရေးသော တွံတေးဆရာတော်၏ ပရိတ်ကြီး နိဿယနှင့် ၁၃၂၇ ခုနှစ်တွင်ရေးသော သပြေကန် နိဿယသစ်တို့တွင် ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို မည်သို့မျှမပြောဘဲ ပရိတ္တသုတ်အနေဖြင့်သာ ရေးသားကြ၏။ ဘုရားဟော သုတ်ပါထေယျပါဠိတော် အာဠာနာဠိယသုတ်မှ ဂါထာအချို့နှင့် ရှေးဆရာတော်

တို့ ရေးသားသော ဂါထာများကိုပေါင်းကာ အာဠာနာဠိယ သုတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့ ဘုရားဟောအင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်မှ သုနက္ခတ္တံစသော ဂါထာအချို့နှင့် ရှေးဆရာတော်တို့ ရေးသော ဂါထာများကိုပေါင်းကာ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဟုခေါ်သင့်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ လူမျိုးတို့ ရွတ်ဖတ်နာယူ သောပရိတ်သည် ၁၁ သုတ်ရှိ၏ဟု မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည် မူလက ပရိတ္တာသီသန ပရိတ်အမှမ်းနိဂုံး အဖြစ်မှ သုနက္ခတ္တံစသော ဂါထာများပါလာ၍ ပုဗ္ဗဏှသုတ် အမည်ရလာခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အခြားပရိတ်များနှင့် မတူ သော် အချက်တစ်ခုရှိနေသည်။ ‘ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ— အိုသု တောကောင်းတို့ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို ရွတ်ကြကုန်အံ့’ ဟူသော ပရိတ် အချီးအမှမ်း နိဒါန်းမပါခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤပုဗ္ဗဏှ သုတ်ကို အစထား၍ ဆရာတော်တို့ ရွတ်ဖတ်လေ့မရှိဘဲ ပုဗ္ဗဏှ သုတ်အမည်မရခင်ကကဲ့သို့ပင် အခြားပရိတ်များ၏ နိဂုံးချုပ် အမှမ်းတွင် အာသီသ ဆုတောင်းအဖြစ်ဖြင့်သာ ရွတ်ဆိုနေကြ ပေသည်။

နိဂုံးအမှမ်းအဖြစ်ရွတ်ဆိုရာ၌ (၁)ယံဒုန္နိမိတ္တံ ၃ ပုဒ်တွင်အဆုံး သတ်သည်လည်းရှိ၏။ (၂)ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာဂတာ ဟူသောနတ် ပို့ဂါထာတွင် အဆုံးသတ် သည်လည်းရှိ၏။ ပုဗ္ဗဏှသုတ် အဆုံး သဟသဗ္ဗေဟိဉာတိဘိ တွင် အဆုံးသတ်သည်လည်းရှိ၏။ ထို အ ဆုံးသတ် သုံးခုနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ အစဉ် အဆက်နွှတ်ဖြင့်မှကြား၍ တပည့်အစဉ်အဆက်စိတ်ဖြင့်မှတ်ကာ လက်တွေ့ ကျင့်သုံးလာခဲ့သော မူတစ်ခုရှိ၏။ ထိုဆရာတော် တို့၏

အဘိုးတန် အမ္မာအထားမှာ ကာလကြာညောင်းသဖြင့် ပြောသူ မှတ်သူ အဆက်ပြတ်လုမတတ် ဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့အဆက်ပြတ်နေ သောကြောင့် အချို့ဒေသ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ရာ ၌ နိဒါန်း နိဂုံးအဆင်မပြေမှုစာလေးများ ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတော် အစဉ်အဆက် မှာကြားချက်ကို မပျောက်ပျက် စေရန်မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(၁) ပရိတ်တော်ရွတ်ဖတ်မှုကို နတ်ဖိတ်သမန္တာမှမစဘဲ မင်္ဂလ သုတ်၊ ရတနသုတ်၊ မေတ္တာသုတ် တခုခုအမှမ်းမှ စ၍ ရွတ်လျှင် ယံဒုန္နိမိတ္တံ သုံးပုဒ်အဆုံး သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု တွင် အဆုံးသတ်ရမည်။ အကယ်၍ ဝိနာသမေန္တု တွင် အဆုံးမသတ်ဘဲ ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာဂတာ ပရိတ် တရားတော်နာ ကြွရောက်ကြကုန် သောနတ်တို့ပြန်ကြွလာကြပါကုန်လောအထိရွတ်၍ အဆုံးသတ်ပါ က ပရိတ်ရွတ်စကနတ်တို့ကိုမပင့်ထားဘဲပြန်ပို့ နေသဖြင့် အဓိပ္ပာယ် မဆီလျော်မှုဖြစ်နိုင်သည်။ မဖိတ်ထားသော်လည်း ပရိတ်သံကြား၍ လာနာသူနတ်များကို ပြန်ပို့သည်ဟု ဆိုလျှင်လည်း သူ့ဖာသာ ကြား၍ လာလျှင် သူ့ဖာသာ ပြီးမှန်းသိ၍ ပြန်ကြ လိမ့်မည်ဟု သဘောထားခြင်းကပိုကောင်းမည်ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ကြသည်။

(၂) သမန္တာစက္ကဝါဠေသု စသည်ဖြင့် နတ်တို့ကို ပရိတ်တရား နာဖိတ်ခဲ့လျှင် ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ-ပရိတ်တော်နာရန် လာ သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ ပြန်ကြွနိုင်ပါပြီတွင် အဆုံးသတ်ရမည်။ အ ကယ်၍ ဤနတ်တို့ ပြန်ပို့သော ဂါထာအထိ မရွတ်ဘဲ သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တုတွင် အဆုံးသတ်ပါက နတ်တို့ကိုဖိတ်

ထားမေ့လျော့နေ၍ တာဝန်မကြေရာ ရောက်မည်၊ နိဒါန်းနှင့်နိဂုံး အဆင်မပြေဖြစ်နေပါမည်။

(၃) အကယ်၍ ပုဗ္ဗဏှသုတ် အကုန်လုံးကို ရွတ်မည် စိတ်ကူးလျှင်၊ ပရိတ်ကိုခေါင်းဆောင်သည့်ဆရာတော်က ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပါ ရွတ်မည်ဟု အမိန့်ရှိသားလျှင် ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို ယံဒန္တမိတ္တံ မှ မစဘဲ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါဗလပတ္တာမှစ၍ အဆုံးထိရွတ်ပြီးမှ ယံဒန္တမိတ္တံ ကိုပြန်စကာ ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာဂတာ နတ်ပို့တွင် အဆုံးသတ်ရမည်။ အကယ်၍ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ပုဗ္ဗဏှသုတ် အစဉ်အတိုင်း ရွတ်သွားမည် ဆိုလျှင် နတ်တွေကို ပြန်ပို့ပြီးမှ နတ်တွေမရှိမှ မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ အာသိသ ဆုတောင်း များကို ဆက်၍ပြုလုပ်နေသဖြင့် နတ်တွေက သွားရကောင် နိုးနိုး၊ ဆက်နာရကောင်းနိုးနိုးဖြင့် ကသိကအောင် ဖြစ်သွားရပါသည်။

ထိုသို့ အဆင်မပြေ၊ ကသိကအောင် ဖြစ်မှုမျိုးကို မကြာခဏ တွေ့ရသောကြောင့်လောကသိ၊ အရှင်အာဒိစ္စဝံသ ဆရာတော်က ပရိတ္တသင်္ဂဟတွင် တွေ့ဝတဘေ မှ ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာဂတာ နတ်ပို့ ဝါထာကို ပုဗ္ဗဏှသုတ် နောက်ဆုံးသို့ ပို့ထားသည်။ မည်သည့် ပရိတ်ကိုရွတ်သည်ဖြစ်စေ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို အစောဆုံးရွတ်ရန် စီစဉ်ထားသည်။ ထိုသို့စီစဉ်လိုက်သဖြင့် နတ်တို့ကိုပို့ပြီးမှ ပရိတ်ဆက် ရွတ်နေမှုမျိုးမဖြစ်တော့ဘဲ နတ်ပို့ဖြင့် နိဂုံးချုပ်လိုက်သဖြင့် အဆင်ပြေသွားပေသည်။

ယခုလက်ရှိ ပရိတ်ကြီးမှ အတိုင်း ရှိလျှင်လည်း အထက်ပါ ဆရာတော်ကြီးများအမှန်နိပါတ်(၃)အတိုင်းရွတ်ဆိုပါက အဆင်ပြေပါသည်။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို အကုန် မရွတ်လိုသော အခါ ယခု

လက်ရှိမူအတိုင်းထွင် ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာဂတာ နတ်ပို့၍ အဆုံး
သတ်နိုင်ရန် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်၍ လက်ရှိမူသည်လည်း ကောင်း
သောမူပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုလွတ်လပ်သောမြန်မာ
နိုင်ငံခေတ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့ ရွတ်ဖတ်နာကြား
နေသောပရိတ္တသုတ်များမှာ မင်္ဂလာသုတ်၊ ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊
ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ အာဠာနာဠိယသုတ်၊
အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ် ဟု ၁၁-သုတ်
ရှိသည်ဟုမှတ်ယူရပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မမူမီ အလောင်းတော်ဘဝက
ပင် အစဉ်အလာအဖြစ် ရှိခဲ့သော ပရိတ် ရွတ်ဖတ် နာကြားမှု၊
ကျင့်ကြံ မှုအစီအစဉ်သည် ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကလည်း
ဗုဒ္ဓ ကိုယ်တော်တိုင် ရွတ်ခဲ့၊ နာခဲ့သည်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်ကြီးများလည်း ရွတ်ဖတ်ခဲ့သည်၊ မြန်မာနိုင်ငံကျန်စစ်
သားမင်းကြီး နန်းတော်တည်ဆောက်ရာ၌ ပရိတ်ရွတ်ခဲ့ကြောင်း
မွန်ကျောက်စာပေါင်းချုပ် ကျမ်းတွင်ပါရှိသည်။ ဒုတိယအင်းဝ
ခေတ် သက္ကရာဇ် ၉၇၁-ခု၌ပရိတ်တော် ၉-သုတ်၊ ကုန်းဘောင်
ပဉ္စမဆက် တိုးတော်မင်းတရားခေတ် သက္ကရာဇ် ၁၁၇၄-ခုနှစ်၌
ပရိတ် ၁၀-သုတ်နှင့် ယခုခေတ်တွင်ပရိတ်တော် ၁၁-သုတ်တို့ကို
ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ ယုံယုံ ကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ် နာယူ ကျင့်ကြံခဲ့ကြ
သည်မှာလက်တွေ့အန္တရာယ်ကင်းစင်၍ ကျက်သရေ မင်္ဂလာ တိုး
တက် ရရှိကြသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည် အားထား
နာယူကျင့်ကြံသင့်ကြပေသည်။

ပရိတ်နာ၍ အန္တရာယ်ကင်းသလား

ပရိတ်ရွတ်၍အန္တရာယ်ကင်း-မကင်းကို မိလိန္ဒမင်းကြီးက မေး၍ ရှင်နာဂသိန်ကဖြေဆိုထားသည်။

အရှင်ဘုရား “ကောင်းကင်သမုဒ္ဒရာအလယ် တောင်ခေါင်းသဲပုန်းအောင်း နေသော်လည်း သေမင်း ကျော့ကွင်းမှ မလွတ်နိုင်” ဟု ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည်။ တပန် ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓပရိတ်၊ မောရပရိတ်၊ ဓဇဂ္ဂပရိတ်၊ အဋ္ဌာနဋီယပရိတ်၊ အင်္ဂုသိမာလပရိတ်ဟူသော အရံအဘားပရိတ်တို့ကို ဘုရားရှင်ညွှန်ကြားတော်မူသည်။ ထိုဒေသနာနှစ်ခု မဆန့်ကျင်ပါလော့ ဟုမိလိန္ဒမင်းကြီးက မေးရာ-

မင်းကြီး၊ အသက်ကျင်းရိုသေးသူ၊ ပညာနုန္တရိယကံမသိုက်သူ အတွက် ပရိတ်အရံအဘားကိုမဟုတ်။ အသက်ကျင်း မရှိတော့သောပုဂ္ဂိုလ်အား (သေချိန် ရောက်နေသူအား) ပရိတ် အရံအဘားသည်အကျိုးမရှိပါ။ ဥပမာအားဖြင့် သေ၍ ခြောက်ဆွေးနေသော သစ်ပင်အား ရေအိုး တထောင်ဖြင့် လောင်းစေကာမူ မရှင်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ မသေမဲ့ လူမမာကိုသာ ဆေးဖြင့် ကုနိုင်သကဲ့သို့ သေနေမစေ့ သေးသူကိုသာပရိတ်ရွတ်၍အန္တရာယ်ကင်းစေပါသည်ဟု ရှင်နာဂသိန်က ဖြေ၏။

သေနေမစေ့သေး၍ မသေသည်မှာ အဘယ်မှာလျှင် ပရိတ်တန်ခိုးရှိပါအံ့နည်းဟုမေးရာ ရှင်နာဂသိန်က ဆေးစား၍ရောဂါအမြန် ပျောက်ကင်းသကဲ့သို့ ပရိတ်ရွတ်၍ အမြန် ပျောက်ကင်းသဖြင့် ပရိတ်အကျိုးရှိပါသည်ဟု ဖြေဆိုထားပေသည်။

၎င်းပြင်ပရိတ်ရွတ်၍ အန္တရာယ်ကင်းနိုင် ကြောင်းကို ပရိတ္တ နိဒါန်းများအရသိနိုင်သည်။ ဝေသာလီပြည်တွင်ဘေးကြီးသုံးပါး ဆိုက်နေစဉ် ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်ကြ၍ ရှင်အာနန္ဒာအား ရတနသုတ်ကို ရွတ်စေခြင်းဖြင့် ဘေးသုံးပါး ကင်းခဲ့ဘူးသည်။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂသာန်နှင့် ရှင်မဟာကဿပတို့ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ဗောဇ္ဈင်ပရိတ်ကိုရွတ်ပေး၍ ထိုဗောဇ္ဈင် သုတ်ကိုနာရသောကြောင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ ရောဂါပျောက်ရဘူးသည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် မကျန်းမမာဖြစ်နေစဉ် စုန္ဒမထေရ်အား ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ရွတ်စေ၍ ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်နာယူခြင်းဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းဘူးသည်။ မီးမဖွားနိုင်သောအမျိုးသမီးအား အရှင်အင်္ဂုလိဘာလ မထေရ်က သစ္စာပြု ဆိုခြင်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်အလွယ်တကူ ဖွားခဲ့ဘူးသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်တော်များကို ရွတ်ဆိုသူက အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ညီအောင်ရွတ်၍ နာသူက အင်္ဂါသုံးပါးနှင့်အညီ နာလျှင် အန္တရာယ်ကင်းဘေး ရှင်းနိုင်သည်ဟု မှတ်ပါ။

ပရိတ်ရွတ်သူ အင်္ဂါသုံးပါး

၁။ ပရိတ်တော်များကို ပုဒ်အက္ခရာ ပီပီသသရွတ် ဘတ်ခြင်း။

၂။ ပရိတ်နာသူအား အန္တရာယ် ကင်းစေလိုသော မေတ္တာရွှေ့ထား၍ရွတ်ခြင်း။

၃။ မိမိ ရွတ်နေသော ပရိတ်ပါဠိများ အနက်

အဓိပ္ပာယ်ကိုသိနားလည်ခြင်း၊ မြန်မာလိုဆင်ခြင်အောက်
မေ့နိုင်ခြင်း။

ပရိတ်နာသု အင်္ဂါသုံးပါး

၁။ ကံကြီးထိုက်သူ မဟုတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပဉ္စာနန္တ
ရိယကံထိုက်သူမဟုတ်ခြင်း။

၂။ ကံ-ကံ၏ အကျိုးကို ပြစ်ပယ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
မဟုတ်ခြင်း။

၃။ ပရိတ်တရားတော်ကို နာယူခြင်းဖြင့် အန္တရာယ်
ကင်းဘေးရန်ရှင်းမည်ဟု ယုံကြည်ခြင်း။

အထက်ပါပရိတ်ရွတ်သူ အင်္ဂါသုံးပါး၊ ပရိတ်နာသု အင်္ဂါသုံး
ပါးနှင့်ညီညွတ်လျှင် ပရိတ်သည်အန္တရာယ်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်အင်္ဂါသုံးပါး

အကယ်၍ပရိတ်ကို ရွတ်သူကို တပါးသူအတွက် ရွတ်ပေးခြင်း
မဟုတ်ဘဲ မိမိအန္တရာယ်ကင်းဘို့အတွက် မိမိအိမ်၌ ကိုယ်တိုင်ရွတ်
ခြင်းဖြစ်လျှင်—

(၁) ပရိတ်ပါဠိတော်များကို ပုဒ်အက္ခရာ ပီပီသသ
ရွတ်ဘတ်ခြင်း။

(၂) ပါဠိ၏အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို သိနားလည်
ခြင်း၊ မြန်မာလိုဆင်ခြင်အောက်မေ့နိုင်ခြင်း။

(၃) ပရိတ်တရားတော်ကို ရွတ်ဘတ်နာယူကျင့်ကြံ

ခြင်းဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းအကျိုးရမည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းဟု
အင်္ဂါသုံးပါးရှိသင့်၏။

ပရိတ်မှာဘာကြောင့်တန်ခိုးရှိသလဲ

ဗုဒ္ဓဘာသာတို့သည် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်ကင်းရန် ပရိတ်
များကို ရွတ်တတ်နာယူကြသည်။ ပရိတ္တဂါထာ များသည် ဘာ
ကြောင့်တန်ခိုးရှိပါသနည်း၊ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်တွင်ပါရှိသော
အကြောင်းအရာ တို့ကို စုပေါင်းအနှစ် ထုတ်လိုက်လျှင် ၅ မျိုး
သာရှိသည်။

- (၁) ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်များ။
- (၂) သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုချက်များ၊
- (၃) မေတ္တာတရားပွားများချက်များ။
- (၄) ဘုရား ရဟန္တာ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အရှိန်အဝင်
များ အစောင့်အရှောက်များ။
- (၅) တရားတော်၏အသံကို အာရုံပြု၍ရသော ဓမ္မ
ပီတိစွမ်းအားဟု ငါးမျိုးရှိ၏။

၁ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်

ရဟနသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ အာဠာနာဠိယသုတ်၊
ဓာရဏပရိတ်၊ လမင်းပရိတ်တို့သည် ဘုရား သို့မဟုတ် ရတနာ
သုံးပါး ဂုဏ်ကိုထုတ်ဖော်ချီးကျူး ရှိခိုးခြင်းများဖြစ်၏။ ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာတို့၏ ဂုဏ်ကို အောက်မေ့လျှင် ကြောက်ခြင်း

ကြက်သီးထခြင်း၊ ကြက်သေသေခြင်းများ ပျောက်ကင်းကြောင်း ဘုရားက ဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တွင် ဟောထား၏။ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ ကျမ်းမပြုမီ ရတနာသုံးပါး ဆရာသမားတို့၏ ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော်ရှိခိုး၏။ တဘာသာတရားဝန် ဟတန္တရာယော ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ဘေးရန် အန္တရာယ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏ဟု ဋီကာကျမ်း အစောင်စောင်တွင် ဖွင့်ပြ၏။ ထို့ကြောင့်ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အောက်မေ့ရှိခိုးခြင်းကိုပြုသော ပရိတ်များကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ခြင်းဖြစ်၏။

ဓမ္မပဒအာယုဝဇန သတို့သားဝတ္ထု၌—
 အဘိဝါဒနသီလိယ နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော။
 စတ္တာဇော ဓမ္မာဝဇန္တိ၊ အာယုဝဏ္ဏောသုခံဗလံ။

ဂုဏ်ယူဝိသေသနှင့်ပြည့်စုံသော ရတနာသုံးပါး ဆရာသမားတို့အား ရှိခိုးသူအား အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အားစိတ်အား ရှိခြင်းဟု အကျိုးလေးပါးကိုရနိုင်၏ဟုဘုရားရှင်ဟောထား၏။

ရတနသုတ်၊ ဝဇ္ဇသုတ်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်တို့တွင် ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် သင့်အား ချမ်းသာပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန် ပြုချက်များပါ၏။ ထိုသို့အမှန်ကိုထုတ်၍ ရွတ်ဆိုခြင်းကို ဝစီသစ္စာဟုခေါ်၏။ ထိုဝစီသစ္စာသည် တန်ခိုးအစွမ်းထက်၏။ ငုံးမင်း၏သစ္စာစကားကြောင့် တောမီးငြိမ်း၏။ အင်္ဂုလိ

၂ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်

မာလ၏သစ္စာစကားကြောင့် မီးဖွားလွယ်၏။ ရှင်အာနန္ဒာ၏
ရတနသုတ်လာ သစ္စာ စကားကြောင့် ဝေသာလီပြည် ဘေး
သုံးပါးငြိမ် ၏။ အဆိပ်သင့် နေသော သုဝဏ္ဏ သာမသည်
ဒုက္ကလပရိကာ မိဘ နှစ်ပါးနှင့် ဝိခင်ဟောင်း ဖြစ်ဘူးသော
ဗဟုသုန္ဓရီနတ်သမီး၏ သစ္စာစကားကြောင့် အသက်ရှင်ခဲ့၏။
သမုဒ္ဒရာ၌ နစ်တော့အံ့ဆဲဆဲ သင်္ဘောသားတို့ အသက်ကို အ
လောင်းတော် သုပ္ပါရက၏သစ္စာဖြင့် ကယ်တင်ခဲ့ဘူး ၏။ သိကြား
မင်းအား ဖောက်လှူပြီးသော သိဝိမင်းကြီး၏ မျက်လုံ အစုံသည်
သစ္စာဆိုခြင်းဖြင့် အကောင်းပကတိ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သမ္ဗုဒ္ဓလမင်း
သမီး၏သစ္စာစကားကြောင့် သောတ္ထိဓသန မင်းသား၏ နှုတ်
သည် ပျောက်ခဲ့ဘူး၏။

ထို့ကြောင့် ဤပရိတ္တ၌ပါရှိသော သစ္စာတို့ကြောင့် ပရိတ်
နာသုမ္ပာဒ် အန္တရာယ်ကင်း ဘေ ရန်ရှင်းခြင်းဖြစ်၏။

၃ မေတ္တာပွားခြင်း။

မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်နှင့် ပုဗ္ဗဏ္ဍသုတ်၊ စက္ကပရိတ် တို့သည်
မေတ္တာဘာဝနာပွားများမှုကို အဓိကထားသော သုတ်များဖြစ်
၏။ ထိုသုတ်များ၏နိဒါန်းတွင် မေတ္တာ၏ တန်ခိုးစွမ်းအင်များကို
ပြထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာပွားများမှုပါသော ပရိတ်
များသည် အန္တရာယ်ကင်း ဘေ ရန်ရှင်းသည်ဟုမှတ်နိုင်ပါသည်။

၄ ဘုရား ရဟန္တာ နတ်ဗြဟ္မာများ

ပရိတ်အားလုံး၏အစတွင် နတ်ဗြဟ္မာများကို တရားနာဖိတ်၏။ ရတနသုတ်တွင် လူတို့က နတ်တို့ကိုပသ၍ နတ်တို့က လူတို့ကို စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထား၏။ အာဠာနာဠိယသုတ်တွင် သဒါသုခေန ရက္ခန္တု ဗုဒ္ဓါသန္တိကရာတုဝံ စသော သုံးဂါထာဖြင့် ဘုရားရှင်တို့က ပရိတ်နာသုတို့ကို ဘေးရန်အပေါင်း ကင်းစေကြောင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်ပါစေဟု ဘုရားရှင်၏ အစောင့်အရှောက်ကို ခံယူထား၏။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ စသည်တို့ဖြင့် ကုမ္ဘဏ်၊ ဘီလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ နဂါးနှင့် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏ အစောင့်အရှောက်ကို တောင်းခံထား၏။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်တွင် သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါဗလပတ္တာစသည်ဖြင့် ဘုရားရဟန္တာတို့ကို အဏာအကွယ်ပြုထား၏။ သုတ်ပါ ထေယျလာမူရင်း အာဠာနာဠိယပရိတ်တွင် နတ်စစ်သူကြီးတို့ကို တိုင်တည်မှုများပါ၏။ မောရပရိတ်တွင် ဥဒေါင်းမင်းသည် ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုး၍ “တေစမံ ပါလယန္တု = ထိုဘုရားရှင်တို့ကငါ့အား စောင့်ပါစေသတည်း” ဟုဆိုထား၏။ ဆဒိသာပါလသုတ်တွင် နတ်မင်းကြီးလေးဦးတို့ကို အရပ်ခြောက်မျက်နှာ၌ အစောင့်ထား၏။ ပရိမိတ္တဇာလသုတ်မှာ လည်း နတ်တို့၏အစောင့်အရှောက်ကို ယူထား၏။ ထိုသို့ ဘုရားရဟန္တာ၊ နတ်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗဘီလူးတို့၏ အကာအကွယ်အရ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းဖြစ်၏။

ဤနေရာတွင် ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ လောကပါလနတ်မင်းကြီးတို့က ပရိတ်နာသုအား စောင့်ရှောက်ပေးရသည်ဆိုသဖြင့် ဘုရား

ရဟန္တာများကို မိမိ၏ ကျေးကျွန် အစောင့် ဒါရဝမ်အဖြစ်ခိုင်းသည်မှာ သဘာဝမကျဟု ယူဆပြောဆိုကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ သင်သည့်အတိုင်း ဘုရား ရဟန္တာတို့ကို ဒါရဝမ်အစောင့်ကင်းချထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဘုရား ရဟန္တာတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်အဝါကို ယူထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ မိဘတို့သည် သားသမီးတို့ကို စောင့်ရှောက်နေ၏။ ဆရာသမားတို့သည် တပည့်တို့အား စောင့်ရှောက်နေ၏။ ရာထူးဌာနန္တရကြီးသောသူတို့သည် ဒီမိုတို့နှင့် မကင်းရာမကင်းကြောင်း ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို စောင့်ရှောက်မစထားကြ၏။ ထိုမိဘဆရာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည် သားသမီး တပည့်ငယ်သားတို့ကို ဒါရဝမ်စောင့် ကင်းစောင့်နေသကဲ့သို့ စောင့်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ အထက်ကနေ၍ အရှိန်အဝါပေးကာ စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှု မစနေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကိုသွားမထိနှင့် သူက မည်သူ့၏သား၊ မည်သူ၏ညီ၊ မည်သူ၏တပည့်ဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြခြင်းမှာ မိဘဆရာသမားတို့၏ ရာထူးတန်ခိုး ဩဇာကြီးသလောက် သားသမီးတပည့်ငယ်သားတို့ တန်ခိုးဩဇာအာဏာရှိခြင်းကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့က ဘုရားရဟန္တာတို့ကို နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ကို အစောင့်ဒါရဝမ်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထိုဘုရားရဟန္တာ နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့၏ အရှိန်အဝါဖြင့် အကာအကွယ်ယူခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရား ရဟန္တာတို့၏ အစောင့်အရှောက် အကာအကွယ်ကိုယူခြင်းမှာ သဘာဝကျ၍ လုပ်သင့်သောကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ လုပ်သင့်သောကြောင့်လည်း ရှေးဆရာတော်ကြီးများက စီစဉ်ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နတ်တွေက စောင့်ရှောက်သလော

ဗုံဒွဘာသာများအနေဖြင့် ဘုရားရဟန္တာတို့၏တန်ခိုးကြောင့် အန္တရာယ်ကင်းမည်၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးမည်ဟုယုံကြည်၏။ သို့ရာတွင် နတ်တို့က လူတို့ကို စောင့်ရှောက်မစနိုင်ပါသလောဟု နတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရန် တောင်းပန်ထိုက်ပါသလောဟု သံသယရှိကြ၏။ မစောင့်ရှောက်နိုင်ဟု ယုံကြည် ပြောဆိုသူလည်းရှိကြ၏။

ဤပရိတ္တရတနသုတ်တွင် “ယာနိခ ဘူဘာနိ” နှင့် “တသ္မာဟိ ဘူတာ နိသာမေသ” နှစ်ဂါထာကို ဘုရားရှင် ထည့်ဟောထားသဖြင့်၎င်း၊ အဂ္ဂိတ္ထရ ပါဠိတော်၌ အမျိုးသားတို့၏ ကြီးပွားကြောင်းတရား (အပရိဟာနိယတရား) ငါးပါးတွင် နတ်များကို ပသမြဲပသခြင်းလည်း တပါး ပါနေသဖြင့်၎င်း၊ ပဉ္စဂ္ဂိတ္ထရ၌ပင် စည်းစိမ်ဥစ္စာရယူလိုသူသည် မိမိကြိုးစားရရှိထားသော ပစ္စည်းဖြင့် ဗလိငါးမျိုးကို ပြုရမည့် ဗလိငါးမျိုးဆိုသည်မှာ (၁) ဉာတိဗလိ = ဆွေမျိုးများအား ပေးကမ်းခြင်း၊ (၂) အတိထိဗလိ = ဧည့်သည်တို့အား ပေးကမ်းခြင်း၊ (၃) ပုဗ္ဗပေတဗလိ = ကွယ်လွန်ပြီး ဆွေမျိုး ပြိတ္တာတို့အတွက် လှူဒါန်းခြင်း၊ (၄) ရာဇဗလိ = မင်းအား အခွန်ပဏ္ဏာဆက်သခြင်း၊ (၅) ဒေဝဘာဗလိ = နတ်တို့အား ပူဇော် ပသခြင်း တို့ဖြစ်၏ဟု ဟောထားသဖြင့်၎င်း၊ ဝိနည်းမဟာဝါ၌ နတ်တို့ကို ပူဇော်ပသ အမျှဝေသူများကို နတ်တို့က တုံ့ပြန်ပူဇော် တုံ့ပြန်မြတ်နိုး စောင့်ရှောက်လေ့ရှိကြောင်း နတ်တို့ စောင့်ရှောက်ခံရသောသူတို့မှာ အမြဲကောင်းသောအာရုံ

တို့ကို တွေ့ကြုံရကြောင်း ဟောထားသဖြင့်၎င်း၊ ဓမ္မပဒ အာယု
ဝနုနတ္ထ၌ ၇-ရက်သာအသက်ရှင်မည့် ကလေးအား ရဟန္တာတို့
၇-ရက်တိတိ ပရိတ်ရွတ်ပေးသဖြင့် ပရိတ်နာလာသော နတ်
ကောင်းနတ်မြတ်တို့ကြောင့် ကလေးကိုစားမည့်ဘီလူး အနားမ
ကပ်နိုင်သဖြင့် ထိုကလေးမှာ ဘီလူးအစားမခံရဘဲ အသက်-၁၂၀
ရှည်ဘူးသည်ကို ပြသောကြောင့်၎င်း၊ နတ်တို့၏ အစောင့်အ
ရှောက်ကိုလည်း တောင်းခံထိုက်သည်ဟု မှတ်ယူအပ်ပါသည်။

၅ ဓမ္မပိတိ စွမ်းအား။

ပရိတ်ကြီးနှင့် အိမ်သုံးပရိတ်များကိုလေ့လာလျှင် အထက်ပါ
ပရိတ်၏အင်္ဂါလက္ခဏာလေးပါးတွင် တပါး၊ နှစ်ပါး၊ သုံးပါး၊
ပါရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် မင်္ဂလသုတ် ဓမ္မစကြာ အနတ္တလက္ခဏာ
သုတ်တို့နှင့် သံယုတ်ပါဠိတော်လာ ဗောဇ္ဈင်ပရိတ် မူရင်းများ
မှာ အထက်ပါ ပရိတ္တ အင်္ဂါလေးပါးအနက် တပါးမျှမပါချေ၊
သို့သော် ထိုမင်္ဂလသုတ်၊ ဓမ္မစကြာစသည်ကို လူတို့ရွတ်ဆိုကြ၏။
ထိုသို့ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့်ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုးပွား၏။ ရာတူးဌာနန္တရ
တိုးတက်၏။ တည်မြဲ၏။ အရောင်းအဝယ် ကောင်း၏။ အကြံ
အစည်အောင်၏။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာ၏။ စိုးရိမ်ကြောင့်
ကြကင်း၏။ လောကီလောကုတ္တရာအကျိုး အားလုံးကို ပြည့်နှံစေ
၏ဟု ရှေးဆရာစဉ်ဆက် မိန့်မှာခဲ့ကြ၏။

အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ သိဒ္ဓိအားလုံးပြီးမြောက်ရပါသနည်း၊
ထိုမင်္ဂလသုတ် ဓမ္မစကြာစသည်တို့သည် ဘုရားရှင်နှုတ်တော်ထွက်
ဒေသနာများဖြစ်၍ ရွတ်ဆိုကြားနာရသည်မှာ သာယာနာပျော်

ဘယ်ရှိ၏။ ၎င်းတို့၏အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း လိုက်နာကျင့်ကြံပါစေလက်တွေ့ခံစားရမည့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ညွှန်းနေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုတရားတို့ကို ရွတ်ဆိုနာယူသူများသည် တရားတော်၌ နှစ်သက်ခြင်းဓမ္မပီတိဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ ထိုဓမ္မပီတိအစွမ်းကြောင့် ပင် အန္တရာယ်ကင်းခြင်း လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးများကိုပေးနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူအပ်၏။ ဘုရားရှင် ရှင်မောဂ္ဂလာန် ရှင်ဟောကဿပတို့ ကျန်းမာစဉ် ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ကြားနာ၍ ဓမ္မပီတိကိုယူကာ ကျန်းမာလာကြ၏။ ထိုဗောဇ္ဈင်သုတ်၌ အထက်ဖော်ပြပါ ပရိတ်အင်္ဂါလက္ခဏာများမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မစကြာ ဗဒ္ဓာန်းစသည် ရွတ်ဆိုနာယူ၍ ဓမ္မပီတိတရားတော်၌ ကြည်နူးမှုကို ရသောကြောင့် အကျိုးခံစားရသည်ဟု မှတ်ရပါမည်။

ပရိတ်တော်များသည် ဤအချက် ငါးချက်ပါဝင်သောကြောင့် ပရိတ်တော်၏ အနုဘော်ငွမ်းအား ထက်မြက်ရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ယုံကြည်ကာ ရွတ်ဖတ်နာကြား ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြကုန်ရာ၏။

ကိုယ်ကျင့် ပရိတ်ကြီးဆိုတာ ဘာလဲ

ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များသည် သာဓု နာမူ ဘာသာရေးခမ်းအနားများ၌ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်လေ့ရှိကြသည်။ တကာတကာမတိုက် နာယူလေ့ရှိကြသည်။ ပရိတ်တော်များ

စီစဉ်သော ဆရာတော်တို့ကလည်း ဆိုင်ရာပရိတ်အမှုမ်းများတွင် “ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ — ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ကြကုန်အံ့” ဟုသာ ဖော်ပြကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်ဒေသနာများသည် ရွတ်ရန်နာရန်သာဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူလျက်ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရွတ်ဖတ်သောဆရာတော်တို့ကလည်း ပါဠိဘာသာဖြင့်သာ ရွတ်ဖတ်သွားကြသည်။ ထိုရွတ်ဖတ်သည့် ပရိတ်တော်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းဟောပြောလေ့ မရှိကြ။ ပရိတ်နာသုတို့ကလည်း မျက်စိမှိတ်ကာ အာရုံပြု၍ နာယူကြသည်။ သို့သော် ထိုပရိတ်များ၏အဓိပ္ပာယ် မည်သို့ရှိမှန်းမသိကြပေ။ သိသင့်သည်၊ သိအောင် လုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆသူ၊ လက်တွေ့ကျင့်ကြံ၍ လိုအပ်သည်ဟု ခံယူသူဦးရေကား အလွန်နည်းလှပေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာအများစု ခံယူထားသည်မှာ ပရိတ်နာလျှင်ကုသိုလ်ရ၍ အန္တရာယ်ကင်းသည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆွမ်းကျွေး ရှင်ပြု ရဟန်းခံ အလှူတို့၌ အရွတ်အဖတ်များသော မေတ္တသုတ်ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်း အလွတ်ရသလောက်နီးနီးဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ထိုမေတ္တသုတ်၏ အဓိပ္ပာယ်သိသူ လက်တွေ့ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံသူကား အလွန် နည်းပါးပေလိမ့်မည်။

ပရိတ်နာ၍ အန္တရာယ်ကင်းသည်ကို ပြခဲ့ပြီးပြီ၊ ပရိတ်တော်များ၌ပါရှိသော ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်တို့ကိုအဓိပ္ပာယ်မသိဘဲ နာကြားခြင်းထက် အဓိပ္ပာယ်ကိုသိ၍ နာကြားခြင်းနှင့် ထိုဂုဏ်တော်တို့ကို တကယ်အောက်မေ့ပွားများခြင်းက အဆများစွာ ပို၍ အကျိုးများမည်ဖြစ်သည်။ မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်ဆိုလျှင် မေတ္တာကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပို့သပွားများရသည့်သုတ်များ

ဖြစ်ပါသည်။ ပရိတ်တော်များ၌ပါသော သစ္စာပြုချက်များကို သိ၍ မိမိကိုယ်တိုင် သစ္စာဆိုသည့်သဘောမျိုးရောက်လျှင် ပို၍ အကျိုးရှိပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် အမှန်တရားတခုခုကို ထုတ်ဆို သစ္စာပြုမှုမျိုးကိုလည်း လုပ်နိုင်ပါသည်။ ဓဇဂ္ဂသုတ်တွင် ဂုဏ်ဒဏ် များကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသူကိုယ်တိုင်ပွားရန် ဟောပေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အာဠာနာဠိယသုတ်လာ ဘုရားရှိခိုးများကို ကိုယ်တိုင် သိ၍ရှိခိုးလျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်လာ ဒုက္ခာပတ္တိစနိဒ္ဒက္ခပစ္စသည့် မေတ္တာအာသိသတို့ကိုကိုယ်တိုင်သိ၍ ပိုသလျှင် မသိဘဲနာကြားသည်ထက် အကျိုးရှိပါသည်။ ထိုသို့ကိုယ်တိုင် သိ၍ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဖတ်နိုင်ရန် ကိုယ်တိုင်ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပွားများနိုင်ရန် အထက်ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်အင်္ဂါ ၃ပါး တွင်ပါသည့် အထိုင်း ရွတ်ဖတ်ဆင်ခြင် ကျင့်ကြံနိုင်ရန် ပရိတ္တပါဠိများတွင် အသမိတ် ခေါင်းစဉ်များတပ်၍ ထိုပါဠိ၏ မြန်မာဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်များကိုယှဉ်တွဲပြလိုက်ပါသည်။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိပါဠိဆင်များကိုပွန်ကန်စွာဖတ်နိုင်ရန်အတွက်ပါဠိဖတ်နည်းလမ်းညွှန်ကိုပါ နှစ်ပါပြုပေးထားပါသည်။ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဖတ် ကိုယ်တို ကျင့်ကြံနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးထားသော ပရိတ်ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီး ဟု အမည်ပေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂုတ်နိုင်လျှင် ပတ်ပါ

လူပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် ပရိတ်တော်များကို အလွတ်ကျက်၍ ရွတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ အလွတ်မကျက်နိုင်လျှင်လည်း စာအု

ကိုကြည့်၍ ဖတ်နိုင်ပါသည်။ အလွတ်ရွတ်ဆိုခြင်းနှင့်ကြည့်၍ဖတ်ခြင်းမှာ အကျိုးသက်ရောက်မှု အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ သမာဓိအားနဲ့သူများအဘို့ ကြည့်ဖတ်ခြင်းစူးစိုက်မှုက သမာဓိပို့၍ရနိုင်ပါသည်။ ဖတ်သည့်အခါ ပါဠိတပုဒ်ကိုဖတ်ပြီးတိုင်း ထိုပါဠိမြန်မာပြန်အဓိပ္ပာယ်ကို အာရုံမပြု မဆင်ခြင်နိုင်သေးလျှင် မြန်မာပြန်များကို ယှဉ်တွဲဖတ်သွားပါ။ ဖတ်ပါများ၍ ထိုပါဠိက ဖေါ်ပြသည့်အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိလာလျှင် စိတ်မှာဆင်ခြင်နိုင်လာလျှင် ပါဠိများကိုသာ တပုဒ်ချင်း လေးလေးမွန်မွန်ဖတ်သွားရန် ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်သုံးပရိတ်များ

ဘုရားဟောပါဠိတော်မှ ထုတ်နှုတ်ဖော်ပြချက်များ မဟုတ်သဖြင့် ဆရာတော်တို့ ဘာသာရေးအခမ်းအနားများ၌ ရွတ်လေ့ မရှိသော ဆဒိသာပါလသုတ်၊ စက္ကပရိတ်၊ ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ ဓာရုဏပရိတ်၊ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတို့ကို ရွတ်ဖတ်လိုသူတို့ မှန်မွန်ကန်ကန် အဓိပ္ပာယ်သိသိ ရွတ်ဖတ်ကျင့်ကြံနိုင်ရန် နိဒါန်းမြန်မာနှင့်တကွ ဖော်ပြထားပါသည်။ ဘုရားဟောပင် ဖြစ်သော်လည်း အန္တရာယ်ကင်း အနေဖြင့် ဆရာတော်တို့ ရွတ်လေ့ မရှိသော ဓမ္မစကြာ အနတ္တလက္ခဏသုတ် လမင်းပရိတ် ဟောသမယသုတ်တို့ကိုလည်း နိဒါန်း အဓိပ္ပာယ်ပြန်နှင့်တကွ အိမ်သုံးပရိတ်များထဲတွင် ရော၍ပြလိုက်ပါသည်။

ရေးသားပုံအစီအစဉ်

ပရိတ်တော်တသုတ်ကို ရွတ်မည်ဆိုလျှင် ထိုပရိတ်ကို မည်သည့် အကြောင်း နိဒါန်းအရဟောတော်မူသည်။ ထိုပရိတ်တွင် မည်သည့်ကျင့်ဝတ်များကို ဖော်ပြထားသည် စသည်ကို သိရှိနိုင်ရန် ပရိတ်အတ္ထုပ္ပတ္တိနိဒါန်းကို ဖော်ပြပါသည်။ ထိုသို့ ပရိတ္တနိဒါန်းကိုသိရသဖြင့် ထိုပရိတ်၏ အာနိသင်အစွမ်းကို ယုံကြည်ကိုးစားမှု သဒ္ဓါတရား ပိုမိုပွားများလာရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ပရိတ္တပါဠိတော်ဂါထာများ၏ အထက်တွင် ခေါင်းစဉ်ငယ်များတပ်ပေးထားပါသည်။ ခေါင်းစဉ်ငယ်တခုသည် နှစ်ဂါထာသုံးဂါထာနှင့်ဆိုင်နေလျှင် ထိုခေါင်းစဉ်ငယ်အောက်တွင် နှစ်ဂါထာသုံးဂါထာကို တပေါင်းတည်းပြထားပါသည်။ ယခု မိမိရွတ်မည့် ပရိတ်ပါဠိ၌ မည်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ပြထားသည်ဟု ကြိုတင်သိရှိထားနိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ္တပါဠိတော်များကို ရွတ်ဖတ်ရာ၌ အဖြတ်အတောက်ကို လွယ်ကူစေရန် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ပရိတ္တပါဠိမူအတိုင်း ရှင်းလင်းစွာ ရိုက်ထားပါသည်။ ဂါထာ ပထမပိုဒ်နှင့် တတိယပိုဒ်အဆုံးတွင် ခေတ္တရပ်၍ ဒုတိယပိုဒ်နှင့် စတုတ္ထပိုဒ်အဆုံးတွင် ပို၍ ကြာကြာရပ်ရပ်ပါမည်။ ပါဠိရွတ်ဖတ်နည်း အညွှန်းအတိုင်း လိုက်နာရွတ်ဖတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ္တပါဠိအောက်တွင် ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ကို ပေးထားပါသည်။ ပါဠိကို တလုံးချင်း အတိအကျ ဘာသာပြန်ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထိုဂါထာ၏ ဆိုလိုရင်းကိုခြုံ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖော်

ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အထက်က ပါဠိကို ရှုတ်လျှင် ဤအောက်
ပုံ အဓိပ္ပါယ်များကို ဆိုလိုသည်ဟု သိနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ္တတသုတ်ဆုံးသောအခါ ထိုတသုတ်လုံး၏ ဆိုလိုရင်းကို
ခြုံငုံ သုံးသပ်နိုင်ရန်အတွက် သိမှတ်ဖွယ် အကျဉ်းချုပ်ကို ဖော်
ပြထားပါသည်။

ပရိတ္တ ပါဠိတော် များကို မှန်မှန် ကန်ကန် ရှုတ်ဖတ် နိုင်၍
အဓိပ္ပါယ်များကို သိရှိဆင်ခြင်ပွားများ ကျင့်ကြံနိုင်ပြီး ဘေ၊ မန၊
အန္တရာယ်အပေါင်း ကင်းငြိမ်းကာ မိမိ၊ သူတပါး၊ လူမျိုးနှင့်
နိုင်ငံတော်၏ ပစ္စက္ခအကျိုး အနာဂတ် တမလွန်အကျိုးကို သည်
ပိုဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန်အတွက် ဤ ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီးနှင့်
အိမ်သုံးပရိတ်များ စာအုပ်ကို ရေးသား ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

အားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ...

ဆရာ သောင်းလွင်

ရန်ကုန်၊ ၂၇-၈-၇၅။

မြန်မာနိုင်ငံသုံးပါဠိဖတ်နည်း

မြန်မာလူမျိုးအပါအဝင်ဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတိုင်းရင်းသားတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို အများအားဖြင့် ကိုးကွယ်ကြသည်။ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဘာသာစာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကိုထိန်းသိမ်းထားသော ဘာသာစကားမှာ ပါဠိဘာသာရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ ဘုရားရှိခိုး သီလယူ စသည်တို့ကို ပါဠိဘာသာဖြင့်သာ ရေးထားဆဲဖြစ်သည်။ မြန်မာဘာသာစကားနှင့် ဘာသာစာပေထဲ၌လည်း ပါဠိဝေါဟာရ အများအပြား ဝင်ရောက်နေသည်။ ထိုစကားလုံးများကို အသံမှန်ဖတ်တတ်ရန်နှင့် ဤပရိတ်တော်များကို ပါဠိဘာသာဖြင့် မှန်မှန်ရွတ်ဖတ် တတ်ရန် အတွက် မြန်မာနိုင်ငံသုံး ပါဠိ ဖတ်နည်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ (ကမ္ဘာသုံး ပါဠိဖတ်နည်းမှာ တမျိုးဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်အတွက် အသုံးမဝင်၍ မဖော်ပြပါ) ပရိတ်ရွတ်သူ၏ အင်္ဂါသုံးပါးတွင် ပုဒ် ပါဒ် အက္ခရာတို့ကို အသံထွက်မှန်မှန် ရွတ်ဖတ်နိုင်ခြင်း အင်္ဂါတပါး ပါသဖြင့် အထူးဂရုတစိုက်လေ့လာ၍ ပရိတ်တော် ပါဠိများကို အမှန်အတိုင်း ဖတ်ရွတ်နိုင်ရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ရိုးရိုးအက္ခရာများ

(၁) (ရ)ရကောက်ကို မြန်မာဘာသာ၌ကဲ့သို့ (ယ)ယပက်
လက်နှင့်အတူ မတပ်မိရန် အထူးသတိပြုရမည်။ အင်္ဂလိပ်အာရ်)
အသံကဲ့သို့ လျှောက်လိပ်၍ဖတ်ရမည်။

မုနီရာဇဿ၊ အရဟတော၊ တိသရဏသရဏာ၊
လောကန္တရောဂါ၊ မေရုရာဇေ၊

(၂) ပ ဗ မ အက္ခရာတို့တွင် ယပင့်သံဆည့်၍ မဖတ်ရ၊
မေတ္တိ = မြစ်တံ ဟု မဖတ်ရ

ပဉ္စသီလံ = ပျင်စသီလံ ။

ပစ္စယော = ပျစ်စယော ။

အညမည = အင်ညမျင်ည ။

သဗ္ဗညု = သတ်ဗျင်ညု ။

လုံးကြီးတင် သေဘင်ကို လုံးကြီးတင် နသတ်သံဖတ်ရမည်။
(မြန်မာရေးထုံးမှာ မရှိ) ဝတ်ဆံပေါက်သံထည့်၍ မဖတ်မိအောင်
သတိထားပါ။

သမတိံသ = သမတိန်သ (သမတ်တိန်းသမဟုတ်)

ဇာတိံ = ဇာတိန်

တိယာမရတ္တိံ = တိယာမရတ်တိန်

ဗဂ္ဂိတ္တိံသ = ဗတ်တိန်သ (ဗတ်တိန်းသမဟုတ်)

ပါဠိဆင့်ဖတ်နည်း

ပါဠိဆင့်စကားလုံးများကို ဖတ်သောအခါ အပေါ်အက္ခရာ

ကို အသတ်အဖြစ် သဘောထားရမည်။ ယပင့် ရရစ် ဟထိုး
ဝဆွဲ တို့ကို ပါဠိဘာသာတွင် ပဋိဆင့် အနေ ဖတ် ရသည်။
ဗျည်းသည် အသတ်လည်း ဖြစ်သည်။ အသံလည်း ထွက်သည်။
မြန်မာစာလုံးပေါင်းဖတ်ထူးနှင့်မတူ၍ အထူးသတိပြုရမည်။

အသေးစိတ်

၁။ က-ဂ-အပေါ်ဆင့်ရှိ၍ ရှေ့ကအဆုံးသြဆုံးဗျည်းရှိလျှင်
က သတ်သံဖတ်၍ ရှေ့က ဣဆုံးဥဆုံး ဗျည်းရှိလျှင် တ သတ်သံ
ဖတ်ပါ။

(က)

(ခ)

စက္က = စက်က

စက္ခ = စက်ခု

သဂ္ဂ = သက်ဂ

အနန္တ = အနက်ဃ

ဝေါက္ကန္တိ = ဝေါက်ကန္တိ

မောက္ခဒိ = မောက်ခဒိ

မောဂ္ဂလာန = မောက်ဂလာန ပုဂ္ဂလ = ပုတ်ဂလ

အဘိက္ကန္တာယ = အဘိတ်ကန္တာယ

သုခိက္ခိတော = သုသိတ်ခိတော

ဝိဂ္ဂဟ = ဝိတ်ဂဟ

နိက္ကာမိနော = နိတ်ကာမိနော

ကုက္ကုရ = ကုတ်ကုရ

ဒုက္ခ = ဒုတ်ခ

ပုဂ္ဂလ = ပုတ်ဂလ

၂။ စ-ဇ အပေါ်ဆင့်ရှိ၍ (က)ရှေ့တွင် အ-ဆုံးဗျည်းရှိ
သောအခါ စသတ်သံဖတ်၍ (ခ)ဣ-ဥဆုံး ဗျည်းရှိသော အခါ
အွတ်-သံဖတ်ရမည်။

(က)

သစ္စာ = သစ်စာ

တိရစ္ဆာန် = တိရစ္ဆာန်

အနုဝဇ္ဇာ = အနုဝဇ္ဇာ

ယဒဇ္ဈဂါ = ယဒဇ္ဈဂါ

(ခ)

ဝိစ္ဆိကာ = ဝိတ်ဆီကာ

ကိစ္စာ = ကိတ်စာ

ဒုစ္စရိတ = ဒုတ်စရိတ

(ဂ)

ဗောဇ္ဈင်္ဂ = ဗုတ်ဇ္ဈင်္ဂ

ပါမောဇ္ဇာ = ပါမုတ်ဇာ

၃။ တ၊ဒ၊ဋ၊ဍ၊ပ၊ဗ အပေါ်ဆင့်ရှိ၍ (က)ရှေ့က အ-ဇ္ဇာ ဗျည်းရှိသောအခါ တ-သတ်သံ ဖတ်ရမည်။ အချိပ်ပါသော ဌဝမ်းဘဲတွင် ဌ-သံလျှင် ချိပ်အပေါ်ဆင့်ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ (ခ)-ရှိသောအခါ စ သတ်သံဖတ်၍ (ဂ)ဩရှိသောအခါ ဝဆဲ့ တသတ်သံ(အုတ်သံ)ဖတ်ရမည်။

(က)

သတ္တ = သတ်တ

စိတ္တ = စိတ်တ

သဒ္ဓ = သတ်ဒ

သိဒ္ဓိ = သိတ်ဒိ

အဋ္ဌ = အတ်ဋ္ဌ

ဒိဋ္ဌ = ဒိတ်ဋ္ဌ

(ခ)

မေတ္တာ = မစ်တာ

သေဋ္ဌိ = သစ်ဋ္ဌိ

ခေတ္တ = ခစ်တံ

ဇေဋ္ဌ = ဇစ်ဋ္ဌ

(က)

အဋ္ဌ = အတ်ဋ
အဉ္ဇ = အတ်ဉ
သပ္ပော = သပ်ပေါ
သိပ္ပဉ္စ = သိပ်ပင်စ
ဒုဗ္ဗိက္ခ = ဒုတ်ဗိတ်ခ
ဒုပ္ပညော = ဒုတ်ပင်ညော

(ဂ)

သောတ္ထိ = သွတ်ထိ
ကောဌဿ = ကောဌာသ
ပေါတ္တက = ပွတ်ထက

၄။ ကင်းစီးနှင့်ဥ အဆင့်ရှိ (က)ရှေ့တွင် အ-ဆုံးဗျည်းရှိသောအခါ င-သတ်သံဖတ်၍ (ခ)ဣ၊ဥ၊ဆုံးသောအခါ န-သတ်သံဖတ်ရမည်။ ဥလေ့ကို ဥ-ညကြီးကို ဥ နှစ်လုံးဆင့်ဟု မှတ်ရမည်။

(က)

မင်္ဂလ = မင်ဂလ
ပဉ္စသီလံ = ပင်စသီလံ
ပညာ = ပင်ညာ

(ခ)

ယံကိဉ္စိ = ယံကိနိစိ
ပုည = ပုန့်ည
ဝိညာဏ = ဝိန့်ညာဏ
သုညဂါရ = သုန့်ညာဂါရ
နုယုဉ္စန္ဒာ = နုယုန့်ဇန်တော

၅။ ဣ၊န၊မ၊လ၊ဟ အဆင့်ရှိ၍ (က)ရှေ့တွင် အ-ဣ ဆုံးဗျည်းရှိသောအခါ န သတ်သံဖတ်၍ (ခ)ဆုံး ဗျည်းရှိသောအခါ င သတ်သံဖတ်ပြီး(ဂ)ဩဆုံးဗျည်းရှိသောအခါ အွန်သံထွက်ရမည်။

(က)

သမန္တာ = သမန်တာ
 စိန္တယိသု = စိန်တယိတု
 ပဏ္ဍိတ = ပန်ဉိတ
 ဓမ္မ = ဓမ်မ
 ပရိဝဏ္ဏယိ = ပရိဝန်ဏယိ
 ပလ္လဟေ = ပလင်တေ
 ဥလ္လောကေယျာထ = အုန်လောကေယျာထ
 ဗြဟ္မဏ = ဗြန်မဏ

(ခ)

ဝိနာသမေဇ္ဈ = ဝိနာသမင်တု
 (ဂ)
 ကရောဇ္ဇော = ကရုန်တော
 ဟောဇ္ဈ = ဟွန်တု

၆။ ဟ ထိုးပါသောအခါ ဟ ထိုးပါအက္ခရာကို အသတ်
 ဟုမှတ်၍ ဖတ်ရမည်။

ပဉ္စ = ပင်ဉ္စ
 ပဋိဂ္ဂဏ္ဌိ = ပဋိတ်ဂန်ဏ္ဌိတိ
 အဗ္ဗု = အန်ဗု
 တုဗ္ဗု = တုန်ဗု
 အဘိဏ္ဍု = အဘိန်ဏ္ဍု
 ဝိဂယု = ဝိဂယ်ယု

၇။ (က)ယပင့် ရရစ်ပါသောအခါ ယပင့် ရရစ်ပါအက္ခရာ
 ကို အသတ်ဟုမှတ်၍ဖတ်ရမည်။

သက္ခု = သက်ကျ
 ဘဂျဝါ = ဘက်ဂျဝါ
 အယျ = အယ်ယ

ဆဗျာပုတ္တေဟိ = ဆပ်ဗျာပုတ္တေဟိ
အတြာ = အတ်တရာ

(ခ) (ဣ၊ ဥ နောင် ယျ ဆင့် နသတ်သံဖတ်ရမည်)

ဥယျာန = အုန်ယာန
ယေဘုယျ = ယေဘုန်ယျ
နိယျာနိက = နိန်ယာနိက
ဘိယျော = ဘိန်ယော

(ဂ) (ဧ ဆုံးဗျည်း နောင်ယျရှိလျှင်ယရိုးရိုးကဲ့သို့ဖတ်)

ဥပဝဒေယျံ = ဥပဝဒေယံ
မိစ္ဆေယျ = မိတ်ဆေယ
ဒက္ခိဏေယျော = ဒက္ခိဏေယော

ဂ။ ဝဆွဲ ပါသောအခါ ဝဆွဲပါဗျည်းကို အသတ်ဟုမှတ်ရမည်။ (ပါဠိတွင် တဝမ်းပူသာ ဝဆွဲ အသုံးများ၍ တသတ်အကြောင်းပြန်ကြည့်ပါ။)

ပတွာ = ပတ်တွာ
ဒတွာ = ဒတ်တွာ
ဗုဇ္ဈိတွာ = ဗုတ်ဇ္ဈိတ်တွာ
သုတွာ = သုတ်တွာ
အဘိဝါဒေတွာ = အဘိဝါဒိတ်တွာ
ဩဘာသေတွာ = ဩဘာသိတ်တွာ

၉။ (က) သ ကြီး ကို သ နှစ်လုံးဆင့်ဟု မှတ်၍ တသတ်သံဖတ်ရမည်။ (ခ) အပေါ်ဆင့် သကို တသတ်သံဖတ်ရမည်။

(က)

(ခ)

တဿ = တတ်သ ကေသ္မိ* = ကေတ်သမိန်
 တိဿော = တိတ်သော တဿဟိ = တတ်သမာဟိ
 နိဿောဏာ = နိတ်သောကာ အာယသ္မာ = အာယတ်သမာ
 ဒုဿပိနံ = ဒုတ်သုပိနံ
 ပရိဿယံ = ပရိတ်သယံ

၁၀။ ဣ (ဣကြီးဟုသိုး) ကို နသတ်သံ ဖတ်ရမည်။

အဝိရုဠိဆန္ဒာ = အဝိရုန်လိုဆန်ဒါ

ဝိရုဠာ = ဝိရုန်လှာ

ဖတ်နည်း နှစ်မျိုး

ပါဠိဘာသာတွင်ဝိ သဇ္ဇနီခေါ် ဝစ်ဆံနှစ်လုံးပေါက် မရှိပါ။
 သို့ရာတွင်မြန်မာဘာသာ၌ ဝိသဇ္ဇနီသံဖတ်ကျင့်ရှိနေသောမြန်မာ
 ဘို့သည်ပါဠိဘာသာ ဝ၊ ည၊ က၊ န၊ မ အဆင့်နှင့် သေးသးတင်
 ပါစာလုံး သဝေထိုးပါ စာလုံးတို့ကို ဝိသဇ္ဇနီသံ ထည့်၍ ဖတ်
 ဘတ်ကြ၏။ ဤသို့- ဝစ္ဆန္တ၊ ကို ဝစ်ဆန်းတု

သုဏန္တ၊ ကို သုဏန်းတု

ဒါနဉ္စ ကို ဒါနင်းစ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ကို သမ်းမာသံဗုတ်ဒတ်သ

ဓမ္မယာစာမိ ကို ဓမ်မမ်းယာစာမိ

သီလံဒေထ ကို သီလန်းဒေးထ

ဝေရာမဏိ ကို ဝေးရားမဏိ

တံဘဏှာမဟေ ကို တန်းဘဏှာမဟေ

စသည်ဖြင့် ဝိသဇ္ဇနီသံ ထည့်၍ဖတ်ခြင်းကို အချို့ဆရာတော်များကလက်ခံ၍ အချို့ဆရာတော်များက လက်မခံချေ။ ပရိတ္တသင်္ဂဟ ခေါ် ပရိတ်ကြီးနိဿယ ကျမ်းပြု အရှင်အာဒိစ္စဝံသ က ဝိသဇ္ဇနီသံထည့်၍လည်း ဖတ်နိုင်သည်။ သံပေါ့ သံလေးသာခြားနားသည်ဟုမိန့်ထား၍ တွဲတေးဆရာတော်၏ ပရိတ်ကြီးနိဿယ နိဒါန်းတွင် ဝိသဇ္ဇနီသံများ ထည့်မဖတ်ရန် မိန့်ထား၏။ ယနေ့ ဂဟန်းဘော်များလည်း ဝိသဇ္ဇနီ ပါ မပါ နှစ်မျိုးပဲ ခံနေကြ၏။

စာရေးသူငယ်စဉ်က ဝိသဇ္ဇနီဖြင့်ကျက်ခဲ့သော သဒ္ဓါသဂြိုဟ်ဘို့ကို ဒုတိယဆရာရွှေကျင်မြို့လေးထပ်ဆရာတော်ထံ ရောက်သောအခါ အားလုံးပြင်ဖတ်ခဲ့ရဘူး၏။ ဒုတိယ ကျော်အောင်စံထားဆရာအော်က ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ ကျမ်းတွင် ပါ ပါကန်ပတ်စဟန်ကား တန်ခွန် ဝိသဇ္ဇနီ မဗ္ဗိမရော ဟူ၍၎င်း၊ တန်ခွန် ဝိသဇ္ဇနီ မလှိုင်စေနှင့် ဝေပိသားပြား မကြိုင်စေနှင့် ဟု ရှေးဆရာတော်များမှတ်ထားသည်ဟုပြော၏။ ဝိသဇ္ဇနီသံပါခြင်းကြောင့် ပရိတ်အနိဿင် လျော့သွားမည်ဟုတ်သော်လည်း ပါဠိဘာသာတွင်ဝိသဇ္ဇနီဆိုသောကြောင့် ဝိသဇ္ဇနီသံမပါဘဲ ဖတ်ခြင်းသည် ပို၍ ကောင်းပါသည်။

အဆက်တွင် ပြဆိုခဲ့သော ပါဠိရွတ်ဖတ်နည်းများကို အပြည့်အစုံဖူးလည်အောင် လေ့လာ၍ အတိအကျ လိုက်နာရွတ်ဖတ်ပါက ပရိတ်ရွတ်သူ၏ အင်္ဂါ သုံးပါးတွင် တပါးအဝင် ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ ပါဠိ အက္ခရာ တို့ကို အသံ မှန်မှန် ပီပီ သသ ရွတ်ဖတ်ခြင်း ဟူသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ၍ ပရိတ်တော်၏ အာနိသင် ထက်မြက်စူးရှမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပါဠိရွတ်ဖတ်နည်းမှန်မှန်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပါက

ပရိတ်တော်ကို ကြားနာ ရသူများအဖို့ သာယာနာပျော် ရှိပြီး ထရားတော်၌ နှစ်သက်ခြင်း ဓမ္မပီတိ ကိုရရှိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဖော်ပြပါ ပဋိရုတ်ဖတ်နည်းများကို လေ့လာမှတ်သား၍ မှန်ကန်စွာ ရွတ်ဆိုကြရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

ပရိတ် မ ရွတ် မိ

နတ်များကို တရားနာဖိတ်ခြင်း

၁။ “သမန္တာ စက္ကဝါဠေသ္မ” စသည်မှာ-ပရိတ်မရွတ်မီ နတ်တို့ကို ပရိတ်တရားတော်နာ ဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်၏။ စာအုပ်များတွင် နတ်ပင့်ဂါထာဟု ရေးနေကြ၏။ ပရိတ်တော်များကို အများအားဖြင့် ရဟန်းတော်များက ရွတ်ဖတ်၏။ ရဟန်းတော်များသည် နတ်တို့ထက် အဆင့်အတန်းမြင့်၏။ မြန်မာဘာသာတွင် ရှိသေးလေးစားထိုက်သော ဘုရားရှင် သံဃာတော်ဆရာသမားတို့ကိုသာ ပင့်သည်ဟုသုံး၏။ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခေါ်သည် ဖိတ်သည်ဟုသာ ဆိုကြသည်။ ယခု ပရိတ်တရားတော် ရွတ်ဆိုမည့် ရဟန်းသံဃာတော်တို့က နတ်တို့ကို လေးလေးစားစား ပင့်နေရန် မလို၊ ထို့ကြောင့် နတ်ဖိတ်ဂါထာဟူ၍သာ သုံးသင့်၏။ လူများ အနေဖြင့်ကား မိမိတို့ထက် ကမ္မဇိဒ္ဓိဘန်ခိုးရှိသောကြောင့် နတ်တို့ကို အမြတ်အနေထား၍ ပင့်သည်ဟု သုံးလိုကသုံးနိုင်၏။

နတ်များကို အဘယ်ကြောင့်တရားနာ ဖိတ်ရသနည်း။ သံဃာ အရှင်မြတ်တို့သည် လူတကာ တကာမတို့၏ အန္တရာယ် ပျောက် ကင်း ဘေးရန်ရှင်းရေးအတွက် ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ကြတော့ မည်။ နတ်တို့သည်လည်း ပရိတ်တရားတော်ကို နာလိုကြသည်။ စကြာဝဠာတိုက် တသောင်းအတွင်းတွင် နတ်တို့အမြောက်အမြား ရှိနေကြသည်။ ထိုနတ်များကို ပရိတ်ရွတ်မည့် ရဟန်းတော်များက တရားနာဖိတ်လိုက်လျှင် ဒိဗ္ဗသောတ - နတ်တို့၏ နားဖြင့် ကြားနိုင် ကြသည်။ လူများကို ပရိတ်တရားဘော်ဟောရင်း နတ်တို့ကိုပါ ပရိတ်တရားတော် နာစေလိုသည်။ သို့ကြောင့် ပရိတ်မရွတ်မီ နတ်တို့ကို တရားနာ ဖိတ်ချင်းဖြစ်သည်။

သံဃာတော်များက ပရိတ်ရွတ်ပေးရာ၊ လူတို့က ပရိတ်နာ ရသည်မှာ လူတို့အဘို့ အန္တရာယ်ကင်းရန်ဖြစ်၏။ လူတို့ကို ဘေး ရန်ပြုတတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးတွင် နတ်ဆိုး ဘီလူးသားရဲ အစိမ်းတစ္ဆေ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ ပါဝင်၏။ ပရိတ်တရားတော်ကို လာရောက်နာကြားကြမည့် နတ်တို့မှာ ရာဇာနာသုံးပါးကို ကြည်ညို လေးစားသည့် နတ်မြတ်နတ်ကောင်းတို့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုတန်ခိုးကြီး သော နတ်မြတ်နတ်ကောင်းတို့ တရားနာ လာရောက်ခြင်းဖြင့် နတ်ဆိုး ဘီလူးစသည်တို့သည် အနားမကပ်ဝံ့ဘဲ အငေးသို့ ရှောင် သွားကြရ၏။ နတ်မြတ်နတ်ကောင်းတို့သည် လူများနှင့် တရား အတူတူ နာယူရသဖြင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားကြသောကြောင့် လူတို့ကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့ တရားနာ လာရောက်ကြခြင်းဖြင့် ပရိတ်တရားတော်နာ တကာ တကာမတို့

၏ အန္တရာယ်တစိတ်တဒေသမှာ ကာကွယ်ပြီး ဖြစ်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်မရွတ်မီ နတ်တို့ကို တရားနာဖိတ်ရခြင်းဖြစ်၏။

ပရိတ်တန်ခိုး

လူတို့က ပရိတ်နာလျှင် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်ရှင်း၏။ သည်မျှလောက်သာသိ၏။ နတ်တို့ကို ပရိတ်တရားတော်နာဖိတ်ရာ၌ နတ်တို့ တရားနာလာချင်စိတ်ပေါက်အောင် ပရိတ်တရားတော်၏ တန်ခိုးအစွမ်းကို ဂုဏ်တင်ပြရာ၌ သဂ္ဂမောက္ခဒံ— “နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတတ်သော” ဟု ပါသဖြင့် ပရိတ်တရားတော်သည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကိုပင် ရောက်စေနိုင်သည်ဟု သိထားသင့်၏။ ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ပွားများခြင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများခြင်းဖြင့် နတ်ပြည်ရောက်နိုင်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ မေတ္တာသုတ်အဆုံး ဂါထာတွင် မေတ္တာဘာဝနာမှတစ်ဆင့် ဝိပဿနာထိ ကူးပြောင်းပါက နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်စေနိုင်ကြောင်းကို “နဟိဇာတုဂ္ဂဗ္ဗသေယျပုနရေတိ” ဟု ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က ဟောထားသောကြောင့် ပရိတ်တရားတော်သည် အန္တရာယ်ကင်းရုံသာမဟုတ်၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့တိုင်အောင် ရောက်စေနိုင်ပါသည်ဟု မှတ်အပ်ပေသည်။

၂။ ဓမ္မဿ ဝနကာလောအယံဘဒ္ဒန္တဖြင့် နတ်တို့ကို တရားတော်နာချိန်ရောက်ပြီဟု နှိုးဆော်ချက် ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုကာလအလှူများ တရားပွဲများ၌ “တရား နာကြရအောင်ခင်ဗျား” ကဲ့ ကြွေးကြော်ပေးခြင်းနှင့်တူ၏။

၃။ နမောတဿဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးခြင်းဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ၊ ကိစ္စတခုခုကို လုပ်ဆောင်တော့မည်ဆိုလျှင် ထိုကိစ္စကို အန္တရာယ်မရှိဘဲ ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်စေရန်အတွက် ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးခြင်း ပဏာမမင်္ဂလာကို ပြုကြရ၏။

၄။ ယေသန္တာသည် ပရိတ်တရားတော်ကိုနာကြားရန် နတ်တို့ကို ထပ်မံဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်၏။ အလှူအတန်းများတွင် တရားနာရန် နီးကပ်လာပြီဖြစ်၍ အလှူမဏ္ဍပ်သို့ ကြွရောက်ကြပါရန် ဖိတ်ကြားပါသည်ခင်ဗျား ဟု နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် အသံချွတ်ဖြင့် ဖိတ်ခေါ်သကဲ့သို့ တရားနာလိုသောနတ်များ မကျန်ရလေအောင် ထပ်မံဖိတ်ခေါ်ရခြင်းဖြစ်၏။

၅-ဂ။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု လေးဂါထာဖြင့် နတ်တို့ကို ပရိတ်ရွတ်သောလူများက အမျှပေးဝေ၍ အစောင့်အရှောက်ပြုပါဟု တိုက်တွန်းခြင်းဖြစ်၏။ သာသနာနှင့်ကမ္ဘာကို နတ်တို့အစောင့်ရှောက်ပါဟု မေတ္တာရပ်ခံခြင်းဖြစ်၏။ တရားနာလာသောနတ်တို့နှင့် သတ္တဝါအပေါင်းကို မေတ္တာပို့သခြင်းပြု၏။

၆။ ဘုရားတော်ဖြင့် နတ်တို့နှင့် ပရိတ်တရားတော်က ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမည့် ဘေးရန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖယ်ပြုထားခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ ပရိတ်တခုခုကိုမရွတ်မီ နတ်တို့ကို ဖိတ်ကြားခြင်းသည် ရတနာသုတ် ပါဠိတော်၌ ဘုရားရှင်၏အမိန့်အရ ညီတော်အာနန္ဒာပြုလုပ်သော အစဉ်အလာအရဖြစ်၏။

ရတနသုတ်ပရိတ်၏အစ နှစ်ဂါထာဖြစ်သော ယာနိဘူတာနိ နှင့် တဿာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ ဟူသော နှစ်ဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုကြည့်ပါ။ လူတွေက နတ်တွေ ပူဇော်ပသတင်မြှောက် ကြသလို နတ်တွေကလည်း လူတို့ကို မေတ္တာပွား၍ မမေ့မလျော့ စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့ ဟု ညီတော်အာနန္ဒာ ရွတ်ဆိုဟော ကြားချက်ကိုမှီး၍ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ ပရိတ်အားလုံး၏ ရှေ့ပြေးပဏာမအနေဖြင့် နတ်ဖိတ်ဂါထာများကို စီရင် ရေးသား ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နတ်ဖိတ်

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တ၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၁။ စကြာဝဠာ တိုက်တသောင်းရှိ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ ပရိတ်တရား ဟောကြားရွတ်ဆိုရာ ဤဌာနသို့ လာရောက်ကြကုန် လော့။ နတ်ပြည် နိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုပေးတတ်သော ပရိတ်တရား တော်ကို နာယူကြကုန်လော့။

နှိုးဆော်ချက်

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒန္တာ။

၂။ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၊ ယခုအချိန်ကား ပရိတ်တရား တော်နာကြားရန် အချိန်အခါပေတည်း။

ဘုရားရှိခိုး

၃။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၃။ လူ့နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်၍
ဆရာမရှိဘဲ တရားအလုံးစုံကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိမြင်
တော်မူသော ဘုန်းခြောက်ပါးသခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား
ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ဘုရား။

နတ်တို့ကို ထပ်မံဖိတ်ခေါ်ခြင်း

၄။ ယေ ဘန္တော သန္တစိတ္တာ တိသရဏသရဏာ ဧတ္ထ
လောကန္တရေဝါ။ ။ ဘုမ္မာဘုမ္မာစ ဒေဝါ၊ ဂုဏ ဂဏ
ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ သဗ္ဗကာလံ။

ဧတေ အာယန္တုဒေဝါ ဝရ ကနကမယေ မေရု
ရာဇေ ဝသန္တော။ ။ သန္တော သန္တောသ ဟေတု၊
မုနိဝရပစနံ သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၄။ သူတော်ကောင်းဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော စိတ်နှလုံးရှိကြ
ဘုန်းသော ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်၍ သီလ သမာဓိ ပညာ
ဂုဏ်အပေါင်းကို ရရန်ကြိုးစားနေကြသော ဤစကြာဝဠာနှင့်
စကြာဝဠာကံပါးရှိ မြေ၌နေသော နတ်၊ ကောင်းကင်၌နေသော
နတ် ဗြဟ္မာများ နှင့် မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်၌ နေသော သူတော်
ကောင်း သိကြားမင်းသည် စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့ အေးမြခြင်းကို

ဖြစ်စေတတ်သော ဘုရားရှင်၏ ပရိတ်တရားတော်ကို နာကြား
ဘို့ရာ ကြံဆောက်စုဝေးကြပါကုန်လော့။

ကုသိုလ်ကိုအမျှဝေ၍ စောင့်ရှောက်ရန်တိုက်တွန်းခြင်း

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မဒနာ။

ယံ အဗ္ဗေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေတံ အနုမောဒိယှာ၊ သမဂ္ဂါသာသနေ ရတာ။

ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၅ နှင့် ၆။ စကြာဠာတိုက်ဘသောင်းရှိ ဘီလူး နတ် ဗြဟ္မဒ
တို့သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ပြီးမြောက်စေတတ်သော ငါတို့
ပြုသည့် ကောင်းမှုအဖို့ကို ဝမ်းမြောက်နုမော် သာဓုခေါ်ကြပြီး
လျှင် ညီညာဖျဖျ သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ ကြကုန်လော့၊
အထူးသဖြင့် လူတို့ကို မမေ့မလျော့ စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။

အာသိသ

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ

သာသနမ္ပိစ လောကဿ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၇။ သာသနာတော်သည်၎င်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၎င်း၊

အမြဲတိုးတက် ကြီးပွားပါစေ၊ သာသနာတော်နှင့် လော

ကကြီးကို နတ်များ အမြဲစောင့်ရှောက်ကြပါစေ။

မေတ္တာပို့

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။

အနိဿံ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ညာတိတိ။

၈။ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့သည် မိမိတို့၏ ခြွေရံသင်းပင်းများ
နှင့်တကွ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဆွေမျိုး မိတ်သက်ဟုတ်တို့နှင့်
အတူဆင်းရဲကင်းကာ စိတ်ချမ်းသာ၍ ကြည်သာအေးမြ
ရှိကြပါစေ။

နတ်တို့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမည့် အန္တရာယ်များ

၉။ ရာဇတောဝါစောရတောဝါ
မနုဿတောဝါ အမနုဿတောဝါ
အဂ္ဂိတောဝါ ဥဒကတောဝါ
ပိဿစတောဝါ ခါဏုကတောဝါ
ကဏ္ဍကတောဝါ နက္ခတ္တတောဝါ
ဇနပဒရောဂတောဝါ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ
အသန္တိတောဝါ အသပ္ပုရိသတောဝါ
စက္က ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရအဟိဝိဇ္ဇိက
မဏိသပ္ပ ဒိပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရမဟိသ ယက္ခ ရက္ခ
သာဒိဟိ
နာနာဃတောဝါ နာနာရောဂတောဝါ
နာနာဥပဒ္ဓပတောဝါ အာရက္ခံဂဏုန္တု

၉။ မင်းဆိုးသူခိုးလူဆိုးနှင့် ဘီလူးနတ်ဆိုးတို့မှရှောင်၊ မီးဘေး
ရေဘေး၊ မြေတုတ်ဘီလူး၊ သစ်ငုတ်ခလုတ် ဆူးငြောင်တို့မှရှောင်၊
ဂြိုဟ်ဆိုးရောဂါဆိုးအယုတ်သရားအယူမှားနှင့် သူယုတ်မာ တို့မှ
ရှောင်၊ ကြမ်းတမ်းသောဆင်၊ မြင်း၊ သမင်၊ နွား၊ ခွေး၊ မြွေ၊ ကင်းမြီး

ကောက်၊ မြေစိမ်း၊ ကျားသစ်၊ ဝက်ဝံ၊ အောင်း၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊ ဘီလူး
ရက္ခိယံ စသည်တို့မှ၎င်း၊ ဘေးရန်ရောဂါ ဥပဒ္ဒေဝါ အန္တရာယ်
အမျိုးမျိုးတို့မှ၎င်း၊ နတ်အပေါင်းတို့က ကာကွယ်စောင့်ရှောက်
ကြပါကုန်လော့။

မင်္ဂလာသုတ်နိဒါန်း

ဘုရားရှင်လက်ထက် အိန္ဒိယပြည်တွင် မြို့လယ်ဓမ္မာရုံကြီးများ
၌ အယူဝါဒဆိုင်ရာ ဟောပြောပွဲများ ပြုလေ့ရှိကြ၏။ တရား
ဟောဆရာများကိုပိုက်ဆံပေး၍ နားထောင်ကြ၏။ သိလိုရာများ
ကိုမေးမြန်းဆွေးနွေးကြ၏။ တချို့တွင် မင်္ဂလာဟူသည် အဘယ်
နည်းဟူသော ပြဿနာကို လူတို့စိတ်ဝင်စားစွာ ဆွေးနွေးဟော
ပြောနေကြ၏။ အမြင် မင်္ဂလာဆရာကြီးက “ မျက်စိဖြင့်မြင်ရ
သောအဆင်း အာရုံသည် မင်္ဂလာဖြစ်၏” ဟုပြော၏။ ထိုသူ၏
ဟောပြောချက်ကို လက်ခံသူလည်းရှိ၏။ လက်မခံသူလည်းရှိ၏။
အကြား မင်္ဂလာဆရာ တယောက်က “မျက်စိသည် အကောင်း
အဆိုးအဆင်း နှစ်မျိုးကိုမြင်ရ၏။ မကောင်းသည်ကို မြင်လျှင်
မင်္ဂလာမဖြစ်နိုင်၊ အသိသဒ္ဓါရှိသည်သာ မင်္ဂလာဖြစ်၏” ဟု ဟော
ပြန်၏။

အထွေအပွား မင်္ဂလာဆရာကြီးတယောက်လည်း အမြင်မင်္ဂလာ၊ အ
ကြားမင်္ဂလာဆရာတို့များသည်။ ‘အနံ့အရသာ အထိအတွေ့တို့
သာလျှင် မင်္ဂလာဖြစ်ပေသည်’ ဟု ဟောပြန်၏။ ထိုဆရာတို့ဟော
ချက်ကို ယုံကြည်သက်ဝံ့သူရှိသကဲ့သို့ မယုံကြည် မကျေနပ်သူများ

လည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လူစုမိတိုင်း မင်္ဂလာပြဿနာကို ဆွေးနွေးကြ။ ငြင်းခုံနေကြ၏။

လူတို့၏ မင်္ဂလာပြဿနာသည်လူတို့ကို စောင့်ရှောက်နေသော ကိုယ်စောင့်နတ်များသို့ ကူးစက်သွား၏။ ကိုယ်စောင့်နတ် အချင်းချင်းမင်္ဂလာပြဿနာကို ဆွေးနွေး ငြင်းခုံကြပြန်၏။ ကိုယ်စောင့်နတ်များမှ တဆင့် မြေပိုင်ရှိ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ်တို့က ကြားသိပြီးဆွေးနွေးငြင်းခုံကြပြန်၏။ ၎င်းတို့မှတဆင့် စတုမဟာရာဇ်ဘဝတိ သာစသည် အဆင့်ဆင့်ပြန့်နှံ့သွားရာ အထက်ဆုံး အတ္တနိဗ္ဗဗြဟ္မာတို့သို့ ရောက်သည်အထိ မင်္ဂလာ ပြဿနာဂယက် ချိန်သွား၏။ သို့သော် အများသဘောတူ လက်ခံနိုင် လောက်သောအဖြေကိုမရရှိကြပေ။

တနင်္သာရီသာအခါ တာဝတိံသာနတ်တို့က စုဝေးတိုင်ပင်၍ သိကြားမင်းထံသွားရောက် မေးမြန်းကြ၏။ သိကြားမင်းသည် ပညာရှိပင်ဖြစ်သော်လည်း မင်္ဂလာပြဿနာကိုကားမဖြေနိုင်ပေ။ သင်တို့သည်ပြဿနာကို သယ်က ကြားသနည်းဟု မေးရာ စတုမဟာရာဇ်နတ်များ ထံမှ ကြားထည်ဟုလျှောက်၏။ ဤသို့အဆင့်ဆင့်သို့က်မေးရာ နောက်ဆုံးတွင် လူတို့ထံက၍ ထိုမင်္ဂလာပြဿနာပေါ်လာကြောင်းသိရှိရ၏။ ထိုအခါသိကြားမင်းကသင်တို့ဘုရားရှင်ကို မေးပြီးပြီလောဟု နတ်တို့ကိုမေးရာ “မမေးရသေးပါ” ဟုဖြေကြ၏။ “လော-သွားကြစို့ ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက် မေးမြန်းကြစို့” ဟု နတ်တို့ကိုခေါ်၍ ဘုရားရှင်ရှိရာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့လာကြ၏။

သိကြားမင်း တာဝန်ပေးချက်အရ နတ်သားတပါးသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း တောက်ပစေပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ မနီးမဝေးမှသာရပ်ကာ ဗဟုဒဒဝါမနုဿာစ-အစရှိသော ဂါထာဖြင့် မင်္ဂလာတရားဟောကြားပါရန်လျှောက်၏။

ထိုအချိန်ဝယ် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ စကြာဝဠာတို့က တသောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာတရားတော်ကို နာကြားရန်စုရုံးရောက်ရှိနေကြ၏။ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့် အသေးငယ်ဆုံးဖန်ဆင်းနေသောကြောင့်သာ နေရာဆံ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနတ်သား၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားချက်အရ မြတ်စွာဘုရားသည် အသေဝနာစ ဗာလာနံ-စသော မင်္ဂလာတရားသုံးဆယ်ရှစ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို နာရသဖြင့် နတ်ဗြဟ္မာကုဋေတသိန်းရဟန္တာဖြစ်၏။ အနာဂါမိသကဒါဂါမိသောတာပန်ဖြစ်သော နတ်တို့ကား မရေတွက်နိုင်လောက်အောင်များပြား၏။

ဤမင်္ဂလာသုတ်တွင် ဘုရားဟော အစစ်မှာ “အသေဝနာစ ဗာလာနံမှအစ-တောဒိသာနိ ကတွာန” ဂါထာအထိသာ ဖြစ်၏။ တောဒိသာနိကတွာန ဂါထာမှာ မင်္ဂလာတရားမဟုတ် မင်္ဂလာတရားဟောတော်မူပြီးနောက် မင်္ဂလာတရားတော်ကို လက်တွေ့လိုက်နာပြုကျင့်ချင်အောင် မင်္ဂလာတရားတော်၏ အကျိုးဆက်ပြ ဂါထာသာဖြစ်၏။ မင်္ဂလာတရားကိုပြုကျင့်လိုက်နာလျှင် နေရာတကာမှာ ရန်သူကိုအောင်နိုင်၏။ ချမ်းသား၏ “ရန်အောင်လို

လျှင် ချမ်းသာလိုလျှင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို လက်တွေ့ ကျင့်ကြံ”ဟုတိုက်တွန်းခြင်းတမျိုးဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်သည် မင်္ဂလာတရားတော်ကို နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အားဟောကြားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအချိန်လူသားတဦးတယောက်မျှ ဘုရားရှင်အနီး၌ မရှိချေ။ နောက်တနေ့တွင် ဘုရားရှင်က ညီတော်အာနန္ဒာအား သင်ပေး၏။ အခြား ရဟန်းတော်များအားသင်ကြား ပို့ချပေးရန် မှာကြား၏။ ညီတော် အာနန္ဒာမှ ဆင့်အခြားရဟန်း တော်များ အဆက်ဆက်ဆောင်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်တော့သည်။

ဘုရားဟော မင်္ဂလာသုတ် နည်း အသေဝနာစဉ်သာနိမ္မိတလျှင် ယံမင်္ဂလံနှင့်ဒေသိတံနှစ်ဂါထာ ဟု ဘယ်သူ့ဟောသနည်းဟုသိထားသင့်၏။ ထိုနှစ်ဂါထာကို ပရိတ်ကြီးကို စီစဉ်ပူဆောင်းရေးသားသော ဆရာတော်တို့ စီစဉ်ရေးသား၏။ မင်္ဂလာသုတ်ကို ပရိတ်အနေဖြင့် ရွတ်ဖတ်သူနှင့် နာယူသူတို့ ရွတ်လို နာလိုအောင် မင်္ဂလာသုတ် ပရိတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖော်ထုတ် ချီးကျူး၍ အမွမ်းတင်သော ပရိတ် အမွမ်းသာ ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာသုတ်၏ အချိုးနိဒါန်းသာဖြစ်၏။

ထိုနိဒါန်းတွင် ယံမင်္ဂလံ ဒွေ ဒေသဟိ စိန္တယိံ သု = မင်္ဂလာတရားတော်ကို တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကြံစည်ခဲ့ကြပြီး ဆိုသည်မှာ ကောလောဟလ ငါးမျိုးအနက် မင်္ဂလာကောလောဟလသည် မင်္ဂလာတရားမဟောမီ ၁၂-နှစ်ကြိုတင်၍ ကောလောဟလဖြစ်နေသည်ဟုဆိုလို၏။ ကမ္ဘာကြီး ပျက်တော့မည်ဆိုလျှင် မပျက်မီ နှစ်ပေါင်းတသိန်းကြိုတင်၍ ကမ္ဘာကြီး ပျက်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း

ကောလာဟလဖြစ်၏။ စကြာဝတေးမင်း ပေါ်ခါနီးသောအခါ၊ မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း-၁၀၀ က စကြာဝတေးမင်းပေါ်တော့မည် ဟု ကောလာဟလ ဖြစ်၏။ ဘုရားတဆူ ပွင့်တော့မည်ဆိုလျှင် ဘုရားမပွင့်မီ နှစ်ပေါင်းတသိန်းက ကြိုကင်၍ ဘုရားပွင့်တော့ မည် ဟု ကောလာဟလဖြစ်နေ၏။ မောနေယျကျင့်သူ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးပေါ်သောအခါ မပေါ်မီ ၇-နှစ်ကကြိုတင်၍ ကောလာဟ လဖြစ်နှင့်၏။ ဤကောလာဟလငါးပါးအနက် မင်္ဂလာကောလာ ဟလသည် တဆဲ နှစ်နှစ်ပင်ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုလို၏။

မင်္ဂလာသုတ်ပရိတ်တော်ကို သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်မှ ကောက် နှုတ်ဖော်ပြပါ၏။ သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်တွင် ဧဝံမေသုတံမှစ၏။ ထိုဧဝံမေသုတံသည် ဘုရားဟောမဟုတ်သေး၊ ပထမ သံဂါယနာ တင်တော်မူသောအခါ ရှင်မဟာကဿပက ဤမင်္ဂလာသုတ်ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဘယ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောပါသနည်းဟု မေးတော်မူရာ အဖြေ ဆရာတော် အရှင် အာနန္ဒာက ဧဝံမေသုတံစသည်ဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာသုတ် တရားတော်ကို ဘုရားရှင်က ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ နတ်သားတပါး၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဟောခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မင်္ဂလာသုတ်၏ နိဒါန်းအချို့ ပင်ဖြစ်၏။ ထိုနိဒါန်းတွင် ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ ဂါထာသည် နတ်သားက ဘုရားကို လျှောက်ထား ချက်ဖြစ်၏။

ဤမင်္ဂလာသုတ်သည် မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နှင့် ထိုထိုအဋ္ဌကထာ ဘို့တွင် ဖော်ပြသောပရိတ်ကြီးသုတ်များစာရင်းတွင် မပါပေ။ ထို့ ကြောင့် ရှေးအခါက မင်္ဂလာသုတ်ကို ပရိတ်တော်အဖြစ် ရွတ်ဖတ်

ကြပုံမပေါ်ပေ။ သို့ရာတွင် မြန်မာဆရာတော်ကြီးများက အိမ်သစ်၊ တိုက်သစ်တက်မင်္ဂလာနှင့် မင်္ဂလာ ဆွမ်းကျွေးသောအခါ ရွတ်ဖတ်ရန်အတွက် ထည့်သွင်း စီစဉ်ခဲ့ဟန် တူပေသည်။ မြန်မာသင်ပုန်းကြီးပြီးလျှင် မင်္ဂလာသုတ်ကို သင်စေခြင်းဖြင့် မြန်မာလူမျိုးတို့ မင်္ဂလာသုတ်ကို မည်မျှ တန်ဖိုးထားကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။

မင်္ဂလာမည်ကြောင်း

ယိုးဒယားဆွမ်းပွားသော တရားတော်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် မင်္ဂလာဟုခေါ်ရသနည်း။

မင်္ဂလန္တိ သဟန္တိ ဣမေဟိ သတ္တာတိ မင်္ဂလာနိ = တိုးတက်ကြီးပွားခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မင်္ဂလာဟုခေါ်၏။

မင်္ဂန္တိ ဝုဒ္ဓိ ပါပုဏန္တိ ဣမေဟိ သတ္တာတိ မင်္ဂလာနိ = လိုက်နာကျင့်ကြံသူအပေါင်းကို တိုးတက် ကြီးပွား ချမ်းသာစေတတ်သောကြောင့် မင်္ဂလာဟုခေါ်၏။

မင်္ဂ ပါပ လုနာတိ ဆိန္ဒ တီဘိ မင်္ဂလာ = မကောင်းသော အနိဗ္ဗာန် ဟူသမျှတို့ကို ပယ်ချောက်တတ်သောကြောင့် မင်္ဂလာဟုခေါ်ရ၏။

မင်္ဂလာသုတ် အမွှမ်းတွင် ပါသော “သေတ္တာနိ = စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော” ဆိုသည့် စကားနှင့် “သဗ္ဗပါပဝိနာသနိ = အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ချောက်ပေတတ်သော” ဟူသော စကားတို့သည် မင်္ဂလာဟူသောပုဒ်၏

အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြထားသောတရားတို့ဖြစ်ကုန်၏။ မင်္ဂလာသုတ် အမှန်းပါ သောတ္ထာနံ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံတို့ဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလို့သူ မကောင်းမှု အနိဋ္ဌာရုံများ ပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပွားတိုးလိုသောသူတို့သည် မင်္ဂလာတရားတော်များကို ကြိုးစားပြုကျင့်ပါကုန်လောဟု တိုက်တွန်းခြင်းဖြစ်၏။

မင်္ဂလာပြဿနာ အေးငြိမ်းသွား

နတ်သားတောင်းပန်ချက်အရ ဘုရားရှင်က ၃၀-ပါးမင်္ဂလာတို့ကို ဟောကြားလိုက်သောအခါ တဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် နတ်ဗြဟ္မာနှင့် လူသားတို့ ပြဿနာဖြစ် အငြင်းပွားနေသော မင်္ဂလာပြဿနာသည် ပြေငြိမ်းသွား၏။ ပြေငြိမ်းသွားလောက်အောင်လည်း မင်္ဂလာတရားတို့က မှန်ကန်၏။ မင်္ဂလာတရားသည် ဗုဒ္ဓဘာသာများသာမဟုတ် လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး နိုင်ငံမရွေး လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်သော တရားတော်များ ဖြစ်၏။ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်များကို မကောင်းဟု ပြောဆိုနိုင်သူမရှိ၊ မင်္ဂလာတရားကို လိုက်နာခြင်းဖြင့် ယခု ပစ္စက္ခဘဝတွင်လည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ခံစားရမည်ဖြစ်၏။ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ရမည်အမှန်ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့သာ ကျင့်ကြံထိုက်သောတရားမဟုတ်၊ ကမ္ဘာ့လူသားအားလုံး လက်ခံကျင့်သုံးထိုက်သော ကျင့်သုံးနိုင်သော ကမ္ဘာ့တရားတော်ဖြစ်၏။ ယခုသာသနာတော် သက္ကရာဇ်- ၂၅၀၀ ကျော်လှာသည့်အထိ မင်္ဂလာဟုတ်မဟုတ် အငြင်းမပွားတော့ဘဲ မင်္ဂလာအဖြစ် တညီတညွတ်တည်း လက်ခံခဲ့သော ကမ္ဘာ့တရားတော်ကြီးဖြစ်နေပေပြီ။

လက်တွေ့ကျင့်

မင်္ဂလာသုတ်ပရိတ်ကို ရွတ်ရုံ နာရုံဖြင့်ပင် မင်္ဂလာဖြစ်ပါ၏။ ကုသိုလ်ရပါ၏။ သို့ရာတွင် မင်္ဂလာသုတ်လာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကြံညှိလျှင် ရွတ်ရန်နာရန်ထက် လက်တွေ့ ကျင့်ရန်သာ ဖြစ်ကြောင်း တင်ရှား၏။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း မင်္ဂလာတရားတော်များအဆုံးတွင် ဘောဒိသာနိကဘူတစသဖြင့် မင်္ဂလာသုတ်အညွှန်းကို ဟောထားရာ၌ ဤသို့ထုတ်ပြော မင်္ဂလာတို့ကို လက်တွေ့ကျင့်ကြံရသောကြောင့် ရန်သူဘွဲ့ကိုခံရ၏။ ကြီးပွားချမ်းသာ၏ဟု ဟောထားတော်မူသည်။

ဓမ္မသရာတော်တို့၏ မင်္ဂလာသုတ်အမူပီး

- ၁၁။ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒေသဟိ၊ စိန္တယိသု သဒေဝကာ။
သောဟ္မာနံ နာမိဝစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိသဉ္ဇမင်္ဂလံ။
- ၁၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောကဟိတက္ကဿ၊ မင်္ဂလံတိဘာဏာမဟေ။

၁၃။ လူနတ်တို့သည် မင်္ဂလာတရားတော်ကို တဆယ့်နှစ်နှစ်ကိုးဆောင်ကြံဆခဲ့ကြပြီ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာကိုမသိနိုင်ဘဲရှိကြ၏။

၁၄။ နတ်ဘကာတို့၏ဘုရားရှင်သည် မကောင်းမှု မုန်သမျှ ပယ်ချောက်နိုင်သော သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို တလောကလုံး၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို ငါတို့ရွတ်ဆိုကြကုန်စို့။

ရှင်အာနန္ဒာ၏မင်္ဂလသုတ်နိဒါန်း

၁၂။ ဧဝံမေသုတံ—

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
 ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ
 အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ၊
 အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ
 ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာ သေတွာ။
 ယေနဘဂဝါ တေနုပသကံမိ။ ဥပသကံခိတွာ
 ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ တေမန္တံ အဋ္ဌာသိ။
 ကေမန္တံ ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ
 ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၁၂။ အရှင်မဟာကဿပ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်
 ဤသို့ကြားနာခဲ့ဘူး၏။ အခါတပါး မြတ်စွာဘုရားသည် သာ
 ဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်
 မထင်ရှားသော နတ်တပါးသည် သန်းခေါင်ယံအချိန် နှစ်သက်
 ဖူးသော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတို့ဖြင့် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်
 ပတ်ဝန်းကျင် တခွင်လုံးကို ထိန်လင်းစေလျက် ဘုရားရှင်အား
 ဝတ်တူးဦးချလျက် လျှောက်ပတ်ရာ တနေရာ၌ရပ်၍ ဘုရားရှင်
 အား အောက်ပါအတိုင်းလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

နတ်သားတောင်းပန်ပုံ

၁၃။ ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိအစိန္တယံ
 အာကခံမာနာ သောတ္ထာနံ ပြုဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၃။ မြတ်စွာဘုရား၊ ခုဘဝနောင်ခါ ချမ်းသာလုံခြုံငြားနတ်
ဗြဟ္မာအများတို့သည် ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း မင်္ဂလာတရား
အပေါင်းကို ကြံစည် စဉ်းစားခဲ့ကြပါပြီ၊ ကြံ၍မရပါသဖြင့် ရှင်
တော်ဘုရားက ထိုမင်္ဂလာတရားကို ဟောကြား မိန့်မြှောက်တော်မူ
ပါဘုရား။

မင်္ဂလာသုံးပါး

၁၄။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ သေဝနာ။

ပူဇာစ ပူဇနယျာနံ၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၄။ နတ်သား၊ လူမို့တို့ကိုမခေါင်းနှံ၊ ပညာရှိ သူတော်
ကောင်းတို့ကို ဆည်းကပ်၊ ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်၊ ဤကား
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ ပါပေတည်း။

မင်္ဂလာသုံးပါး

၁၅။ ဟိမ္မပ ဒေသဝါသောစ ပုဗ္ဗေစ ကာကပုညတာ

အတ္တသမ္မာပဏီဓိစ၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၅။ နတ်သား သင့်လျော်ရာ အရပ်၌နေရခြင်း၊ ရှေးဘဝ
ကပြုခဲ့ဘူးသောကောင် မှုန့်ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ကောင်း
မှုအားခြင်း ဤသုံးပါးမှာ ကောင် မြတ်သော မင်္ဂလာ ပါ
တည်း။

မင်္ဂလာလေးပါး

၁၆။ ဗာဟုသစ္စုဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတာ။

သုဘာသိတာစ ယာဝ စ၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၆။ နတ်သား၊ အကြားအမြင် များခြင်း၊ လက်မှပညာ
တတ်မြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့်ဝိနည်းကို သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊
စကားကိုကောင်းမွန်စွာပြောဆိုခြင်း၊ ဤကားမင်္ဂလာ လေးပါး
တည်း။

မင်္ဂလာတရားလေးပါး

၁၇။ မာတာပီတုညပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။

အနုကုလောစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၇။ နတ်သား၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်း၊ သား
မယားကို ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းအောင်
အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ဤလေးပါးကား မင်္ဂလာမြတ်များပါတည်း။

မင်္ဂလာလေးပါး

၁၈။ ဒါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊ ဉာတကာနုဉ္စ သင်္ဂဟော။

အနုဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၈။ နတ်သား၊ ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၊ သုစရိုက်တရား
၁၀-ပါးကိုကျင့်ခြင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းကို ထောက်ပံ့ခြင်း၊
ဒုပြစ်ကင်းသော အလုပ်တို့ကိုလုပ်ခြင်း၊ ဤကားကောင်းမြတ်
သောမင်္ဂလာလေးပါးတည်း။

မင်္ဂလာ သုံးပါး

၁၉။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။

အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၉။ နတ်သား၊ မကောင်းမှုမှ စိတ်ဖြင့်ရှောင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်
နှုတ်ဖြင့် ရှောင်ခြင်း၊ အရက်မသောက်ခြင်း၊ ကုသိုလ်ဘရာ တို့၌
မမေ့ခြင်း၊ ဤကား ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ သုံးပါး ဖြစ်
ပေ၏။

မင်္ဂလာငါးပါး

၂၀။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၀။ နတ်သား၊ ရှိသေထိုက်သူကို ရှိသေခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို
နှိမ့်ချခြင်း၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်း၊ ကျေးဇူးသိခြင်း၊ သင့်လျော်
သောအခါ တရားနာခြင်း၊ ဤငါးပါးမှာ ကောင်းမြတ်သော
မင်္ဂလာတည်း။

မင်္ဂလာလေးပါး

၂၁။ ခန္တိစ သောဝစယတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကတ္ထာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၁။ နတ်သား၊ သည်းခံခြင်း၊ ဆုံးမလွယ်ခြင်း၊ ရဟန်းတော်
များကို ဖူးမြင်ခြင်း၊ တရားဆွေးနွေးခြင်း၊ ဤကား မင်္ဂလာခြောက်
လေးပါးတည်း။

မင်္ဂလာလေးပါး

၂၂။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယ သစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၂။ နတ်သား၊ ကိလေသာငြိမ်းကြောင်း အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၊ (သီလ ဆောက်တည်ခြင်း) မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၊ (သမထ ဝိပဿနာပွားခြင်း)၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ဤလေးပါးကား ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာများတည်း။

မင်္ဂလာလေးပါး

၂၃။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၃။ နတ်သား၊ လောကဓံ ၈ ပါးကြောင့် မတုန်လှုပ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုမရှိခြင်း၊ ရာဂစသော မြူမှုမရှိခြင်း၊ ဘေးရန်ကင်းခြင်း၊ ဤကား မြတ်သော မင်္ဂလာ လေးပါးတည်း။

မင်္ဂလာ အကျိုးပြု ချီးကြူးချက်

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံတေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၄။ နတ်သား၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော မင်္ဂလာတရားတို့ကို ပြုကြလျှင် ရန်သူမှန်သမျှကို အောင်နိုင်ကြ၍ ဘယ်အရပ်မှာမဆို မျှမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလာသည် လက်တွေ့ကျင့်ကြံသူများအဖို့ မြတ်သော မင်္ဂလာပင် ဖြစ်ပေသတည်း။

မင်္ဂလာ သုတ်မှာသိစရာ

ဤမင်္ဂလာသုတ်သည် မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာများ

တွင် ဖော်ပြထားသော ပရိတ္တသုတ်များစာရင်း၌ မပါရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်ကို ပရိတ်တော်အဖြစ် ထည့်သွင်းသည်မှာ နောက်ကျပုံရ၏။ မြန်မာပြည်ရောက်မှ မြန်မာဆရာတော်တို့ ထည့်ခဲ့ဟန်ရှိ၏။ ရှေးဆရာတော်များက ပရိတ္တသုတ်စာရင်းတွင် မထည့်ခဲ့သည်မှာ အကြောင်းရှိသည်။ မင်္ဂလသုတ်ပါ အကြောင်းအရာများမှာ ပရိတ္တသုတ်များ၌ပါလေ့ရှိသော ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်များ၊ သစ္စာပြုချက်များ၊ မေတ္တာပို့၊ ဆုတောင်း၊ အသိသများဟူ၍ လုံးဝ မပါဘဲ လက်တွေ့ လိုက်နာကျင့်ကြံရမည့် အချက်များကိုသာ ဟောထားသောကြောင့် ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

နောက်ပိုင်း မြန်မာ ဆရာတော်တို့က မင်္ဂလသုတ်ကို ပရိတ္တသုတ်စာရင်း၌ ထည့်သွင်းခဲ့သည်မှာ အကြောင်းရှိမည်။ မင်္ဂလသုတ်သည် လူတိုင်း အတွက် အကောင်းဆုံး လက်တွေ့အကျင့်နှိုးဆုံး ဘုရားတော်ကြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှေးခေတ်ကျမ်းတော်ကြီးကျောင်း ပညာရေးစနစ်တွင် မြန်မာသင်ပုန်းကြီးတို့နှိုးပြီးပါက မင်္ဂလသုတ်ပါဌ်အနက်ကို တက်ရ၏။ မြန်မာစာတတ်သူများသမျှ မင်္ဂလသုတ်ကိုကား အလွတ်ရဘူးသူ များပေသည်။ အိမ်တက် မင်္ဂလာ၊ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးသော အခမ်းအနားများတွင် မင်္ဂလသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ကြရန်အတွက် မင်္ဂလသုတ်ကို ပရိတ္တတွင် ထည့်သွင်းထားခဲ့ပါသည်။ မင်္ဂလသုတ်ကို ပရိတ်အရ အတားအနေ ထည့်သွင်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ မင်္ဂလသုတ်ကို ကြားနာရန် မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကိုလက်တွေ့လိုက်နာကျင့်ကြံစေလိုသည့် ရှေးဆရာတော်တို့၏ ယုံကြည်မြော်မြင်မှုန်းချက်ဖြစ်ပုံ ရပေသည်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က တောဒိသာနိ ကတောန = ဤ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတို့ကို လက်တွေ့လိုက်နာ ပြုကျင့်ရသော ကြောင့် ဟု ဟောထားသဖြင့် မင်္ဂလာတရားတော်များမှာ လက် တွေ့ကျင့်ကြံစရာများဟု မှတ်ယူသင့်ပေသည်။ မင်္ဂလာသုတ် ပရိတ် ရွတ်နေသူမှသာလည်း လက်တွေ့ကျင့်ကြံနိုင်ရေးအတွက် အထပ်ထပ် ဟောကြားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူသင့်ပေသည်။

ကိုယ်ကျင့်မင်္ဂလာသုတ်

အသေဝနာစ ဗာလာနံမှ ဖဋ္ဌသလောက ဓမ္မဟိအထိတိထွင် ပြထားသော သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးမင်္ဂလာတို့ကို မိမိသန္တာန်၌ အပြည့် အဝမဟုတ်စေကာမူ မင်္ဂလာအများဆုံး မိမိသန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ် ကျင့်ကြံနိုင်အောင် ကြိုးစား၍ ကျင့်ကြံနိုင်ကြပါစေ။

မင်္ဂလာသုတ် ပြီး၏။

* * *

ရတနသုတ်နိဒါန်း

ရတနသုတ်ကို သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်မှ ထုတ်နှုတ်စီစဉ်ထား၏။ ရတနသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီ ပြည်သို့ပြည်သားတို့အား ဟောတော်မူ၏။ တရံရောအခါ ဝေသာလီပြည်တွင် မိုးခေါင်သဖြင့် ကောက်ပဲသီးနှံများ ပျက်စီးကာ လူတို့ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၍ အများအပြား သေဆုံးကြ၏။ လို့လူသေကောင်တို့ကို မြို့ပြင်တွင်ပြစ်ထားကြရာမှ ဘီလူးသားရဲတို့သည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်သဖြင့် လူတို့ ပျက်စီးကြပြန်၏။ လူသေကောင်တို့၏ အပုပ်နံ့ကြောင့် “အဟိဝါတ” ခေါ် ရောဂါဆိုးတမျိုး ဖြစ်ပွားကြပြန်၏။ လူအများ သေဆုံးကြ၏။

ထို့သို့ ငတ်မွတ်ခြင်းဘေး ဘီလူးတို့ဘေး ရောဂါဘေးတည်းဟူသော ဘေးကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်သောအခါ ဝေသာလီပြည် မင်းဂု-ဆက်အတွင်း ဤသို့မဖြစ်ဘူးခဲကြသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ် တရားမစောင့်၍ ဖြစ်လေသလောဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရင်လည်း လူတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ မိမိ၌ အပြစ် ရှိ-မရှိ ရှာဖွေစေ၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်တွင်လည်း အပြစ်တစုံတရာ မတွေ့ရသဖြင့် မည်သို့ မည်ပုံ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း နည်းလမ်းရှာကြ၏။

အချို့က တိတ္ထိဆရာကြီး၆-ယောက်တို့ကို ပင့်ရန် အကြံပေးကြ၏။ အချို့က ဘုရားရှင်အားပင့်ရန် အကြံပေးကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားရှင်အား ပင့်ရန် အများသဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ အပူဇော်ကိုခံနေ၏။ ထို့ကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား ဆက်သရန် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကိုစီရင်ကာ လိစ္ဆဝိမင်းနှစ်ပါးကို နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါနှင့်အတူ ဘုရားသခင်ပင့်ရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လက်ဆောင် ပဏ္ဏာများပေးကာ ဘုရားရှင်အား ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွရောက်ရန် ပင့်ပေးပါဟု ဘောင်းပန်ကြ၏။ ကိုယ်တိုင်ပင့်ကြရန် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးက အကြံပေးသဖြင့် လိစ္ဆဝိမင်းနှစ်ပါးတို့ ဘုရားသခင်ထံသို့ သွားရောက်ကာ ဝေသာလီပြည်တွင် ဘေးကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်နေကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ကြွရောက်ချီးမြှောက်ပါက ချမ်းသာကြပါမည်ဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားရှင်လည်း ဝေသာလီပြည်တွင် ရတနသုတ် ပရိတ်ကို ရှုတ်၍ ဘေးကြီးသုံးပါး အေးငြိမ်းမည့်အကြောင်းနှင့် ရတနသုတ် ဟုရေးတော်ကို ဟောကြားသဖြင့် ဝေနေယျ ရှစ်ဆောင်းလေးထောင် တရားထူးရမည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူလျက် ဝေသာလီသို့ ကြွရန် သဘောတူတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ဂင်္ဂါမြစ်အထိ ငါးယူဇနာကွာဝေး၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် အတူ လမ်းများပြုပြင်ကာ တယူဇ

နာခရီး၌ တစခန်းများ ပြုလုပ်ပေး၏။ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်၅၀၀ တို့ ဂင်္ဂါမြစ်သို့ ငါးရက်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူရာလမ်းခရီး၌ အကြီးအကျယ်ပူဇော်၏။

ဝေသာလီပြည်သွပြည်သားတို့သည် ဝေသာလီပြည်မှ ၃-ယူဇနာဝေးသော ဂင်္ဂါမြစ်သို့လာရောက်၍ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်တို့အား ကြိုဆို၏။ လမ်းခရီးတွင် သုံးရက်ကြာပြီးနောက် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ ဝေသာလီပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ သိကြားမင်းသည် နတ်အပေါင်းခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့လာရောက်စား၏။ သိကြားနှင့် တနခိုးကြီးနတ်အများစုဝေးမိသောအခါ ဝေသာလီပြည်ရှိ ဘီလူးသားရဲတို့ ပြေးကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီပြည်မြို့တံခါး၌ ရပ်တော်မူလျက် မြို့တော်အာနန္ဒာအား ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို သင်ကြားတော်မူ၏။ “ဝေသာလီပြည် တံတိုင်းသုံးထပ် အတွင်း၌ လှည့်လည်၍ ရတနသုတ်ပရိတ်ကို ရှက်လေဘူး” ဟု အမိန့်ရှိတော်မူ၏။ မြို့တော်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူတိုင်း ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကြောင့် ရေကိုတည့်၍ မြို့တွင်းလှည့်သည် ပရိတ်ရွတ်စာ ရေကိုလည်းပက်ဖျန်းတော်မူ၏။

မြို့တော်အာနန္ဒာသည် “ဟံကိဉ္စိဝိတ္တံ” ဟု ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုရွတ်ဆို လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တစ္ဆေဘီလူးတို့သည် တံခါးလေးဘက်မှထွက်ပြေးကြ၏။ အစိမ်းဘီလူးကို မရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက် လူအပေါင်းတို့ ကျန်းမာကြကုန်၍ မြို့သမိုဓမ္မသားတို့သည် အရှင်အာနန္ဒာအား ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြ၏။

ဘုရားရှင်အား မြို့လယ်ဓမ္မာရုံသို့ပင့်၍ ပူဇော်ကြ၏။ မြို့လယ်
ဓမ္မာရုံတွင် သိကြားမင်းနှင့်နတ်များ ဝေသာလီပြည်သူပြည်သား
များစုဝေးနေစဉ် ဘုရားရှင်သည် ရတနသုတ် တရားတော်ကို
ဟောတော်မူသည်။

ရတနသုတ်အမှန်း

သုတ္တနိပါတ်လာ ဘုရားဟော ရတနသုတ် ပါဠိတော်သည်
“ယာနိဓဘူတာနိ သမာဂတာနိ” မှစ၍ “ပဏိဓာနတောမှစ၍
ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ”အထိကား ရတနသုတ်ကို သင်သူရှုတ်သူ
နာယူသူတို့သင်ချင်လာအောင် ရတနသုတ်၏ ဂုဏ်ကို ရှေးဆရာ
တော်တို့ ချီးကျူး အမှမ်းတင်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ ရှေးဆရာတော်
တို့ကလည်း ပဏိဓာနတော ပဌာယ စသောရတနသုတ် အမှမ်း
တို့ကို ဓမ္မပဒအတ္ထနောပုပ္ဖကမ္မဝတ္ထုမှ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ် ဆင်
ခြင်ပုံကိုယူ၍ ပရိတ်မှမ်းထားခြင်းဖြစ်၏။

ရတနသုတ်

ဤရတနသုတ်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး
တို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖော်ပြသောပရိတ်ဖြစ်၏။ ရတနသုတ်ပါဂုဏ်
တော်၏အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ဆင်ခြင်ပွားများနိုင်အောင် အား
ထုတ်သင့်၏။ ရတနသုတ်သည် ယာနိဓဘူတာနိမှ စသည်ဆိုသော်
လည်းရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်မှာ ယံကိစ္ဆဝိတ္တံမှစ၏။ ယာနိဓဘူတာ
နိ ဂါထာမှာ ဘုရားရှင်က နတ်တို့ကို စိတ်ကြည်လင်ဘို့ တရား

တော်ကို အာရုံစိုက်ဘို့တိုက်တွန်းခြင်းဖြစ်၏။ တသွားဟိဘူတာနိ
သာမေထဂါယာကား လူတွေက နတ်တွေကို ပူဇော်ပသကြ၍
ကျေးဇူး တုံ့ပြန်သော အားဖြင့် နတ်တွေက လူတွေကို စောင့်
ရှောက်ဘို့တိုက်တွန်းသတိ ပေးချက်ဖြစ်၏။

ရတနသုတ်အမှတ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော
ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါမိယောတိ
သတ္တိံသ ပါရမိယော ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ
လောကတ္ထစရိယံ ဉာဏတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ
ကိသေသာ ပရိယာယော ပဋ္ဌိမာစေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ
ဇာတိံ အဘိနိက္ခနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ
မာယုဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပုဋ္ဌိဝေဓံ
ဓမ္မက္ခပ္ပဝတ္တန် နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေဟိ
သဗ္ဗေပိဓမ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ
ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာရန္တရေသု
တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော
အယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရာ ဝိယ
ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ—

၂၆။ ကောဋိသကသဟသေသု၊ ဧကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿဏံ ပဋိဂ္ဂုဏန္တိ၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာပုရေ။

၂၇။ ရောဂမနုဿဒုပ္ပိက္ခံ သမ္ဘုတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

၂၅-၂၆။ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားသခင်ထံ ဘုရားဆုပန်သည်မှ စ၍
 ပါရမီဆယ်ပါး ဥပပါဒီရဆယ်ပါး ပရမတ္ထ ပါရမီ
 ဆယ်ပါး တည်းဟူသော ပါရမီ ၃၀ တို့ကို၎င်း၊ စွန့်
 ခြင်းကြီး ငါးပါး၊ သတ္တဝါတို့အတွက် ကျင့်ခြင်း၊ ဆွေမျိုး
 တို့အတွက် ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်ရန် ကျင့်ခြင်း ဟူသော
 အကျင့် သုံးပါး၊ ဘုရားဖြစ်မည့် နောက်ဆုံး ဘုဝဉ္စ
 ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း၊ ဖွားတော်မူခြင်း၊ တောထွက်ခြင်း၊
 ဒုက္ကဒ္ဓစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ မာရ်
 ငါးပါးကို အောင်တော်မူခြင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို
 ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူခြင်း၊
 ကိုးပါးသော သောကုတ္တရာတရား ဟူသော ဘုရားဂုဏ်
 အလုံးစုံကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဝေသာ
 လိပြည် တံဘိုင်းသုံးထပ်အကြား၌ ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး
 ပရိတ်အရံအဘားကို ပြုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်ကဲ့သို့ ကရုဏာစိတ်ကိုဖြစ်စေ ကြွေကုန်၍ စကြာဝဠာ
 ကုဋေတသိန်းမှ နတ်ဗြဟ္မာတို့ နာကြားသော ဝေသာလီ
 ပြည်၌ ရောဂေါဘေး၊ ဘီလူးဘေး၊ ငတ်မွတ်ခြင်း ဘေး
 သုံးပါးမှ လွတ်စေခဲ့ဘူသော ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို
 ရွတ်ဆိုကြပါကုန်စို့။

နတ်တို့ကို တိုက်တွန်းခြင်း

၂၇။ ယာနိဓ ဘူဘာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။

သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၈။ ဤအရပ်သို့ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော မြေပြင်
နှင့် ကောင်းကင် နေနတ်အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ရှင်လန်းဝမ်း
မြောက် ကြကုန်လျက် ငါဘုရား တရားတော်ကိုနာကြကုန်လော။

နတ်တို့ကို တိုက်တွန်းသုံးမခြင်း

၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေသ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေတ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါစ ရဇတ္တာစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၂၉။ နတ်အပေါင်းတို့ တရားတော်ကို အာရုံစိုက်ကြ၊ သင်
တို့ လူသားတွေကို မေတ္တာထားကြ၊ သင်တို့အားနေ့ညဉ့်မပြတ်
ပူဇော်နေကြသည့် လူများကို မမေ့မလျော့ စောင့်ရှောက်ကြ။

ဘုရားဂုဏ်

၃၀။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ လ္လမ ဝါ ဟုရိဝါ၊
သဂ္ဂေသ္မ ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဇေတန သစ္စေန သုဝ ဣ ဟောတု။

၃၀။ လူ့ပြည် နဂါး ဂဠုန်ပြည် ပြဟွာပြည်တို့၌ ရှိရှိသမျှ
သော ရတနာတို့တွင် ဘုရားရှင်နှင့်တူသော ရတနာကား မရှိ
ပေ။ ဘုရားရှင်၌ရှိသော ဂုဏ်တော်တည်းဟူသော ရတနာသည်
ကောင်းမြတ်လှပါ၏။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတွေ
ချမ်းသာပါစေသတည်း။

နိဗ္ဗာန်၏ဂုဏ်

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သက္ခုမုနိ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္တိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု။

၃၁။ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသော သာကီနွယ်ဖွား
ဘုရားမြတ်သည် ကိလေသာကုန်၍ရာဂကင်းရာသေခြင်းမရှိသော
ကောင်းမြတ်လှစွာသော နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကို သိမြင်ရရှိဘော်
မူခဲ့သည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့် ဂုဏ်ရည် တူညီသော တရားဟူ၍
တစုံတရာမရှိတော့ပေ။ နိဗ္ဗာန်၌ရှိသောရတနာဟု သိရှိကြောင်း
ဂုဏ်တော် အပေါင်းသည်လည်း ထူမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာ
စကားကြောင့်သတ္တဝါတွေချမ်းသာကြပါစေ။

အရိယမဂ်၏ဂုဏ်

၃၂။ ယံဗုဒ္ဓသဠော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။

သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ကိလေသာကင်း အလွန်ဖြူစင် သန့်ရှင်းသော အရိယာမဂ် သမာဓိကိုအမျိုးမျိုး ထုတ်ဖော် ချီးကျူးတော်မူခဲ့၏။ ထိုအရိယာမဂ် သမာဓိကိုပင် မိမိအခြားမဲ့၌ ကဆက်တည်းအကျိုးကို ပေးတတ်သော အနန္တရိကသမာဓိဟူ၍ လည်းဘုရားရှင်များ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအရိယာသမာဓိ နှင့်တူညီသောသမာဓိကား မရှိဘော့ပေ။ အရိယမဂ်တရားတော် ခြုံရှိသော ရတနာ၏အဖြစ် နှစ်သက်ဘွယ်ကောင်း ဂုဏ်တော်အပေါင်းသည်လည်း ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတွေချမ်းသာကြပါစေ။

သံဃာတော်ဂုဏ်

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သဟံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
 ဧဘသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
 ဣဒမ္ပိသံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု။

၃၃။ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် ၈-ပါး

အစုံအားဖြင့် ၄-စုံရှိကုန်၏။ မြတ်ဘုရား၏ တပည့်သာဝကဖြစ်
ကြကုန်သော ထိုအရိယာတို့သည် မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူ
ထိုက်ကုန်၏။ ထိုအရိယာ၌လူ့အပ်သမျှ အလှူဒါနတို့ကားအကျိုး
ကြီးမားလှ၏။ အရိယာ သံဃာတော်၌ရှိသော ရတနာ၏အဖြစ်
နှစ်သက်ဘွယ် ဂုဏ်တော် အပေါင်းသည် ထူးမြတ် လှပါပေ၏။
ဤသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတွေချမ်းသာကြပါစေ။

ရဟန္တာသံဃာတော်ဂုဏ်

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနုဿ ဒဠေန္န၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမဿာသနမ္ပိ။
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိသံဃေ ရတနံပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု။

၃၄။ မြဲမြံသော သမာဓိဖြင့် အားထုတ်ကြကုန်သော
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ကိလေသာကိုမူ နှုတ်
မြောက်ကြကုန်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ
ပြုလျက် ပစ္စည်းဥစ္စာအနည်းငယ်မျှ မကုန်ကျရဘဲ အလွယ်တကူ
ရရှိသော ဖလသမာပတ် အငြိမ်းဓာတ် အရသာကို ခံစားတော်
မူလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြကုန်၏။ သံဃာတော်၌
ရှိသောနှစ်သက်ဖွယ်ရတနာသည် ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာ
စကားကြောင့် သတ္တဝါတွေချမ်းသာကြပါစေ။

သောတာပန်ဂုဏ်

၃၅။ ယထိန္ဒဒီလော ပထဝိသိတောသိယာ၊
 စတုတ္ထံ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝေဓါမိ၊
 ယောအရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ဇဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု။

၃၅။ မြေ၌ ကောင်းစွာ စိုက်ထားသော တံခါးတိုင်သည်
 အရပ်လေးမျက်နှာမှလာသော သေပြင်း မှန်ဘိုင်း တို့ကြောင့်
 မတုန်မလှုပ်တည်ငြိမ်သကဲ့သို့ ဧကညာဏ်ဖြင့် အရိယာ သစ္စာကို သိ
 မြင်သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရတနာသုံးပါး၌ ခိုင်ခိုင်
 မြဲမြံယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ တံခါးတိုင်ကြီးနှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍
 ငါတို့ရားဟောတော်မူ၏။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၌ရှိသော ရတနာ
 ၏အဖြစ်နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်ရည်သည်လည်း ထူးမြတ်လှပါပေ၏။
 ထိုသစ္စာစကားကြောင့်သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေသတည်း။

သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်ဂုဏ်

၃၆။ ယေအရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘိရပညေန သုဒ္ဓေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘူသံ ဓမ္မက္ခယ
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။

ဣဒမ္ပိသံဃေ ရတနံ ငဏီတံ၊

ဧ တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု။

၃၆။ နက်နဲသော ပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူသော အရိယာသစ္စာတို့ကိုသိတော်မူသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စည်းစိမ်ရစ်၍ အလွန်အကဲ မေ့လျော့ကြစေကာမူ ၈-ကြိမ်မြောက် ဘဝကို ယူရိုး မရှိတော့ (၇-ဘဝအတွင်း အထက်မဂ်ကိုရ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်ရမည်) သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာပန်၌ရှိသော ရှစ်ကြိမ်မြောက် ဘဝကို မယူခြင်း ဂုဏ်သည် ထူးမြတ်လှ၏။ ဤသစ္စာ စကားကြောင့် သတ္တဝါများချမ်းသာကြပါစေသတည်း။

သောတာပန်ဂုဏ်တမျိုး

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊

တယဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊

သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၃၇။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမရကိုရသည် နှင့်တပြိုင်နက် အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ရှစ်ဌာန၌ ယုံမှားခြင်းဝိစိကိစ္ဆာ၊ နှား ခွေး တို့၏ အကျင့်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်နိုင်၏ ဟူသော သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ တရား သုံးပါးတို့ကို၎င်း၊ အချို့ ကိလေသာများကို၎င်း၊ အပြီးတိုင် ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏။

၃၈။ စတုဟပါယေဟိ စ ဝိပုမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၈။ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်လေးပါးတို့မှ သည်းကင်းလွတ်၏။ ပဉ္စာနန္တရိယ ကံ ၅ ပါးနှင့် ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားဆရာကိုညွှန်းခြင်းဟူသော ကံကြီး ၆ ပါးတို့ကို မပြုတော့၊ သောတာပန် သံသာဉ်ရှိသော သံယောဇဉ်တရားသုံးပါးလုံး ပယ် ခြင်းစသော ဂုဏ်သည် ထူးမြတ်၏။ ထိုသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေသည်။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝါ။
 အဘဗ္ဗ သော တဿ ဗဒ္ဓိစ္စဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌဗဒဿ ဓုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ် နှုတ် စိတ် သုံးပါး တို့ဖြင့် မကောင်းမှုကို ပြုဘိစေကာမူ ထိုအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလေ့ မရှိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ မကောင်းမှုကို မဖုံးလွှမ်းထိုက်ကြောင်းကို ဘုရားရှင်ဟောတော် မူ၏။ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၌ရှိသော မကောင်းမှုကို မဖုံးထား ခြင်း ဂုဏ်သည် မှန်မြတ်လှပေ၏။ ထိုသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါများ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဘုရားဂုဏ်တော်

၄၀။ ဓုနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိဗ္ဗာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိဗ္ဗေ။
 တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာနဂါမီ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ နွေဦးအစ တန်ခူးလ၌ တောရဂုံတွင် စည်ပင်ပွားစီး
 ပန်းရုံကြီးတို့သည် အဖူးအပွင့်တို့ဖြင့် တင့်တယ်လှပ အသရေရှိလှ
 သကဲ့သို့ သဒ္ဓါအနက် နှစ်ချက်စုံကာ ထိုတောအုပ်လျှင် ပုံပမာရှိ
 သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော သုံးပုံပိဋကတ် တရား
 မြတ်ကို မြတ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား
 တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၌ ရတနာဟု သိကြောင်း ဖြစ်သော
 ဤဂုဏ်တော်သည်လည်း ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာစဏ္ဍာ
 ကြောင့် သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဘုရားဂုဏ်တော်

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ အမြတ်ဆုံးသော ဘုရားရှင်သည် အမြတ်ဆုံးသော နိဗ္ဗာန်ကို ပေးသနားတော်မူတတ်သော ရှေးဟောင်း ကျင့်စဉ် လမ်းမြတ်ကို ယူဆောင်တော်မူတတ်သော ဘုရားရှင်သည် တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။ မြတ်စွာဘုရား၌ရှိသော ရတနာဟု သိနိုင်ကြောင်း ဤဂုဏ်တော် အပေါင်းသည် သည်း ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာ စကားကြောင့် သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ။

ရဟန္တာဂုဏ်ရည်

၄၂။ ခဏ် ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိရတ္တံ စိတ္တာယတိကေ ဘဝသ္မိံ ။
 တေ ခဏဗိဇာ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗုဒ္ဓိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အားရှေးအတိတ်ကံဟောင်းများ ဝယ်ယူခဲ့ဖူးပြီ။ ကံအသစ်များသည် မဖြစ်တော့ပေ။ ဘဝသစ်၌ တွယ်တာဘောစိတ်လည်းကင်းတော်မူ၏။ ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့လည်း မရှိတော့ပြီ။ ဘဝဆက်တည် စည်ပင်ရေးဝယ် တွယ်တာသော ဆန္ဒလည်းမရှိကြ။ ထိုရဟန္တာပညာရှိတို့သည် ဆီမီးတိုင် ငြိမ်းသွားသကဲ့သို့ ဝဋ်ဇက်သိမ်း၍ချုပ်ငြိမ်းတော်မူကြကုန်၏။ ရဟန္တာသံဃာ၌ ရတနာ၏ အဖြစ်နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်ရည်သည်လည်းထူးမြတ်

လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာစကားကြောင့်သတ္တဝါများ ချမ်းသာကြ
ပါစေ။

သိကြားမင်းက ရတနာသုံးပါးရှိခိုး၍ မေတ္တာပို့ပုံ

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနီ သမာဂတာနီ၊
ဘုမ္မာနီဝါ ယာနီဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနီ သမာဂတာနီ၊
ဘုမ္မာနီဝါ ယာနီဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတု။

၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနီ သမာဂတာနီ၊
ဘုမ္မာနီဝါ ယာနီဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတု။

၄၃။ မြေ၌နေသော နတ်များနှင့် ကောင်းကင်၌ နေသော
နတ်တို့သည် ဤအရပ်၌ စုဝေးရောက်လာကြကုန်၏။ ငါတို့သည် နတ်
လူအများ လေးစားပူဇော်အပ်သော တထာဂတ ဘုမ္မည်ရသော
ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ။

၄၄။ မြေ၌နေကုန်သော နတ်များနှင့် ကောင်းကင်၌ နေကုန်
သော နတ်တို့သည် ဤအရပ်၌ စုဝေးရောက်နေကြကုန်၏။ ငါတို့

သည် တထာဂတမည်ငြား တရားတော်မြတ်ကို ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ သတ္တဝါတွေချမ်းသာကြပါစေ။

၄၅။ မြေ၌နေသော နတ်တို့သည်၎င်း၊ ကောင်းကင်၌ နေသောနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဤအရပ်၌စုဝေးရောက်ရှိနေကြပေ၏။ ငါတို့သည် တထာဂတမည်ငြား သီသာတော်များကို ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ သတ္တဝါတွေချမ်းသာကြပါစေ။

ရတနသုတ်မှာသိစရာ

ဤရတနသုတ်တွင်စာပိုဒ် ၂၅-နှင့်ဂါထာ ၂၆၊ ၂၇-တို့သည် ရတနသုတ်ကို ရွတ်ချင် နာချင် လာအောင် ချီးမွမ်း ပေးသော တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်သော ဆရာတော်တို့ရေးသော ဂါထာများ ဖြစ်သည်။ အစဆုံးစာပိုဒ် ၂၅-သည် ရတနသုတ်ပရိတ်ကိုမရွတ်မီ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဘုရားရှင်၏ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်း နှင့်ဂုဏ်တော် တို့ကိုဆင်ခြင်သကဲ့သို့ ယခုရတနသုတ်ကိုရွတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လည်း ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းနှင့် ဂုဏ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင်ပြီးမှ ရွတ်ပါ တု တွက်တွန်းသတိပေးသောစာပိုဒ်ဖြစ်၏။

ဂါထာ ၂၈ သည် နတ်ဗြဟ္မာတို့အား တရားနာရန် ဘုရား ရှင်က တိုက်တွန်းပြီ ဂါထာ ၂၉ ဖြင့် နတ်တို့က လူတို့ကိုစောင့် ရှောက်ရန် သတိပေးထားပေသည်။ ဂါထာ ၃၀ မှ ၄၂ အထိ သည် တရနာသုံးပါ၏။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထုတ်ဖော်ကာ သတ္တ ဝါများ ချမ်းသာစေကြောင်းသစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုချက်များဖြစ်၏။

၄၃-၄၄-၄၅ ဤ ၃ ဂါထာမှာ ရတနသုတ် တရားတော်
ကို နာရန်ရောက်ခဲ့သော သိကြားမင်းက ရတနာသုံးပါး၏
ဂုဏ်ကို ဖော်ထုတ်၍ ခိုး၍ မြို့သူမြို့သားတို့ ချမ်းသာစေကြောင်း
မေတ္တာပို့ချက်များဖြစ်၏။

ရတနသုတ်ပြီး၏။

* * *

မေတ္တသုတ်နိဒါန်း

ဤမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်မှထုတ်
နှုတ်ထားသည်။ ပါဠိတော်တွင်မေတ္တသုတ်အစမှာ “ကရုဏိယ မေတ္တ
ကုသလေန” ဖြစ်သည်။ “ယဿာနုဘာဝတောမ္မ တံဘဏာမဗေ”
အထိမှာ ရှေ့ဆရာတော်များ ရေးသားထားသော မေတ္တသုတ်
အမွမ်းဖြစ်သည်။ မေတ္တသုတ်ကို ရှုတ်ဖတ်ချင်အောင် ကြားနာ
ချင်အောင် မေတ္တသုတ်ပရိတ်ကို ချီ ကျူးလို့ ဆော်ထားခြင်းဖြစ်
သည်။

ထိုမေတ္တသုတ်အမှန်းတွင် ပါရှိသော “ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာနေဝဒဿေန္တိ ဘိသနံ = မေတ္တသုတ်ပရိတ် တန်ခိုးကြောင့် နတ်တို့က ကြောက်မက်ကွယ်ရုပ်အဆင်းကို မပြုကုန်” ဟူသော စကားမှာ မေတ္တသုတ် ပရိတ်အဇ္ဈပ္ပတ္တိ နိဒါန်းကို အခြေခံနေသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ရဟန်း ၅၀၀ တို့သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ယူ၍ ဟိမဝန္တာအနီးရှိသော တောအုပ်တခုတွင် သွားရောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ကြသည်။ ရဟန်းများမှာ အကျင့်သီလရှိသူများဖြစ်၍ ဣတောတွင် နေသောနတ်တို့သည် သစ်ပင်များ၌ မနေနိုင်ကြဘဲ မြေသို့ ဆင်းနေကြရသည်။

ပထမတွင် ရဟန်းများသည် ခဏတဖြုတ်သာရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟုထင်၍ တရက်ပြန်နိုးနိုးနှင့် စောင့်နေကြသည်။ ရက်ကြာညောင်းလာ၍ သားသမီးများနှင့် မြေပြင်တွင် ဆင်းရဲစွာနေကြရသောအခါ ရဟန်းတော်များ ဆက်လက်မနေနိုင်စေရန် ကြောက်မက်ကွယ်သော ရုပ်ပုံအမျိုးမျိုးကို ပြုကြသည်။ အသံအမျိုးမျိုးအော်ဟစ် ကြသည်။ အနံ့ဆိုးတို့ကို လွှတ်ကြသည်။ ရဟန်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြသဖြင့် တရားပွဲအခါမှ ခုတ်ကုန်၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြသဖြင့် တနေ့တခြားပိးချိုးလာကြသည်။ ဤဘောဠ်နေ၍ တရားအားထုတ်၍ မရသည်ကို သိရှိလာကြသောအခါ ရဟန်းများစုဝေးတိုင်ပင်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ပြန်လာကြ၏။

ဘုရားရှင်လည်းအကျိုးအကြောင်းကိုသိရှိရသောအခါထိုရဟန်း
ငါးရာတို့အတွက် ထိုတောအုပ်သာအကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြောင်း
မြင်တော်မူသဖြင့် “ရဟန်းတို့ ထိုတောအုပ်သို့ပြန်၍ တရားအား
ထုတ်ကြကုန်လော့၊ နတ်တို့က သင်တို့ကို မချောက်လှန့်စေရန်ဤ
မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်ကို သင်ယူ၍ ရွတ်ကြကုန်လော့၊ မေတ္တာ
ဘာဝနာကို ပွားများကြကုန်လော့” ဤမေတ္တာသုတ်သည် သင်တို့
အတွ် ပရိတ်အရံအတားလည်းဖြစ်သည်။ ပွားများရန် မေတ္တာ
ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းလည်း ဖြစ်ပေသည်” ဟု ဟောတော်မူ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် တောအုပ်သို့ပြန်ကာ မေတ္တာ
ဘာဝနာကိုပွားများအားထုတ်ကြ၏။ ထိုမေတ္တာ၏တန်ခိုးကြောင့်
နတ်တို့သည် ထိုရဟန်းများကို ကြည်ညိုလာကြ၏။ ယခင်က
ကဲ့သို့ ချောက်လှန့်ခြင်းကို မပြုကြတော့၊ ရဟန်းတို့လည်း ချမ်း
သာစွာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆက်လက် ပွားများ အားထုတ်ကြ
သည်။ သမထမေတ္တာဘာဝနာကို ပွားများ၍ သမာဓိ ကောင်း
လာသောအခါ ဝိပဿနာဘာဝနာသို့ကူးပြောင်းပွားများသဖြင့်
သီတင်းကျွတ်သောအခါ အားလုံး ရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိနိဒါန်းကို အခြေခံ၍ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်
အမွမ်းကို စီစဉ်ရေးသားသော ဆရာတော်တို့က ထိုမေတ္တာသုတ်
တန်ခိုးကြောင့် နတ်တို့က ကြောက်မက်ဘွယ်အဆင်းကို မပြုကြ
ကုန် ဟု ထည့်သွင်းရေးသားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ “သုခံ သုပတိ
သုတ္တောစ ပါပံကိဉ္စိ နပဿတိ” ဆိုသည်မှာ အင်္ဂုတ္တိုရ်
ပါဠိတော်လာ မေတ္တာအကျိုး ၁၁ ပါးအနက်မှ နှစ်ပါးကို
အမြက်မျှ ပြဆိုထားခြင်းဖြစ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်လာမေတ္တာအကျိုး ၁၁ ပါးမှာ-

- ၁။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရခြင်း၊
 - ၂။ ချမ်းသာစွာနိုးရခြင်း၊
 - ၃။ အိပ်မက်ဆိုးများ မမြင်မက်၊
 - ၄။ လူထွိုချစ်ခင်သည်၊
 - ၅။ နတ်တို့ချစ်ခင်သည်၊
 - ၆။ နတ်တို့ကစောင့်ရှောက်သည်၊
 - ၇။ လက်နက်မထိ အဆိပ်မသင့် မီးမလောင်၊
 - ၈။ စိတ်ခက်ကြည်၏။
 - ၉။ မျက်နှာကြည်လင်၏။
 - ၁၀။ မထွေမဝေ သေရ၏
 - ၁၁။ သေသောအခါ ပြဟွာပြည်ရောက်၏။
- ဤ ၁၁ ပါးတို့ ဖြစ်သတည်း။

မေတ္တာ အကျိုး

အထက်ပါမေတ္တာအကျိုး ၁၁ ပါးအပြင် မေတ္တာနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားချက်များ ရှိသေး၏။ လူတယောက်သည် နံနက် နေ့ည ထမင်းအို တရစီချက်၍ လှူ၏။ ထိုသူ၏ ကုသိုလ်ထက် (ရဲ.....) ဟူသော နှားနှိုး တညှစ်စာ အချိန်ကာလမျှ နံနက်၊ နေ့ည၊ သုံးကြိမ် မေတ္တာဘာဝနာပွားသောသူ၏ ကုသိုလ်က ပို၍အကျိုးကြီးသည်ဟု သံယုတ်ပါဠိတော်တွင် ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်တွင် ဟောထားသည်မှာ- လက်ဖြစ်
တတွက်ကြာမျှ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများခြင်းဖြင့် ပြည်သူတို့
သူသောဆွမ်းကို စားသိုက်၏။ မေတ္တာပို့သပြီး သူ၏ပစ္စည်း
လေးပါးသုံးဆောင်ခြင်းသည် သာမိပရိဘောဂ-ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း
ကို သုံးဆောင်ခြင်း ဖြစ်၏။ အဏဏျ ပရိဘောဂ = အကြွေး
မတင်သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ = အမေ့
ခံရ၍ ပိုင်ဆိုင်နေသောပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။ အလ္လုခံ
ပုဂ္ဂိုလ်က မေတ္တာဘာဝနာဖြင့် ကြည်လင်ရှင်ပြုနေသောကြောင့်
လ္လုဒါန်းရသော ဒါနကုသိုလ်၏ အကျိုးသည် ကြီးမား၏။ အလ္လုခံ
ပုဂ္ဂိုလ်၏ မေတ္တာဘာဝနာသည် အလ္လုခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အလ္လုရှင်နှစ်ဦး
သုံးကို ကျေးဇူးများစေ၏။

ထို့ကြောင့် ဒါနကုသိုလ်ကဲ့သို့ အလ္လုခံပုဂ္ဂိုလ် ရွေးချယ်ရ
ခြင်း၊ အလ္လုဝတ္ထုပစ္စည်းကို ရှာဖွေရခြင်း၊ ဒုက္ခသည်မရှိ၊ သီလ
ဆောက်တည်ခြင်းကဲ့သို့ စောင့်စည်းရှောင်ကြဉ် ခြိုးခြံနေရခြင်း
မျိုးလည်း မရှိ၊ ဒါနသီလတို့ထက် မွန်မြတ်သော နေရာမရွေး
အချိန်မရွေး သွားရင်းလာရင်း နေရင်း ထိုင်ရင်း ပွားများ၍
ရသော မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားများသင့်ပေသည်။

မေတ္တသုတ်အမှတ်

၄၆။ ယဿာနုဘာဝနော ယက္ခာ၊ နေဝဒယေန္တိဘိသနံ။

ယဉ္ဇိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တာ၊ ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော။

၄၇။ သုခံသုပတိသုတ္တောစ၊ ပါပံကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဝေမာဒိဂုဏုပေတံ၊ ဗရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ။

၄၆-၄၇။ သူတော်စင် အပေါင်းတို့၊ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်
တန်ခိုးကြောင့် နတ်တို့က မခြောက်မလှန့်ကြ၊ မေတ္တာသုတ်ကို
နေ့ညဉ့်မပြတ် ရွတ်သောသူသည် ကောင်းစွာအိပ်ရ၏။ အိပ်
မက်ဆိုးများ မြင်မက်လေ့မရှိ၊ ဤသို့ စသော အကျိုးအာနိသင်
နှင့် ပြည့်စုံသော မေတ္တာသုတ် ပရိတ်ကို ငါတို့ ရွတ်ကြကုန်စို့။

မေတ္တာရှေ့ပြေး အကျင့် ၁၅ ပါး

၄၈။ ကရုဏိယ မတ္တကုသလေန
ယန္တိ ဘန္တိ ပဒံ အဘိသမေစ။
သက္ကော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
သုဝစော စယာ မုဒုအနုတိမာနီ။

၄၉။ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပကိစ္စောစ သလ္လဟုက ဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသု နနုဝိဒ္ဓေါ။

၅၀။ နစ ခုဒ္ဒ မာစရေကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျူ။
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တူ။
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိဘတ္တာ။

၄၈-၄၉-၅၀။ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်၍
 နေလိုသော အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသူသည် သိက္ခာသုံးပါး
 အကျင့်များကို ပြုကျင့်ရမည်။ ကောင်းမြတ်သော အရာတို့ကို
 ကျင့်စွမ်းနိုင်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်ရမည်။ အလွန် ဖြောင့်မတ်ရမည်။
 ဆိုဆုံးမ လွယ်ရမည်။ နူးညံ့ ပျော့ပြောင်းရမည်။ မာနမကြီးရ။
 ရောင့်ရဲလွယ်ရမည်။ မေ့မြှုလွယ်ရမည်။ အပိုကိစ္စ နည်းပါးရမည်။
 ပေါ့ပါးလွယ်ကူရမည်။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိရမည်။ ရင့်ကျက်
 သော ပညာရှိရမည်။ ကိုယ်နှုတ်စိတ် မကြမ်းတမ်းရ။ လူတို့၌
 ဘွယ်ဘာ မက်မောခြင်းမရှိရ။ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့မည့်အရာ အနည်း
 ငယ်မျှမပြုလုပ်ရ။

မေတ္တာပို့အကျဉ်း

သတ္တဝါ မှန်သမျှ ကိုယ်ချမ်းသာ ကြပါစေ။
 ဘေးရန်ကင်းဝေး ချမ်းအေးကြပါစေ။
 ချမ်းသာရှင်ပျ စိတ်ကြည်ကြပါစေ။

မေတ္တာပွားပုံအကျယ်

၅၁။ ယေ ကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
 တဿ ဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေဿ။
 ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ယေကာ အဏုကထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေပ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူဇရ၊
 ဘူတာ ဝ သမ္ပဝေသိဝ၊
 သဗ္ဗသတ္တာဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၁-၅၂။ ခပ်သိမ်းသောထိတ်လန့်တတ်သောပုထုဇဉ်သေက္ခ၊
 မထိတ်လန့်တတ်သော ရဟန္တာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အရှည် အတို အလယ်
 အလတ်အကြီး အငယ် အလယ် အလတ် အဆူအကြုံ အလယ်
 အလတ်သတ္တဝါများ၊ မြင်ဘူးမမြင်ဘူးသောသတ္တဝါများ၊ သနား
 အနီးရှိသတ္တဝါများ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်တော့မည့် ရဟန္တာ၊ ဖြစ်ဦး
 မည့်ပုထုဇဉ်သေက္ခများ ဤသတ္တဝါအားလုံးကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်း
 သာကြပါစေ။

ပေတ္တာပို့တမျိုး

၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေတ၊
 နာတိမညေထ ကတ္တစိ န ကိဉ္စိ။
 ဗျာရောသနာ ပဋိသသည၊
 နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၅၃။ တယောက်ကတယောက်ကိုမကောက်ကျစ်မစဉ်းလဲပါ
 စေနှင့်၊ နေရာတကာမည်သူကိုမဆို မထေမဲ့မြင်မပြုကြပါစေနှင့်၊
 ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၎င်း၊ တယောက်ကိုတယောက်က
 ဆင်းရဲအောင်မလုပ်ကြပါစေနှင့်။

မိခင်ပမာ မေတ္တာထား

၅၄။ မာတာယုထာ နိယံ ပုတ္တ၊
 မာယုသာ ကေပုတ္တမနုရက္ခေ။
 ဝေမ္ဗိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၄။ တဦးတည်းသော ရင်သွေးကို အသက်လဲ၍ ကာကွယ်
 စောင့်ရှောက်သော မိခင်၏မေတ္တာမျိုးဖြင့် သတ္တဝါအားလုံးတို့
 အပေါ်အတိုင်းမရှိသောမေတ္တာမျိုးကို ပွားများကြပါကုန်။

မေတ္တာ နှံ့အောင်ပွား

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 ဥဒ္ဓိ အဓောစ တိရိယဉ္စ၊
 အသမ္မာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။

၅၅။ အထက်ဘဝက အောက်အဝီစိ ကျန်အလယ် ဒေသ၌
 အတိုင်းအတာမရှိသော မေတ္တာစိတ်ကို အပိုင်းအခြားမရှိအောင်
 ဒေါသဟူသောအတွင်းရန်မရှိအောင် ပြင်ပရန်သူမရှိအောင် ပွား
 များကြရမည်။

မေတ္တာနှင့်နေ အမြတ်ဆုံးပေ

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိဿိန္ဒော ဝ၊
 သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။

တေံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊

ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။

၅၆။ ရပ်၊ ထိုင်၊ အိပ်၊ သွား၊ ဤလေးပါး၌ ငိုက်မြည်းခြင်း ကင်းချိန်တွင် မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားများနိုင်ပါသည်။ ဤဘုရား သာသနာတော်၌ ဧတ္တမာပွား၍ နေခြင်းကို မြတ်သောနေခြင်း (လက်ဝင်းကြီးပွားကြောင်း) ဟု ဘုရားရှင်များ ဟောကြားတော် မူခဲ့၏။

မေတ္တာဘာဝနာမှ ပဂ်ဖိုလ်သို့ကူးနိုင်ပုံ

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊

သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။

ကာမေသု ဝိနယျ ဂေဓံ၊

နဟိ ဇာတုဂဗ္ဘသေယျ ပုနရေဘိ။

၅၇။ ယုံမေတ္တာပွားပြီးသော (မေတ္တာစျာန် ရပြီးသော) သောကီသည် အတ္တဒိဋ္ဌိ အစွဲမရှိအောင်ပြု၍ လေးကုတ္တရာသီလရှိ သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်လျက် ဝတ္ထုအာ ရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကိလေသာဖြင့် တွယ်ဘာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ကမ္မန် ပဋိသန္ဓေမနေရတော့ပေ။

မေတ္တသုတ်မှာ သိစရာ

ဤမေတ္တသုတ်တွင် ဂါထာ ၄၆-၄၇ မှာ မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်ချင် နာချင် ကျင့်ချင်လာအောင် ရှေးဆရာဘက်ကြံ တို့ရေး သားသော မေတ္တသုတ်အမုန်းဖြူး၏။

ဂါထာ ၄၈-၄၉ နှင့် ၅၀ အပေါ်ပိုင်း နှစ်ပိုဒ်သည် မေတ္တာမပို့မီ မေတ္တာပို့မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ရှိရမည့် မေတ္တာမပို့မီ ပြုကျင့်ရမည့် ရှေ့ပြ အကျင့် ၁၂-ပါးကိုပြု၍ ဂါထာ ၅၀ အောက် နှစ်ပိုဒ်သည် မေတ္တာပို့အကျင့် ချုပ်ကိုပြု၏။ သတ္တဝါအားလုံးကို သိမ်းခြုံ၍ပို့သေ ကြောင့် “သဗ္ဗသင်္ဂဟံ ဘ မေတ္တာပွားနည်း” ဟုလည်းခေါ်၏။

ဂါထာ ၅၁ နှင့် ၅၂ သည် သတ္တဝါများကို နှစ်ပါးတွဲ ၄-စုံ ၃-ပါးတွဲ ၃-စုံအားဖြင့် ၇-စုစု၍ မေတ္တာ အကျယ်ပွားပုံကိုပြု၏။ ဂါထာ ၅၃ ဖြင့် မေတ္တာပို့နည်းတမျှ ကိုပြု၍ ဂါထာ ၅၄-၅၅ ဖြင့် မေတ္တာစိတ်ထားပုံနှင့် မေတ္တာနဲ့ အောင်ပွားပုံကိုပြုလေသည်။ ဂါထာ ၅၆ သည် မေတ္တာဖြင့်နေခြင်းကို ချီးကျူးချက် ဖြစ်၍ ဂါထာ ၅၇ သည် မေတ္တာဘာဝနာသည် သမာဓိရရှိမျှ ဈာန်ရရှိမျှ သာမဟုတ်ဘဲ မေတ္တာသမာဓိ မေတ္တာဈာန်မှတစ်ဆင့် ဝိပဿနာသို့ ကူးပြောင်းပါက အရိယာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းဖြင့် မေတ္တာ၏အစွမ်းသက်ပုံကို ပြလေသည်။

မေတ္တသုတ်ပြီး၏။

ခန္ဓသုတ် ပရိတ် နိဒါန်း

ဤခန္ဓသုတ်ပရိတ်ကို ဒုကနိပါတ်ခန္ဓဇာတ်မှ ထုတ်နှုတ်၍စီစဉ်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး

နေတော်မူစဉ် မီးဖိုအနီး ထင်းခွဲနေသော ရဟန်းတပါးသည် ထင်းပုံကြားမှ မြွေတကောင်ကိုက်၍ ပျံလွန်တော်မူသည်။ ထိုအကြောင်း တုရားရှင်ကြားသိသောအခါ ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်းသည် ဝိရူပက္ခသော လေးပါးကုန်သောမြွေတို့ကို မေတ္တာပို့သငြားအံ့ ခြေသည် ထိုရဟန်းကိုမကိုက်ရာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည် မြွေလေးပါးကို မေတ္တာပို့၍ မြွေတို့၏ဘေးရန်မှ လွတ်ဘူးပြီဟု အတိတ်ဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

တုရားလောင်းရသေ့သည် ဟိမဝန္တာအနီး မြစ်ကွေ့ဟုအနီ တွင် ရသေ့အပေါင်းခြံရံလျက်နေ၏။ ရသေ့အချို့ မြွေကိုက်သေဆုံးသဖြင့် ဆရာရတော်အား လျှောက်ထားကြ၏။ တုရားလောင်းရသေ့က သင်တို့သည် မြွေလေးမျိုးတို့ကို မေတ္တာပို့သောအခါ မြွေတို့သည် သင်တို့ကို မကိုက်ကုန်ရာ၊ ဤနေ့မှစ၍ သင်တို့သည် မြွေလေးပါးတို့၌ မေတ္တာကို ပွားစေကြကုန်စေဘုရားနိဗ္ဗာန်ကော—

ဝိရူပက္ခဟိ မေ မေတ္တာ၊

မေတ္တာ ရောပထေဟိ မေ။

ဆဗ္ဗာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တာ၊

မေတ္တာ ကဏှာ ဂေါတမဏေဟိ။

အပါဒဏေဟိ မေ မေတ္တာ၊ မေတ္တာ ဒွိပဒေဏေဟိ။

စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တာ၊ မေတ္တာ ဗဟုပ္ပဒေဟိ။

မာမံ အပါဒဏောဟိံသိ၊ မာမံ ဟိံသိ ဒွိပါဒဏော။

မာမံ စတုပ္ပဒေါဟိံသိ၊ မာမံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေပါဏာ၊

သဗ္ဗေ ဘူတာ စကေဝလာ။

သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊

ဓာ ဣဉ္စိ ပါပ ဓာဂဓာ။

အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။

အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။

အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗ္ဗ မုသိကာ။

ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ဣတံ မေ ပရိတ္တံ၊

ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိ။

သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊

နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ဟူသော ခန္ဓပရိတ်အရံအတားကို ဟောတော်မူသည်။ ရသေ့
တို့လည်း ဆရာသင်ပေးတိုင်း မြွေလေးပါးတို့ကို မေတ္တာပွားသ
ဖြင့် မြွေတို့သည် ရသေ့တို့ကိုမကိုက်ဘဲ ရှောင်ရှားကြလေ၏။

ခန္ဓသုတ်အမှတ်

၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတီနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တံ ဂဒံ ဝိယ။

ယံ နာသေတိ ဝိသံသောရံ၊ သေသဉ္ဇာပိ ပရိယယံ။

၅၉။ အာဏာက္ခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒ၊ သဗ္ဗပါဏိနံ။

သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ။

၅၈။ သူတော်ကောင်းတို့ နတ်မန္တာန် နတ်ဆေးဝါးသည်
အဆိပ်လျင်သော မြွေမျိုးမှန်သမျှတို့၏ ပြင်းထန်သောအဆိပ်တို့
ကို ဖျက်ဆီးတတ်သကဲ့သို့ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်လည်း အာ

ဏာခေတ်တခွင်လုံး၌ သတ္တဝါမှန်သမျှတို့၏ အဆိပ်ကို၎င်း၊ ကျန်
ဘေးရန်အမျိုးမျိုးကို၎င်း၊ ပယ်ချောက်နိုင်ကုန်၏။ ထိုခန္ဓသုတ်ကို
ငါတို့ ရှုတ်ဆိုကြစို့။

မြွေနဂါးတို့အား မေတ္တာပွားပုံ

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။
ဆဗျာ ပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာ ဂေါတမ ကေဟိ။

၆၀။ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည် ဝိရူပက္ခ နဂါးမျိုးတို့နှင့် အတူ
တကွဖြစ်ပါစေ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည် ရောပထနဂါးမျိုးတို့နှင့်
အတူတကွဖြစ်ပါစေ။ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည်ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမျိုး
တို့နှင့်အတူတကွဖြစ်ပါစေ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည်ကဏှာဂေါတမ
က နဂါးမျိုးနှင့်အတူတကွဖြစ်ပါစေ။

သတ္တဝါအများမေတ္တာပွားပုံ

၆၁။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံဒွိပါဒကေဟိမေ။
စဟုပ္ပဒေဟိမေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၁။ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည် အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့၌
ကျရောက်ပါစေ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည် အခြေလေးချောင်းရှိ
သော သတ္တဝါတို့၌ ကျရောက်ပါစေ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်သည်
အခြေများသော သတ္တဝါတို့၌ကျရောက်ပါစေ။

မေတ္တာတောင်းခံပုံ

၆၂။ မာမံအပါဒကောဟိံ သိ၊ မာမံ ဟိံ သိဒ္ဓိပါဒကော။
မာမံ စတုပ္ပဒေါဟိံ သိ၊ မာမံ ဟိံ သိဗ ဂုပ္ပဒေါ၊

၆၂။ ခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကို မညှဉ်းပါစေလင့်။ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကိုမညှဉ်းဆဲပါစေလင့်၊ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကိုမညှဉ်းဆဲပါစေလင့်။ ခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ငါ့ကိုမညှဉ်းဆဲပါစေလင့်။

သီးခြားမရည်ညွှန်းသောအနာဒိဿမေတ္တာ

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလံ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

၆၃။ သက်ရှိသတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် နှစ်သက် လိုလာတောင့်တအပ်ကောင်းမြတ်သော ဣဋ္ဌာရုံတို့ကို ကြုံတွေ့ကြပါစေ၊ မည်သူတဦးတယောက်မှမျှဆင်းရဲဒုက္ခမကျရောက်ကြပါစေနှင့်။

အရံအတားပြုခြင်း

၆၄။ အပ္ပမာဏောဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံသော၊ ပမာဏ ဝန္တာနိ
သရိသပါနိ။

အဟိဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏနာဘီ သရဗူ
မူသိကာ။

၆၄။ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်တော်၊
အရိယာသံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်တော်တို့သည် အတိုင်းအတာမရှိ
များပြားကုန်၏။ မြေ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ စာင်းခြေများ၊ ပင့်ကူ၊
အိမ်မြောင်၊ ကြက်ဟူသော ရင်ဖြင့်တုတ်သွား တတ်သည့် သတ္တ
ဝါများကား ကိလေသာ ရှိသူများဖြစ်၍ အတိုင်းအတာ ရှိသူ
များဖြစ်ကုန်၏။

ဘုရားရှိခိုး

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နာမော ဘဂဝတော၊
နမော ငုတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

၆၅။ ငါသည် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ကို ပြုခဲ့
ပြီးပြီ။ အရံအတားကို ပြုခဲ့ပြီးပြီ။ ဘေးရန်ပြုမည့် သတ္တဝါများ
ရှောင်ရှားကြကုန်လော့၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး ဘုရားရှင် မှန်သမျှအား
၎င်း၊ ဝိပဿီ စသော နုနစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့အား၎င်း ရိုသေ
စွာ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ်မှာသိစရာ

ဂါထာ ၅၈-၅၉ သည် ခန္ဓသုတ်ကို ရွတ်ချင် နာချင် ကျင့်
ချင်လာအောင် ရှေးဆရာတို့ စီရင်ထားသော ခန္ဓသုတ် ပရိတ်

အမ္မိန်းတင်များ ဖြစ်သည်။ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည် နတ်တို့ မန္တာန်ဆေးဝါးကဲ့သို့ အဆိပ်အားလုံးအပြင် အခြား ဘေးအန္တရာယ်တို့ကို ပျောက်စေသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဂါထာ ၆၀ သည် မြေနဂါး ၄ မျိုးတို့ကို သီးခြားမေတ္တာ ပို့ချက်ဖြစ်၍ ဂါထာ ၆၁ ဖြင့် သတ္တဝါ အားလုံးကို ခြေမရှိ၊ ခြေနှစ်ချောင်း၊ ခြေလေးချောင်း၊ ခြေအများရှိဟု ၄ စု ခွဲပြီး မေတ္တာပို့သည်။ ဂါထာ ၆၂ ဖြင့် သတ္တဝါသေးမျိုးက မိမိပေါ် သို့ မေတ္တာထားရန် မညှင်းဆဲရန် ၎င်းတို့၏မေတ္တာကို တောင်းခံသည်။

ဂါထာ ၆၀-၆၁ တို့ဖြင့် သီးခြား ရည်ညွှန်းသော ဩဒိယ မေတ္တာများဖြစ်၍ မေတ္တာပို့ အစဉ်အလာအရ မရည်ညွှန်းဘဲ သတ္တဝါအားလုံးကို ခြုံ၍ပို့သော အနာဒိယ မေတ္တာပို့ကို ဂါထာ ၆၃ ဖြင့် ပြလေသည်။

ဂါထာ ၆၄ ဖြင့် ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်များဖြင့် ပရိတ်အရံအတားကို ပြုပြီးလျှင် ဂါထာ ၆၅ ဖြင့် အန္တရာယ်ပြုမည့် သတ္တဝါတို့အား ရှောင်ရှားရန်တောင်းပန်၏။ မေတ္တာတန်ခိုးပို့၍ လက်စေ့ရန် ဘုရားရှင်များနှင့် ဝိပဿီစသော ဘုရား ၇-ဆူကို ရှိခိုး ပူဇော်ကာ ခန္ဓသုတ်ကို နိဂုံးချုပ်ထားလေသည်။

တောင်သူဦးကြီးများ အထူးရွတ်သင့်

ဤခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ရိက္ခာကို တာဝန်ယူ ထုတ်လုပ်နေကြသော တောင်သူဦးကြီးများ အထူး ရွတ်သင့်၏။ မြက်ရိတ်၊ စပါးရိတ်၊ ပျိုးနှုတ်၊ လယ်သွန်ခြင်း စသည်

လယ်ယာလုပ်ငန်းဆောင်တာကို ပြုလုပ်ကြရာတွင် မြေတို့နှင့် မကြာခဏ တွေ့ရတတ်၏။ မြေဆိုးတို့အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ရန် နှင့် နိုင်ငံ၏ရိက္ခာကို ထုတ်လုပ်ရင်း မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားပြီး ဖြစ်စေရန် ခန္ဓသုတ်ကို ရွတ်ကြပါကုန်၊ ပါဠိ မရွတ်တတ်သူတို့ မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြထားသည့်အတိုင်း မေတ္တာပွား၍ ကိုယ် တွေ ကျင့်နိုင်ကြပါစေ။

ခန္ဓသုတ် ပြီး၏။

မောရသုတ်ပရိတ် နိဒါန်း

ဤမောရ ပရိတ်ကို ဒုကနိပါတ် မောရဇာတ်မှ ကောက်နှုတ် စီစဉ်ထား၏။ ဘုရားအလောင်းသည် ဗါရာဏသီပြည်အနီး ဒဏ္ဍက ရွှေတောင်၌ ဥဒဒါင် မျိုး၌ဖြစ်၏။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၍ လှပတင့်တယ်သောကြောင့် ရွှေဥဒဒါင်းဟု ခေါ်၏။

ထိုရွှေဥဒဒါင်းသည် နံနက်အိပ်ရာမှထသောအခါ ရွှေတောင် ထိပ်၌နေလျက် အရှေ့ခုဒည်စွန်းမှ ထွက်ပေါ်လုဆဲ နေမင်းကို ‘ဥဒဒဘယံစက္ခုမာ’ စသော ဂါထာဖြင့် ရှိခိုး၏။ ထိုနောက် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို၎င်း၊ ထိုဘုရား ရှင်တို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို၎င်း၊ “ယေ ဗြဟ္မဏာဝေဒဂူ” စသော ဂါထာဖြင့် ရှိခိုးကာ အစာရှာထွက်မည့် နေရာတွင် ပရိတ်အံ့ အတားကိုပြု၏။

ညနေစောင်းသောအခါ ဝင်လုဆဲဖြစ်သောနေမင်းကို ကြည့်လျက် ‘အပေတယံစံက္ခမာ’ စသော မန္တာန်ဖြင့် နေမင်းကိုရှိခိုး၏။ ထိုနောက် ‘ယေ ဗြဟ္မဏာဒဝဒဂူ’ စသော ဂါထာဖြင့် ဘုရားရှင်တို့ကို ရှိခိုးကာ ညအိပ်ချိန်အတွက် ပရိတ် အရံအတားကို ပြု၏။

ဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်းသည် ထိုသို့နံနက်နှင့်ညနေ ပရိတ်အရံအတား ကို ပြုလျက်နေရာ ဘေးအန္တရာယ်မရှိ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အေးချမ်းစွာ နေရ၏။ ဗာရာဏသီပြည် အနီးမုဆိုးရွာမှမုဆိုးတယောက်သည်ထိုဘုရားလောင်းရွှေဥဒေါင်းဒဏ္ဍကရွေးတောင်၌ နေသည်ကို တွေ့၍ သူ၏သား မုဆိုးအား ပြောကြားခဲ့၏။

ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏ မိဖုယားကြီး ခေမာသည် အိပ်မက်တွင် ရွှေဥဒေါင်းမင်း၏ တရားကို နာယူရသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်၏။ မိဖုယားကြီးသည်မင်းကြီးအား အိပ်မက်ကိုပြောပြ၍ ရွှေဥဒေါင်း၏တရားကို နာလိုကြောင်း လျှောက်ထား၏။ မင်းကြီးလည်း အမတ်တို့ကိုမေး၍ အမတ်တို့က ပုဏ္ဏားတို့ကိုမေးရာ ပုဏ္ဏားတို့က မုဆိုးတို့ကိုခေါ်ယူစည်ဝေးမေးမြန်း၏။ ထိုအခါအခမဲ့မုဆိုး တံမု ရွှေဥဒေါင်းအကြောင်းသိထားသော မုဆိုးက ရွှေဥဒေါင်းသည် ဒဏ္ဍကတောင်တွင်ရှိကြောင်း ပြောကြား၏။ မင်းကြီးကထိုမုဆိုးအား အရှင်ဖမ်းပေးရန်တာဝန်ပေး၏။

မုဆိုးသည် ဒဏ္ဍကတောင်သို့ သွားရောက်ကာ ညွတ်ကွင်းဖြင့် ထောင်ဖမ်းပါသော်လည်း ရွှေဥဒေါင်း၏ နံနက်ညနေ မှန်မှန် ရှုတ်အပ်သော ဗြဟ္မ မန္တာန်ခေါ် ပရိတ်တော် တန်ခိုးကြောင့်

ညွတ်ကွင်း၌မပိတ်ရဲ၏။ မုဆိုးသည် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားသော်
လည်းမရဘဲ ထိုတောင်အနိ၌ပင် ၇-နှစ်လုံးလုံးနေ၍သေလေ၏။
ခေမာမိဖုယားကြီးလည်း တောင့်တသော ရွှေဥဒေါင်းမရသဖြင့်
သေလေ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း ဤရွှေဥဒေါင်းကို အကြောင်းပြုပြီး
ငါ၏မိဖုယားကြီးသည် သေရသည်ဟု အမျက်ထွက် စိတ်နာ၍
ဟိမဝန္တာအရပ်၌ဒဏ္ဍာမည်သော ရွှေတောင်ရှိ၏။ ထိုရွှေတောင်
၌ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ဥဒေါင်းဘကောင်ရှိ၏။ ထိုဥဒေါင်း၏
အသားကို စားရသောသူသည် မည်သည့်အခါမှ မအို၊ မသေ၊
အသက်ရှည်မည်ဟု ရွှေပြားတွင်ရေးကာ သေတ္တာ၌ သိမ်းဆည်း
ခဲ့၏။ ထိုမင်းကြီးနတ်ရွာစံသောအခါ ဆက်ခံသော မင်းအဆက်
ဆက်တို့သည် ထိုရွှေပြားကိုအရ မုဆိုးတို့ကိုလွှတ်၍ ဘုရား
လောင်းဥဒေါင်းမင်းကိုဖမ်းစေ၏။

မုဆိုးတို့လည်း ဥဒေါင်းကိုဖမ်းနိုင်ဘဲ ထိုဟိမဝန္တာရွှေတောင်
အနီးမှာ သေကြကုန်၏။ ဤသို့အားဖြင့် မင်း၆ဆက် လွန်လေ၏။

၇-ဆက်မြောက် မင်းလက်ထက်တွင် တာဝန်ကျသောမုဆိုး
သည် မင်းအဆက်ဆက်ကြိုးစားဖမ်းခဲ့ရာ မမိသည်ကိုသိ၍ ဥဒေါင်း
မတကောင်ဖြင့် ထောင်၍ဖမ်း၏။ ဘုရားလောင်းသည် ဥဒေါင်း
မနှင့် ပျော်မြူးနေ၍ မိမိရုတ်နေကြဖြစ်သော မြဟွာမန္တာန်ကို
ရုတ်ရန် မေ့လျော့နေ၏။ ထို့ကြောင့် မုဆိုး၏ကျော့ကွင်း၌မိလေ
၏။ မုဆိုးသည် ရွှေဥဒေါင်းကိုဖမ်း၍ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံဆက်သ၏။
ရွှေဥဒေါင်းသည် အလွန်အဆင်း ယူသည်ဖြစ်၍ မင်းကြီးက အ
လွန်နှစ်သက်၏။ ဥဒေါင်းမင်းက အရှက်မင်းကြီး အဘယ့်ကြောင့်

အကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းစေပါသည်ဟု မေး၏။ မင်းကြီးက အသင်ရှေ့
ဥဒေါင်း၏အသားကို စားရသောသူသည် မအို မနာ မသေဟု
ကြားသိရသောကြောင့် သင်၏အသားကိုစား၍ မအို မနာ မသေ
လိမ္မာသောကြောင့် ဖမ်းစေပါသည်ဟုပြော၏။ မင်းကြီး အကျွန်ုပ်
ပင် သေရခြင်းသဘောရှိပါလျက် အကျွန်ုပ်၏အသားကို စားရ
သောသူသည် မအို မနာ မသေ နေရမည်ဆိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါ
မည်လောဟုဥဒေါင်းက ပြောလေ၏။

ဥဒေါင်းမင်း- အသင်သည် ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
သောကြောင့် သင်၏အသားကိုစားရသူသည် မအို မသေ ဖြစ်
လတ္တံ့ဟု မင်းကြီးကပြော၏။ ထိုအခါ ရှေ့ဥဒေါင်းက ကျွန်ုပ်
ရှေ့အဆင်းရှိသည်မှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်သည် ရှေး
အခါက ဤမြို့၌ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်ဘူး၏။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်
လည်း ငါးပါးသီလစောင့်သုံး၏။ စကြာဝဠာနေသူတို့ကိုလည်း
ငါးပါး သီလ စောင့်သုံးစေ၏။ ထို့ရှေးကောင်းမှုကြောင့်
တာဝတိံသာ၌ဖြစ်ပြီးမှ တနေသောအကုသိုလ်ကြောင့် ဥဒေါင်း
မျိုး၌ ဖြစ်ရသော်လည်း ငါးပါးသီလမြဲစွာ စောင့်သုံးခဲ့၍ ရှေ့
အဆင်းကဲ့သို့ လှပရခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်စီးခဲ့ရသော ရတနာရထား
သည် ဤရေကန်တွင်း၌ပင် ရှိ၏ဟုပြော၏။ ရေကန်ကိုပက်၍
ကြည့်ရာ ရတနာရထားကို တွေ့ရသောကြောင့် ရှေ့ဥဒေါင်းမင်း၏
စကားကို ယုံကြည်၍ များစွာ ကြည်ညိုလေးစားသွား၏။

မြတ်သောမင်းကြီး အမြိုက်ဖြစ်သော မဟာနိဗ္ဗာန်ကိုထား၍
ကြွင်းသော သင်္ခတ တရားတို့သည် ဖြစ်ပြီးနောက် ပျက်တတ်
သော သဘောရှိကုန်၏။ မမြဲကုန်ဟု မင်းကြီးအား တရားဟော

လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ဥဒေါင်းမင်းအား ကောင်စွာပူဇော်၏။
ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းသည် ဒဏ္ဍကရွေးဘောင်သို့ ပြန်သွား
လေသည်။

ဤမောရပရိတ်နိဒါန်းတွင် ဗြဟ္မမန္တာန်ခေါ် မောရပရိတ်
အရံအတားကြောင့် မင်းဂု-ဆက်ဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်းကို
ဖမ်း၍ မမိခြင်းသာ ပြလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗဟုသုတအတွက်
မောရဇာတ်ကို အဆုံးပြလိုက်ပါသည်။

မောရသုတ်အပိုင်း

၆၆။ ပူရေန္တ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယော
နိယံ။

ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝ နေစရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာဒိ၊ နေဝ သက္ကံ သု ဂဏှိတုံ။

“ဗြဟမန္တန္တိ” အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာ

မဟေ။

၆၆-၆၇။ သူတော်စဉ်အပေါင်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် ပါ
ရမိဖြည့်တော်မူစဉ် ဥဒေါင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မောရသုတ်ပရိတ်
တော်ဖြင့် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ပြုထားသော
ကြောင့် ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းကို မုဆိုးတို့ မိအောင်မဖမ်း
နိုင်၊ ဗြဟ္မမန္တာန်ဟု ဘုရားရှင်ဟောထားသော မောရသုတ်ပရိတ်
တော်ကို ငါတို့ ရှုတ်ဆိုကြပါကုန်စို့။

နေမင်းကိုရှိခိုးပုံ

၆၈။ ဥဒဒဘယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဇဏ္ဏာ ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿာဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ။
 ကယာဇ္ဇေ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ဒီဝသံ။

၆၈။ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့ မျက်စိအမြင်ရရန် အရောင်ကို
 ခပးတတ်သော လောကဓာတ်တွင် တဆူတည်းဖြစ်သော ရွှေအ
 ဆင်းရှိလျက် မြေပြင်အနှံ့ ထွန်းလင်းတတ်သော နေမင်းကြီး
 သည် ထွက်ပေါ်လာလေပြီ။ ရွှေအဆင်းရှိ၍ မြေပြင်အနှံ့ ထွန်း
 လင်းတတ်သော ထိုနေမင်းကြီးကို အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။ ယနေ့
 အရှင်နေမင်း၏ အစောင့် အရှောက်ကို ခံယူ၍ တနေ့ပတ်လုံး
 ချမ်းသာစွာနေလိုပါ၏။

ဘုရားနှင့် တရားကိုရှိခိုးပုံ

၆၉။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗဓမ္မ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထုဗောဓိယာ။
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သောပရိတ္တံ ကံတွာ၊ မောရောစရတိသေနာ။

၆၉။ ကိလေသာကို ပယ်ပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်
 အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူကြကုန်၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့
 သည် အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူပါကုန်၊ ထိုဘုရားရှင်

ဘို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တော်မူ ကြပါကုန်၊
ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏၊ ဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်
အား ရှိခိုးပါ၏၊ ကံလေသာဘို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော
ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါး
အား ရှိခိုးပါ၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည် ဤပရိတ်အရံ
အဘားကိုပြုကာ အစာရှာရန် လှည့်လည်လေသည်။

နေဝင်ချိန် နေမင်းကိုရှိခိုးပုံ

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပတာသော။
တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပတာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိံ။

၇၀။ ကမ္ဘာသုကမ္ဘာသားတို့မျက်စိအမြင်ကိုရရန် အရောင်
ကိုပေးတတ်သော၊ လောကဓာတ်တွင် တဆူတည် ဖြစ်သော ရွှေ
အဆင်းရှိလျက် မြေပြင်အနှံ့ ထွန်းလင်းတတ်သော နေမင်းကြီး
သည်အတ္ထုတောင်စွယ် ဝင်ကွယ်၍ သွားလေပြီ၊ ရွှေအဆင်းရှိ၍
မြေပြင်အနှံ့ ထွန်းလင်းတတ်သော ထိုနေမင်းကြီးကို အကျွန်ုပ်
ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်နေမင်း၏အစောင့်အရှောက်ကိုခံယူ၍ တညပတ်
လုံးချမ်းသာစွာနေလိုပါ၏။

ဘုရားနှင့်တရားကိုရှိခိုးပုံ

၇၁။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တု။

နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ။

နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။

ဣမံ သောပရိတ္တံ ကံတွာ၊ မောရောဝါသ မကပ္ပယိ။

၇၁။ ကိလေသာကို ပယ်ပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော် မူကြကုန်၏။ ထို ဘုရားရှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူကြပါကုန်၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တော် မူကြပါကုန်၊ ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်အား ရှိခိုးပါ၏။ ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအား ရှိခိုးပါ၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဥဒေဝ်းမင်းသည် ဤပရိတ်အရံအတားကိုပြုကာ ညအိပ်နေခြင်းကိုပြုလေပြီ။

မောရသုတ်မှာသိစရာ

ဂါထာ ၆၆-၆၇-သည် မောရသုတ် ပရိတ်ကို ရွတ်ချင်ဖတ်ချင် ကျင့်ချင်အောင် ရှေးဆရာတို့ စီစဉ်ရေးသားသော အမွမ်းဂါထာများဖြစ်သည်။ ၆၈-မှ ၇၁-အထိ လေးဂါထာ သည် ဒုကနိပါတ်မောရဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်းဥဒေဝ်းမင်းရွတ်ဆို၍ ပရိတ်အရံအတားပြုသောမောရပရိတ်တော်ဖြစ်သည်။ ထိုမောရပရိတ်တော်တွင် ၆၈-သည်ထွက်လုဆဲနေမင်းကို ရှိခိုးသော ဂါထာဖြစ်၍ ၆၉-သည်ဘုရားရှင်နှင့် တရားတော်ကို ဥဒေဝ်းမင်းရှိခိုးသောဂါထာဖြစ်၏။ ထိုဂါထာတွင်နောက်ဆုံးအပိုဒ် “ဣမံ သောပရိတ္တံကစ၍ မောရောစရတိသေနာ” မှာမူရင်းမောရဇာတ်

တွင်မပါ၊ ယခုမောရသုတ်ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပြန်ဟောသောအခါမှ ဘုရားရှင်ကထည့်ဟောသောဂါထာဖြစ်၏။

ဂါထာ ၇၀ သည်ဂါထာ ၆၈ နှင့်အတူတူလိုဖြစ်၏။ အစ “အပေတယံ” နှင့်အဆုံး “ရတ္တိ” သာကွာ၏။ ဝင်လုဆဲနေမင်းကိုရှိခိုးပါ၏။ နေမင်းအစောင့်အရှောက်ဖြင့် တညဉ့်နေပါမည်။ ဤမျှသာကွာပါသည်။ ဂါထာ ၇၁-မှာလည်း ဂါထာ ၆၉-နှင့် အတူတူလိုဖြစ်၍ အဆုံး “ဝါသမကပ္ပယိ” သာကွာ၏။ “အစာရှာရန်လှည့်လည်၏အစား ညအိပ်နေပါ၏” ဟုဆိုသည်သာ ကွာ၏။ ထိုဂါထာနောက်ဆုံးအပိုဒ်မှာလည်း မောရဇာတတွင်ဥဒေါင်းမင်းရွတ်စဉ်ကမပါဘုရားရှင် ယခုပြန်ဟောမှထည့်ဟောသောစကားသာဖြစ်ပါသည်။

အန္တရာယ်ကင်း ရွတ်သင့်ခြင်း

ဤမောရသုတ်ပရိတ်ဘော်သည် မင်းဂု-ဆက်တိုင်တိုင် မုဆိုးတို့က ဥဒေါင်းမင်းကိုဖမ်း၍ မမိအောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မိ၏အသက်ကိုဖြစ်စေ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုဖြစ်စေ ရာထူးဌာနန္တရကိုဖြစ်စေ သူတပါးတို့က မကြံစည်နိုင်စေလိုသောသုတို့သည် ဤမောရသုတ်ပရိတ်ကို ရွတ်သင့်ပေ၏။

ဥဒေတယံနှင့် အပေတယံဂါထာနှစ်ခုသည် တက်သစ်စနေဝန်းနှင့် ဝင်လုဆဲ နေဝန်းကိုရှိခိုးသော ဂါထာဖြစ်၍ မရွတ်လိုလျှင် နေမင်းကို ရှိမခိုးလိုလျှင် ဘုရားနှင့် တရာကိုသာရှိခိုးသော

“ယေဗြဟ္မဏာ” ဂါထာကိုသာ ရွတ်နိုင်ပါသည်။ ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်လာအတိုင်း ဘုရားနှင့်တရားကို ရှိခိုး၍ အကာအကွယ် ပြုနိုင်ပါသည်။ ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်အနေဖြင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ သက်တွေ့ကျင့်ကြံရာ၌ “ဣမံသော ပရိတ္တံ” စာပိုဒ်ကိုထည့်ရွတ်ရန် မလိုပါ။ မောရသုတ်ပရိတ်ကို ရွတ်ခြင်းဖြစ်လျှင်ကား အစအဆုံး ရွတ်သင့်ပါသည်။

မောရသုတ်ပြီး၏။

ဝဋ္ဋသုတ် နိဒါန်း

ဤဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်ကို စရိယာ ပိဋက ပါဠိတော်နှင့် ဇာတကပါဠိမှ ကောက်နှုတ်စီစဉ်ထား၏။ ဇာတကဇာတ်တော် များဆိုသည်မှာ ဘုရားအလောင်းတော် နှစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သောဘဝ များအနက်မှ အကြောင်းစပ်ဆိုင်ရာတို့ကို ပြန်လည်ဟောကြား ချက်များဖြစ်၏။ ဇာတကပါဠိတော်များမှာ တရားသားသက် သက်သာဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာတွင် ဇာတ်သမီးအစုံပါ၏။

စရိယာ ပိဋကဆိုသည်မှာ ဘုရားရှင်၏ပါရမီတော်များသည် ဘယ်ဘဝတွင် ဘယ်သို့ဖြည့်ကျင့်ခဲ့၍ ရင့်ကျက်လာခဲ့သည်တို့ကို ဟောပြောချက်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဟောကြားရန် ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် က လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏တောင်း

ပန်ချက်အရ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာအတွင်း ထိုသို့ဘဝတို့၌ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ရသော အကျင့်များကို လျှောက်ထားသူ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား စရိယာ ပိဋကပါဠိတော်တွင် ဟောတော်မူထား၏။

ဤပဋ္ဌသုတ်မှာ သစ္စာပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပုံကို ဟောကြားရာ ဖြစ်သော စရိယာပိဋကမှ ထုတ်နှုတ်စီစဉ်ထား၏။ ထိုင်းမင်း၏ သစ္စာပြုပုံကို ကေနိပါတ်ဇာတ်တွင်ပြထား၏။ ဇာတ်ပါဠိတော်တွင် “သန္တိပက္ခာအပါဘနာ” စသော သစ္စာပြုဂါထာသာပါ၏။ “အတ္ထိလောက သီလဂုဏော” စသည်တို့ကိုကား စရိယာပိဋကပါဠိတော်မှ ထုတ်နှုတ်ပြထား၏။ စရိယာပိဋကပါဠိတော်တွင် အတ္ထိလောကဂါထာ၏ရှေ့တွင် ၇-ဂါထာရှိသေး၏။ ထိုဂါထာများမှာ မဂဓတိုင်း တောတခုတွင် ငုံးပေါက်ကလေးတခုဖြစ်ခဲ့ရုံ၊ ကောဓမီးကြီးလောင်ပုံ၊ မိဘငုံးကြီးတို့ပျံသွား၍ တကောင်တည်း အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်ပုံ စသည်ဇာတ်သမီးကိုပြ၍ အရေးတကြီး သစ္စာပြုရန်အကြံရပုံနှင့် သစ္စာပြုပုံ သစ္စာကြောင့် ကောဓမီးကောင်းလွတ်ပုံတို့ကိုသာပြလို၍ အတ္ထိလောကမှစ၍ ၈ ဇာတ်ပိုက်အဖြစ် ရှေးဆရာတော်တို့က စီစဉ်ထားဟန်ရှိ၏။

၀၃ ဇာတ်ကိုဟောတော်မူခြင်းအကြောင်းမှာ- အခါသခါး ဖြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့်အတူ မဂဓတိုင်းအတွင်း ဒေသစာဠိကြွတော်မူသည်။ တခုသောအရပ်၌တောကြီးတခုကိုဖြတ်ကြနေစဉ် ကောဓမီးအကြီးအကျယ်လောင်နေသည်ကိုကြုံ၏။ ကောဓမီးသည် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ရောက်မလာဘဲ ဘုရားရှင်၏ဘေးပတ်လည် ၁၆-ပယ်စာ ဝေးသောအရပ်မှ ဂိုက်၍

လောင်သွား၏။ ထိုအခြင်းအရာကို ရဟန်းတို့ မြင်သောအခါ အထူးတလည်အံ့သြပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဤအရပ်ကိုမီးကွင်းခြင်းမှ ငါဘုရား ၏ ယခုဘဝ ဘုန်းတော်အစွမ်းမဟုတ်၊ ငါ၏ ရှေးအလောင်း တော်ဘဝကပြုခဲ့သော သစ္စာ၏စွမ်းအားကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဤအရပ်ကား တကမ္ဘာလုံးမီးလောင်တော့မည်မဟုတ်၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိ တန်ခိုးပြာဋ္ဌိတာ ဖြစ်သည်ဟု ဟောတော်မူ၏။ ရဟန်းများ၏ လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရ ဝဇ္ဇဇာတ် = ငှက်မင်း ဇာတ် ကို ပြန်၍ ဟောတော်မူ၏။

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ တချိန်သောအခါတွင် အလောင်းတော်သည် ဤတောအရပ်၌ ငှက်မင်းဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဥဗ္ဗပေါက်စ ငှက်ငယ်လေး ဘဝမှာပင် တောမီးအကြီးအကျယ်လောင်လေ၏။ သမင်၊ ဒရယ် အစရှိသော တောကောင်များ မီးဘေးမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ပြေးလွှားရှောင်ဖယ်ကြ၏။ ငှက်အပေါင်းတို့လည်း မီးဘေးလွတ် ရာပျံ့သန်းကြ၏။ အလောင်းတော်ငှက်မင်း၏ မိဘတို့သည်လည်း မီးကြီး နီးကပ်လာသဖြင့် အလောင်းတော်ကို စွန့်ကာ ပျံသွား ကြ၏။ အလောင်းတော်မှာ ဥဗ္ဗပေါက်ကာစဖြစ်၍ အတောင် ဖြင့်လည်းမပျံနိုင်၊ ခြေဖြင့်လည်း မပြေးနိုင် တကောင်တည်း ကျန်၍ ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေ၏။

ထိုအခိုက် အလောင်းတော်သည် ဖြည့်ဆည်း ပူးခဲ့သော ပါရမီတော်တို့က နှိုးဆော်သဖြင့် သူ့တွင် အားကိုးရာသစ္စာတရား ရှိနေကြောင်း သတိရကာ အားတက်လာပြီလျှင် “သန္တိပက္ခာ အပါဘနာ” စသော သစ္စာပြုဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။ ထိုသစ္စာ

ပြုလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် တောမီးသည် ဘုရားလောင်းငုံးမင်း အနီးတဝိုက်ကို ရှောင်ကွင်းသွား၍ မီးဘေးမှ လွတ်ကင်းသွားလေ၏။ ငုံးမင်းသစ္စာပြု၍ မီးကွင်းသွားသောအရပ်ကို ဤကမ္ဘာအတွင်း ဘယ်တောမှ မီးလောင်တော့မည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဤဝဋ္ဋသုတ်ကို ချီးမွမ်းအမွမ်းတင်လိုသော ရှေးဆရာတော်တို့က “ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ = တကမ္ဘာလုံးတည်တန့် အောင်တန့် ခိုကြီးသော ဝဋ္ဋဇာတ်” ကို ရွတ်ဆိုကြပါစို့ဟု အမွမ်းကို စီစဉ်ရေးသားကြခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဤဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်မှာပါရှိသည့် အတ္ထိလောကေ စသည်မှာ စရိယာပိဋကမှသာ ပါရှိ၍ “သန္တိပက္ခာအပဘနာ” စသော သစ္စာပြုဂါထာမှာ စရိယာပိဋကနှင့် ဇာဘကပါဠိတော် အဋ္ဌကထာမှာ လာသည်တို့ကို ထုတ်နုတ်၍ ရှေးဆရာတို့ စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်ပွမ်း

- ၇၂။ ပူဇံရန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ ဧကဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇပဟိ။
- ၇၃။ ဧတရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေနဘာသိတံ။
ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၇၂-၇၃။ အလောင်းတော်သည် ပါရမီ ဖြည့်တော် မူစဉ် ငုံးမင်း၏သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် ထောမီးသည်ထို ငုံးမင်းကိုရှောင်ကွင်းခဲ့လေပြီ။ တရားစစ်သူကြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာအား (စရိယာ

ပိဋကတွင်) ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသောတကမ္ဘာလုံးတိုင်အောင်
တည်တံ့နိုင်သော အစွမ်းအာနုဘော်ရှိသော ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်
တော်ကိုငါတို့ရွတ်ကြကုန်စို့။

ဦးမင်းအကြံရပုံ

၇၄။ အတ္ထိလောကေ သီလဂုံဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နံဒွယာ၊
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မုတ္တမံ။

၇၄။ လောက၌ သီလအကျင့်တရား သစ္စာအမှန်တရား ဒုစ
ရိုက်အပြစ်တို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း သနားကြင်နာမှု မေတ္တာကရုဏာ
တို့သည် ထင်ရှားရှိကြကုန်၏။ ထိုတရားများတွင် ပါဝင်သော
သစ္စာတရားဖြင့်ထူးမြတ်သောသစ္စာဆိုမှုကိုငါပြုတော့အံ့။

အကြံအတိုင်း သစ္စာပြုခဲ့ပုံ

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ဗုဗ္ဗကေ ဇီနော၊
သစ္စဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသ ဟံ။

၇၅။ ငါသည် တရားတော်တို့၏ အစွမ်း အာနုဘော် တို့ကို
ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီးလျှင် ရှေးအခါကပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော
ငါးမာန်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်တော်တို့ကို အောက်မေ့
ကာသစ္စာအစွမ်းကို အားကိုးတရအမှီပြု၍ သစ္စာဆိုမှုပြုခဲ့ပေပြီ။

သစ္စာပြု စကား

၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ခမ။

၇၆။ ငါ့အား အတောင်များရှိနေ၏။ ပျံ့ကားမပျံ့နိုင်။ ငါ့
အားခြေထောက်များရှိနေ၏။ သွားကားမသွားနိုင်။ ငါ့မိငါ့ဖ
တို့သည်လည်းအသက်ဘေးကြောင့် ရှောင်ပြေးထွက်ခွါကြကုန်ပြီ၊
အိုတောမီး(ဤသစ္စာစကားကြောင့်) ငါ့အားရှောင်ရှားစေစွာ။

သစ္စာအစွမ်းပြ နိဂုံး

၇၇။ သဟသစ္စကတေ မဟံ၊
မဟာပဇ္ဇလိတော သိမိ။
ဝဇ္ဇေသိသေဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပက္ခာ ယထာ သိမိ။
သစ္စေနမေ သမောနဗ္ဗိ၊
သောမေ သစ္စပါရမီ။

၇၇။ ငါတုရားသည် (ငါတုရား အလောင်းတော် ဦးမင်း
သည်) သစ္စာပြုသည်နှင့် တပြိုင်နက် မိ.တောက်ကြီးကို ရေချိုး
လိုက်သောအခါ ငြိမ်သက်သွားသကဲ့သို့ ကြီးပားသော အလှူ
ရှိသောတောမီးသည် ၁၆-ပယ်စာ အကွာအဝေး တိုင်အောင်
ရှောင်ကွင်းငြိမ်းအေးလေ၏။ ငါ၏သစ္စာနှင့်တူသော တရားကား
မရှိပြီ၊ ဤသစ္စာပြုမှုသည် ငါတုရား၏ အဆွေအထိပ် ရောက်လာ
ရသော သစ္စာပါရမီပင်ဖြစ်တော့သည်။

ဝဋ္ဋသုတ်မှာ သိစရာ

ဂါထာ ၇၂-၇၃ သည် ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ချင် နာချင် ကျင့်ချင်လာအောင် ရှေးဆရာတော်တို့ ရေးထည့်ထား သောအညွှန်းများဖြစ်၏။ ဂါထာ ၇၄-၇၅ ဖြင့် တောမီးဝိုင်း နေစဉ် မိဘနှစ်ပါးတို့ စွန့်ပစ်ထားသောကြောင့် အားကိုးရာမဲ့ နေသောငှ်းမင်းသည် သစ္စာဆိုခြင်းတည်းဟူသော အားကိုးတခု ကိုစဉ်းစားမိသည့်အတိုင်း သစ္စာမပြုမီ ဘုရားရှင်များနှင့် တရား တော်တို့၏ ဂုဏ်တော်များ တန်ခိုး အာနုဘော်များကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပြီးမှ သစ္စာပြုပုံတို့ကို ပြထား၏။

ဂါထာ ၇၆-ကား ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်၏ အဓိကဖြစ်သော သစ္စာ ဆိုပုံပြဂါထာဖြစ်၏။ သစ္စာဆိုပုံမှာ ရိုးရိုးလေးဖြစ်၏။ အတောင် ရှိလျက်မပျံ့နိုင်၊ ခြေထောက်ရှိလျက်မသွားနိုင်၊ မိဘတို့ကလည်း စွန့်ထားခဲ့ပြီဟု ရိုးရိုးလေးဆို၏။ ဆိုသည့်သစ္စာသည် ဆိုသည့် အ တိုင်း မှန်ကန်ဆိုသာ လို၏။ မှန်သော အရာတို့ဖြင့် သစ္စာပြုနိုင် ကြောင်းကိုပြ၏။ ဂါထာ ၇၇-သည်သစ္စာပြုခြင်း၏အကျိုးကိုပြ၍ နိဂုံးချုပ်၏။ သစ္စာတရား၏ အစွမ်းသတ္တိထက်ပိုကိုပြထား၏။

ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်ကို ရွတ်ဖတ်ကြားနာရသဖြင့် မီးဘေးမှကင်း ဝေးသည်ဟုဆိုနိုင်၏။ သတ္တဝါတို့တွင် တခါတရံ အားကိုးရာမဲ့၌ အကြပ်အတည်းနှင့်ကြုံရဘတ်၏။ တနေရာရာသွားရာ၌တယောက် ထည်းဖြစ်၍ အားငယ်တတ်၏။ မိမိမှာ အမြဲဘမ်း အဖော်ရှိနေ သည်ကိုသတိမရ၊ ထိုအဖော်ကို ဤဝဋ္ဋပရိတ်က ဖော်ပြနေ၏။ သို့ အဖော်ကား အမှန်တရားဘုရားကို ဖော်ပြကာ သစ္စာဆိုမှု ဖြစ်၏။

၎င်းပြင်သစ္စာမဆိုမီ ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးတော် တရားတော်၏တန်ခိုးတော်တို့ကိုအောက်မေ့ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် ဘုရားဂုဏ် တရားဂုဏ် ဟည်းဟူသော အဖော်များ မိမိမှာအမြဲရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်နိုင်၏။

ဤဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်သည် မီးဘေးတခုတည်းမှ ကာကွယ်သည်မဟုတ်၊ အကြပ် အတည်း ကြုံသောအခါ တကိုယ်တည်း အဖော်မဲ့ကြောက်ရွံ့သိပ်ငယ်နေသောအခါ ဘုရားဂုဏ်တရားဂုဏ်တော်တို့နှင့် သစ္စာတရားကို အဖော်ပြုနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြလျက် ရှိပေသည်။

ဝဋ္ဋသုတ် ပြီး၏

ဓဇဂ္ဂသုတ် နိဒါန်း

ဤဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်သည် ထူးခြား၏။ အခြားပရိတ်များမှာ ဟောရခြင်းအကြောင်းထူးနိဒါန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိများရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဤဓဇဂ္ဂသုတ်ကိုဟောရန် အခြေခံအကြောင်းမရှိချေ။ ဘုရားရှင် အလိုတော်အရ ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်သည် လူတို့က အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်ရှင်းရန်အတွက် နတ်တို့ကိုပူဇော်ပသနေသည်ကိုတွေ့မြင်မည်၊ နတ်များမှာ ရာဂ ဒေါသ မောဟပါ မကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ ၎င်းသိကြားမင် နတ်မင်းများအား ကိုးကွယ်ပူဇော်မှုထက် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာ

အညစ်အကြေးများ ကင်းစင်သည့် ဘုရားရတနာနှင့် ကင်းစင်
အောင်ညွှန်ပြနိုင်သည့် တရားရတနာ ကင်းစင်အောင် ကျင့်ကြံ
နေသည့် ကင်းစင်နေသည့် သံဃာရတနာတို့ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်
စေလို၍ ဤဇေဂ္ဂသုတ်ကို သံယုတ်ပါဠိတော်မှ ထုတ်နှုတ်၍ပရိတ်
တော်အဖြစ် ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

ဇေဂ္ဂသုတ်အမှန်းတွင် ရှေးဆရာတော်ကြီးများက ဇေဂ္ဂသုတ်
ရွတ်ဖတ်နာကြားသူ၊ ကျင့်ကြံသူများကို မဆိုထားဘိ ဇေဂ္ဂသုတ်
ကိုအောက်မေ့သတိရရုံမျှဖြင့်ပင် ဇေဂ္ဂသုတ် တန်ခိုးကြောင့် မြေ
ပြင်မှောက်သို့ ကောင်းကင်ပြင်မှာရပ်တည်နိုင်သည်ဟူသောစကား
မှာဇေဂ္ဂသုတ်အဖွင့်သံယုတ်အဋ္ဌကထာကို မှီငြမ်းပြု၍ပြထားခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဒီဃဝါပိ စေတီ၌ အင်္ဂတေအချော
ကိုင်နေစဉ် ရဟန်းတော်တပါးသည် စေတီအထက်ဖျားမှလိမ့်ကျ
လာ၏။ ထိုအခါ အောက်မှ ကြည့်နေသော ရဟန်းတို့က ငါ့ရှင်
ဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်ကိုဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါဟု လှမ်းအော်သတိပေး
ကြ၏။ ရဟန်းလည်း အထိတ်တလန့်ဖြင့် ဇေဂ္ဂသုတ်ကိုအပြည့်အစုံ
မရွတ်အာ၍ “ဇေဂ္ဂပရိတ္တံ” မံ ရက္ခတု=ဇေဂ္ဂပရိတ်သည် ငါ့ကို
စောင့်ရှောက်ပါစေ” ဟု ဆိုလိုက်၏။

ထိုအခိုက်စေတီထဲမှအုတ်နှစ်ချပ်သည် အပြင်သို့ တိုးထွက်လာ
ကာ လှေကားထစ်သဖွင်ဖြစ်၍ ရဟန်းငယ်ကို ခံထား၏။ ရဟန်း
တော်များက ကြိုးလှေကားချ၍ ရဟန်းကို ကယ်တင်လိုက်သည်
နှင့်တပြိုင်နက် အုတ်နှစ်ချပ်သည် သူ့မူလအတိုင်း ပကတိ ပြန်ဖြစ်
သွား၏။

အသက်ပါ အဖြစ်အပျက်ကို အခြေခံ၍ ကောင်းကင်မှာပင်
မြေပြင်မှာကဲ့သို့ရပ်တည်နိုင်၏ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းပြင် ဘီလူး
ခိုးသူတို့ ဘေးရန်မှ လွတ်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကြောင်း ချင်းရာတို့
မှာမခရမတွက်နိုင်သော များပြား၏ဟု ပရိတ်မွမ်း၌ ပြထား
သည်မှာလည်း သံယုတ်အဋ္ဌကထာပါ အတိုင်းပင်ဖြစ်၏။

နတ်ပြည်၌ နတ်တို့တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်၏မူလပိုင်ရှင်ဟောင်းဖြစ်သော အသုရာနတ်တို့နှင့်မာဃ
အမှူးရှိသောသိကြားမင်းနှင့် အပေါင်းပါးနတ်တို့ တိုက်ပွဲပင်ဖြစ်
၏။ မာဃအမှူးရှိသော နတ် မင်းအသစ်တို့ တာဝတိံသာနတ်
ပြည်သို့ရောက်လာသောအခါမူလပိုင်ရှင်၏အသုရာတို့က “ဂန္ဓဝါ”
ခေါ် အကောင်းစား အရက်ဘဏ္ဍိုင်ဖြင့် ငည့်ခံပွဲကြီး ကျင်းပ၏။
ထိုငည့်ခံပွဲတွင် သိကြားမင်းက သူ၏ဘဝ၌ နတ်တို့အားအရက်ကို
လျှော့သောက်ရန်မှာထား၏။ အသုရာတို့အကြီးအကျယ် အရက်
သောက်ရုံမှူးမေ့နေသောအခါ မာဃနှင့်အဖွဲ့သားများကအသုရာ
တို့ကိုမ၍မြင်းမိုရ်တောင်အောက်သို့ပစ်ချ၏။

အသုရာနတ်တို့ တန်ခိုးကြောင့် မြင်းမိုရ်တောင်ခြေတွင် တာ
ဝတိံသာနှင့်တူသော နတ်ပြည်ဖြစ်နေ၏။ အသုရာတို့အမှူးပြေ
သောအခါ တာဝတိံသာဟုပင် ခေါ်နေ၏။ တာဝတိံသာတွင်
ကသစ်ပင်ကြီးရှိသကဲ့သို့ အသုရာပြည်သစ် တွင်လည်း သခွပ်ပင်
ကြီးရှိ၏။ ထိုသခွပ်ပင်ကြီးပွင့်သောအခါမှ သူတို့၏မူလနေရာ
တာဝတိံသာ မဟုတ်ကြောင်းသိ၏။ မာဃနှင့်အဖွဲ့က သူတို့နေ
ရာကိုအပိုင်စီးလိုက်ကြောင်း သတိရ၏။ ထိုအခါမှ တာဝတိံသာ
သို့တက်ကာတိုက်ခိုက်ကြ၏။ သို့သို့တာဝတိံသာ နတ်တို့နှင့်အသု

ရာနတ်တို့စစ်တိုက်သည့်ကိစ္စ နှိမ့်ပဲ့ပြု၍ နတ်တို့ စစ်ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုနတ်တို့ စစ်ပွဲတွင် သိကြားမင်းက သူ၏ နတ်စစ်သည်တို့ အား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ပါက သူ၏နတ်ရထားဦးတွင် စိုက်ထူထားသော အလံတန်ခူးကို မော်၍ကြည့်ကြ၊ အလံကို မြင်ရလျှင် အားတက်လေး၍ ကြောက်စိတ်များ ပြေပျောက်သွားမည်၊ ငါ့သိကြားမင်း၏အလံကို မကြည့်မိလျှင် ပဇာပတိနတ်မင်း၊ ဝရုဏနတ်မင်း၊ ဤသာနတ်မင်း၏ အလံကိုမော့ကြည့်ကာ ၎င်းတို့အလံကိုမြင်လျှင် အားတက်၍ ကြောက်စိတ်ပြေမည်ဟုပြော၏။

သိကြားမင်းက မည်သို့ပြောစေကာမူ ဘုရားရှင်က သိကြားမင်း၏အလံကို မော့ကြည့်၍ ကြောက်စိတ်ပျောက်သည်လည်းရှိသည်။ မပျောက်သည့်လည်းရှိသည်။ ထိုသိကြားမင်းပင် ရာဂဒေါသ မောဟကင်းသေး၍ သူကိုယ်တိုင် ကြောက်စိတ်ရှိနေသေးသောကြောင့်ဖြစ်၏ဟု အကြောင်းပြပြီးနောက် ရဟန်းတို့ တောအရပ်၊ သစ်ပင်ရင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုရောက်နေစဉ် သင်တို့ ကြောက်စိတ်ဖြစ်လာလျှင် ငါဘုရားဂုဏ် သို့မဟုတ်တရားကော်၏ဂုဏ် သို့မဟုတ် သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ကြ ရွတ်ဆိုပွားများကြ၊ ငါဘုရားက ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းပြီးသားဖြစ်၍ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ် ကြက်သီးထခြင်း လုံးဝမရှိသည့်အတွက် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အောက်မေ့ရွတ်ဆို ပွားများကြသတို့လည်း မုချ ကြောက်စိတ်ပြေရမည်ဟု ဟောတော်မူထား၏။

ဇေဂ္ဂသုတ်အမှတ်

၇၈။ ယဿာနုဿရ ဣဏာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှ၊ ယက္ခ စောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

၇၈-၇၉။ သူတော်ကောင်းတို့ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို အောက်မေ့ရုံမျှဖြင့်သော်လည်း သတ္တဝါတို့သည် ကောင်းကင် ပြင်မှာပင်မြေပြင်မှာကဲ့သို့ ရပ်တည်နိုင်၏။ ဘီလူး ခိုးသူ စသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်သော ဘေးရန်အခပေါင်းမှ လွတ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့အား မရေတွက်နိုင်အောင် များပြား၏။ ထိုဇေဂ္ဂပရိတ်ကို ငါ တို့ ရှုတ်ဖတ်ကြစို့။

ဇေဂ္ဂသုတ် နိဒါန်း

ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားချက်-

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ-

ဧတံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝဓေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမဇန္တသိ
“ဘိက္ခဝေါ”တိ။

“ဘဒ္ဒန္တ”တိ ဧတ ဘိက္ခု ဘဂဝတော
ပစ္စယောသုံ။ ဘဂဝါ ဧဘဒ္ဒဝေါ-

ဘူဘပုဗ္ဗံ ဘိက္ခုဝေ

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျဇ္ဇော အဟောသိ။
အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော
ဒေဝေ တာဝတိံ သေ အာမန္တေသိ-

“သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ

ဥပ္ပဇ္ဇေယျ

ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသောဝါ၊

မဒမဝတသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လေဇကေယျာထ

မမဟိဝေဝါဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော ကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ

ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

သော ပဟိယိဿတိ။

၈၀-၈၁။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော် ဤသို့ကြားနာခဲ့ရပါသည်။ အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သုဇ္ဈေး လှူဒါန်းသည့် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

ထိုဇေတဝန်ကျောင်း၌ပင် ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့ ရှေးအခါက တာဝတိံသာနတ်နှင့် အသုရာနတ်တို့ စစ်ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုအခါ သိကြားမင်းက တာဝတိံသာနတ်ဘို့အား မိန့်ဆိုသည်မှာ အမောင်နတ်သားတို့...စစ်မြေပြင်၌ ရောက်နေကြကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်တုန်လှုပ် ကြက်သီးများထဲခွဲလျှင် ငါ၏ အလံတော်ထိပ်ဖျားကို မော့၍ကြည့်ကြကုန်လော့၊ အကြောင်းမှာ ငါ၏အလံတော်ကို မော့ကြည့်ကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်တုန်လှုပ် ကြက်သီးထဲခြင်းများ ပြေပျောက်ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်သာတည်း။

အခြားအလံတော်များကိုကြည့်ရန်

၈၂။ နောစေ မေဇေဂ္ဂံ ဥဒ္ဓလ္လာ ကေယျာထ၊ အထ
ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥဒ္ဓလ္လာ
ကေယျာထ။
ပဇာပတိဿ ဟိဒဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥဒ္ဓလ္လာကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါဆန္တိတတ္ထံ
ဝါ လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နောစေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥဒ္ဓလ္လာ
ကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥဒ္ဓလ္လာကေယျာထ၊
ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥဒ္ဓလ္လာကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ
ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သော ဝါ၊ သော
ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နောစေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥဒ္ဓလ္လာ
ကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥဒ္ဓလ္လာ ကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ
ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥဒ္ဓလ္လာကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ တံဘယံ
ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သော ဝါ၊ သော
ပဟိ ယိဿတိ တိ။

၈၅။ ငါ၏အလံကို မော့မကြည့်မိကုန်အံ့၊ ပဇာပတိ အမည်
ရှိသော နတ်မင်း၏အလံတော်ကို မော့၍ကြည့်ကြကုန်လော့။

၈၃။ အကယ်၍ ပဇာပတိနတ်မင်း၏အလံကို မော့မကြည့်မိ
ကုန်အံ့၊ ဝရုဏနတ်မင်း၏ အလံတော်ကို မော့၍ ကြည့်ကြကုန်
လော့။

၈၄။ အကယ်၍ ဝရုဏနတ်မင်း၏အလံကို မော့၍မကြည့်မိ
ကုန်အံ့၊ ဤသာန နတ်မင်း၏ အလံတော်ကို မော့၍ ကြည့်ကြ
ကုန်လော့။

အကြောင်းမှာ ပဇာပတိ ဝရုဏနှင့် ဤသာန နတ်မင်းတို့
၏ အလံတို့ကို မော့ကြည့်ကြကုန်သော သင်တို့အား ဖြစ်ပေါ်
လာမည့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် ကြက်သီး ထခြင်းများသည် ပြေ
ပျောက်ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဘုရားရှင်ဟောပြုချက်

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝနမိန္ဒဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ပဇာပတိဿ ဝါဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ဤသာနဿ ဝါဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ
ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောဟေသော ဝါ၊ သေးမဟိ
ယေထာပိ နေပိ ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု
သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒာ အဝိတရာဂေါ
အ ဝိတဒေါသော အ ဝိတမောဟော ဘိရူ ဆမ္ဘိ
ဥတြာသိ ပလာယီတိ။

၈၅။ ရဟန်းတို့ ထိုသိကြားမင်း ပဇာပတိ ဝရုဏနှင့် ဤ သာနု နတ်မင်းတို့၏အလံတော်ကို မော့၍ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့ အား ဖြစ်ပေါ်သော ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ကြက်သီးထခြင်းတို့ သည် ပျောက်သည့်အခါလည်းရှိ၏။ မပျောက်သည့်အခါလည်း ရှိ၏။

၈၆။ ထိုသို့ ရံခါးပျောက်၍ ရံခါးမပျောက်ရသည်မှာ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား ရဟန်းတို့ နတ်တို့ကို အစို ရသသာ သိကြား မင်း (နှင့် ကျန်နတ်မင်း သုံးပါး) တို့သည် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကောင်းသေးသည်ဖြစ်၍ သူတို့ကိုယ်တိုင် ကြောက်တတ် တုန်လှုပ် တတ် ထိတ်လန့်တတ် ထွက်ပြေးတတ်ကြသောကြောင့်တည်း။

ဘုရားဂုဏ်ပွားရန်ဘုရားဟော

၈၇။ အဟဉ္ဇ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဧဝံ ငေါမိ—

သစေ တုမုဒကံ ဘိက္ခုဝေ အရညဂဟာနံ ဝါ ရုက္ခ-
မူလဂဟာနံ ဝါ သုညဂေါရဂဟာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
ဧယံ ဝါ ဆပ္ပိ တဏှံ ဝါ လောပဟံ သော ဝါ
ဧမေဝံ တသ္မိံ သမဿ အနုသဓရေယျာယ။

၈၈။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်ကား ဤသို့ဟောကြားတော် မူ၏။ အကယ်၍ ဟောအရပ် သစ်ပင်ရင်း ဆိပ်ပြာရပ် အရပ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သင်ရဟန်းတို့အား ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ကြက်သီးထခြင်းဖြစ်ခဲ့သော် ငါဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့ကို အောက် မေ့ကြကုန်လော့။

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး

၈၈။ ဣဘိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဘတော သောကဝိဒ္ဓ
 အနုတ္တရော ပုရိသဓမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
 ဗုဒ္ဓော ဘဂဝါ တိ။

၈၈။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏
 ပူဇော်အထူးကို ခံသိုက်ပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားအလုံးစုံကို ကိုယ်တော်
 တိုင်ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူပါပေ၏။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်အသိနှင့် စရဏ
 အကျင့် တရားများနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ကောင်းသော
 စကားကိုဆိုတော်မူတတ်ပါပေ၏။ လောကသုံးပါးကို အကြွင်းမဲ့
 သိတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အဝုဗ္ဗိဒ်မြတ်သည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါတို့
 ကိုယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်ပါပေ၏။ လူနတ်ဗြဟ္မာ
 သတ္တဝါတို့၏ ဆရာတဆူ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ သစ္စာလေးပါး
 တရားကိုကိုယ်တိုင်လည်းသိ၊ သတ္တဝါတို့အားလည်း သိစေတော်
 မူနိုင်ပါပေ၏။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ -
 ဟု အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

အကြောက်ပြေမည်

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
 ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သောဝါ၊
 သောပဟိယိဿတိ။

၈၉. ရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်းတို့ ပြေပျောက်လတ်။

တရားဂုဏ် ပွားကြ

၉၀။ နေ့စဉ် အနုဿရေယျာထ၊

အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ

၉၀။ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုမအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ တရားတော် ၏ ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့ ကြကုန်လော့

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ မေဗ္ဗာ သန္တိဋ္ဌိလော
အကာလိကော ဟိပဿိကော ဩဇနောဗ္ဗိကော
ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗျော ဝိညုဟီ တိ။

၉၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကိုကောင်းစွာဟော တော်မူ၏။ ကိုယ်တွေ သိမြင်အပ်၏။ အခါမလင့်ချက်ချင်းသက် ငင်းအကျိုးပေးတတ်၏။ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟုဖိတ်ခေါ်ပြုသလိုက် ၏။ ဝိမိစိတ်မှာ စွဲထင်အောင် အမြဲ ဆောင် ထိုက်၏။ ပညာ ရှိတို့ ကိုယ်စီကိုယ်၌ သိထိုက် ရထိုက်ပေ၏-ဟု အဖန်ဖန်အောက် မှီကြ ကုန်လော့။

အကြောက်ပြေမည်

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိဝေဂါဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿဘိ
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သောဝ။
သော ပဟိယိဿတိ။

၉၂။ တရားတော်ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ သူတို့အား ကြောက်
ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြွက်သီးထခြင်းတို့ပျောက်ကုန်လတ်။

သံဃာဂုဏ်ကို ပူး

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿ ရေယျာထ၊ အထ သံဃံ
အနုဿ ရေယျာထ

၉၃။ တရားတော်ဂုဏ်ကို မအောက်မေ့မိငြားအံ့၊ သံဃာ
တော်ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

သံဃာဂုဏ်တော် ၉-ပါး

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဥဇ္ဈပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝကသံဃော သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံ
ဃော ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယူဂါနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ၊
ဓေဘဂဝတော သာဝကသံဃော အာဟုနေယျော
ပါဟုနေယျော ဒက္ခိနေယျော အဉ္စလိကဇဏီယော အနုတ္တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ တိ။

၉၄။ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားသံဃာတော်သည် ကောင်း
စွာကျင့်တော်မူ၏၊ ပြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗာန်ရရန်
ရည်သန်၍ကျင့်တော်မူ၏။ လူ့နတ်တို့ အရိုအသေခံထိုက်အောင်
ကျင့်တော်မူ၏။ လေးစုံရှစ်ပါး ဘုရားသားတော် သံဃာတော်
တို့သည် အဝေးမှဆောင်ယူ၍ လှူသောအလှူကိုပင် ခံထိုက်၏။

ညွှန်သည့်ကောင်းတို့အတွက် စီမံသောဝတ္ထုကို အလှူခံထိုက်၏။
လက်အုပ်ချီမိုးရှိခိုးခြင်းကို ခံဘက်မူထိုက်၏။ ကောင်းမှုကုသိုလ်
စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

အကြောက်ပြေမည်

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္တိဟတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သော ဝါ။
သေ၊ ပဟိယိဿတိ။

၉၅။ သံဃာတော်ဂုဏ်ကို အောက်မေ့သော သူတို့အား
ကြောက်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်းတို့
ပြေပျောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဂုဏ်တော်ပွား၍အကြောက်ပြေကြောင်း

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု
ဟထာဂတော ဟိ ဘိက္ခုပေအရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
ဝိဘရာဂေါ ဝိဘဒေါသော ဝိတမောဟော အဘိရု
အဆန္တိ အနုတြာသီ အပလာယိတိ။

၉၆။ ထိုသို့ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြက်သီးထခြင်း ပျောက်
ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို
ခံထိုက်သောတရားအပေါင်းကို ဆရာမရှိကိုယ်တော်တိုင်သိတော်
မူသော ငါဘုရားသည် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကင်းတော်
မူသည်ဖြစ်၍ မကြောက်လန့်၊ မတုန်လှုပ်၊ မထိတ်လန့်၊ ပြေးလေ့
ရှိတော်မမူသောကြောင့်တည်း။

ဂုဏ်တော်ပွားရန် ၃-ဂါထာဖြင့်ဆက်ဟောခြင်း

၉၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံတုဉာန သုဂတော
အထာပရံ တေဒပေါစသတ္ထာ။

၉၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသဒ္ဓတုမ္မာကံဘိက္ခဝစသော
စုဏ္ဏိယစာသားပြေကို ဟောကြားတော်မူပြီး၊ ထို့နောက်တပါး
သော အောက်ပါဂါထာ ဗန္ဓုဓမ္မဒေသနာတော်ကို ဟောကြား
တော်မူပေသည်။

ဘုရားဂုဏ်ပွားရန်

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သုညာဂါရေဝ
ဘိက္ခဝေါ။

အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဘယံတုမ္မာက နောသိယာ။

၉၈။ ရဟန်းတို့ကောအရပ် သစ်ပင်ရင်း၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့
ကပ်ရောက်ကုန်သော သင်တို့သည် ငါဘုရားကို အဖန်ဖန်အောက်
မေ့ကြကုန်လော့။ ဤသို့အောက်မေ့သောလင်တို့အား ကြောက်
လန့်ခြင်းမဖြစ်လတုံ။

တရားဂုဏ်ပွားရန်

၉၉။ နောစေ ဗုဒ္ဓံသရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌ
နရာသဘံ။

အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒဒသိတံ။

၉၉။ လောကတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်

မြတ်ဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားကို မအောက်မေ့မိ ငြားအံ့။
သံသရာမှ ထွက်မြောက်ရန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော
တရားတော်ကို အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

သံသကုဏ်ပွားရန်

၁၀၀။ နောစေ ဓမ္မံ သရေယျာယ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံသံ သရေယျာယ၊ ပုညးကွတ္တံ
အနုတ္တရံ။

၁၀၀။ သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကတ်သော ကောင်းစွာ
ဟောကြား မြတ်တရားကို မအောက်မေ့ မိကုန်ငြားအံ့။ အတုမရှိ
သော ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ကိုစိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ
မမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော သံသယဟင်္ဂကို အောက်မေ့ကြကုန်
လော့။

ဂုဏ်တော်ပွားရကျိုး

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တောနံ၊ ဓမ္မံ သံသဉ္စ တိက္ခာဝေါ။
ဘယံ ဝါ သမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ယောဗဟံသော
န ဟေယတိ။

၁၀၁။ ရဟနံ တို့ ဤငါဘုရား ညွှန်ကြားတော် မူသည့်
အတိုင်းငါဘုရားကို၎င်း၊ တရားတော်မြတ်ကို၎င်း၊ သံသာတော်
မြတ်ကို၎င်း၊ အမှတ်မရ အောက်မေ့ကြကုန်သော သင်တို့အား
ကြောက်လန့်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးတခြင်းတို့သည် ဖြစ်
လိမ့်မည်မဟုတ်တော့ပေ။

ဇေဂ္ဂသုတ်မှာသိစရာ

ဤဇေဂ္ဂသုတ်မှာ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး၊ သံဃာဂုဏ်တော် ၉ ပါးကို အောက်မေ့ ပွားများရန် ဟောကြားထား၏။ ဗုဒ္ဓခေတ် အိန္ဒိယပြည်တွင်၎င်း၊ ယခုမြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင်၎င်း လူတို့ အထူးသေးစား အားကိုးနေကြသည့် သိကြားမင်း ပဇာပတိ ဝရုဏ ဤသာန နတ်မင်းတို့၏ အလံကို မော့ကြည့်လျှင် သို့မဟုတ်၎င်းတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျှင် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းတို့ မုချပျောက်မည်ဟု မဆိုနိုင်၊ ရန်ခါပျောက်၍ ရန်ခါပပျောက်၊ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ ၎င်းနတ် မင်း သိကြားမင်းတို့ကိုယ်တိုင် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မကင်း သေးသည်ဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်ပြေးလွှားနေတတ် သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်သည် တောအရပ် သစ်ပင်ရင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ် နေကြသူ ရဟန်းတို့အား ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခဲ့သော် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကြ အောက်မေ့ လျှင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုပျောက်ကင်းမည်။ အကြောင်း မှာ ဘုရားရှင်သည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍ မကြောက်မလန့် မတုန်လှုပ်တတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဤသို့ ရတနာသုံးပါးနှင့် သိကြားစသော နတ်မင်းကြီးတို့ ကို နှိုင်းယှဉ်ဟောပြသည်မှာ အကြောင်းရှိ၍ ဘုရား သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်နှင့် ဘုရားမပွင့်မီ အခါက လူတို့သည် နတ်တို့ကို အကြီးအကျယ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြ၏။ ထိုသို့ အများယုံ

ကြည်ဆည်းကပ်နေသည်ကိုလည်း မဆန့်ကျင်စေဘဲ သိကြားမင်း စသော နတ်မင်းတို့နှင့် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးကို နှိုင်းယှဉ်ပြု လိုက်သဖြင့် နတ်ကိုးကွယ်မှုထက် ရတနာသုံးပါး ကိုကွယ်မှုကို ပြု လုပ်ကြဟု သွယ်ဝိုက်တိုက်တွန်းခြင်းဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်က ရဟန်း တို့အား ဟောကြားတော်မူသော ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်လျှင် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အောက် မေ့ကြဟူသောဒေသနာတော်ကိုလေးနက်စေရန်အတွက်သိကြား မင်းက နတ်တို့ကိုပြောသော စကား ရပ်များကို ပြထားခြင်း ဖြစ် ၏။ ရဟန်း (သို့မဟုတ်) လူတို့က သိကြားမင်း စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုရင်းမဟုတ်။

ရှင်ဖျက်ဇေဂ်

ပရိတ်ကြီးပါဠိများမှာ အများအားဖြင့် ဂါထာဗန္ဓများဖြစ်၍ ရွတ်ဖတ်ရာ၌ ချောမော၏။ ဤဇေဂ်သုတ်မှာ အများအားဖြင့် စကားပြေများဖြစ်၍ ကျက်မှတ်ရွတ်ဆိုရခက်၏။ ပရိတ်ကြီးသင် သော ရှင်သာမဏေတို့သည် ဇေဂ်သုတ်ကိုသင်သောအခါ ကျက် မှတ်ရ ခက်ခဲသောကြောင့် လူထွက်၍ ကျောင်းမှပြေးဘတ်၏။ ထို့ကြောင့် “ဝါးကိုဖျက် ဝါးမျက်၊ ရှင်ကိုဖျက် ဇေဂ်” ဟု ဆို ချီးပြခဲ့ကြလေသည်။

ဂုဏ်တော်သာပွား

အကယ်၍ ဇေဂ်သုတ် ပရိတ်တော် ပါဠိကို ကျက်မှတ်ရွတ် ဖတ်ရ ခက်ခဲနေလျှင် ဤဇေဂ်သုတ်ပရိတ်၏ အနှစ်သာရဖြစ်သော

ဘုရားဂုဏ်တော် ြဏ္ဍတိပိဿာ ဘဂဝံ၊ တရားဂုဏ်တော် ပြ
သ္မက္ခာဒတာ ဘဂတာ ဓ မ္မေ၊ သံဃာဂုဏ်တော်ပြ သုပ္ပဋိပဒန္တာ
စသောသို့ ပုဒ်ကို ပါဠိဘာသာဖြင့်ရှုတ်ပါ။ မြန်မာဘာသာဖြင့်
ဂုဏ်တော်များကို နှလုံးသွင်းပွားများပါ။ ဂုဏ်တော်များမှ တ
ပါးသေးစာသားများမှာ ဂုဏ်တော်တို့ကို ပွားချင်လာအောင်
သိုင်းဝိုင်၍ ပြသားခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ အပြည့်အစုံ
ရှုတ်နိုင်လျှင်ကား ပို၍ကောင်းပါ၏။

ဓဇဂ္ဂသုတ်ပြီး၏။

အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ်နိဒါန်း

အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို ဒီဃနိကာယ်သုတ်ပါသော
ပါဠိတော်မှ ထုတ်နှုတ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် ပါဠိတော်လာသုတ်
တခုလုံးကို ထုတ်နှုတ်ထားခြင်းမဟုတ်။ သုတ်၏အစပိုင်း၊ ဝေဿ
ဝဏ်နတ်မင်းကြီးက ဝိပါဿီသော ဘုရားဂုဏ်ကိုရှိခိုးသော
ဂါထာများကိုသီယူ၍ အခြားဂါထာများကို ရှေးဆရာတော်ဘို့
က သင့်လျော်အောင် စီစဉ်ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ သုတ်
တခုလုံးကိုမထုတ်သည်မှာ အကြောင်းရှိသည်။ အာဇ္ဇာနာဠိယ
သုတ်သည် အတော်ရှည်လျားသည်။ ၎င်းပြင် အာဇ္ဇာနာဠိယ
အရံအတားပြုပါလျက် လူတို့အား ဒုက္ခပေးနေသောဘီလူး၊

သားရဲတို့အား တန်ခိုးကြီးသောဘီလူးကြီးများထံ တိုင်တန်းခြင်း များပါရှိ၍ အာဏာပြင်းထန်သည့်အတွက် ၎င်းသုတ်ကို သူ့မူရင်း အတိုင်း နေရာတကာတွင် မရွတ်သင့်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆို သည်။ အကယ်၍ ဘီလူး သာ ရဲ တစ္ဆေများဖမ်းဆီးခံရလျှင် အ ခြားပရိတ်များကို ကျင့်ရွတ်ရမည်။ အခြားပရိတ်များရွတ်၍ မရ မှ အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ်မူရင်းကို ရွတ်ရမည်ဟု သုတ်ပါထေယျ အဋ္ဌကထာတွင် ပြထားပါသည်။ ဘုရားရှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈ ဂုဋ္ဌဘောင်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် နတ်ဒင်းကြီးလေးယောက် ကိုယ်တိုင် ဘီလူးဂုဏ် နန္ဒဗ္ဗ နဂါးစသည်တို့ကို မြှီတံခါးလေးဘက် တွင် အစောင့်ထားလျက် ဘုရားသခင်ထံ ချည်းကပ်၏။

ထိုနောက် ဝေဿဝဏ် နတ်ဒင်း ကြီးက မြတ်စွာဘုရား-အချို့ ဘီလူးတို့သည် ဘုရားရှင်အား မကြည်ညိုကြကုန်။ ဘောကျောင်း ဌ်နေသော ရဟန်းတို့၏အနီးတွင် ဘီလူးများ ရှိတတ်ပါသည်။ ထိုဘီလူးများ သာသနာကို ကြည်ညိုစေရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတော်များနှင့် လူတကာများအား အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ် ပရိတ်ကို သင်တော်မူပါဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က ဆိတ် ဆိတ်နေ၍ လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး သည် ဘုရားရှင် လက်ခံမှန်းသိသဖြင့် အာဇ္ဇာနန္ဒမည်သော နတ် မြို့တော်၌ဖွဲ့ဆို သီကုံးခဲ့သည် ဖြစ်၍ အာဇ္ဇာနာဠိယ မည်သော “ဝိပဿိယ ဝနမတ္ထု” စသည့် အစောင့်အရှောက်ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏။

ထိုအာဇ္ဇာနာဠိယပရိတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပွားများသူ ရဟန်းနှင့် လူ တို့အား ဘီလူးကုမ္ဘာဏ်ဂန္ဓဗ္ဗ နဂါးတို့က ပူးဝင်ဖမ်းစားသော်

၎င်းတို့သည် နတ်မင်းကြီးအဖို့ကိုဆန့်ကျင်သူများဖြစ်ကြပါမည်။
 ထိုဘီလူးတို့ ဖမ်းစားပူးဝင်နေကြောင်းကို ဣန္ဒြေ သောမ စသော
 နတ်မင်း နတ်စစ်သူကြီးများကို တိုင်တန်းရမည်။ ထိုသို့ လျှောက်
 ထားပြီးနောက် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ပြန်သွားကုန်၏။ နံနက်
 သင်းသောအခါ ဘုရားရှု လည်း ရဟန်း တို့အား နတ်မင်းကြီး
 လျှောက်ချက်အတိုင်း ပြန်ဟော၏။ ဤအာဠာနာဠိယပရိတ် အရ
 အဘားကို သင်ယူလေ့လာဆောင်ထားလော၊ ရဟန်းနှင့်လူတို့
 ချမ်းသာစွာနေရန် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ဖြစ်မည်ဟု
 ဟောတော်မူ၏။ ဤကား မူလ အာဠာနာဠိယသုတ်၏ ဆိုလိုရင်း
 အချုပ်ဖြစ်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ်အမှုမ်း

၁၀၂။ အပ္ပသန္နဟိ နေထဿ၊ သာသနံ သာဓု
 သမ္ပတေ။

အမနုဿဟိ စက္ကဟိ၊ သဒါကိဗ္ဗိသကာရိတိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တိ၊ အဟိ သာယ၊ စ ဂုတ္တိယ။
 ယံဒေသသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံဘဏာ
 မဟေ။

၁၀၂-၁၀၃။ သူတော်ကောင်းတို့ အကောင်းကဲ့သို့ သမုတ်
 အပ်ကုန်သော သာသနာတော်ကို မကြည်ညို ကြမ်းတမ်း၍
 မကောင်းမှုပြုလေ့ရှိသော ဘီလူးတို့သည် ပရိတ်သတ်လေးပါး
 တို့ကို မညှင်းဆဲရန် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် ဘုရားရှင်သည်

ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီးနှင့်အိမ်သုံးပရိတ်များ

အာဠာနာဠိယသုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအာဠာနာ ဠိယသုတ်
ကို ငါတို့ရွတ်ဆိုကြစို့။

ဝိဿသိခိုဘုရားရှိခိုး

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။

သိခိဿ ပိစ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။

၁၀၄။ စက္ခုငါးတန် ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်မူ၍ ကျက်သရေ
ရှိတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အလုံး
စုံသောသတ္တဝါတို့ကို အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော် မူတတ်
သော သိခိမြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

ဝေဿဘူ ကကုသန်ဘုရားရှိခိုး

၁၀၅။ ဝေဿ ဘုဿစ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ
တပဿိနော။

နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရဿနာပမဒ္ဒိနော။

၁၀၅။ အရဟတ္တမဂ်ရေစင်ဖြင့် ကိလေသာ အညစ်အကြေး
တို့ကိုဆေးကြောတော်မူပြီးသော ချီးမွမ်းထိုက်သောအကျင့်မြတ်
ရှိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာ ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ မာရ်စစ်
သည်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော ကကုသန်
မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

ကောဏဂုဏ်ကဿပ ဘုရားရှိခိုး

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊

ဗြဟ္မဏဿ ဂုဿိမတော

ကဿ သာ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။

၁၀၆။ မကောင်းမှုကိုပယ်ပြီး၍ မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိဗြဟ္မဏ
ဖြစ်ဟော၍မူသော ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အရိယာမဂ် အကျင့်
မြတ်ရှိတော်မူသော ကောဏဂုဏ် မြတ်စွာဘုရားအားရှိခိုးပါ၏။
ကိလေသာခပ်သိမ်းမှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော ကဿပ မြတ်
စွာဘုရားအားရှိခိုးပါ၏။

ဂေါတမဘုရားရှိခိုး

၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ဇယာ ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒနံ။

၁၀၇။ သာကီဝင်မင်းသား ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားသည်
ဒုက္ခခပ်သိမ်းကို ပယ်နှုတ်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော တရားဒေသနာကို
ဟောတော်မူခဲ့ပြီး ကိုယ်တော်မှထွက်သော ရောင်ခြည်တော်
ဘို့ဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဂေါတမရှင်တော်မြတ်
ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

ရှေးဆရာတော်တို့ရေးထည့်သော ဘုရားရှိခိုးများ

၁၀၈။ ယေ စပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။

၁၀၈။ လောက၌ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိလေသာ အပူငြိမ်းတော်မူ၍ အမှန်တရားကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော် မူကြပြီ။ ထိုရဟန္တာတို့သည် ချောငယ်ကုန်းတိုက်ခြင်းမရှိ၊ သီလ စသောဂုဏ်ရည်တို့ဖြင့် မြတ်သည်ဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်း တော်မူ၏။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

၁၁၀။ ထိုရဟန္တာတို့သည် နတ်၊ လူ တို့၏ အစီးအပွားကို ပြုတတ်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်အကျင့်စရဏနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဂုဏ် တော်အပေါင်းဘို့ကြောင့် မြတ်တော်မူသော ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မူသော ဂေါတမ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကြကုန်၏။
(ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏)။

၁၁၁။ ဧတေ စ ဧညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
အနေက သတကောဋီယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမဿမာ၊
သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၂။ ထိုဝိပဿီ စသော ဘုရားခုနစ်ဆူနှင့် ကုဋေပေါင်း များစွာကုန်သော အခြားဘုရားတို့သည်၎င်း၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၎င်း၊ ယခုလောကတွင် ရည်တူမရ ရှေးဘုရား တို့နှင့်သင် တူတော်မူကြကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူကြကုန်၏။

၁၁၃။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေဘာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသတံ ဌာန မုတ္တမံ။

၁၁၁။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည် ဉာဏ်တော် ၁၀-
ပါး ဘုရားတို့စွမ်းအားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဝေသာနဇ္ဇ ဉာဏ်
တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်
မြင့်မြတ်ထူးခြား ဘုရားတို့ အရိုက်အရာအစစ် သဗ္ဗညု အဖြစ်ကို
ဝန်ခံတော်မူကြကုန်၏။

၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တတေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။

ဗြဟ္မစက္ကံ ဗဝစတ္တန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ၊

၁၁၂။ ထိုဘုရားရှင်တို့သည် ပရိသတ် ရှစ်ပါးတို့ အလယ်
ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း ရဲတင်းတော်မူကြ၍ ခြင်္သေ့မင်းအသံနှင့်
တူသော တရားသံကို ကျူးရင့်တော်မူကုန်၏။ လောက၌ တစုံ
တယောက်မျှ မကန့်ကွက်အား မမြစ်တားနိုင်သော မြတ်သော
ဓမ္မစက်ကို ဖြစ်စေတော်မူကုန်၏။

၁၁၃။ ဥပပတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယက။

ဗာတ္ထိံ သုသက္ခဏုပေတာ၊ သိဘာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။

၁၁၃။ လောက၌ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား
မြတ်စွာသည် တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဘုရားရှင်တို့သာ ရပိုင်ရာ
ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော
လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ၈၀-သော လက္ခဏာငယ်
တို့ကို ဆောင်တော်မူ၏။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပကာယ သုပ္ပဘာ၊ နာဗ္ဗ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။

ဗုဒ္ဓာသဗ္ဗညုနော ဧ တေ၊ သဗ္ဗေခိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၄။ ခပ်သိမ်းသော မုနိထွတ်ချွင်း မြတ်ဘုရား တို့သည်
ရောင်ခြည်တော်ဝန်းဖြင့် တင့်တယ်ကုန်၏။ တရားအားလုံးကို

သိတော်မူတတ်ကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်
အာသဝေါတရား ကုန်ခန်း၍ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်
မူကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၅။ ထိုဘုရားရှင်တို့သည် ထူမြတ်သော အရောင်
အလင်း ရှိတော်မူကုန်၏။ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိကုန်၏။
ချီးမွမ်းအပ်သော ပညာရှိတော်မူပေကုန်၏။ ကာယ ဉာဏ ဗလ
နှစ်ပါး လွန်ကြီးမားကုန်၏။ သတ္တဝါများအား အလွန်သနား
ဘတ်ကုန်၏။ မြဲမြံသောသမာဓိ ရှိတော်မူကုန်၏။ သတ္တဝါ
အားလုံး၏ ဖျမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
တဏှာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၆။ ထိုဘုရားရှင်တို့သည် သတ္တဝါအားလုံး၏ကျန်းကြီး
ပမာ မှီနားရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ကိုးကွယ် အားထား၍
ဆောက်တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ငဋ်ဒုက္ခမှ ကယ်တင်
စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။ ဘေးမခရောက်အောင် တိမ်း
ရှောင်ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူပေ၏။ မိတ်ကောင်း

ဆွေကောင်းလည်းဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ထူးမြတ်သောဆောက်
တည်ရာမှီခိုရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုဖျက်ဆီး
တော်မူကြ၏။ အကျိုး စီ ပွားကိုသာ ရှိ မှီးတော်မူလေ့ ရှိကြ
ကုန်၏။

၁၁၇။ သဒဒကဿ လောကဿ၊

သဗ္ဗေ ဧ တေ ပရာယဏာ။

တေသဟံ သိရဿ ပါဒေ၊

ဇန္တုမိ ပုရိသုတ္တမေ။

၁၁၇။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည် လူ့နတ် တို့၏
ထူးမြတ်သော မှီခိုဆည်းကပ်ရာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂုဏ်တော်ကဲလွန်
ယောက်ျားနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို၎င်း၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ခြေတော်
တို့ကို၎င်း၊ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။

၁၁၈။ ဝစဿ မနဿ ဝေဝါဝန္တာမေ ဘေ တထာဂတေ။

သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၈။ ထိုဘုရားရှင်တို့ကို တပည့်တော်သည် လျှောင်း
ထိုင် ရပ် သွား အခါခပ်သိမ်း နှုတ်ဖြင့် စိတ်ဖြင့် ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊

ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။

တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊

မုဒတ္တာ သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

၁၁၉။ ငြိမ်းအေးခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်ကုန်သော ဘုရား
ရှင်တို့သည် သင့်အား အမြဲချမ်းသာအောင် စောင့်ရှောက်ပါစေ

သတည်း။ ထိုဘုရားရှင်တို့ စောင့်ရှောက်အပ်သော သင်သည်
ဘေးအခါပေါင်းမှ ကင်းလွတ်ပါစေသတည်း။

၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာ ပဝဇ္ဇိတော။

သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တာ၊ နိဗ္ဗုတော စ တု ဝံ ဘဝ။

၁၂၀။ ရောဂါရှင်း၍ ပူပန်ခြင်းကင်းကာ ရန်အခါအားတို့
လွန်မြောက်၍ ငြိမ်းချမ်းပါစေသတည်း။

၁၂၁။ ဘေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိ ဗေတ္တာ ဗလေန စ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၁။ ထိုဘုရားရှင်တို့သည် သစ္စာ သီလ ခန္တိ ဗေတ္တာစွမ်း
အားဖြင့် ငါတို့အား ရောဂါကင်း၍ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်အောင်
စောင့်ရှောက်ကြပါစေ။

အရပ်လေးပျက်နှာ စည်းချ

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၂-၁၂၅။ အရှေ့အရပ်၌ တန်ခိုးကြီးသော ဂန္ဓဗ္ဗမင်းတို့
ရှိကုန်၏။ တောင်အရပ်၌ တန်ခိုးကြီးသော ကုမ္ဘာဏ် နတ်တို့ရှိကုန်

၏။ အနောက်အရပ်၌တန်ခိုးကြီးသော နဂါးတို့ရှိကုန်၏။ မြောက်
အရပ်၌တန်ခိုးကြီးသော ဘီလူးတို့ရှိကုန်၏။ ထိုတန်ခိုးရှင် ဂန္ဓဗ္ဗ
ကုမ္ဘာဏ်၊ နဂါး၊ ဘီလူးတို့သည် ငါတို့ကို ရောဂါတင်း၍ချမ်း
သာခြင်းဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

နတ်မင်းကြီးလေးပါး အစောင့်ထား

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ ဓဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆-၁၂၇။ အရှေ့အရပ်၌ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး၊ တောင်
အရပ်၌ ဝိရုဠကနတ်မင်းကြီး၊ အနောက်အရပ်၌ ဝိရူပက္ခနတ်မင်း
ကြီး၊ မြောက်အရပ်၌ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးတို့ရှိကြ၏။ ထိုနတ်မင်း
ကြီးလေးယောက်တို့သည် လောကကိုလည်း စောင့်ရှောက်တတ်
၏။ အခြံအရံအသင်းအပင်းလည်းများ၏။ ထိုနတ်မင်းကြီးလေး
ယောက်တို့သည် ငါတို့အား ဘေးရန်ကင်း၍ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်
အောင်စောင့်ရှောက်ကြပါစေ။

အာသိသနှင့်အုတောင်း

၁၂၈။ အာကာသဌာစ ဘူမဌာ၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓဿာသနေ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အာရောဓဂန သုခေန စ။

၁၂၈-၁၂၉။ တန်ခိုးကြီးသော အာကာသစိုး ဘုမ္မစိုးနတ်
နှင့် နဂါးတို့သည်၎င်း၊ တန်ခိုးရှင် သာသနာတော်စောင့် နတ်၊
အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ငါတို့ကို ဘေးရန်ကင်း၍ ချမ်းသာခြင်း
ဖြစ်အောင်စောင့်ရှောက်ကြပါစေသတည်း။

မေတ္တာပို့နှင့်အာသိသဆုတောင်း

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊

သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။

မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊

သုခံ ဒိဿာ ယုကော ဘဝ။

၁၃၀။ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါစေ၊ စိုးရိမ်သောက
နှင့် အနာရောဂါမျိုးသည် မကျမရောက် ကင်းပျောက်ပါစေ၊
သင့်အား(ငါ့အား) ဘေးရန်အန္တရာယ်တို့ မဖြစ်ပါစေသတည်း။
သင်သည်(ငါသည်) ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာ၍ အသက်ရှည်
ပါစေသတည်း။

ရှိခိုးရိုသေမှုအကျိုး

(ဓမ္မပဒပါဠိတော်မှ)

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော။

စတ္တာရော ဓမ္မာဝစုန္တိ၊ အာယု ဝဇ္ဇကာ

သုခံ ဗလံ။

၁၃၁။ ရှိခိုးခြင်း အလေ့ရှိလျက် အသက်ဂုဏ်သိက္ခာကြီး
သူတို့ကို ရှိသေလေ့ရှိသူအား အသက်ရှည်၏၊ အဆင်းလှ၏၊
ချမ်းသာ၏၊ ခွန်အားရှိ၏။ ဤအကျိုးလေးပါး တိုးပွား၏။

အာဠာနာဠိယသုတ်မှာသိစရာ

ဂါထာ ၁၀၁၊ ၁၀၂ သည် ရှေးဆရာတော်ကြီးများ စီစဉ်
ထားသည့် ပရိတ်မှမ်းဂါထာများဖြစ်၏။ ဂါထာ ၁၀၄ မှ ၁၀၇
အထိသည် ဝိပဿီအစ ဂေါတမအဆုံး ဘုရား ၇ ဆူတို့ကို ရှိခိုး
သောဂါထာများဖြစ်၏။ ထိုဘုရား ၇-ဆူတို့ကိုရှိခိုးသောဂါထာ
များသည် မူလ အာဠာနာဠိယ သုတ်လာ ဝေဿဂဏ် နတ်မင်း
ကြီးက ဘုရားရှိခိုးသော ဂါထာဖြစ်ပြီး ယခုအခါပရိတ်ရွတ်သူက
ဘုရားခုနစ်ဆူကို ရှိခိုးခြင်းဖြစ်၏။ ဂါထာ ၁၀၈မှ ၁၁၈ အထိ
သည် အာဠာနာဠိယ ပရိတ်ကို စီစဉ်သော ဆရာတော်တို့ စီရင်
ရေးသားခဲ့သည့် ဘုရားရှင် ဂုဏ်တော် များကို ဖောက်မေ့ရှိခိုး
ပုံများဖြစ်၏။

ဂါထာ ၁၁၉-သဒါသုခေနရက္ခန္တုမှ ဂါထာ ၁၃၀-အထိ
မှာ ဘုရားရှင်တို့နှင့်နတ်တို့အား မိမိကိုစောင့်ရှောက်ရန်တောင်း
ပန်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းဖြစ်၏။ ဂါထာ ၁၃၁-အဘိဝါဒန
သီလိဿ ဂါထာမှာ ဓမ္မပဒပါဠိတော် အဘယုဝဇန သတို့သား
ဝတ္ထုမှ ယူ၍ ထည့်ထားသော ရှိခိုးခြင်းအကျိုးပြ ဘုရားဟော
ဂါထာဖြစ်၏။ ဘုန်းတော်ကြီးများ သီလပေးရာ၌ဆုပေးအဖြစ်
အသုံးများသော ဂါထာဖြစ်၏။ ရှိခိုးခြင်း အကျိုးပြ ဂါထာကို

ဓမ္မပဒ မှယူ၍ ပြထားသည်မှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။ ဤအာဇာနည်ဌာနသုတ်တွင် ဝိပဿီဿစနမတ္ထု စသော ဘုရားခုန့်ဆူကို စေသဝဏ်းတံမင်းကြီးက ရှိခိုးသောဂါထာများကို ပြထား၏။ ၎င်းပြင်ရှေးဆရာတော်ကြီးများ ဖြည့်ထားသော ဂါထာများမှာလည်း ဘုရားရှိခိုးများပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အာဇာနည်ဌာနသုတ်အဆုံးတွင် ရှိခိုးခြင်းအကျိုးပြဂါထာကို ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

အာဇာနည်ဌာနသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုလိမာလပရိတ်နိဒါန်း

ဤအင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်ဟောကို ဗုဒ္ဓါပေဏ္ဏာသမ္ပထုတ်နှုတ်ထား၏။ သို့ရာတွင် ပဋိတော်ဘုရားလုံးကို ထုတ်နှုတ် ထားသည် မဟုတ်။ မီးမဏ္ဍားနိုင်သောအမျိုးသမီးအား မွေးဖွားစေရန်သစ္စာပြုသောဂါထာသာထုတ်နှုတ်ထား၏။

အင်္ဂုလိမာလသည် ကောသလမင်းကြီး၏ ပရောဟိတ်ကြီး၏ သားဖြစ်၏။ ငယ်မည်မှာ “အဟိံသက” ဖြစ်၏။ သူ့မွေးဖွားစဉ်က ကျည်လုံးရှိလက်နက်များ ပြောင်ပြောင်တောက်တောက်ကို အစွဲပြု၍ ဖခင်ပုရောဟိတ်က ခိုးသူကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု နှိမိတ်ဖတ်၏။ အရှယ်ရောက်၍ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးထံ ပညာသင်သော အခါ ဆရာကြီးက အလွန် အရေးပေး အခြား တပည့်များက မသိ

လို၍ကုန်းချောကြရာ ဆရာကြီးယုံကြည်သွားသဖြင့် အင်္ဂုလိမာလ အား သေစေရန် နည်းပရိယာယ်ကိုသုံး၏။

အဟိံသက သင်၏ပညာသင်ကြားမှု အထောက်အကူအတွက် လူပေါင်း ၁၀၀၀-ကိုသတ်ရမည်။ ထိုသို့ မသတ်လျှင် ပညာ၏ အကျိုးကို ခံစားရမည်မဟုတ်ဟု မိန့်လေ၏။ အဟိံသက လည်း ပထမတွင် မသတ်လို၍ငြင်းဆန်သေး၏။ သို့ရာတွင် ပညာတတ် မြောက်လိုလှ၍ ဆရာ၏စကားအတိုင်း တောသို့ဝင်ကာ လူတို့ကို သတ်လေ၏။ သတ်ပြီးသူတို့၏ အရေအတွက်ကို သိရန် လက်ညှိုး များကိုဖြတ်၍သိကာ လည်ပင်း၌ဆွဲသား၏။ သို့အခါမှစ၍အင်္ဂုလိ မာလ (လက်ညှိုးပန်းကုန်းရှိသူ) ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ တောထဲ သို့လူလာနည်းသောအခါ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သတ်၏။ ဤသို့ဖြင့် အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူကြီးအကြောင်း ဘုရင်နား ပေါက်သည်အထိ ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကယ်ချွတ်ရမည့်သတ္တဝါကို ကြည့်တော်မူ သောအခါအင်္ဂုလိမာလသည်မိခင်ကိုသတ်ကာ ကယ်၍ မရအောင် ဆုံးရှုံးတော့မည်ကို မြင်တော်မူရာ အင်္ဂုလိမာလရှိရာ တောထဲသို့ ကြွတော်မူလေ၏။ အင်္ဂုလိမာလသည် လက်ညှိုး တထောင်ပြည့် ရန်တချောင်းသာလိုသဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုမြင်လျှင်မြင်ခြင်း အပြေး လိုက်လေ၏။ ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်အရ လိုက်၍မမှီသောအခါ အင်္ဂုလိမာလအံ့အားသင့်သွား၏။

အင်္ဂုလိမာလက ရဟန်းရပ်လော့ ဟုဆို၏။ ဘုရားရှင်က ငါ့ရပ် နေ၏။ သင်သာမရပ်ပါဟုပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ အင်္ဂုလိမာလက အကျွန်ုပ်သည် ရပ်နေပါလျက် မရပ်ဟုဆို၏။ အရှင်သည် ပြေး

နေပါလျက် ရပ်နေသည်ဟုဆို၏။ အလဲ့လဲ့အမှားမှား ပြောလေ သလောဟုဆိုရာ၊ ဘုရားရှင်က ငါသည်သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ် ညှင်းဆဲခြင်းကို ရပ်တံ့ထားသူဖြစ်၍ သင်သည် သတ်ဖြတ်ခြင်း စသောဒုစရိုက်မှုတို့ကို ဆက်လက် ပြုလုပ်နေသေးသောကြောင့် သွားနေသူ ပြေးနေသူဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အင်္ဂုလိမာလ သည်တရားသံဝေဂရရှိ ရဟန်းပြုရန် ဘောင်းပန်လေ၏။ ဘုရား ရှင်က “ဟေတိက္ခ” ခေါ်တော်မူသည်နှင့် ရဟန်းဖြစ်သွားလေ၏။

ကနဦးသောအခါ အင်္ဂုလိမာလမထေရ် ဆွမ်းခံကြစဉ်မီးမဖွား နိုင်၍ ဒုက္ခရောက်နေသော အမျိုးသမီးကိုတွေ့ခဲ့၍ သနားလှသော ကြောင့် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က ထိုအမျိုး သမီးထံကြ၍ ‘ယတောဟံဘဂိနိ’ စသည်ဖြင့်သစ္စာပြုရန်သင်ပေး တော်မူ၏။ အင်္ဂုလိမာလထေရ်သည် ဘုရားရှင်အမိန့်တော်အတိုင်း ထိုအမျိုးသမီးထံသွား၍ ယတောဟံဘဂိနိ စသည်ဖြင့်သစ္စာပြုလေ ရာကိုယ်ဝန်မှာ အလွယ်တကူမွေးဖွား၍ မိခင်ရာဇလေးပါ ချမ်း သာရာရလေ၏။

ထိုအင်္ဂုလိမာလထေရ် သစ္စာပြုသောနေရာတွင် ခုံပြုလုပ်ထား ရာ သားမွေးနိုင်သူများ ထိုခုံပေါ်တင်လိုက်လျှင် အလွယ်တကူ ဖွား၏။ ရန်ခါကိုယ်ဝန်ဆောင်ကို သယ်ယူရန် မလွယ်ကူသော အခါ ထိုခုံကိုရေဆေး၍ ကျသော ဆေးရေဖြင့်ခေါင်းမှလောင်း ချလျှင် အလွယ်တကူဖွား၏။ သားဖွားလွယ်ကူရုံသာ မဟုတ်၊ အ ခြားရောဂါများလည်း ပျောက်ကင်း၏။ တကြိမ် သစ္စာပြုထား သောနေရာသည် ကျန်တကမ္ဘာကုန်ဆုံးသည်အထိ တန်ခိုးရှိနေ၏ ဟုမဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာတွင်ဖွင့်ပြထား၏။ ထိုအဋ္ဌကထာအဆို

ကိုယူ၍အင်္ဂုလိမာလပရိတ်မှူးကို ရှေးဆရာတို့စီရင်ရေးသားခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်မှူး

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္ဒဋ္ဌာန ဓောဝနံ
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိယယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္ဇဿာဓေတိ တင်္ဂဏေ။
ထေရဿဂုလိမာလဿ၊ လောက နာထေနဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

၁၃၂-၁၃၃။ သူတော်ကောင်းတို့ အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်ကို
ရွတ်ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ နေရာထိုင်ခုံကို ဆေးထားသော ရေသည်
ပင်လျှင် ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကိုကင်းပျောက်စေနိုင်၏။

အင်္ဂုလိမာလပရိတ်ကို ရွတ်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ကိုယ်ဝန်
သည်အလွယ်တကူဖွားမြင်၏။ အင်္ဂုလိမာလထေရ်အား ဘုရားရှင်
ကဟောထား၍ ကမ္ဘာဆုံးသည် အထိ ကြီးမားသော အစွမ်းရှိ
သောထိုအင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်ကို ငါတို့ရွတ်ဆိုကြစို့။

သစ္စာပြုပုံ

၁၃၄။ ယတောဟံ ဘဂိနိအရိယာယ ဇာတိယာဇာတော၊
နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေဘာ၊
ဘေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ
ဂဗ္ဘဿ။

၁၃၄။ နှစ်မ၊ ငါသည် အရိယာဇာတ် ဖြစ်သောအခါမှစ၍
သေစေလိုသောစေတနာဖြင့် သတ္တဝါကိုမသတ်ခဲ့ဘူး၊ ဤသစ္စာ
စကားကြောင့် သင်ရောက်လေးပါ၊ ချမ်းသာပါစေ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်မှာသိစရာ

ထိုသို့သစ္စာပြုချိန်တွင် အင်္ဂုလိမာလသည် အရိယာ မဟုတ်
သေး၊ မူလဘုရားရှင်သင်ပေးသည့်မှာ “ယတောဟံဘဂိနိဇာတော
= ဖြစ်သည့်အခါမှစ၍” ဟုဆိုသဖြင့်လူဖြစ်သည့်အခါမှစ၍သူ့အ
သက်ကိုမသတ်ဘူး။ အဓိပ္ပာယ်ရင်းနသောကြောင့် သူကိုယ်တိုင်
လူများစွာကို သတ်ခဲ့ဘူးသဖြင့် သစ္စာဘုရား အမှန်မဖြစ်ပါဟု
ဘုရားရှင်ကိုပြန်လျှောက်၏။ ထိုအခါဘုရားရှင်က အရိယာယဇာ
တိယာဟူသော ကောင်းနှင်လုံးကို ထပ်သည့်လိုက်၏။ အရိယာ
အစစ်မဖြစ်သေးစေကာမူ အရိယာအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောရဟန်း
ဖြစ်သည့်အခါမှစ၍ သေစေလိုသောစေတနာဖြင့် သူ့အသက်ကို
မသတ်ဘူးဟု သစ္စာပြု၏။ ထိုသစ္စာ၏ တန်ခိုးကြောင့် ကိုယ်ဝန်
သည်များအလွယ်တကူမီးဖွားရခြင်းဖြစ်၏။

ကိုယ်ကျင့်အင်္ဂုလိမာလ

ဤအင်္ဂုလိမာလသုတ်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မီးမဖွားနိုင်
သောအခါကိုယ်ဝန်ဆောင်အနီးမှာနေ၍ ရွတ်ပေးရ၏။ သို့မဟုတ်
အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်ရေကိုယူဆောင်၍ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အား တိုက်
ပေး ဖျန်းပေးရ၏။ ရွတ်သူကလည်း မိခင်ရော ကလေးပါချမ်း

သာပါစေဟူသော မေတ္တာရှေ့ထား ရွတ်ဘို့လို၏။ ကိုယ်ဝန်
သည်ကလည်းသစ္စာ၏တန်ခိုး အင်္ဂုလိမာလပရိတ်၏ တန်ခိုးကို ယုံ
ကြည်ဘို့လို၏။ အင်္ဂုလိမာလပရိတ်ကို ရဟန်းတော်များသာမက
လူပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရွတ်ပေးနိုင်၏။ “ကပ္ပဋ္ဌာယိ” မဟာတေဇံ”
ဆိုသဖြင့် အရှင် အင်္ဂုလိမာလ ထေရ်၏ သစ္စာ ပြုချက်သည်
တကမ္ဘာလုံးတည်၏ဆိုသဖြင့် အရှင်အင်္ဂုလိမာလ ထေရ်၏ ကိုယ်
စားရွတ်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်၏။ ပရိတ်အမွမ်းမပါဘဲ ယတောဟံ
ဘဂိနိ စသောသစ္စာပြုပုံသက်သက်ကိုလည်း ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။
ရွတ်သောအခါ ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း သိထားမှသာ
ပရိတ်၏အာနုဘော် ထက်မျက်ပါသည်။ အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်ကို
ရွတ်ပေးခြင်းမှာ ဆေးကုခြင်း မဟုတ်ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုသော
ကြောင့် ရဟန်းတော်များလည်း ကိုယ်ဝန်မီးဖွား လွယ်အောင်
ပရိတ်ရွတ်ပေးကောင်း၏။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပြီး၏။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်နိဒါန်း

ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သည် မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်လာစုဏ္ဏိယ
စကားပြေများကို ရှေးဆရာတို့က ဂါထာစီကုံး ရေးသားထား
ခြင်းဖြစ်၏။ မူရင်းပါဠိတော်တွင် ဗောဇ္ဈင်္ဂ ၇-ပါးကို တပါးစီ

စကားပြေဖြင့် ဟောထား၏။ ဤဗောဇ္ဈင် ပရိတ်တွင် ၇-ပါးကို တပေါင်းတည်းပြု၍ အကျဉ်းချုပ်ကာ ဂါထာဖွဲ့စီထားခြင်းဖြစ် ၏။ ၎င်းပြင်ဗောဇ္ဈင် အကျိုးပြုစကားများ သစ္စာဆိုချက်များ ဖြင့်ဖြည့်စွက်ရေးသားထားခြင်းဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းစောင့်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝိပ္ပလိလိဏ်ဂူ၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည် မကျန်းမမာဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့အ ကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားတော်မူသောအခါ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွ၍ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးတရားတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေ သည်။ ထိုဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို နားရပြီးနောက် အရှင်မဟာ ကဿပသည် ကျန်းမာနေကောင်းသွားလေသည်။

ဘုရားရှင် ဂိဇ္ဈဂုဋ်တောင်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် မကျန်းမမာဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဗောဇ္ဈင်သုတ် တရားတော်ကိုပင် ဟောတော်မူ လေသည်။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ကျန်းမာ နေကောင်းတော်မူ လေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီ တင်းသုံးတော်မူသောအခါ မကျန်းမမာ ဖြစ်တော်မူသည်။ ထိုအ ခါအရှင်စုန္ဒအား ဗောဇ္ဈင်တရားကိုရွတ်ဆို၍ အပိန်ရှိတော်မူ၏။ အရှင်မဟာ ကဿပ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန် တို့ကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့သော ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို စုနုမထေရ်က ရွတ်ဖတ် လျှောက်ထားခဲ့ရာ ဘုရားရှင် ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်ကင်းခဲ့လေ

သည်။ ထိုအကြောင်းတို့ကို ဗောဇ္ဈင်အကျိုးပြု အနေဖြင့် ဤ
ဗောဇ္ဈင်သုတ်တွင်ထည့်သွင်း စီစဉ်ထားပေသည်။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်အမူမ်း

၁၃၅။ သံသာဓရ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသဓနေ။
သတ္တဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်ဂါ၊ မာရဒသနာယမဒ္ဒဓနေ။

၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေ စိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တ
ကုတ္တမာ။

အဇာတိ မဇရာဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

၁၃၇။ ဝေမာတာဒိဂုဏုပေတံ၊ အနေကဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမဓဟ။

၁၃၅-၁၃၆-၁၃၇။ သူတော်ကောင်းတို့ သံသရာ၌ ကျင်
လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ဒုက္ခခပ်သိမ်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်
သော မာရ်နတ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းနိုင်သော ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး
တို့ကို သိကုန်သောကြောင့် မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘဝသုံး
ပါးမှလွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ နာခြင်း
နှင့် ဘေးရန်မရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ကြကုန်ပြီ။

ဤသို့စသော အကျိုးဂုဏ်အင် အာနိသင်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော
ဂုဏ်ပေါင်းများစွာ သိမ်းယူရာဖြစ်သော ရောဂါပျောက်ရေးဆေး
သဖွယ်လည်းဖြစ်သော အန္တရာယ်ကင်းရေးဝယ် မန္တာန်သဖွယ်
လည်းဖြစ်သော ဤဗောဇ္ဈင်ပရိတ်ကို ငါတို့ရွတ်ကြကုန်စို့။

ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါး

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သဘိသင်္ခါဒတာ၊

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တဘာ။

ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပဒရ။

၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊

သတ္တေတ သဗ္ဗဒဿိနာ။

မုနိနာ သမ္ပဒက္ခဘာ၊

ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သေဝတ္ထိ တေဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၃၈-၁၃၉-၁၄၀။ တရားအလုံးစုံကို အကုန် သိခဏ်မှ သော ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည့် သဘိ ဓမ္မဝိစယ ဝီရိယ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ သမာဓိ ဥပေက္ခာတည်းဟူသော ဗောဇ္ဈင်-၇-ပါးတို့ကား ပွားများ၍ ကြိမ်ဖန်များစွာလေ့လာခဲ့လျှင် သစ္စာသေးပါးသိ၍ မဂ်ဉာဏ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ရရန် ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သင်အား(ငါအား)အခါခပ်သိမ်း ချမ်းသာပါစေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်အကျိုး

၁၄၁။ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂုလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။

ဂိလာနေ ဒုက္ခိတ ဒိသ္မာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတော၊ ရောဂါမုစ္ဆံ သု တခံဏေ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁-၁၄၂။ အခါတပါး ရှင်မောဂ္ဂလန်နှင့် ရှင်ကဿပ တို့ မကျန်းမာဖြစ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားနေရသောအခါ ဘုရား ရှင်သည် ဗောဇ္ဈင်တရား ၇-ပါးကိုပင် ဟောကြားတော်မူ၏။

ထိုမထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးတရားတော်ကို နာ ယူသောခဏ၌ပင် ရောဂါမှပျောက်ကင်း လွတ်မြောက်ရဘူးပြီ၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သင့်အား (ငါ့အား) ချမ်းသာပါစေ သတည်း။

ဗောဇ္ဈင်အကျိုး

၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိ ဖိဋ္ဌိတော။

စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗဿော၊

တမ္ပာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန။

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၃-၁၄၄။ အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် ရောဂါ ဝေဒနာပြင်းစွာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ စုန္ဒမထေရ်အားဗောဇ္ဈင်တရား တော်ကိုရိုသေစွာရွတ်ဆိုစေ၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူသောကြောင့် တဏှာခြင်းရောဂါမှပျောက်ကင်းတော်မူလေပြီ၊ ထိုသစ္စာစကား ကြောင့် သင့်အား (ငါ့အား) ချမ်းသာပါစေသတည်း။

ရောဂါအလျင်းပျောက်

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဍန္တမ္ပိမဟေသိနံ။

မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္တိတေ ဟောဟု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့သည် တဖန်ထပ်
၍ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ တရားရှင်၊ ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်
မောဂ္ဂလန် သုံးပါးတို့၏ ဗောဇ္ဈင် တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်သော
ရောဂါဝေဒနာတို့သည်လည်း နောက်ထပ် မဖြစ်ပေါ်တော့ဘဲ
ပျောက်ကင်း သွားပေ၏ ဤသစ္စာ စကားကြောင့် သင့်အား
(ငါ့အား)ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်မှာသိစရာ

ဂါထာ ၁၃၅၊ ၁၃၆၊ ၁၃၇-သည် ရှေးဆရာတော်တို့ စီစဉ်
ရေးသားထားသည့် ဗေဇ္ဈင်သုတ်၏ အစွမ်းပြ အမွမ်းဂါထာ
ဖြစ်၏။ ထိုအမွမ်းတွင်ကား ဒုက္ခခပ်သိမ်းကိုပယ်နိုင်ခြင်း၊ မာရ်စစ်
သည်ကိုနှိမ်နင်းနိုင်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်နိုင်ခြင်းဟု အကျိုးသုံး
ပါးကိုပြသည်။ ဩသဓဉ္စ=ရောဂါ ပျောက်ကင်းကြောင်း ဆေး
ဝါးလည်းဖြစ်သည်။ မန္တဉ္စ=အန္တရာယ်ကင်းရေး မန္တာန်လည်း
ဖြစ်သည်ဟုဤပရိတ်၏ စွမ်းအင်ကိုပြသားပေသည်။

ဂါထာ ၁၃၈-၁၄၀ သုံးဂါထာသည် မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်လာ
ဗောဇ္ဈင်သုတ်စကားပြေကို ရှုတ်ဖတ်လွယ်ကူအောင် ရှေးဆရာတို့

က ဂါထာ စီကုံးပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ သံယုတ် ပါဠိတော်တွင်
ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ပါးအနက် တပါးစီကို ပွားများလေ့လာလျှင် မဂ်
ဉာဏ်နှင့်နိဗ္ဗာန်ကိုရနိုင်ပေ၏ဟူသာ ဟောထား၏။ ဧတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန သောတ္ထိတေ ဟောတုသဗ္ဗဒါ သစ္စာ ဆိုခဲ့မှာ ရှေးဆရာ
တော်တို့ကထည့်သွင်းစီစဉ်ပေးထားခြင်းသာဖြစ်၏။ မူလဗောဇ္ဈင်
သုတ်၌မပါချေ။

ဂါထာ ၁၄၁ မှ ၁၄၄-အထိမှာ သံယုတ် ပါဠိတော်လာ
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သုံးသုတ်ဖြစ်၏။ လာပုံကိုပြု၏။ ရှင်မဟာကဿပနှင့်
ရှင်မမာဂ္ဂလန်တို့သည် ဘုရားရှင်မဟာကြားရွတ်ဆိုသောဗောဇ္ဈင်
ပရိတ်တော်ကိုနာ၍ ကျန်းမာတော်မူပုံနှင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်
တိုင်မကျန်းမမာဖြစ်စဉ် ရှင်စုန္ဒမထေရ်အား ဘုရားရှင်ကဗောဇ္ဈင်
သုတ်ရွတ်ဆိုစေကာ နာကြားခြင်းဖြင့် ရောဂါမှာ ပျောက်ကင်း
ကြောင်းဗောဇ္ဈင်သုတ် အကျိုးကိုပြု၏။ ရှေ့ဆရာတော်ကြီးများ
ကသစ္စာပြုချက်များထည့်၍ ပြထား ခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်တို့က စုန္ဒမထေရ်အား ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကိုရွတ်စေကာ နာ
ကြား၍ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားခြင်းဖြင့် ပရိတ်တော်ကို ရွတ်
ဖတ်ရကျိုး နာယူရကျိုးရှိကြောင်း ခိုင်မာစွာ မှတ်ယူနိုင်၏။

ဂါထာ ၁၄၅-သည်လည်း ဗောဇ္ဈင်ပရိတ်၏ အစွမ်းကိုပြု၏။
ပရိတ်နာစဉ် ခဏတဖြုတ်စိတ်ပြောင်းသွားခိုက် ရောဂါသက်သာ
ခြင်းမဟုတ်၊ တခါတည်း အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်း သွားခြင်းဖြစ်
ကြောင်းကို မဂ်ဘုရားက ကိလေသာကို အမြစ်ပြတ်ပယ်သတ်ပုံ
ဥပမာဖြင့် ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

ပရိတ်နာ၍ ရောဂါပျောက်မည်လော

သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားသော သိပ္ပံနည်းကျ ရုပ်ဝါဒကိုသာ ယုံကြည်သောလူများက ပရိတ်နာ၍ ရောဂါပျောက်မည်လော၊ ပရိတ်နာ၍ရောဂါပျောက်လျှင် ဆေးရုံများ ထားစရာမလိုတော့ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးဌာန ဘိပီအိုင် ဌာနကြီး ရှိဘို့မလိုတော့၊ နိုင်ငံခြားမှဆေးဝါးမျိုးစုံသွင်းစရာမလိုတော့ဟု ပြောလိုကြမည်။ ဘုရားရှင်ကလည်း ရောဂါမှန်သမျှ ပရိတ်နာ၍ ပျောက်မည်ဟု မဟာပေ၊ ဝိနည်း မဟာဝါဒဘသဇ္ဇက္ခန္ဓက ဆေးဝါးကဏ္ဍတွင် ဗုဒ္ဓခေတ် ဆေးဝါးမျိုးစုံပေါ်စပ်သုံးစွဲပုံကို ဟောထားပေသည်။ ရဟန်းတော်များအတွက်၌ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ဟု ပစ္စည်းလေးပါးကိုခွင့်ပြုထား၏။

ယခုကမ္ဘာတွင် လူ့သောကအတွက် အခြေခံလိုအပ်ချက်ကြီးများအဖြစ်စား-နေ-ဝတ်ရေးသုံးပါးဟုဆိုကြသည်။ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်များ အတွက် အခြေခံ လိုအပ်ချက်ကြီးများအဖြစ် ဆေးဝါးပစ္စည်းတခုထည့်ကာ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခွင့်ပြုခဲ့၏။ ကိုကြောင့် ဆေးရုံဆောက်ရန် မလို၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရန် မလိုဟု ဘုရားကမဟောကြောင်းသိသာပါသည်။

ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာတွင်စိတ်က ရုပ်ကိုဖြစ်စေသည်။ ကောင်းသောစိတ်၊ ကြည်လင်သော စိတ်က ကျန်းမာသော ရုပ်ကို ဖြစ်စေ၍ ကြောက်ရွံ့သော အားငယ်တုန်လှုပ်နေသော စိတ်များကမကျန်းမာသောရုပ်ကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟုသာပြထားပါသည်။ ဗောဇ္ဈင်ပရိတ်တရားတော်ကိုကြားနာ၍သို့မဟုတ် ဗောဇ္ဈင်တရား ၇-ပါး

ကို ပွားများ၍ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ တရားတော်၌ သက်ဝင် ယုံကြည်သော ဓမ္မပီတိသည်ဖြစ်၏။ ထို့ဓမ္မပီတိက သွေးသားကို ကြည်လင်စေ၍ ခန့်ကျင်းသောရုပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ထိုဓမ္မပီတိ၏ စွမ်းအားကြောင့် ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းခြင်း ဖြစ်ရ၏။

ဒေါသစိတ်၊ စိုးရိမ်စိတ်၊ ကြောက်လန့်သော စိတ်များက ရောဂါကို ဖြစ်စေ၍၊ အားတက်သော ရှင်လန်းဝမ်းသာသော ကြည်နူးသော စိတ်က ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ကြောင်းကို ဇီဝမင်း ဖရိုက်စသော စိတ်ပညာဖြင့် ရောဂါကုဆရာကြီးများက လက်တွေ့ကုသထောက်ခံလျက်ရှိနေပါသည်။ ဒေါသစိတ်ကြောင့် အစာမကြေရောဂါ အစာအိမ်ရောဂါစိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် အိပ်မပျော်သောရောဂါများ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များသွေးတိုးရောဂါဝေဒနာရှင်များသည် စိတ်က ရောဂါကို ဖြစ်စေ ပျောက်စေကြောင်း ထောက်ခံနေကြပေသည်။

စိတ်ဓာတ်တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်အောင် ပွားများအားထုတ်ထားသော သမထဘာဝနာ သမာဓိစွမ်းအားဖြင့် ရောဂါဝေဒနာတို့ ပျောက်ကင်းနေကြောင်းကို လက်တွေ့ အားထုတ်သူတိုင်းက ထောက်ခံနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်တရားတော် နာခြင်း၊ ဂုဏ်တော်များကိုပွားများခြင်းဖြင့် ရရှိသော ကြည်လင်အေးမြသည့် ဓမ္မပီတိ၏စွမ်းအားဖြင့် ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းနိုင်ကြောင်း ယုံကြည်စွာ မှတ်သားထိုက်ပေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပြီး၏။

ပုဗ္ဗဏှသုတ် နိဒါန်း

ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်ပရိတ်တော်မှာ ရှေးဆရာတော်တို့ ကောင်းနိုးရာရာ စီစဉ်ချက်များဖြစ်၏။ သုန္နက္ခတ္တံစသော နောက်ဆုံးသုံးဂါထာခွဲမှာ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှဖြစ်သောကြောင့် တသုတ်လုံးကို ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဟု အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်၏။ ယံကိစ္ဆိဝိတ္တံ ဂါထာသည် ရတနသုတ်ပရိတ်တွင် ပြုပြီးသော သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်သာ စကားဖြစ်၏။ ရတနသုတ်တွင် ဘုရားဂုဏ်တော်ပြုအဖြစ်သာ ပါရှိ၍ ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်တွင် တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်နှင့် ဂါထာအဖြစ် ပြုလိုသောကြောင့် ဘယ်မိတ္တည်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ကျန်ဂါထာမှာ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့ စီစဉ်ရေးသားချက်များဖြစ်၏။

ယခုအခါ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ ပရိတ်ရွတ်ရာ၌ မည်သည့်ပရိတ်ကိုရွတ်သည်ဖြစ်စေ “ယံဒုန္နိမိတ္တံ” စသော ဤပုဗ္ဗဏှသုတ် အစ သုံးဂါထာဖြင့် အဆုံးသတ်လေ့ရှိ၏။ တခါတရံ ယံဒုန္နိမိတ္တံတွင် အဆုံးမသတ်ဘဲ “ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ” ဂါထာဖြင့် အဆုံးသတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ ဤပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တွင် အဆုံးသတ်ကြသည်မှာ ပရိတ်ရွတ်သောဆရာတော်တို့၏ အာသိဝာများ၊ ကတ္တာပို့သချက်များ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ချက်များပါ သည့်ပြင် “ဝစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ” = ပရိတ်ဘုရားတော်နာရန် နောက်လာကြကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့ ကိုယ့်ရုပ်ဥာနပြန်နိုင်

ကြပါပြီ” တွင် အဆုံးသတ်ထားခြင်းဖြင့် ပို၍ တာဝန်ကြေးရာ ရောက်ပေသည်။ ပရိတ်မရွတ်မီက “သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု” ဖြင့် နတ်တို့ကို ပင့်ဖိတ်ထား၏။ ယခု ပရိတ်တရားတော် ပြီးဆုံးသော အခါ ပြီးဆုံး၍ ပြန်နိုင်ကြပါပြီဟု ပြန်ပြောသည်မှာ သဘာဝ ကျပါသည်။ တရားပွဲများ အစည်းအဝေးပွဲများ ပြီးဆုံးသောအခါ ပြီးဆုံးကြောင်း ကျေညာပေးသကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။

ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်၏ ထူးခြားချက်မှာ အခြားပရိတ်တော် ၁၀ သုတ်မှာကဲ့သို့ ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို ရွတ်ချင် ဖတ်ချင်လာအောင် ချီးမွမ်းဖော်ပြသော ပရိတ်မွမ်းမော်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပရိတ် မွမ်းမပါသည်မှာ ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်မှာ ရှေး ဆရာတော်ကြီးများ စီစဉ်ရေးသားချက်များ ဖြစ်ခြင်းနှင့် ဘုရားဟော ပုဗ္ဗဏှသုတ်တွင် လည်း အကြောင်းနိဒါန်း အကျိုးအာနိသင်ပြ တစုံတရာမပြထား သောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာ များတွင်ပြသော ပရိတ္တသုတ်များစာရင်းတွင် ဤပုဗ္ဗဏှသုတ် မပါရှိပေ။ ဤအချက်ကိုကြည့်လျှင် ဤပုဗ္ဗဏှသုတ်သည် အခြား ပရိတ်တော်များထက် နောက်ကျ၍ ပရိတ်တော်အဖြစ်သို့ရောက် လာဟန်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ပရိတ်ရွတ်ပွဲအားလုံးတွင် ဤပုဗ္ဗဏှသုတ် အစ မေတ္တာအာသိသ သုံးဂါထာဖြင့် အဆုံးသတ်ခြင်းဖြင့် ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည် ထင်ရှားသော ပရိတ်တော်တသုတ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

မေတ္တာအာသိသ

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊

ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။

ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၆-၁၄၇-၁၄၈။ မကောင်းသော အတိတ် နိမိတ်၊
အမင်္ဂလာ ငှက်ဆိုးထိုးသံ၊ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်းနှင့်
ကြောက်ရွံ့ ထိတ် ဖန်ဘွယ် အိပ်မက်ဆိုး အမျှ မျိုး တို့သည်
ဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အစွမ်းကြောင့်
ကင်းစင် လွင့်ပျောက်ကြပါစေသတည်း။

တရားတော်၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာ
၏အစွမ်းကြောင့် ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ကြပါစေသတည်း။

သံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတ
နာ၏အစွမ်းကြောင့် ကင်းစင် လွင့်ပျောက်ကြပါစေသတည်း။

မေတ္တာပို့

၁၄၉။ ဒုက္ခပုတ္တာစ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
ဘယပုတ္တာစ နိဗ္ဗယာ။

သောကပုတ္တဘ နိဿယကာ၊

ဟောန္တု သဗ္ဗံ ပါဏိနော။

၁၄၉။ ဆင်းရဲရောက်နေ သတ္တဝါတွေ ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊
ဘေးရန်ရောက်နေ သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းပါစေ၊ သောက
ရောက်နေ သတ္တဝါတွေ သောကကင်းပါစေ။

နတ်တို့အား အမ္ပဝေ

၁၅၀။ တွေ့တာဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။

သဗ္ဗေ ဒေဝါနု မောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။

၁၅၀။ ဤမျှသောပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်မှ အစဉ်
ဖြင့် ငါတို့ပြုလုပ်သော ကောင်းမှုအဘို့တာဝကို နတ်အပေါင်းတို့
သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ အကုန်ပြည့်စုံတို့ရာ သာဝုအနုမောဒနာ
ခေါ်ဆိုကြပါကုန်လော။

တိုက်တွန်းချက်နှင့် နတ်ပို့

၁၅၁။ ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဝတာ။

၁၅၁။ ကံ ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍ အလှူဒါနပြုကြကုန်
လော၊ အခါမလပ် သီလကို စောင့်ထိန်းကြကုန်လော၊ တရားနာ
လာရောက်ကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့ နေရင်းဌာန ပြန်နိုင်ကြ
ပါပြီ။

စည်းတားပုံ

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပုတ္တဘ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၂။ ကိုယ်တော်အား၊ ဉာဏ်ဘာသာအား ရှိတော်မူသော
ဘုရားရှင်တို့နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အစွမ်း အာနုဘော်ဖြင့်၎င်း၊
ရဟန္တာတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၎င်း၊ အခါခပ်သိမ်း အစောင့်
အရှောက်ကို ငါ့ဖွဲ့ပါ၏။

ရတနာသုံးပါးဂုဏ်

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၃-၁၅၄-၁၅၅။ လူ့ပြည်၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၊
ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ ရှိသမျှ ကောင်းမြတ်သောရတနာတို့တွင် ဘုရား
တရား သံဃာနှင့်တူသော ရတနာကား မရှိနိုင်သည်သာ၊ ဘုရား
တရား၊ သံဃာတို့၏ ဂုဏ်တော် အပေါင်းသည်ကား ထူးခြား
ကောင်းမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါများ
ချမ်းသာကြပါစေသတည်း။

တောင့်တချက်

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗမ္မေနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၆-၁၅၇-၁၅၈။ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာမှန်သမျှ ပြည့်စုံ
ကြပါစေ၊ နတ်မြတ်အပေါင်းတို့က စောင့်ရှောက်ကြပါစေ၊
ဘုရားရှင်များ တန်ခိုးအားကြောင့် သတ္တဝါတွေ အမြဲမသွေ
ချမ်းသာကြပါစေ။

တရားတော်များ တန်ခိုးအားကြောင့် သတ္တဝါတွေ အမြဲမ
သွေ ချမ်းသာကြပါစေ။

သံဃာတော်များ တန်ခိုးအားကြောင့် သတ္တဝါတွေ အမြဲမ
သွေ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဘုရားဂုဏ်ဖြင့် သစ္စာပြုပုံ

၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊
 ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 ပူဇေတော ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပစ္ဆေတော သမ္မာဓိ မုတ္တမံ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန။
 သောတ္ထိတေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏာရှင် ဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါတို့ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ပါရမီတော်တို့ကိုဖြည့်ကျင့်၍ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုဘဉာဏ်ကို ရတော်မူခဲ့ပြီး၍ သစ္စာစကားကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်း ချမ်းသာပါစေသတည်း။

အာသိသ

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာမူလေ၊
 သက္ခာနံ နန္ဒိဝစုနော။
 ဧဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊
 ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊
 အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၀ - ၁၆၁။ သာကီဝင်မင်းတို့၏နှစ်သက်ခြင်းကို တိုးပွား စေတတ်သော ဘုရားသခင်သည် ဗောဓိပင်အနီး အပရာဇိတ ပလ္လင်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ဘော်မူသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ

သင်သည် ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကို အောင်မြင်ပါစေ၊ အောင်ကြောင်း
မင်္ဂလာတို့ကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

ဘုရားရှင် မုန့်သမျှတို့ အောင်ဘိသိက်ခံရာ အထွတ်အထိပ်
တင့်တယ်ကောင်းမြတ် မြေအရပ်ဖြစ်သော အပရာဇိတပလ္လင်၌
ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်ရှင်လန်း
ဝမ်းမြောက်တော်မူရသကဲ့သို့ သင်လည်း အထက်တန်းရောက်
ကာ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းနိုင်ပါစေသတည်း။

ကုသိုလ်ပြုချိန်အခါကောင်း

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဘုဠိတံ။

သုခဏော သုမုဟုတ္တောစ၊ သုယိဋ္ဌံ ပြဟ္မစာရိသု။

၁၆၂။ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သူတို့၌ ကောင်းစွာပူဇော်
ခြင်းသည် ကောင်းသောနက္ခတ် ကောင်းသောမင်္ဂလာဖြစ်ပေ၏၊
ကောင်းသော မိုးလင်းရခြင်း၊ ကောင်းသော အိပ်ရာမှထရခြင်း၊
ကောင်းသောခဏ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်ချည်းသာဖြစ်ကုန်၏။

ကောင်းမှု ၃-ပါးကြီးပွားကြောင်း

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။

ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏီမိ ဘေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၃။ သုစရိုက်ကျင့်ရာ နေ့အခါ၌ပြုအပ်သော ကာယကံ၊
ဝစီကံ၊ မနောကံ မုန့်သမျှသည် တိုးတက်ကြီးပွားခြင်း အကြောင်း
များသတည်း။ ထိုသုစရိုက်ပြုသူ၏ ကံသုံးပါးတို့ကား တိုးတက်
ကြီးပွားကြောင်း ကောင်းမှု၌ထားခြင်းမည်ပေ၏။

အာသီသ

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကဘ္ဘာန၊
 လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
 ဧ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
 ဝိရုဠာ ဗုဒ္ဓသာသနော။
 အရောဂါ သုခိတာဟောသ၊
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၁၆၄။ တိုးတက် ကြံပွားကြောင်း ကောင်းမှု ပြုကြကုန်သောသူတို့သည် ကောင်းမြတ်သော အကျိုးတို့ကိုရရှိကြကုန်၏။ သင်တို့သည် ကောင်းကျိုးရကြကုန်၍ ဘုရား သာသနာတော်၌ ချမ်းသာ စည်ပင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဆွေးမျိုး အပေါင်းနှင့် တကွ ရောဂါကင်း၍ချမ်းသာကြပါစေ သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှာသိစရာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပိဋတော်လေးမူလပုဗ္ဗဏှသုတ်တွင် သုနက္ခတ္တံစသော ဂါထာဆုံးဂါထာခွဲအဖြစ် ရှေ့ပိုင်း စကားပြေများ ပါသေး၏။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဟုဆိုသဖြင့် ဤပရိတ်ကို မနက်ဖက်သာရွတ်သင့်သည် ဟုအချို့ဆိုကြသည်။ ထိုအဆိုသည် မူလပိဋတော်နှင့် မညီပါ။ ပါဠိတော်တွင် လူတယောက်သည် နံနက်ပိုင်း၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကိုပြု၏။ ထိုသူအဖို့ နံနက်ပိုင်းသည် ကောင်းသော နံနက်မင်္ဂလာ ရှိသော နံနက်ပင်ဖြစ်၏။ လူတယောက်သည် နေ့လည် ချိန်တွင်

ကုသိုလ်ပြု၏။ ထိုသူအဘို့ နန္ဒလည်ချိန်သည် မင်္ဂလာရှိသောအချိန် ဖြစ်၏။ လူတယောက်သည် ညနေဘက်တွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြု၏။ ထိုသူအဘို့ ညနေချိန်သည် ကောင်းသော မင်္ဂလာရှိသော အချိန်ပင်ဖြစ်၏ဟု စကားပြောဖြင့်ဟောထား၏။ ပြီးမှ “သုနက္ခတ္တံ” စသော ၃-ဂါထာခွဲကိုဟောထားခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့ နံနက်၊ နေ့၊ ည ဘယ်အချိန်ဆို ကုသိုလ် ပြုချိန်သည် မင်္ဂလာအချိန်ဟု ထိုပုဗ္ဗဏှသုတ်မှာပင် ဟောထားသောကြောင့် ဤသုတ်ကိုမနက်ပိုင်း၌သာ ရွတ်ရမည်ဆိုသည်မှာ မဟုတ်နိုင်ပါ။ နံနက် နေ့ ည ဘယ်အချိန် ရွတ်ရွတ် ရွတ်သည့် အချိန် ကုသိုလ် ရပါသည်။ ကုသိုလ်ပြုရာ၌ အချိန် အခါရွေးနေစရာ မလိုပါ။ ကုသိုလ်ပြုချိန်မှန်သမျှ ကောင်းသောမင်္ဂလာရှိသော အချိန်များ သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပြီး၏။

အိမ်သုံးပရိတ်များ

အစဉ်အလာအားဖြင့် ပရိတ္တခေါ်ပရိတ်ကြီးသည် မင်္ဂလာသုတ် အစပုဗ္ဗဏှသုတ်အဆုံး ၁၁-သုတ်ရှိသည်။ ရဟန်းတော်များသည် သမ္ဘု နာမ္ဘု ဘာသာရေးအခမ်းအနားများ၌ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် နေသည်မှာလည်း ၎င်း(၁၁)သုတ်သာဖြစ်သည်။ ရှေးအခါဗုဒ္ဓ

ဘာသာတရားတော်ကြီးကျောင်းသုံး ၁၀-စောင်တွဲ စာအုပ်တွင် လည်း ၎င်း ၁၁-သုတ်သာပရိတ်ပါရှိသည်။

သို့ရာတွင် လူပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန် ရှင်းရန်အတွက်ဆဒိသာပါလသုတ်၊ ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ စက္ကပရိတ္တ၊ ဓာရဏပရိတ္တစသော ပရိတ် တို့ကိုလည်း ရွတ်ဆိုကြ သေးသည်။ ထိုသုတ်များမှာ ဘုရားဟောတိုက်ရိုက်မဟုတ်ဘဲ ရှေးဆရာတော် ကြီးများက အန္တရာယ် ကင်းရန်အတွက် စီရင် ရေးသားထားခဲ့ သည်များဖြစ်သောကြောင့် ဘာသာရေးအခမ်းအနားများတွင် မရွတ်ဆိုကြခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤပရိတ်များမှာလည်း ရတ နာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကိုဖော်ကြူး၍ မေတ္တာပို့သော နတ် ဗြဟ္မာ များ၏ အစောင့်အရှောက်ကို တောင်းခံခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးပရိတ်တော်များနှင့် သဘောတူပင်ဖြစ်၏။ ထိုပရိတ်များမှာ ဟုံလည်းတို၏။ ထိုပရိတ်များ၏ တန်ခိုးကို ဖော်ပြရာ၌ ပျောက် ကင်းနိုင်သော ရောဂါ ဘေးအန္တရာယ် တို့မှာ စုံလည်းစုံ၏။ ထို့ ကြောင့် လူတို့အနေဖြင့် ပိုမိုအားကိုးကြ၏။ ယုံကြည်ကြ၏။ ရွတ် ဆိုကြ၏။ ယုံကြည်၍ ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်းလည်း အမှန်တကယ်ပင် အန္တရာယ်ကင်း၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းပရိတ်တော်များကို အိမ်သုံး ပရိတ်တော်များအဖြစ်၍စာအုပ်တွင် ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဆဒိသာပါလသုတ်

ဆဒိသာပါလသုတ် ဆိုသည်မှာ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင် မြောက် အထက် အောက် ဟူသော အရပ် ခြောက်မျက်နှာတို့

လုံခြုံစေရန်အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ထားသောပရိတ်
ကော်သုတ်ဖြစ်သည်။ အရပ် ၆ မျက်နှာအနက် အရပ်မျက်နှာတစ်ခု
တစ်ခုတွင်နတ်မင်းကြီးလေးဦးစီကို ဖော်ပြထားသောကြောင့် နတ်
မင်းကြီး ၂၄-ဦးကို အစောင့်အရှောက် အရံအတားအဖြစ်ထား
ခြင်းဖြစ်၏။ တန်ခိုးကြီးသောနတ်မင်းကြီးတို့ကို အရပ်၆-မျက်နှာ
၌အစောင့်ထားခြင်းအားဖြင့် လူတို့ကို ဖမ်းစားတတ်သော ချော
ဂါဝေဒနာဖြစ်အောင်ပြုတတ်စေ ၁ ဘီလူး သားရဲ တို့နှင့်လူဆိုး
တို့ကိမိမိကိုမညှင်းဆဲနိုင်အောင်ဤသုတ်ကိုရွတ်ဖတ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

နိဒါန်း

၁။ ဧဝံ၊ မေ သုတံ— ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ
ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈကုဋေ ပဗ္ဗတေ။ တေန ခေါပန သမ
ယေန ဘဂဝါ ဘိက္ခု ဟေ ဒဝေါစ၊

၁။ အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်
တောင်ခြေ၌ သီတင်းသုံးနေပါသည်။ ထိုအခါဘုရားရှင်စာရဟန်း
တို့ကိုအောက်ပါတရားတော်ကို ဟောတော်မူပါသည်။

အရှေ့အရပ်စည် ချ

၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ခေါပန ဘိက္ခုဝေ ဒိသာဘာဂေ တော
ရောယက္ခာ မဟာယက္ခာယုဒိပတေယျာ စဟောန္တိ၊
သေယျထိဒိ သာဘဂိ ခုပ္ပစ ဟေမဝတော စ
ပုဏ္ဏကော စ ဂုတ္တိယောစ၊ ဧဝေ တောရောယက္ခာ

မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပဘန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ
ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ၊ သံဃေ
သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒေမိ သာတာဂိရဉ္စ ဟေမဝတဉ္စ
ပုဏ္ဏကဉ္စ ဂုတ္တိယဉ္စ၊ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ တံ
ကောစိကိဉ္စ ဝိဟေဋ္ဌသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော
ဝါ ဂစ္ဆန္တိ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္တိ ဝါ နိပုဏ္ဏံ ဝါ သုတ္တံ
ဝါ ဇာဂရန္တိ ဝါ ပဗ္ဗေတိ ဝါ၊ ရတ္တံ ဝါ ဒိဝါ
ဝါ သဒါတံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၂။ ရဟန်းတို့ အရှေ့အရပ်၌ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နေသော နတ်
မင်းကြီးလေးပါးရှိ၏။ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးပါးမှာ သာတာဂိရိ
နတ်မင်း၊ ဟေမဝတနတ်မင်း၊ ပုဏ္ဏကနတ်မင်းနှင့် ဂုတ္တိယနတ်
မင်းတို့ပေတည်း။ ထို နတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့သည် ဘုရားတရား
သံဃာကို ကြည်ညိုကုန်၏။ ဘုရားတရားသံဃာကို ရိုသေလေးစား
ကြကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည် ဤအစွန့်အခွာကို စိစဉ်
ချထားပါစေသတည်း ဟု ငါဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူ၏။ တစ်
တယောက်သော လူတို့ကဖြစ်စေ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူး၊ တစ္ဆေ
အစိမ်း၊ သားရဲ၊ နတ်ဆိုတို့က ဖြစ်စေ၊ သင်သွားနေစဉ်၊
ရပ်နေစဉ်၊ ထိုင်နေစဉ်၊ လဲလျောင်းနေစဉ်၊ အိပ်နေစဉ်၊ အိပ်ရာမှ
နိုးစဉ်၊ အမှတ်မဲ့နေစဉ်၊ မညှင်းထဲနိုင်ကြပါစေနှင့်။ သင်အား
ထိုနတ်တို့က နေ့ရောညပါ အခါမလပ် စောင့်ရှောက်ကြပါစေ
သတည်း။

တောင်အရပ်စည်းချ

၃။ ဒက္ခိဏသို့ ခေါ် ပနဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာ
 ရောယက္ခာမဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာစဟောန္တိ၊
 သေယျထိဒံ ကာလော စ ဥပကာလော စ
 ဗိမ္ဗောစ ဗိမ္ဗသေနာ စ၊ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ
 မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓ ပဿန္နာ ဓမ္မ ပဿန္နာ သံဃေ
 ပဿန္နာ ဗုဒ္ဓ သဂါရဝါဓမ္မ သဂါရဝါ သံဃေ
 သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ ကာလဉ္စ ဥပကာလဉ္စ
 ဗိမ္ဗဉ္စ ဗိမ္ဗ သေနဉ္စ၊ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တိ၊ မာတံ
 ကောစိ ကိဉ္စ ဝိဟေဋ္ဌသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော
 ဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္တံ ဝါ နိပန္တံ ဝါ
 သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ ရတ္တံ ဝါ
 ဒိဝံ ဝါ သဒါ တံ ရက္ခန္တိ ဒေဝတာ။

၃။ ရဟန်းတို့ တောင်မျက်နှာအရပ်၌ နတ်မင်းကြီး ၄
 ယောက်တို့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နေ၏။ ၄ ယောက်ဆိုသည်မှာ ကာလ
 နတ်မင်း၊ ဥပကာလနတ်မင်း၊ ဗိမ္ဗနတ်မင်း၊ ဗိမ္ဗသေနတ်မင်းတို့
 ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် ဘုရားတရား
 သံဃာတော်ကို ကြည်ညိုကြ၏။ ဘုရား တရား သံဃာတော်ကို
 ရိုသေလေးစားကြ၏။ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့အား အ
 စောင့်အရှောက်ကိုစီမံသားရန် ၁ ဘုရားအမိန့်ရှိ၏။ ဘစုံဘယောက်
 သောလူကဖြစ်စေ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူး၊ တစ္ဆေ၊ အစိမ်း၊ သား
 ရဲ၊ နတ်ဆိုးတို့က ဖြစ်စေ၊ သင်္ဃသွားစဉ်၊ ရပ်စဉ်၊ ထိုင်စဉ်၊

လျောင်းစဉ်၊ အိပ်နေစဉ်၊ နိုးနေစဉ်၊ အဗ္ဗုတ်မဲနေစဉ်၊ မညှင်းဆဲ
နိုင်ကြပါစေသတည်း။ သင့်ကို နတ်မင်းအပေါင်းက နေ့ရောည
ပါ အခါမလပ် စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။

အနောက်အရပ်စည်းချ

၄။ ပစ္စိမသ္မိံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာ
ရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ
ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ ဟရိရော စ ဟရဟရိရော စ
ပါပေါ စပိင်္ဂလော စ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ
မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပဿန္နာ ဓမ္မေ ပဿန္နာ သံဃဿ
ပဿန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃဿ
သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ ဟရိရဉ္စ ဟရဟရိဉ္စ
ပါပဉ္စပိင်္ဂလဉ္စ၊ ဣမံ ရတ္ထိံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ တံ
ကောစိ ကိဉ္စ ဝိဟေဋ္ဌသိ မနုဿော ဝါ အမနု
ဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တိ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္တိ ဝါ
နိပန္တိ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တိ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ
ရတ္ထိံ ဝါ ဒိဝံ၊ ဝါ သဒါ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝဟာ။

၄။ ရဟန်းတို့ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌ စိုးမိုး၍နေသော
နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ရှိကုန်၏။ ထိုလေးယောက်တို့ကား
ဟရိရနတ်မင်း၊ ဟရဟရိရနတ်မင်း၊ ပါပနတ်မင်း၊ ပိင်္ဂလနတ်မင်း
တို့တည်း။ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည် ဘုရားဘုရားသံဃာ
ကိုကြည်ညိုကြကုန်၏။ ရှိသေလေးစားကြကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းကြီး
လေးယောက်တို့အား ဤအရံအတားကို ပြကြလော့ဟု ငါဘုရား

မိန့်တော်မူ၏။ တစုံတရောက်သောလူ့အဖြစ်စေ၊ လူမဟုတ်သော
ဘီလူး၊ တစ္ဆေ၊ အစိမ်း၊ သားရဲ၊ နတ်ဆိုးတို့က ဖြစ်စေ သင်သွား
နေစဉ်၊ ရပ်နေစဉ်၊ ထိုင်နေစဉ်၊ လျောင်းနေစဉ်၊ အိပ်နေစဉ်၊
နိုးနေစဉ်၊ အမှတ်တမဲ့ နေစဉ်၊ မညှင်းဆဲကြပါစေနှင့်၊ ထိုနတ်မင်း
အပေါင်းက သင့်ကို နေ့ရောညပါ အခါမလပ် စောင့်ကြပ်ကြ
ပါစေသတည်း။

မြောက်အရပ် စည်းချ

၅။ ဥတ္တရသို့ ခေါ် ပန ဘိက္ခုဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာဇရာ
ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊
သေယျထိဒံ သံဃော စ သံဃုလိမော စ သုဿရောစ
ဥဂ္ဂတေဇော စ၊ ဧတေစတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ
ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ
သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဝံ
ဂဒါမိ သံဃဉ္စ သံဃုလိမဉ္စ သုဿရဉ္စ၊ ဥဂ္ဂတေဇဉ္စ၊ ဣမံ
ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ တံ ကောစိ ကိဉ္စ ဝိဟေဌေသိ
မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တိ ဓါဠိတံ ဝါ
နိသိန္တံ ဝါ နိပန္တံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ၊ ပမတ္တံ ဝါ
ရတ္တံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါတံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၅။ ရဟန်းတို့၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ နတ်မင်းကြီး လေး
ယောက်တို့ ကြီးစိုးနေကုန်၏။ ထိုလေးယောက်ဟူသည့် သံဃာနတ်
မင်း၊ သံဃုလိမနတ်မင်း၊ သုဿရနတ်မင်း၊ ဥဂ္ဂတေဇ နတ်မင်းတို့

တည်း။ ထိုနတ်မင်းလေးပါးတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကြည်ညိုကြကုန်၏။ ရိုသေလေးစားကြကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းလေး ပါးအား မြှောက်အရပ် အစောင့်အရှောက်ကို စီမံစေဟု ငါ ဘုရား အမိန့်မှတ်တော်မူ၏။ တစုံတယောက်သောလူကဖြစ်စေ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူး တစ္ဆေ အစိမ်းသားရဲ နတ်ဆိုးတို့ကဖြစ် စေ သင့်ကိုရပ်နေစဉ်၊ သွားနေစဉ်၊ ထိုင်နေစဉ်၊ လျောင်းနေစဉ်၊ အိပ်နေစဉ်၊ နိုးနေစဉ်၊ အမှတ်တမဲ့နေစဉ်၊ မညှဉ်းဆဲကြပါကုန်နှင့်။ ထိုနတ်မင်းအပေါင်းတို့သည် သင့်အား နေ့ရောညညပါ အခါမ လပ် စောင့်ကြပ်ကြပါစေသတည်း။

အောက်အရပ် စည်းချ

၆။ ဟေဋ္ဌိမသ္မိံ ခေါ်ပန ဘိက္ခုနော ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဒိ ပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ ဓရဋ္ဌော စ တေရဋ္ဌော စ သေဋ္ဌော စ ကမ္မလသေဋ္ဌော စ၊ ဧတေစတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ ဗုဒ္ဓေ သဂါ ရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃေသဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ ဓရဋ္ဌေ ဓတရဋ္ဌေ သေဋ္ဌေ ကမ္မလသေဋ္ဌေ၊ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒယန္တု၊ မာတံ ကောစိ ကိဉ္စိ ဝိဟေဋ္ဌေသိ မနုဿော ဂါ အမနုဿောဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္တံ ဝါ နိပန္တံ ဝါ သုတ္တံဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၆။ ရဟန်းတို့၊ အောက်အရပ်၌ နတ်မင်းကြီး လေးဦးတို့ စိုးမိုး အုပ်ချုပ်နေ၏။ ၄-ယောက်ဟူသည်ကား ဓရဋ္ဌ နတ်မင်း၊ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၊ သေဋ္ဌနတ်မင်း၊ ကမ္မလသေဋ္ဌနတ်မင်းတို့တည်း။ ထိုနတ်မင်းကြီး ၄-ယောက်တို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကြည်ညိုကြကုန်၏။ ရိုသေလေးစားကြကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းလေးပါးအား အောက်အရပ်ကို စီမံစေဟု ငါဘုရား အမိန့်မှတ်တော် မူ၏။ တစုံတယောက်သောလူကဖြစ်စေ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူး၊ တိရစ္ဆာန် အစိမ်း သာရဲ နတ်ဆိုး တို့ကဖြစ်စေ၊ သင့်ကို ရုပ်နေစဉ် သွားနေစဉ် ထိုင်နေစဉ် လျောင်းနေစဉ် အိပ်နေစဉ် နိုးနေစဉ် အမှတ်တမဲ့နေစဉ် မညှဉ်ဆဲကြပါကုန်နှင့် ထိုနတ်မင်းအပေါင်းတို့သည် သင့်အား နေ့ရော ည၌ပါ အခါမလပ် စောင့်ကြပ်ကြ ပါစေသတည်း။

အထက်အရပ်စည်းချ

၇။ ဥပရိမသ္မိံခေါ် ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ ယေယျထိဒံ စန္ဒော စ သူရိယော စ ဣန္ဒော စ ဗြဟ္မာ စ၊ ဧ ဓတ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓ ပသန္တာ ဓမ္မေ ပသန္တာ သံဃေ ပသန္တာ၊ ဗုဒ္ဓ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမတံ ဝဒါမိ စန္ဒေ သူရိယန္တ ဣန္ဒန္တ ဗြဟ္မန္တ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တ၊ မာတံ ကောစိ ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ

အမနုဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္တံ ဝါ သုတ္တံ
ဝါ ဇာဂန္တံ ဝါ ဗမတ္တံ ဝါ ရတ္တံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ
တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၇။ ရဟန်းတို့၊ အထက်အရပ်တို့၌ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်
တို့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နေ၏။ ထိုလေးယောက်တို့မှာ စန္ဒနတ်မင်း၊
သုရိယနတ်မင်း၊ ဣန္ဒနတ်မင်း၊ ဗြဟ္မနတ်မင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို
မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ဘုရား တရား သံဃာကို ကြည်ညို
ကြကုန်၏။ ရိုသေလေးစားကြကုန်၏။ ထိုနတ်မင်း လေးပါးအား
အထက်အရပ် အစောင့်အရှောက်ကို စီမံစေဟု ငါဘုရား အမိန့်
မှတ်တော်မူ၏။ တစုံတယောက်သော လူကဖြစ်စေ၊ လူမဟုတ်
သောဘီလူး သတ္တဝါ အစိမ်း သားရဲ နတ်ဆိုးတို့ကဖြစ်စေ၊ သင့်ကို
ရပ်နေစဉ် သွားနေစဉ် ထိုင်နေစဉ် လျောင်းနေစဉ် အိပ်နေစဉ်
နိုးနေစဉ် အမှတ်အမှတ်နေစဉ် မညှဉ်ဆဲကြ ပါကုန်နှင့်။ ထို နတ်
မင်း အပေါင်းတို့သည် သင့်အား နေ့ရော ည၌ပါ အခါလတ်
စောင့်ကြပ်ကြပါစေသတည်း။

ဆဒိသာ ဂါလသုတ်ပြီး၏။

စက္ကပရိတ်

ဤသို့ မလုပ်ရ၊ ဤသို့ လုပ်ရမည် စသည်ဖြင့် ဘုရင်တို့ထုတ်
ထားသော ဥပဒေ အမိန့်အာဏာကို အာဏာစက္က = အာဏာ

စက်ဟု ခေါ်၏။ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသော တရားတော်များကို ဓမ္မစက္က = ဓမ္မစက်ဟု ခေါ်၏။ ထိုတရားတော်တည်းဟူသော ဓမ္မစက်၏တန်ခိုးတော်ဖြင့် အရပ် ၁၀ မျက်နှာမှလာသော ဘေးရန်တို့ကို ကာကွယ်ရန်ရွတ်ဆိုသော ပရိတ်ကို စက္ကပရိတ္တဟု ခေါ်၏။ တရားတော်တည်းဟူသော ဓမ္မစက်၏တန်ခိုးကြောင့်လူတန်းစားမျိုးစုံ ချမ်းသာစေကြောင်း၊ အချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြစေကြောင်း မေတ္တာပို့ထား၏။ ရောဂါမျိုးစုံနှင့် ၂၅ ပါးသော ဘေး ၃၂ ပါးသောကံကြမ္မာ ၉၆ ပါးသော ရောဂါတို့ ချုပ်ငြိမ်း ပဒပျောက်စေကြောင်း ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပြုထား၏။

နိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေသုတံ—ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဘရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ တဩ ခေါ ဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ တေဒဝေါစ—

၁။ အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိပြည်အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏ပျော်မွေ့ဘွယ်ကောင်း ဇေတဝန်ကျောင်း၌သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါဘုရားရှင်က ညီနောင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား အောက်ပါ စက္က ပရိတ်ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၂ အဓိဂတော ခေါ မျာယံ ဓမ္မော၊ ဧဝံ အာနန္ဒာ မယာ ပါရမီယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္ထံ ပတွာ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံ သေတွာ အသနိ စက္ကဿ ပတိတော ဝိယ ခုရစက္ကဿ

ပတိတော ဝိယ၊ ဧဝံအာနန္ဒာ မယာ ပါရမီယော
ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပဘ္ဘာ မာရဿနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ တဒါ
လဒ္ဓမ္မစက္ကဿ အာနုဘာဝေန ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ
အာဂတာနံ သတြု ဘယံ အသီတိသတ သဟဿာနံ
မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ပုရတ္ထိမာယ
အနုဒိသာယ အာဂတာနံသတြုဘယံ အသီတိသတ
သဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၂။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ငါတုရားသည် ပါရမီ
ဆယ်ပါးတို့ကိုဖြည့်ကျင့်၍ မိုကြိုးစက်ကျသည့်ပမာ သင်ရိုးစက်
ဖြတ်သည့်အလားကဲ့သို့ မာရ်မင်း၏ စစ်သည်အပေါင်းတို့ကိုဖျက်
ဆီးပြီးနောက် ဤအရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရတော်
မူခဲ့ပြီ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ပါရမီတော်တို့ကိုဖြည့်ကျင့်၍ မာရ်မင်း
၏စစ်သည်တို့ကို ဖျက်ဆီးပြီးနောက် ဤသို့ငါရအပ်လော့မ္မစက်၏
တန်ခိုးတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊

အရှေ့ အရပ်မျက်နှာမှလာကုန်သော ဂ-သန်းသောဘေးရန်
အပေါင်းကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေတော်
မူ၏။

အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မှ လာကုန်သော ဂ-သန်းသော
ဘေးရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီးကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေ
တော်မူ၏။

၃။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ-
အသီတိ သတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂ
မေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ

သတြုဘယံ အသီတိ သတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံ
သေတိ အတ္ထင်္ဂံ မေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၃။ တောင်အရပ်မှ လာကုန်သော ဂ-သန်းသော ဘေးရန်
အပေါင်းကိုနှိမ်နင်းဖျက်ဆီးကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေးစေတော်မူ၏။

အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်မှ လာကုန်သော ဂ-သန်းသော
ဘေးရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေ
တော်မူ၏။

၄။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ
အသီတိ သတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂံ
မေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ
သတြုဘယံ အသီတိသ သဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ
အတ္ထင်္ဂံမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၄။ အနောက်အရပ်မှလာသော ဂ-သန်းသော ဘေးရန်အ
ပေါင်းကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေတော်မူ၏။

အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မှလာသော ဂ-သန်းသော
ဘေးရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေ
တော်မူ၏။

၅။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိ
သတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂံမေတိ နိဗ္ဗာ
ပေတိ၊ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ
အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂံမေတိ
နိဗ္ဗာပေတိ။

၅။ မြောက်အရပ်မှလာသော ဂ-သန်းသော ဘေးရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်အေးစေတော်မူ၏။

အနောက်မြောက်သောအရပ်မှ လာသော ဂ-သန်းသော ဘေးရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေတော်မူ၏။

၆။ ဟေဠိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသိတိ သတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓိသေတိ အတ္ထဂ်ဓမတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၆။ အောက်အရပ်မှလာသော ဂ-သန်းသော ဘေးရန်အပေါင်း ကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေတော်မူ၏။

၇။ ဥပရိဓာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသိတိ သတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓိသေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၇။ အထက်အရပ်မှလာသော ဂ-သန်းသော ဘေးရန်ကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီး ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေတော်မူ၏။

၈။ ဧဝံ အာနန္ဒ မယာ ပါရမိယော ပူဇရထ္ဌာ ဗုဒ္ဓတ္ထံ ပတံဘ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓိသေဘွာ လဒ္ဓဓမ္မစက္ကယ အာနန္ဒ ဘာဝေန ဣမသ္မိ ဝိဟာရေ ဝေါစရဂါမေ ဇနပဒေ နိဂမေ နဂရေ ရဋ္ဌေ ဇမ္ဗုဒီဓပ စက္ကာဂါဋ္ဌေ ဇာတိခေတ္တေ အာဏာခေတ္တေ ဝိသယခေတ္တေ ဌိတဘိက္ခု ဝါ ဘိက္ခုနီ ဝါ ဥပါသကော ဝါ ဥပါသိကာ ဝါ ဂဟပတိဝါ ဂဟပတာနိဝါ သုဒ္ဓေါဝါ သုဒ္ဓိဝါ ဘေဿာဝါ ဝေဿိဝါ ဗြဟ္မဏော ဝါ ဗြဟ္မဏီ ဝါ ရုဇာ ဝါ ရုဇဒေဝိ ဝါ

ဥပရာဇာဝါ ဥပရာဇဒေဝိဝါ အမစ္စော ဝါ အမစ္စဘရိ
ယာ ဒေယာ ဝါ တေ သဗ္ဗ သုခိတာ ဟောန္တု၊
အနိဿာဟောန္တု၊ အဗျာဘဇ္ဇာဟောန္တု၊ အဝေရာဟော
န္တု၊ အရောဂါဟောန္တု၊ အညမညံပိယာဟောန္တု၊ မမ္မိ
ဝါ သဗ္ဗလောကမ္မိ ဝါ။

၈ ချစ်သား၊ အာနန္ဒ၊ ဤသို့ ငါတုရားသည် ပါရမီတော်
တို့ကိုဖြည့်ကျင့်ပြီး ဘုရား အဖြစ်သို့ရောက်၍ မာရ်မင်းစစ်သည်အ
ပေါင်းကို ပယ်ဖျက်ပြီးမှ ရအပ်သော အရဟတ္တမဂ် ဓမ္မစက်
၏တန်ခိုးတေတော် အာနန္ဒဘာဏ်ကြောင့် ဤကျောင်း၊ ဤရွာ
ဇနပုဒ် နိဂုံး မြို့ရွာ နိုင်ငံ ဇမ္ဗူဒီပ စကြာဝဠာနှင့် ဇာတိခေတ်
အာဏာခေတ် ဝိသယခေတ် အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော
ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ ယောကျ်ား မိမ္မ သူဌေး
သူဌေးကတော် လယ်သမား လယ်သူမ ကုန်သည် အမျိုးသား
အမျိုးသမီး ပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏားမ ဘုရင် မိဖုရား အိမ်ရှေ့မင်းသား
အိမ်ရှေ့မိဖုရား ဝန်ကြီး ဝန်ကြီးကတော် အစရှိကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဆင်းရဲကင်းကြပါ
စေ၊ ကြောင့်ကြကင်းကြပါစေ၊ ရဲကင်းကြပါစေ၊ ရောဂါကင်း
ကြပါစေ၊ အချင်းချင်းဖြစ်စေ၊ ငါ့ကိုဖြစ်စေ၊ လောကဘဝလုံးကို
ဖြစ်စေ ချစ်ခင်ကြပါစေတည်း။

၉။ သီသရောဂေါ ကျွရောဂေါ သောဘရောဂေါ
သာနရောဂေါ ဇိဝှာရောဂေါ မုခရောဂေါ ဒန္တရောဂေါ
သြဋ္ဌရောဂေါ ဟနရောဂေါ ဂီဝါရောဂေါ ဟတ္ထရောဂေါ
ပါဒရောဂေါ ကုစ္ဆိရောဂေါ ပိဋ္ဌိရောဂေါ အဋ္ဌိရောဂေါ

မံသရောဂေါ စမ္မရောဂေါ သကသသရိရ ရောဂေါ
ပဉ္စဝိသတိ ဘယာ ဒုတ္တိံသကမ္မကာရဏာဆနုတိရော
ဂေါ သောဠသ ဥပဒ္ဒဝါ စ ဝိဒ္ဓိံ သေန္တိ၊ အတ္တဂံမေန္တိ၊
နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ဒုရဌာနေ ဂစ္ဆန္တိ။

၉။ ခေါင်းကိုက် ရောဂါ မျက်စိနာနှင့် နားအူ နားကိုက်
နှာစေး လျှာနာ အာခေါင်နာ သွားကိုက် နှုတ်ခမ်းနာ မေးနာ
လည်ပင်းရောင် လက်ကိုက် ပေါင်ကိုက် ဗိုက်နာ လေနာအောင်
အရိုးကင်ဆာ အသားကင်ဆာနှင့် တကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲ
သောရောဂါသည်၎င်း၊ ၂၅ ပါးသောဘေး၊ ၃၂ ပါးသော
ကံကြမ္မာ၊ ၉၆ ပါးသော ရောဂါ၊ ၁၆ ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေါ
တို့သည် ပျောက်ပျက်ကုန်ဆုံးငြိမ်းအေးပါစေသတည်း။ ဝေးရာ
ဌာနသို့ လွင့်စင် ကင်းပကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၀။ ဧဝံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ အာယသ္မာ အာနန္ဒော
အဘိနန္ဒတိ။

၁၀။ ဤသို့ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည်ကို အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်မြတ် အလွန်နှစ်သက်ကြည်နူးတော်မူလေ၏။

စက္ကပရိတ်ပြီး၏။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ်

ဤပရိမိတ္တဇာလသုတ်ကို ရှေးဆရာတော်ကြီးများ စီစဉ်ရေး
သားထားခဲ့၏။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်ရှင်းရန်အတွက်မြန်မာတို့

အရွတ်အဖတ်များ၏။ စာဆိုတော်တစ်ဦးက ပရိမိတ္တဇာလသုတ် သီချင်းကို စီကုံးရေးသား၍ အဆိုတော်တစ်ဦးက သီဆိုထားသဖြင့် ဤပရိတ်အကြောင်း လူတိုင်းကြားဘူးနေ၏။ နံနက်စောစော ရေဒီယိုမှ ထိုသီချင်းသံကို ကြားရသည်မှာ အလွန်ကြည်နူးဘွယ် ကောင်း၏။ “သဗ္ဗေဒေဝတာယ နတ်ပေါင်း စောင့်ရှောက်တာ ဘိုးတော်တေဇိန္ဒ စောင်မကြည့်ရှုကာ ထိုဒေသနာ ထိုဒေသနာ နှုတ်ငုံကာထားကြရင် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းကွာ....” ဟူသော သီချင်း စာပိုဒ်ကို ကြားရသူတိုင်း ပရိမိတ္တဇာလ သုတ်ကို ရွတ် ဖတ်ချင်လာ၏။ အဓိပ္ပာယ်သိသဖြင့် ရွတ်ဖတ်နိုင်ရန်အတွက် ဤ၌ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ်

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ—ဧကံသမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈကုဋေ ပဗ္ဗတေ။ တေန ခေါ ပနသမယေန ကုမ္ဘဏေေန ယက္ခေန ဒေဝေန ယက္ခေန ဣန္ဒြေန ယက္ခေန ဗြဟ္မာေန ယက္ခေန သုပဏ္ဏေန ယက္ခေန နာဂေန ယက္ခေန ဂန္ဓဗေဉ္ဇေန ယက္ခေန ပုဗ္ဗဒိသေန ယက္ခေန အဂ္ဂိဒိသေန ယက္ခေန ဒက္ခိဏဒိသေန ယက္ခေန နရတိမဒိသေန ယက္ခေန ပစ္ဆိမဒိသေန ယက္ခေန ပါရုပ္ပဒိသေန ယက္ခေန ဥတ္တရ ဒိသေန ယက္ခေန သေန္တဒိသေန ယက္ခေန သမုဒ္ဒဒိသေန ယက္ခေန အာကာသဒိသေန ယက္ခေန ဘူမဒိသေန ယက္ခေန။

၁။ အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဂိဇ္ဈကုဋ်
 တောင်ခြေရင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါကုမ္ဘာဏ်ဘီလူး
 ဒေဝသီလူး၊ ဣန္ဒြဘီလူး၊ ဗြဟ္မဘီလူး၊ သုပ္ပဏဘီလူး၊ နာဂဘီလူး၊
 ဂန္ဓဗ္ဗဘီလူး၊ ပုဗ္ဗဒိသဘီလူး၊ အဂ္ဂိဒိသဘီလူး၊ ဒက္ခိဏဒိသဘီလူး၊
 နုရတိမဒိသဘီလူး၊ ပစ္ဆိမဒိသဘီလူး၊ ပါရပုဒိသဘီလူး၊ ဥတ္တရ
 ဒိသဘီလူး၊ သေဋ္ဌဒိသဘီလူး၊ သမုဒ္ဒဒိသဘီလူး၊ အာကာသ
 ဒိသဘီလူး၊ ဘူမဒိသဘီလူး တို့သည်လည်း ထိုဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌
 ရှိနေကြကုန်၏။

၂။ အပ္ပမေယျော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမေယျော ဓမ္မော၊
 အပ္ပမေယျောသံဃော၊ ဘယဿန္တိ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ။

၂။ ဘုရားရှင်ကား မရေတွက်နိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ရှိတော်
 မူ၏။ တရားတော်ကား မရေတွက်နိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ရှိတော်
 မူ၏။ သံဃာတော်သည်ကား မရေတွက်နိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ်
 ရှိတော်မူ၏ဟု ထိုနတ်ဘီလူးတို့ သိကြကုန်၏။ အေးငြိမ်းခြင်းကို
 ပြုတော်မူတတ်သော လက်ဝဲတော်ရံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ မထေရ်
 မြတ်ကို ထိတ်လန့် ရှိသေကြကုန်၏။

၃။ ယတ္ထ ယတ္ထ အပါဒကာ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဒွိပါဒါ၊
 ယတ္ထ ယတ္ထ စတုပ္ပါဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဗဟုပ္ပါဒါ၊ ပါဒအန္တံ
 ဥရုအန္တံ၊ ကျေအန္တံ၊ မုခအန္တံ၊ ဇီဝါအန္တံ။

၃။ အကြင်အကြင် အရပ်၌ အခြေမရှိ အခြေနှစ်ချောင်း
 အခြေလေးချောင်း အခြေများသော သတ္တဝါတို့ရှိကုန်၏။ ထို
 သတ္တဝါတို့ကို ထိုဘီလူးတို့ကခြေကျိုးအောင် ပေါင်ကျိုးအောင်
 မျက်စိကန်းအောင် ပါးစပ်မဟနိုင်အောင် လျှာမလိန်းနိုင်အောင်

ယခင်ကပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ယခုဘုရားရှင် ကြွရောက် သီတင်းသုံးသောအခါ၌ထိုသို့မပြုလုပ်ကြတော့ကုန်။

၄။ နမောဗုဒ္ဓဿ၊ နမောဓမ္မဿ၊ နမောသံဃဿ၊ သကလလောက ဓါတုမာတာ ပိတုဗုဒ္ဓရက္ခန္တံ ကတံ၊ သကလလောကဓါတုမာတာပိတုဓမ္မရက္ခန္တံကတံ၊ သကလလောက ဓါတုမာတာပိတု သံဃရက္ခန္တံ ကတံ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ မံ ရက္ခန္တု။

၄။ ထို့ကြောင့် ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ တရားတော်အား ရှိခိုးပါ၏။ သံဃာတော်အား ရှိခိုးပါ၏။ ဤသို့ လောကဓာတ်ကြီး တခုလုံး၏ အမိအဘဖြစ်သော ဘုရားတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်တရားတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက် သံဃာတော်တည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ကို ပြုပါ၏။ အစောင့်အရှောက်ပြုအပ်ပြီးသော ငါ့ကို ထိနတ်ဘီလူးတို့က နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမလပ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြပါစေသတည်း။

၅။ သဗ္ဗဒေဝတာယ ဣမဿ ပရိမိတ္တဇာလဿ တေးဇန ဣမသ္မိံ အပါကဋ္ဌာ သရီရေယေ ကေစီဥပဒ္ဒဝါ အာနုဘာဝေန တေဇေန ဣမသ္မိံ လောတေ ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒိပေ ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗတေ ဣမသ္မိံ နာဂရေ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ သဗ္ဗသတြ၊ ဝိနယန္တု၊ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝါ ဝိနယန္တုတိ။

၅။ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့နှင့် ဤ-ရိမိတ္တဇာလသုတ်၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် ငါ၏ကိုယ်၌ မထင်ရှားသော ဘေးအန္တရာယ် ဥပဒ္ဒဝေတို့ ပျောက်ပျက်ပါစေသတည်း။ ဤ

ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီးနှင့်အိမ်သုံးပရိတ်များ

၂၀၉

ကမ္ဘာလောက ဇမ္ဗုဒိင်ကျွန်း ဤမြို့ ဤအိမ်၌ ကျရောက်မည့်
ဘေးရန် ဥပဒ္ဒဒေဝါတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပါစေသတည်း။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ်ပြီး၏။

ဓာရဏပရိတ် နိဒါန်း

ဓာရဏပရိတ်ဆိုသည်မှာ “အဆောင်ပရိတ်” ဟုဆိုလို၏။ မိမိ
ကို သူတပါးက ချစ်ခင်စေလိုသောကြောင့် လူတို့သည် ပီယ
လက်ဖွဲ့ကို ဆောင်ကြ၏။ ရှင်သီဝလိရုပ်ထုတော်ကိုဆောင်ကြ၏။
ရှင်သီဝလိဂါထာ သူရသတိမယ်တော်ကြီးဂါထာကို ကျက်မှတ်
ဆောင်ထားကြ၏။ ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ တုတ် ဓား သေနပ်စသော
လက်နက်များ မထိခိုက် မမှန်နိုင်စေရန် ချိုးအမတေ ဝက်စွယ်
ဂင်ပိတ် ဆင်မာန်စွယ် ကြောင်အမတေ လက်ဖွဲ့ အင်းစသည်ကို
ဆောင်ကြ၏။ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကို လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်
များ မထိမှန်နိုင်ရန် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားသော ပစ္စည်း
များကို “အဆောင်” ဟုခေါ်၏။

ဤ“ဓာရဏ”ပရိတ်၌ ဓာရဏဆိုသည်မှာ အဆောင်ပင်ဖြစ်
၏။ အထက်ပါချိုးအမတေ ကြောင်အမတေ ဝက်စွယ်ဂင်ပိတ်
ဆင်မာန်စွယ် လက်ဖွဲ့ အင်း စသည်တို့မှာ ဓား လှံ တုတ်

သေနပ် အမြောက် စိန်ပြောင်း မော်ဘာစသော လက်နက်တို့
သားပြီး၏။ သို့ရာတွင် ဤဓာရဏပရိတ်မှာ ဓားလှံ တုတ် သေနတ်
အမြောက် စိန်ပြောင်း မော်ဘာစသော လက်နက်များသာ
မထိမှန်သည်မဟုတ်၊ ပြီးသည်မဟုတ်၊ ဤဓာရဏပရိတ်၏နောက်
ပိုင်း အစွမ်းသတ္တိကိုပျဉ်း၍ အသက်လက်နက်များ မထိမှန်နိုင်
သည့်ပြင် မီးမလောင်၊ ရေမနစ်၊ အသိပ်မခံ၊ မကောင်းသော
အတိတ်နိမိတ်ဆိုး မတွေ့ရ၊ အနောင်အဖွဲ့မ ကင်းလွတ်၏။ စသည်
ဖြင့် အစုံအသစ် ဖော်ပြထား၏။ ထို့ကြောင့် ယခုခေတ်လူတို့
အလွန် အားကိုးနေကြသော အထက်ပါ အဆောင်တို့သက်
ဤဓာရဏပရိတ်ခေါ် အဆောင်ပရိတ်က ပို၍ အစွမ်းထက်၏။

အချုပ်အားဖြင့် ဤဓာရဏပရိတ်သည် “ဥပစန္ဒဒကကံ” ဟု
ခေါ်သော သေချိန်မရောက်သေးဘဲ အခြားသူ တဦးတယောက်
၏ ပဿာဂဖြင့် သေရခြင်းမှ ကင်းလွတ်နိုင်၏။ ထိုသို့ သေချိန်
မရောက်မှီသေရခြင်းကို ယခုခေတ်အခေါ်အားဖြင့် “အစိမ်းသေ”
ဟု ခေါ်၏။ ဖျားနာ၍ သေရခြင်းမဟုတ်၊ လတ်တလော
ရုတ်တရက် သေရသည်အကောလမရဏမျိုးမှ ကင်းလွတ်သည်ဟု
ဆိုလို၏။ ထို့ကြောင့် ဤဓာရဏပရိတ်ကို မြွေကင်း ပေါသော
လမ်းသို့သွားသောအခါ၊ ရေနမ်းခရီးသို့ သွားသောအခါ၊ မီး
ဘေး စိုးရိမ်ရသောအခါ၊ သေနတ်၊ စိန်ပြောင်း၊ အမြောက်၊
မော်ဘာ၊ ဒုတ်၊ ဓား၊ လှံ လက်နက်အကြားသွားလာရသောအခါ
မျိုးတွင် အထူးရွတ်ဆိုသင့်ပေသည်။ တကယ်ယုံကြည်၍ တကယ်
ရွတ်လျှင် တကယ်သိသိသာသာ အကျိုးထူးသောပရိတ်ဟု လက်

တွေ့လွှတ်မြောက်လာသူများစွာတို့က ထောက်ခံနေသော ပရိတ် ဖြစ်၏။

ထိုဓာရဏပရိတ်သည် အဘယ်ကြောင့် စွမ်းသနည်း၊ ဓာရဏ ပရိတ်ဆိုသည်မှာ အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်္ဂမူလဋီကာနှင့်ဒီဃနိကာယ်သုတ် ပါ ထေယျသင်္ဂီတိသုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြထားသော ဗုဒ္ဓဓမ္မ တရား ၁၈ပါးတို့ကိုထုတ်နှုတ်ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤဗုဒ္ဓဓမ္မ၌ ဓမ္မဘဒ္ဒါသည် တရားတော်ဟူသောအဓိပ္ပာယ်မရဘဲ “ဂုဏ်တော်” အဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓာနံ ယေဝ ဓမ္မာ ဂုဏာ န အညေသန္တိဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဟူသော သုတ်ပါထေယျသင်္ဂီတိသုတ် ဋီကာဖွင့်ဆိုချက်နှင့် အညီ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော် ၁၈ပါးကို ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ ဟု ခေါ်၏။ ထို ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ ၁၈ ပါးကိုပင် လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ရဟန္တာနှင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓများနှင့် ပင်မသက်ဆိုင် ဘုရားရှင်များနှင့် သီးခြား သက်ဆိုင်သောကြောင့် အာဝေဏီကဂုဏ်တော်ဟု ခေါ်သေး၏။ ဤသို့ အခြား ပုဂ္ဂိုလ် များနှင့်မဆိုင် ဘုရားရှင်တို့နှင့်သာ ဆိုင်သော ဂုဏ်တော် တို့ကို ပွားများရှုတ်ဆိုကြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ထိုသီးခြား ဂုဏ်တော် တို့ကို ဖွဲ့ဆိုသီကုံးထားသောကြောင့် ဤဓာရဏပရိတ် ခေါ် အဆောင်ပရိတ်သည် ဖော်ပြပါ အန္တရာယ်တို့ကို ကင်းပျောက် စေနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဓာရဏပရိတ် ရွတ်ဆိုသည်မှာ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မခေါ် အာဝေဏီကဂုဏ်တော် ၁၈ပါးကို ပွားများနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘု သိမှတ်၍ ယုံကြည်စွာရှုတ်ဖတ်သင့်ကြပေသည်။

ဤဓာရဏပရိတ်တွင် အပိုဒ်လေးပိုဒ် ပါပါသည်။ ပထမအပိုဒ် ဗုဒ္ဓာနံမှကာတုံအထိမှာ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ တို့၌ လာရှိသော ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အန္တရာယ် မပြုနိုင်သော

အရာ (နန္ဒရာယိက ဓမ္မကတာ) လေးမျိုးအနက်မှ ဤဓာရဏ ပရိတ်နှင့်အထူးသက်ဆိုင်သည့် အချက်တခုကိုထုတ်၍ ထည့်ထားခြင်းဖြစ်၏။ တထာမေဟောတု “ထိုဘုရားရှင်၏ အသက် အန္တရာယ်ကို တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က အန္တရာယ်မပြုနိုင်သလို ငါ့အသက်ကိုလဲ အန္တရာယ် မပြုနိုင်ပါစေသား” ဟု ဆုတောင်းခြင်းပတ္တနာဖြစ်၏။

အပိုဒ် ၂-မှာဗုဒ္ဓဓမ္မခေါ် အာဝေဏိကဂုဏ်တော် ၁၈-ပါးကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။ ယခု ဓာရဏပရိတ်၌ ပြထား သည်မှာ အဘိဓမ္မာဝိဘင်းမူလဋီကာလာအတိုင်း ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

အပိုဒ် ၃-အစမှ နနုပရိဝတ္တံ အထိမှာ အထက်အပိုဒ် ၂-ပါ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်စာသားကို ရှင်းလင်းသိသာရန် စကားတမျိုးဖြင့် ထပ်မံဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။

အပိုဒ် ၄-မှာ ဓာရဏပရိတ်၏ အကျိုး အာနိသင် တန်ခိုးစွမ်းအားနှင့်အဆုံးစာပိုဒ်မှာ သစ္စာပြုခြင်းကို ဖော်ပြထား၏။

ထို့ကြောင့်အပိုဒ် ၁-၂-၃ သည်သာ အနက်အဓိပ္ပာယ်သိသိဖြင့် ရှုတ်ဖတ်ရန် အနက်အဓိပ္ပာယ်များကို ဆောက်မေ့ ပွားများရန်အဓိကလိုရင်းဖြစ်၏။ အပိုဒ် ၄ မှာ ဓာရဏပရိတ်၏အညွှန်းအမှမ်းအာနိသင်စွမ်းအင်များဖြစ်၍ သိထားရုံမျှဖြင့် လုံလောက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် “ဧတေနသစ္စ ဝဇ္ဇေန သောတ္ထိမေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ” ဟုသစ္စာဆိုခြင်းကို နောက်ဆုံးမှပြထားသဖြင့် ရှေးဆရာတော်ကြီးများ လေးပိုဒ်လုံးကိုရှုတ်စေချင်ပုံရပါသည်။

ဗုဒ္ဓ ဓမ္မခေါ် အာဝေဏိကဂုဏ်တော် ၁၈-ပါးတို့ကို ကွဲကွဲပြားပြား အဓိပ္ပာယ်သိရှိ ရှုတ်ဆိုနိုင်ရန် အတွက် ပါဠိ ပိုဒ်နှင့်

အဓိပ္ပာယ်ပိုင်းကို ယှဉ်တွဲရေးပြပါမည်၊ ကျန်အပိုင်း များကိုကား အခြားပရိတ်တော်များကဲ့သို့ မြန်မာပြန်သက်သက်သာပြပါမည်။

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊ တထာမေ ဟောတု။

၁။ ဘုရားရှင်၏အသက်အန္တရာယ်ကို မည်သို့မျှအန္တရာယ်မပြုနိုင်သကဲ့သို့ ငါ၏အသက်ကိုလည်း မည်သို့မျှအန္တရာယ်မပြုနိုင်စေသတည်း။

၂။ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပတိဟဘ ဉာဏံ၊ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပင်္ဂဟတဉာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပင်္ဂဟတဉာဏံ၊ ဣမေဟိ တိဟိဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဣမေဟိ ဆဟိဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နတ္ထိ ဆန္ဒဿဟာနိ နတ္ထိ မေဓေသနာယ ဟာနိ နတ္ထိ ဝိရိယဿ ဟာနိ နတ္ထိ ဝိပဿနာယဟာနိ နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ နတ္ထိ ဝိမုတ္တိယာ ဟာနိ၊ ဣမေဟိ ဒွါဒသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နတ္ထိ ဒဝါ နတ္ထိ ရဝါ နတ္ထိ အပ္ပုဋ္ဌံ နတ္ထိ ငေါဂါယိ တတ္ထံ နတ္ထိ အဗျာပဋ္ဌမနော၊ နတ္ထိ အပ္ပင်္ဂသင်္ခါနုပေက္ခာ၊ ဣမေ ဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နမောသတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

- ၂။ (၁) အတိတ်အဖို့၌ ဘုန်းခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်သည် အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ။
- (၂) အနာဂတ်အဖို့၌ ဘုန်းခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင် ဉာဏ်တော်သည် အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ။
- (၃) ပစ္စုပ္ပန်အဖို့၌ ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်သည် အပိတ် အပင် အဆီးအတားမရှိ။
- (၄) ဤဂုဏ်တော် သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်၏ ကာယကံမှန်သမျှ ဉာဏ် ရှေ့သွားရှိတော်မူ၏။
- (၅) ဝစီကံမှန်သမျှ ဉာဏ်ရှေ့သွားရှိတော်မူ၏။
- (၆) မနောကံမှန်သမျှ ဉာဏ်ရှေ့သွားရှိတော်မူ၏။
- (၇) ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ၆-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော ဘုန်းခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်အား ဆန္ဒ တော်ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိ။
- (၈) ဒေသနာတော်၏ ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိ။
- (၉) ဝိရိယတော် ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိ။
- (၁၀) သမာဓိ ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိ။
- (၁၁) ပညာ၏ ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိ။
- (၁၂) အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိ။
- (၁၃) ဤဂုဏ်တော် ၁၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား ရှင်အား အပျက်အချော် ပျော်လို့၍ လုပ်ဆောင်ချက် များမရှိ။
- (၁၄) သတိလွတ်၍ ချွတ်ယွင်းပြုမမျိုးမရှိ။

- (၁၅) ဉာဏ်တော်နှင့် မတွေ့မထိ မသိအပ်သောအရာဟူ၍မရှိ။
- (၁၆) ရေးကြီးသုတ်ပြာ လျှင်မြန်စွာပြုမှုမျိုးမရှိ။
- (၁၇) သူတပါးတို့အတွက် ကြောင်းကြမဲ့ဖြစ်သော စိတ်နှလုံးတော်ရှိ၏။

(၁၈) ဒ ဆင်အခြင်ကင်း၍ ဥပေက္ခာရှုခြင်းမရှိ။

ဤတဆဲ ရှစ်ပါးကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုန်းခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပါ၏။ ဝိပဿီ သိခိစသော ဘုရား၇-ဆူတို့အား ရှိခိုးပါ၏။

၃။ နတ္ထိတထာဂတဿ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ တထာဂတဿ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ တထာဂတဿ မနောဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ ကာယကမ္မဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ ဇစိကမ္မ ဉာဏာ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ မနောကမ္မ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ။

၃။ မြတ်စွာဘုရားအား ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ အပြစ်များမရှိ၊ အတိတ် အနာဂတ်ယုဂပုဂ္ဂိုလ်အဘို့၌ ဆီးတားဆို ပိတ်သော ဉာဏ်တော်မရှိ၊ ဘုရားရှင်အား ကိုယ် နှုတ် စိတ် အမှုသုံးပါးတွင် ဉာဏ်မယှဉ်သည်မရှိ၊ အမြဲယှဉ်၏။

၄။ ဣမံ ဓာရဏံ အမိတံ အသမံ သဗ္ဗသတ္တာနံ တာဏံ လောကံ၊ သံသာရ ဘယဘိတာနံ အဂ္ဂံ မဟာတေဇံ

ဣမံ အာနန္ဒ ဓာရဏ ပရိတ္တံ ဓာရဟိ ဝါစေဟိ
 ပရိပုစ္ဆာဟိ၊ တဿ ကာယောဝိသံ န ကမယျ ဥဒဏေ
 န လဂ္ဂေယျ အဂ္ဂိ န ဥပဟယျ နာနာဘယဝိကော
 န ကောဟာရဒဏာ န ဒွိဟာရကော န တိဟာရကော
 န စတုဟာရကော န ဥမ္မတ္တကံ န မုဠကံ မနုဿေဟိ
 အမနုဿေဟိ န ဟိသကာ။ တံ ဓာရဏ ပရိတ္တံ
 ယသာ ကတမံ၊ ဇာလော မဟာ ဇာလော၊ ဇာ
 လိတ္ထေ၊ မဟာ ဇာလိတ္ထေ၊ ပုဂ္ဂေ၊ မဟာ ပုဂ္ဂေ၊
 သမ္ပတ္တေ၊ မဟာသမ္ပတ္တေ၊ ဘူတဂ္ဂိမိ တမဂ္ဂလံ၊ ဣမံခေါ
 ပနာနန္ဒဓာရဏပရိတ္တံ သတ္တသတ္တတိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ကော
 ဋီဟိ ဘာသိတံ၊ ဝတ္ထေ၊ အ ဝတ္ထေ၊ ဂန္ဓဝေ၊ အဂန္ဓဝေ၊
 နောမေ၊ အနောမေ၊ သေဝေ၊ အသေဝေ၊ ကာယေ၊
 အာာယေ၊ ဓာရဏေ၊ အဓာရဏေ၊ ဣလ္လိ၊ မိလ္လိ၊ တိလ္လိ၊
 ယောရုက္ခေ၊ မဟာယောရုက္ခေ၊ ဘုတဂ္ဂိမိ၊ တမဂ္ဂလံ
 ဣမံ ခေါ ပနာနန္ဒ ဓာရဏပရိတ္တံ နဝနဝုတိယာ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ကောဋီဟိ ဘာသိတံ ဒိဋ္ဌိလာ၊ ဒဏ္ဍိလာ၊
 မန္တိလာ၊ ရောဂိလာ၊ ခရလာ၊ ဒုမ္ဘိလာ ဧတေန သစ္စ
 ဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၄။ ဤအဆောင် ဖြစ်သော ဓာရဏ ပရိတ်သည် နှိုင်းယှဉ်
 တုပစရာမရှိ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ခိုမှီကိုးကွယ်ရာ ပုန်းအောင်း
 လဲလျောင်းရာဖြစ်၏။ သံသရာဘေးကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏
 အလွန် မြတ်သော တန်ခိုးကြီးသော ဓာရဏ ပရိတ်တော်ကို
 ဆောင်ထားလော့၊ မှတ်သားလော့၊ စိစစ်မေးမြန်းလော့၊ ဤ

ဓာရဏ ပရိတ်တော်ကို ဆောင်ထား မှတ်သား စိစစ်သောသူ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်မသင့်၊ ရေမနစ်၊ မီးမလောင်နိုင်၊ ဘေးအမျိုးမျိုးမရောက်နိုင်၊ တရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ လေးရက် မကောင်းမကြံနိုင်၊ မရူးသွပ် မတွေဝေနိုင်၊ လူဆိုး ဘီလူးတို့မညှင်းဆဲနိုင်။

ထိုဓာရဏ ပရိတ်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဘေး အန္တရာယ် အပေါင်းတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေနိုင်သော သံကွန်ရက်နှင့်တူသော တန်ခိုးအားနုတော်ရှိသော ဓာရဏပရိတ်တော်သည် ရန်သူမျိုးငါးပါးကိုလည်းတားမြစ် ဖယ်ရှားနိုင်၏။ ကပ်သုံးပါးမှလည်း လွတ်မြောက်နိုင်၏။ အမိဝမ်းတွင်း၌ အ, ဆွေ, နားပင်း, ရှု သွပ်ခြင်း မဖြစ်နိုင်။ သစ်ပင် တောင်ကမ်းပါးချောက်တို့မှ ကျသော် မသေနိုင်။ မရသေးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရတနာကို ရနိုင်၏။ ရပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်းတို့သည် ကြီးကျယ် နှံ့ပွား များနိုင်၏။ အမှောင်ပျောက်၍ အသင်းရောက်၏။ အာနန္ဒာ အမှန်အားဖြင့် ဤဓာရဏပရိတ်တော်ကို ၇၇-ကုဋေကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ ဟောတော်မူ၏ ကောင်းသောအကျိုးကို ရခြင်း၊ မကောင်းသောအကျိုးကို ပယ်နိုင်၏။ ကောင်းသော တရားအရသာကို ဆောင်၍ မကောင်းသော တရားအရသာကို ရှောင်စေ၏။ ကောင်းသောနုလုံးကို ဆောင်၏။ မကောင်းသောနုလုံးကိုမဆောင်ရာ၊ သူတော်ကောင်းတို့မှီဝဲရာ၏၊ သူယုတ်မာတို့ မမှီဝဲရာ၊ ကောင်းသော ကိုယ်ကို ဖြစ်စေရာ၏။ မကောင်းသောကိုယ်ကိုမဖြစ်စေရာ၊ ကောင်းသောအမှုကိုဆောင်ရာ၏။ မကောင်းသောအမှုကိုမဆောင်ရာ၊ ကောင်းသော အိပ်မက်ကို မက်ရာ၏။ မကောင်းသောအိပ်မက်ကိုမမက်ရာ၊ ကောင်း

သောအတိတ်နိမိတ်ကိုမြင်ရာ၏ မကောင်းသော တိတ်နိမိတ်ကို မမြင်ရာ။ သေလုနီးကုန်သော သစ်ပင်တို့ကို ပြန်ရှင်စေနိုင်၍ ရှင် နေသောသစ်ပင်တို့ကို ကြီးပွား စည်ပင်စေရာ၏။ ဟုတ်မှန်သော အားဖြင့် အမှိုက်ပျောက်၍ အလင်းရောက်ရာ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤ ဓာရဏပရိတ်ကို ၉၉-ကုဋေသော ဘုရားရှင်တို့ ဟောတော်မူ၏။ မကောင်းကြံသူတို့၏ အကြံကို သိနိုင်၏။ ဓား လှံ လက်နက် လေးမြား မီးပေါက် အမြောက် စသောဘေးတို့ မထိမရောက်နိုင် ရောဂါ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး၊ ကြမ်းတမ်းခက်မာသောရောဂါမျိုး ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အနှောင်အဖွဲ့မှလည်း လွတ်စေရာ၏။ ဤသို့ မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ချမ်းသာပါစေသတည်း။

ဓာရဏပရိတ်ပြီး၏။

စန္ဒိမသုတ် = လမင်းပရိတ်

ဤ လမင်းပရိတ်ခေါ် စန္ဒိမသုတ်ကို သံဃုတ် ပါဠိတော်မှ ထုတ်နှုတ်ထားသည်။ ဤလမင်း ပရိတ်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အရ များ၏။ ရွတ်လည်းရွတ်ဖတ်ကြ၏။ သို့သော် ဤပရိတ်အကြောင်း သိသောသူ နည်းနေ၏။ ထိုသို့ အသိနည်းရခြင်း အကြောင်းမှာ လမင်းပရိတ်သည် ရှစ်လုံးဘွဲ့ဂါထာ နှစ်ဂါထာမျှသာရှိ၏။ ထို့

ကြောင့်လည်း ၎င်းကိုပရိတ်အဖြစ်သိခြားမဖော်ပြကြဘဲ ဝတ်ရွတ်စဉ်အတွင်း၌သာ ထည့်သွင်း ရွတ်ဆိုကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အများစု ရရှိရွတ်ဖတ်နေသောကြောင့် ဤပရိတ်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်အဓိပ္ပာယ်ကို သိသင့်သည်။ ယူဆသဖြင့် သီးခြား ပရိတ်တခုအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဘုရားရှင် သက်တော်ဆင်ရှာ ချီစဉ် တရံရောအခါ ငွေစန္ဒာလဝန်းကို ရာဟုမည်သောအသူရိန်ကြီးက ဖမ်းပါသည်။ (လ ငပျော်ဖမ်းနေပါသည်) ငွေစန္ဒာလဝန်း၏ ထွန်းလင်း တောက်ပ သာယာမှုကို မေ့ မှိန်စေသော အညစ်အကြေး ငါးမျိုးရှိ၏။ ထိုငါးမျိုးတွင် ရာဟု ခေါ် အသူရိန်ကြီး ဖမ်းစားမှုလည်း တခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ကျန် အညစ် အကြေး လေးမျိုးမှာ ဆီးနှင်း၊ မြူ၊ တိမ်၊ မီးခိုးတို့ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ရာဟုခေါ် အသူရိန်ကြီး အဖမ်းခံနေရ၍ အကြပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင် နေရသောအခါ လ နတ်သားသည် ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အားကိုးရာမမြင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ကို အောက်မေ့ သတိရလျက် နမော ခတဗုဒ္ဓဝီရတ္ထု ဂါထာဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးသည်။ တပည့်တော် လနတ်သား၏ အားကိုးရာ ဖြစ်တော်မူပါ။ ကယ်တော်မူပါဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားသည်။

ဘုရားရှင်တို့ မည်သည် ဒုက္ခရောက်နေသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေသာလီပြည်ကြီးတွင် ဘေးသုံးပါးဆိုက်နေသောအခါ ကိုယ်တော်တိုင်ကြွ၍ ဘေးဒုက္ခတို့ကို ငြိမ်းစေသည်။ ယခုလည်း လနတ်သား အကျဉ်းအကြပ်တွေ့နေသည်ကို သနားတော်မူသဖြင့် “တထာဂတံ အရဟန္တံ” စသော

ဂါထာဖြင့် အသ္မရိန်ကြီးအား လမင်းကိုလွှတ်လိုက်ပါရန်တိုက်တွန်း
မေတ္တာရပ်ခံသည်။ ထိုသို့ ဘုရားရှင် မေတ္တာရပ်ခံသည်နှင့် တပြိုင်
နက် အသ္မရိန်ကြီးသည် လမင်းကြီးအား ဖမ်းထားခြင်းမှ လွတ်၍
တုန်တုန်ရီရီဖြင့် ဝေပစိတ္တိ အသ္မရိန်နတ်မင်းကြီး၏ အနားသို့
သွားရောက်ချဉ်းကပ်နေသည်။ ဝေပစိတ္တိ အသ္မရိန်နတ်မင်းကြီးက
ဘာကြောင့် တုန်တုန်ရီရီ ကသောကမြောနှင့် ပြေးလာရသနည်း
ဟု မေးသောအခါ ဘုရားရှင်က လွှတ်လိုက်ရန် မိန့်ဆိုပါလျက်
အကယ်၍ အကျွန်ုပ်သည် လမင်းကို မလွှတ်ပါက ကျွန်ုပ်၏
ဦးခေါင်းသည် ၇-စိပ်ကဲ့၍ သေဘွယ်ရာသာရှိပါသည်။ ထို့
ကြောင့် လမင်းကို အမြဲ လွှတ်လိုက်ရကြောင်း ရာဟုခေါ် အသ္မ
ရိန်က ဝေပစိတ္တိအသ္မရိန်ကြီးကို လျှောက်တင်၏။

ထို့ကြောင့် အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းတွင် ရောက်နေသူ
များသည် လနတ်သားကဲ့သို့ “နမောတေ ဗုဒ္ဓဝီရတ္ထု၊” ဂါထာ
ဖြင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသိပြီး ဘုရားရှိခိုးကိုးကွယ်ရာ ရှာသင့်ပါ
သည်။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာရပ်ခံချက်တွင် ရာဟုဆိုသည်မှာ အသ္မ
ရိန်ကြီးဟူသော မမှတ်ယူဘဲ အခက်အခဲကို ဖန်တီးသူ အနှောက်
အယှက်ပြုသူအားလုံးဟု သဘောထားရပါမည်။ စန္ဒီမာ စန္ဒီ
ပုဒ်တို့အရ-လနတ်သားဟု တိုက်ရိုက်မယူဘဲ လနတ်သားပမာ
အကျဉ်းအကြပ်ဒုက္ခတွေ့နေသူဟု ယူဆ၍ ရွတ်ဖတ် သင့်ပါသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဝတ်ရွတ်စဉ်
တိုင်းတွင်ထည့်၍ ရွတ်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်လေးစားစွာ
ဖြင့် ရွတ်ဆိုကြရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်စိတ်အကျဉ်းအကြပ်ရောက်သောအခါ ရှိခိုးရသော
လနတ်သား ဘုရားရှိခိုး

နမောတေ ဗုဒ္ဓဝီရတ္ထု၊ ဝိပုမုက္ခောသိ သဗ္ဗမိ။
သမ္မာ ဓပ္ပနိပဇ္ဇောသ္မိ၊ တဿမေ သရဏံဘဝ။

ကြီးမြတ်သော လုလ္လှရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ အရှင်
ဘုရားအား တပည့်တော်ရှိခိုးပါ၏။ သစ္စာသိမြင် ရှင်တော်ဘုရား
သည် ခပ်သိမ်းသော ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ ကင်း
လွတ်တော်မူပါ၏။ တပည့်တော်မှာမူကား၊ ဘေးရန် အပေါင်း
တို့ဖြင့် ကြပ်တည်းကျဉ်းမြေ င်းနေရပါ၏။ သစ္စာသိမြင်ရှင်တော်
ဘုရားသည် တပည့်တော်၏ ဘေးရန်ကွယ်ကြောင်း ပုန်းအောင်း
ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

လမင်းပရိတ်
ဘုရားရှင် မေတ္တာရပ်ခံချက်

တထာဂတံ အရဟန္တံ၊ စန္ဒိမာ သရဏံဂတော။
ရာဟုစန္ဒံ ပံမုဉ္ဇဿ၊ ဗုဒ္ဓါ လောကာနုကမ္ပကာ။

ရာဟုအသ္မရိန်နတ်ကြီး၊ လနတ်သားသည် (လနတ်သားပမာ
ဒုက္ခရောက်နေသူသည်) လူ နတ် ဦးခိုက်ပူဇော်ထိုက်သော ငါ
ဘုရားကို ကိုးကွယ်အားထား ဆောက်တည်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်
၏။ သင်အသ္မရိန်နတ်ကြီး သည် သရဏဂုဏ်ဆည်းကပ်ငြား လနတ်
သားကို (လနတ်သားပမာ ဒုက္ခရောက်နေသူကို) လွှတ်လိုက်ပါ

လော သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်တို့သည် လောကနေသူ လူနတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်တော်မူ
ဘတ်ကုန်၏။

စန္ဒိမသုတ်
လမင်းပရိတ်ပြီး၏။

ဓမ္မစကြာ နိဒါန်း

ဤဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု
၁၂ဆီလီယံညွှန်း ညနေချမ်းအချိန် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန
မိဂဒါဝုန်တော၌ ပဉ္စဝဂ္ဂါး၂ တို့ကို ဟောတော်မူ၏။ ဘုရားရှင်
ဘို့၏အစဉ်အလာ ဓမ္မတာအရ ဘုရားဖြစ်ပြီးလျှင် ဓမ္မစကြာ
ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားမြဲဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပထမဆုံးဟော
ကြားတော်မူသောကြောင့် ဓမ္မစကြာ တရားဦးဟုလည်း ခေါ်
တွင်ကြ၏။

ဘုရားရှင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ဓမ္မစကြာ
တရားဦးကို ဟောကြားတော်မူရသည်မှာ အကြောင်းရှိ၏။
ခဂါတမ ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မမူမီ အိန္ဒိယဒေသ မဇ္ဈိမတိုက်
ဘဝ၌ ရဟန်းအမည်ခံ ဂိုဏ်းဆရာကြီးများသည် ထင်ရှားပေါ်
ထွက်နှင့်ကြ၏။ ထိုရဟန်းအမည်ခံ ဂိုဏ်းဆရာကြီးများအနက်
အချို့က ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂအလုပ်ကို အချို့က အတ္တကိ
လမထာနုယောဂအလုပ်ကို ရဟန်းကိစ္စ ရဟန်းအလုပ် ရဟန်း
ကျင့်ဝတ်အနေဖြင့် ကျင့်ကြ ကြံကြ ဟောပြောနှင့်ကြ၏။ လော

ကကြီး၌ အယုတ်တရား အစွန်းရောက်တရားနှစ်ပါးကို တကယ်
တရားစစ်တရားမှန်အနေဖြင့် ကျင့်ကြံ ဟောကြား ပြသနေကြ
သည်ကို ဘုရားရှင်သိတော်မူသဖြင့် ဤဓမ္မစကြာဒေသနာဘော်
ကို ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်ပေ၏။

၎င်းပြင် ဘုရားရှင်သည် ယခု ဘုရားဖြစ်မည့် နောက်ဆုံး
ဘဝ၌ပင်လျှင် ဥရုဒဝဠာတော၌ ပင်ပမ်းခြိုးခြံစွာ ကျင့်ဘော်မူခဲ့
ရ၏။ ထို့နောက် ထိုပင်ပမ်းခြိုးခြံသောအကျင့်ကို စွန့်လွှတ်၍
ဆွမ်းခံဘုဉ်းပေးဘော်မူလျက် မျှတစွာကျင့်ကြံခဲ့၏။ ထိုသို့ပင်ပမ်း
ခြိုးခြံလွန်းသောအကျင့်ကို စွန့်လွှတ်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကာ မျှတ
စွာကျင့်ဘော်မူသောအခါ အတ္တကိလမဘာနုဘောဂ အကျင့်
သည်သာ သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သည်ဟု အယူအ
ဆ ရှိကြသော ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့သည် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်
အားလျော့ကြကုန်လျက် ဘုရားလောင်းထံမှဖွဲ့ခွာ၍နေကြလေ၏။
ထို့ကြောင့်ဘုရားရှင်သည် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့အား တရားဟောရန်
မိဂဒါငုန်သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကိုမြင်သောအခါ၌—

ငါ့ရှင်တို့ ရဟန်း ကြီးဂေါတမသည်သာနေပြီ၊ ထိုရဟန်းကြီး
ဂေါတမသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်မှ လျော့ကြသူ “ကမ္မဋ္ဌာန်း လူ
ထွက်ကြီး” ဖြစ်၏။ ပစ္စည်းလေးပါးပေါများရန်ကျင့်ကြံသူ ခေါင်း
ပါးခြိုးခြံစွာ ကျင့်ကြံခြင်းကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သူဖြစ်၏။ ထိုရဟန်းကြီး
ကိုရှိမခိုးကြစတမ်း၊ ခရီးဦးကြို မပြုကြစတမ်း၊ သပိတ် သင်္ကန်း
လှမ်း၍မယူကြစတမ်း၊ သို့ရာတွင်ရဟန်းကြီးဂေါတမ ထိုင်လိုက
ထိုင်ရန်နေရာကိုမူကား ခင်းထားကြမည်ဟု အချင်းချင်း ကဘိ
ကဝတ်ထားကြလေကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့၏

စိတ်အကြံကိုသိတော်မူ၏။ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့ကိုအထူးရည်ညွှန်းကာ ဩဒိဿမေတ္တာ ဝုဋ္ဌာန်းကို ပွားများတော်မူလေ၏။ ဘုရားရှင်အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ ဗုဒ္ဓတေဇော အာနုဘော်နှင့် မေတ္တာတေဇောအာနုဘော်ကြောင့် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့သည် ကတိကဝတ်ကို မတည်နိုင်တော့ဘဲ ဘုရားရှင်ကို ခရီးဦးကြို ပြုကာ သပိတ် သင်္ကန်းကို လှမ်းယူ ခြေဆေးရေ စသည်တို့ဖြင့် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ပြုကြလေ၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့သည် ဘုရားရှင်အား “အာဝုသောငါ့ရှင်” ဟူ၍၎င်း၊ “ဂေါတမ” ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ရည်တူထားကာ မလေးမစားပြောကြားကြကုန်၏။ ထိုအခါဘုရားရှင်ကပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့ကို “အာဝုသောငါ့ရှင်” ဟု၎င်း၊ “ဂေါတမ” ဟု၎င်း၊ ကိုယ်ရည်တူထား၍ မပြောကြားကြကုန်လင့်၊ ငါသည် သစ္စာညေယျဓမ္မအပို အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် အမှန်ထိုးထွင်း သိမြင်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ပူဇော် အထူးကို ခံထိုက်သော ဘုရားဖြစ်လေပြီ၊ ငါဘုရားသည် အပြိုက် နိဗ္ဗာန်တရားကို ပေါက်မြောက် ခဲ့လေပြီ၊ သင်တို့အား ငါတရားဟောမည်၊ နာကြားကြကုန်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့က ငါ့ရှင်ဂေါတမ သင်သည်ဒုက္ကရ စရိယာ ခြောက်နှစ်ကျင့်စဉ်တမှ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုမရပါဘဲလျက် ယခုသင်သည် ပစ္စည်းလေးပါးပေါများဘို့ရာ ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်ခါမှ အရိယာ အဖြစ်ကို ပြုစုမိန့်နိုင်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို အဘယ်မှာလျှင် ရနိုင်ပါအံ့နည်းဟုပြန်ကြားလျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဤသို့ဘုရားရှင်နှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး ၃ ကြိမ်တိတိအချီအချ ပြောဆိုကြပြီမှ—

ငါ့ရှင်ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ ငါသည် ဥရုဝဠတော၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် အားထုတ်နေစဉ် သင်တို့အထင်ကြီးအောင် ငါ့မှာအရောင်တွေ အလင်းတွေ ကမ္မဋ္ဌာန်း နိဗ္ဗိတံတွေ ထင်လာပြီဟု ပြောခဲ့ ဘူးပါ။ သလောဟုမေးတော့မှ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့သတိရကြကာ ဘုရားရှင်ကေန ဘုရားဖြစ်၍သာပြောတော်မူခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ကာဘုရား ရှင်ကိုအရိုအသေပြုကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် အတ္တကိမလသ အကျင့်ကိုအထင် ကြီးနေသော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အကျင့်ကိုကျင့်မှ ဘုရားဖြစ်၍လာ သည်ကိုမယုံကြည်နိုင်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့အား အစွန်းရောက် တရား နှစ်ပါးအဖြစ်မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ၏ အကျိုးပြု ဓမ္မစကြာဒေသနာတော် ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။

ဤဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်၏ အကျဉ်းချုပ်မှာ ဘုရားရှင် သည် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့အား ရှေးဦးစွာရှောင်ကြဉ်ရမည့်အယုတ် တရားနှစ်ပါးတို့ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ သို့နောက် လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် မဂ္ဂင်ရှစ်ရပ် မဇ္ဈိမပဋိပဒါကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့ နောက် သစ္စာလေးပါးကို အကျဉ်းချုပ် ဟောတော်မူ၏။ ထို့ နောက် ဘုရားရှင်သည် လူကိုယ်တို့ သစ္စာလေးပါးအနက်တပါး ကပါးတွင်ရထိုက်ဖြစ်ထိုက်သော သစ္စ ကိစ္စ ကတဉာဏ် သို့ ပါးစီ ပြည့်စုံမှ ဘုရားအဖြစ် ဝန်ခံတော်မူကြောင်းကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုဒေသနာတော် ဟောတော်မူပြီးနောက် အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်တည်ပုံ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်တို့မှတစ်ဆင့် အထက် အကနိန္ဒ ပြဟွာ တိုင်အောင် ကောင်းခြီး ကြွေးကြော်ကြပုံ မဟာပထဝီ

မြေကြီးတုန်လှုပ်ပုံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော အလင်း
ရောင်ကြီးဖြစ်ပေါ်လာပုံတို့ကိုဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မစကြာဟူသည် အဘယ်နည်း

ဓမ္မစကြာဟူသည် အဘယ်ကိုခေါ်သနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိ၏။
အဖြေကား မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တာန်တော်၌ဖြစ်သည့် မဂ်ဉာဏ်
လေးပါးတည် ဟူသော ပဋိခဝဓညာဏ်၊ ဒေသနာဉာဏ်နှစ်ပါးကို
ဓမ္မစကြာဟုခေါ်၏။ ချဲ့ဦးဆုံးမဟာဗောဓိပလ္လင်၌ ထိုင်နေတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရား (ဖြစ်အံ့ဆဲဆဲအလောင်းတော်) ၏ သန္တာန်၌
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် သစ္စာလေးပါးတို့၌ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အ
ချင်းအရာရှိသော မဂ်ဉာဏ်လေးပါးသည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိယတန မိဂဒါ
ဝုနတေး၌ထိုင်နေတော်မူကာ ဓမ္မစကြာ တရားဦး ဟောတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား၏ သန္တာန်တော်၌ဖြစ်သော တဆယ့်နှစ်ပါး
သော အချင်းအရာရှိသည်။ သစ္စာဒေသနာကို ဖြစ်စေ တတ်သော
ဒေသနာဉာဏ်တော်သည်၎င်း၊ ဓမ္မစကြာမည်လေသည်။ ထို ဉာဏ်
နှစ်ပါးလုံးကိုထင်ရှားဖော်ပြရာဖြစ်သော ဤတရားဦးဒေသနာကို
ဓမ္မစက္ကဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ဟုခေါ်ရ၏။

ထိုဉာဏ်နှစ်ပါးလုံး သည်ပင်လျှင် ရန်သူကို နှိမ်နင်းသတ်ဖြတ်
နိုင်သောလက်နက်ပမာ ကိလေသာရန်သူတို့ကို နှိမ်နင်းသတ်ဖြတ်
နိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ သောင်းထိုက်များစွာစကြာဝဠာ၌ခြာခြာ
မတည်လည်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ စကြာရတနာနှင့်တူသောကြောင့်
၎င်းဓမ္မစကြာဟုခေါ်ရ၏။

သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဓမ္မစကြာ

ထိုဓမ္မစကြာ ဒေသနာ တော်ကို မြန်မာ လူမျိုးတို့ အရှုတ်အဖတ် များ၏။ ထိုသို့ အရှုတ်အဖတ် များသည် မှာ ရှေးဆရာတော်များ ရေးသားထားသည့်ဓမ္မစကြာ အမှမ်း ပါရှိသော “နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ = ဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်ကို နတ်ဗြဟ္မာတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးသည်” ဟူသောအမှမ်း “သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ = အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားများကို ပြည့်စုံနိုင်စေ၏။” ဟူသောအမှမ်းများအရ အလိလိဂ်အပ်သော အနိဋ္ဌာရုံများမှ ကင်းလွတ်ရန်နှင့် အလိလိဂ်အပ်သော ရာထူးတည်မြဲရေး ရာထူးတိုးတက်ရေး အရောင်းအဝယ်ကောင်း၍ အကြံအစည်အောင်မြင်ရေး ဓမ္မစကြာ မယ်မောင်။ အတ္ထုပတ္တိအရ လူချစ်လူခင်ပေါများရေးစသော လောကီအကျိုးစီးပွားပြည့်စုံရန်နှင့် “ယံတနိဗ္ဗာန ပါပကံ = နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော ဓမ္မစကြာဟုဆိုသဖြင့် သစ္စာလေးပါးကိုသိကာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ရန်အတွက် ရွတ်ဖတ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် လက်တွေ့အကျိုးခံစားမှု ဘဝအတွေ့အကြုံများအရ ပို၍ယုံကြည်ကြခြင်းဖြစ်၏။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် ဓမ္မစကြာကို သာယာနာပျော်ပွယ်ဖြစ်အောင် အမှမ်းများနှင့်တကွ ရွတ်ဖတ်ကြသော အမျိုးသမီးဝတ်အသင်းများပင် အများအပြားရှိ၏။ ထိုသို့ အရှုတ်အဖတ်များသော ဓမ္မစကြာကို ပါဠိရွတ်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ထိုပါဠိ၏ မြန်မာအဓိပ္ပါယ်ကို သိရှိစေရန်အတွက် ပါဠိများ

အောက်တွင် မြန်မာဆိုလိုရင်း အချုပ်များထည့်၍ ဖော်ပြလိုက်ရ
ပေသည်။

ရှေးဆရာတော်ကြီးများ၏
ဓမ္မစကြာအမှုမ်း

- (က) တိက္ခန္ဓာနံ ပဉ္စဝဂ္ဂီနံ၊
ဣသိပတန နာမကေ။
မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊
ယံ တံ နိဗ္ဗာနပါပကံ။
- (ခ) သဟမ္ပတိ နာမစေန၊
မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊
လောကနာထော အဒေသယိ။
- (ဂ) နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ သာဓကံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမဟေ။

သစ္စာလေးပါးကိုပြတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် သဟမ္ပတိ
ခေါ် ဗြဟ္မာကြီး၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားချက်အရ ဣသိပ
တနအမည်ရှိသော မိဂဒါဝုန်တော၌ ရှင်ကောဏ္ဍည ရှင်ဝပ္ပ
ရှင်ဘဒ္ဒိယ ရှင်မဟာနမိ ရှင်အဿဇိ ဟူသော ရဟန်းငါးပါးတို့

အား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်မြတ်ဖြစ်သော ဓမ္မစကြာ
ဘုရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

နတ် ဗြဟ္မာဒေဝသိမ်းတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုး၍ လောကီ
လောကုတ္တရာ အကျိုးအားလုံးကို ပြီးစေနိုင်သော ထိုဓမ္မစကြာ
ဒေသနာကို လောကအားလုံး၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ ငါတို့ ရှုတ်
ဆိုကြပါကုန်စို့။

(၁) ဓမ္မစကြာနိဒါန်း

ဝေ မေ သုတံ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတန
မိဂဒါယေ။

တဩခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာမဒန္တသိ
အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန
ခေါ် မိဂဒါယန်တော၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် ပဉ္စဝဂ္ဂိ ရဟန်းငါး
ပါး ပြီးစား ဤသို့ဟောကြားခဲ့ပါ၏။

(၂) အယုတ်တရား နှစ်ပါး

ဒန္တံ ခံ ဘိက္ခုဒေဝ အန္တော ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိ တဗ္ဗာ။

ကဘမေ ဒေ-

ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာ-နယောဂေါ
ဟိန္ဒော ဂါမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော
အနတ္တသံဟိတော။

ယော စာယံ အတ္တကိလမ္ဘာနယောဂေါ ဒုက္ခော
အနရိယော အနတ္တသံဟိတော။

ရဟန်းတို့ သံသရာမှ လွတ်မြောက်လိုသောသူသည် ယုတ်နိမ့်၊
သည်ဖြစ်၍ ရှာနေ ပုထုဇဉ်တို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော အရိ
ယာတို့ကျင့်စဉ်မဟုတ်၊ တကျိုးစီးပွား မဖြစ်စေသော လောကီ
အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားလွန်းခြင်းဟူသော အစွန်းတဖက်နှင့်
ဆင်းရဲပင်ပမ်းပြီး အကျိုးမရှိ၊ အရိယာတို့ ကျင့်စဉ်မဟုတ်သော
မိမိကိုယ်ကို ပင်ပမ်း ဆင်းရဲခဲလွန်းခြင်း ဟူသော အစွန်းတဖက်
အားဖြင့် အစွန်းရောက်တရား နှစ်ပါးတို့ကို မကျင့်သုံးထိုက်ပေ။

(၃) အလယ်အလတ်ကျင့်တရား

ဧတေ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ
ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ
ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ကတမာ စသော ဘိက္ခုဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂ
တေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ
ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ
သံဝတ္တတိ။

အယ မေ ဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂီကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မဇော
သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာ
သမာဓိ။

အယံ ခေါ်သော ဘိက္ခုဝေ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ တထာဂတေန
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓာ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ

အဘိညာဃ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ရဟန်းတို့ ထိုအစွန်းတရားနှစ်ပါးတို့ကိုရှောင်ကာ ငါဘုရား ထိုးထွင်းသိမြင်ခဲ့သော သစ္စာလေးပါးကို သိစေ မြင်စေတတ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါခေါ် အလယ်အလတ်ကျင့်စဉ်သည် ကိလေသာငြိမ်း၍ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာ သိခြင်းငှာ ခန္ဓာငါးပါးချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ဖြစ်ပေ၏။

ထိုအလယ်အလတ် ကျင့်စဉ်ဆိုသည်မှာ မြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ အင်္ဂါ ၈-ပါးရှိသော မဂ္ဂင်္ဂတရားတို့ပေတည်း။

- (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း
 - (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပော၊ ကောင်းစွာကြံစည်ခြင်း
 - (၃) သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်း
 - (၄) သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း
 - (၅) သမာအာဇီဝံ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း
 - (၆) သမ္မာဘိယာမံ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း
 - (၇) သမ္မာသတိံ၊ ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း
 - (၈) သမ္မာသမာဓိံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း
- ဟူသော မဂ္ဂင်္ဂတရားတို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ငါဘုရား ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော သစ္စာလေးပါးကို မြင်စေ သိစေတတ်သော ဤအလယ်အလတ် ကျင့်စဉ်သည် ကိလေသာငြိမ်း၍ သစ္စာလေးပါးကို ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်းသိခြင်းငှာ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ဖြစ်ပေ၏။

(၄) ဒုက္ခသစ္စာ

ဤဒံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ။

ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏံပိ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိဿဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဝိဿဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒေါနက္ခန္ဓာ ပိ ဒုက္ခာ။

ရဟန်းတို့ ဇာတိခေါ် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည် ဆင်းရဲ၏၊ အိုရ နာရ သေရခြင်းနှင့် မချစ်သူနှင့် ပေါင်းကာ ချစ်သူတို့နှင့် ကွဲကွာရခြင်း လိုရာမရခြင်း တို့သည် ဆင်းရဲ၏။ အချုပ်အားဖြင့် ဥပါဒေါနိ၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့ ရှိနေခြင်းသည် ဆင်းရဲ၏။

ဤဇာတိ စသောတရားသည် အရိယာတို့ သိအပ်သော ဒုက္ခ သစ္စာပေတည်း။

(၅) သမုဒယသစ္စာ

ဤဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယ သစ္စံ ။

ယာယံ တဏှာ ပေါနပ္ပဝိကာ နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ။

ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

ရဟန်းတို့ တဏှာလောဘသည် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၍ နှစ်သက်တပ်မက်ကာ ထိုထိုအာရုံကို စွဲလမ်းတတ်၏။ ဤ တဏှာ သည်—

(၁) အာရုံငါးပါးကို တပ်မက်သော ကာမတဏှာ
(၂) အရာခပ်သိမ်းသည်မြဲ၏ ဟု ယူသော ဘဝတဏှာ
(၃) သေပြီးနောက် ဘာမျှမဖြစ်ဟု ယူသော ဝိဘဂတဏှာ
ဟု သုံးမျိုးရှိ၏။ ဤတဏှာသုံးပါးသည် အရိယာတို့သိအပ်သော
ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာမည်၏။

(၆) နိရောဓသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယ သစ္စံ။
ယော တဿာ ယေဝ တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂနိရော
ဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဒဂ္ဂါ မုတ္တိအနာလသယာ။
ရဟန်းတို့ ထိုကာမတဏှာ စသည်တို့ အကြွင်းမဲ့ တပ်ခြင်း၊
ကင်းရာ ချုပ်ငြိမ်းရာ စွန့်ခွာ ပယ်ရှား လွတ်မြောက်၍ မတွယ်
ဘာရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသည် ရှိ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော တရား
သည် အရိယာတို့သိအပ်သော ဒုက္ခချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာမည်၏။

(၇) မဂ္ဂသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ
အရိယသစ္စံ။

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂီဘော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ—

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော
သမ္မာအဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာ
သမာဓိ။

ရဟန်းတို့ ဤမဂ်သည် အင်္ဂါ ၈-ပါးရှိ၏။ အင်္ဂါ ၈-ပါး ဟူသည်မှာ—

- (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း
- (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာကြံခြင်း
- (၃) သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်း
- (၄) သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်ခြင်း
- (၅) သမ္မာအဘဇီဇဝါ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း
- (၆) သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း
- (၇) သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း
- (၈) သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ဤ မဂ္ဂင် ၈-ပါးသည် ဒုက္ခချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင့် အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာတို့သိအပ်သည့် သစ္စာပေတည်း။

(၈) ဒုက္ခသစ္စာ၌သစ္စဉာဏ်

ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗအနန္တဟု တေသု ဓမ္မေသု ကျေဉာဒပ ဒိ ဉာဏံဉာဒပါဒိ၊ ပညာဉာဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဒပါဒိ၊ အာလောကော ဉာဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ဤတဏှာမှ တပါးသော တေဘူမကတရားသည် အရိယာသစ္စာမည်၏ဟု ငါဘုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါ ကမကြားဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည် ထင်ရှား ဖြစ်လာ၏။ ဒုက္ခသစ္စာကို သိသောဉာဏ် ပိုင်ခြင်းသိသော ပညာ ထိုးထွင်းသိသောဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခ

သစ္စာကိုမသိအောင် ဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟ တည်းဟူသော အမှောင်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောပညာအလင်းရောင်သည် ငါတရား မှာထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။

(၉) ဒုက္ခသစ္စာ၌ကိစ္စဉာဏ်

တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညယန္တိ ဧ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုဿုတေသု ဓမ္မေသု ဣပ္ပိ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံဥဒပါဒိ၊ ပညာဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို ဤတရားကား ဒုက္ခတည်း၊ ဤဒုက္ခကား ဤမျှသာတည်း၊ ဤထက် အပိုအလိုမရှိ ဟုပိုင် ခြားသိမြင်အပ်၏။ ငါတရားသည် တရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါကမကြားဘူးသော သစ္စာတရားတို့၌ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သောပညာမျက်စိ သိသောဉာဏ် ပိုင်းခြား၍ သိသောပညာ ထိုးထွင်း၍သိသောဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းထားသည့် မောဟ အမှိုက်မှောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အလင်းရောင်သည် ငါတရားမှာ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။

(၁၀) ဒုက္ခသစ္စာ၌ကတဉာဏ်

တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတန္တိဧ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေအနုဿုတေသု ဓမ္မေသု ဣပ္ပိ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။ ရဟန်းတို့ ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို ဤတရားကားဒုက္ခ

ဘည်း ဤဒုက္ခကား ဤမျှသာတည်း၊ အပိုအလိုမရှိဟု ပိုင်းခြားသိခဲ့ပြီးပြီဟု ငါတုရားသည်တုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားဘူးကုန်သော သစ္စာတရား တို့၌ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်သော ပညာမျက်စိ သိသောဉာဏ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသောပညာ ထိုးထွင်း၍ သိသောဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းထားသည့် မောဟအမှောင်ထုကို ပျက်ဆီးတတ်သော ပညာအလင်းရောင်သည် ငါတုရား၌ သင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။

(၁၁) သမုဒယသစ္စဉာဏ်

ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စန္တိ မေ ဘိက္ခုဒေဝ 'ပုဗ္ဗအနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု ကွဉ် ဥဒပပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥဒပပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပပါဒိ၊

ရဟန်းတို့ ဤတဏှာလောဘသည် ရဲဆင်းခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အရိယသစ္စာမည်၏ဟု ငါတုရားသည် တုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားဘူး ကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ သမုဒယသစ္စာကိုမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိ သိတတ်သော ဉာဏ် တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါးပင် ဖြစ်သော်လည်း ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာဟု အခြင်းအရာအားဖြင့် ၃-ပါး ရူပတဏှာ သဒ္ဓတဏှာ ဂန္ဓတဏှာ ရသတဏှာ ဖောဠဗ္ဗတဏှာ ဓမ္မတဏှာ ဟုအာရုံအားဖြင့်မြှောက်လျှင် ၁၈-ပါး၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်အားဖြင့် မြှောက်လျှင် ၃၆-ပါး၊ အတိတ် အနာဂတ် ဗစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးဖြင့်မြှောက်ပွားလျှင် ၁၀၈-ပါးရှိ၏ဟု ပိုင်းခြားသိသောပညာ ထိုးထွင်း သိသောဝိဇ္ဇာ သမုဒယကို ဖုံးလွှမ်းထား

သည့် မောဟအမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အလင်း
ရောင်သည် ငါတုရား၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။

(၁၂) သမုဒယသစ္စာ၌ကိစ္စဉာဏ်

တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟာတဗ္ဗန္တိ
မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊
ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလော
ကော ဥဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ဤဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အရိယသစ္စာကို ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ
အား သောတာပတ္တိမဂ် ကာရရာဂကို အနာဂါဟိမဂ် ရူပရာဂ
အရူပရာဂကို အရဟတ္တမဂ် ဖြင့် ပယ်အပ်၏ဟု ငါတုရားသည်
တုရားမဖြစ်မီရှေးအခါက မကြားဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌
သမုဒယသစ္စာ ကို မြင်ကတ်သော ပညာမျက်စိ သိသော ဉာဏ်
တရားကိုယ် တပါးပင်ဖြစ်သော်လည်း ၁၀၈-ပါးအပြားရှိ၏ဟု
ပိုင်းခြား သိသောပညာ ထိုးထွင်းသိသောဝိဇ္ဇာ သမုဒယ သစ္စာ
ကိုဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟ အမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သည့်
ပညာအလင်းရောင်သည် ငါတုရား၌ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာပေပြီ။

(၁၃) သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟိနန္တိ မေ
ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊
ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော
ဥဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာ ကို
မင်္ဂလပါးဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီးပြီဟု ငါတုရားသည် တုရား
မဖြစ်မီ ရှေးအခါက မသိဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ သမုဒယ
သစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာ မျက်စိ သိသောဉာဏ် တဏှာ
၁၀၈-ပါးကို ပိုင်းခြားသိမြင်သော ပညာဆိုသွင်းသိသော ဝိဇ္ဇာ
သမုဒယသစ္စာ အမှောင်ထုကိုဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟအမှောင်
ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင် အလင်းသည် ငါတုရား
၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

(၁၄) နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

ဤ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ ဟေ ဘိက္ခုဒေဝ ဝုဗ္ဗ
အနုနုဿုဒတသု ဓမ္မသု ကွေဉ္စဉ္စပါဒိ၊ ဉာဏံ ဉဒပါဒိ၊
ပညာဉ္စပါဒိ ဝိဇ္ဇာ ဉဒပါဒိ၊ အာလောကော ဉဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ဤနိဗ္ဗာန်သည် ဒုက္ခချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာ
မည်၏ဟု ငါတုရားသည် တုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြား
စဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော
ပညာမျက်စိ သိသောဉာဏ် တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါးပင်ဖြစ်
သော်လည်း ဉပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသ ဘားဖြင့် နှစ်ပါး
သညတ အနိ မိတ္တ အပ္ပဏိဟိတအားဖြင့် သုံ ပါးရှိ၏ဟု ပိုင်းခြား
သိသောပညာ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း ဝိဇ္ဇာ၊ နိရောဓသစ္စာကို ဖုံး
လွှမ်းထားသော မောဟ အမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
ပညာအရောင် အလင်းသည် ငါတုရား၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့
လေပြီ။

(၁၅) နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

တံခေါ် ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္စိကာတဗ္ဗန္တိ
မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုဥဒ
ပါဒိ၊ ဉာဏံဥဒပါဒိ၊ ပညာဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒိ၊ အာ
လောကောဥဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ဒုက္ခချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်၏ဟု ငါ
ဘုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားစဘူးကုန်သော
သစ္စာတရားတို့၌ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိ
သိသောဉာဏ် ဥပါဒိသော စသော နှစ်ပါးသုံးပါး အပြားအား
ဖြင့် ပိုင်းခြားသိသောပညာ ထိုးထွင်းသိသော ဝိဇ္ဇာ၊ နိရောဓ
သစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟအမှောင်ထုကို ပယ်ချေခွက်
နိုင်သော ပညာအရောင်အလင်းသည် ငါဘုရား၌ ထင်ရှားဖြစ်
ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

(၁၆) နိရောဓသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

တံခေါ် ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္စိကာတဗ္ဗန္တိ
မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု
ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊
အာလောကော ဥဒပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုခဲ့ပြီး၏ဟု ငါ

ဘုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားစဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိ သိသောဉာဏ် ဥပါဒိသေသစသော နိဗ္ဗာန်အမျိုးမျိုးကို ပိုင်းခြား သိသောပညာ ထိုးထွင်းသိသော ဝိဇ္ဇာ နိရောဓသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်း ထားသော မောဟအမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အရောင် အလင်းသည် ငါဘုရား၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

(၁၇) မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယ သစ္စန္တိ မေ ဘိက္ခဝ ပုဗ္ဗေ အနုဋ္ဌာယုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥပါဒိ ဉာဏံ ဥပါဒိ၊ ပညာဥပါဒိ၊ အာလောကော ဥပါဒိ။ ရဟန်းတို့ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် ဒုက္ခချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာမည်၏ဟု ငါဘုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားစဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိ၊ သိသော ဉာဏ်သမ္ပဒိ၌ စသည် ဂ-ပါးကို ပိုင်းခြားသိသောပညာ၊ ထိုးထွင်းသိသောဝိဇ္ဇာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟအမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည် ငါဘုရား၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။

(၁၈) မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

တံ ခေါ ဗနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယ သစ္စံ ဘာ ဝေတဗ္ဗန္တိ မေ ဘိက္ခဝ ပုဗ္ဗေ အနုဋ္ဌာယုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုဥပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥပါဒိ၊ ပညာဥပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥပါဒိ၊ အာလောကော ဥပါဒိ။

ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို ပွားစေအပ်၏ဟု ငါတုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားစဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်တတ်သော ပညာချက်စီ၊ သိသောဉာဏ် သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ဂ-ပါးကို ပိုင်ခြားသိသောပညာ၊ ထိုးထွင်းသိသော ဝိဇ္ဇာ မဂ္ဂသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟ အမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်း သည် ငါတုရား၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

(၁၉) မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

တံ ခေါ ပနိဒိ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စာ ဘဝိတန္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုဿုတေသ ဓမ္မသု ကျေပဉ္စပဒါ ဉာဏံ ဉဒပပါဒိ၊ ပညာ ဉဒပပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဉဒပပါဒိ၊ အာလောကော ဉပပပါဒိ။

ရဟန်းတို့ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အရိယသစ္စာကို ပွားစေအပ်ပြီ ပြီဟု ငါတုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအခါက မကြားစဘူးကုန်သော သစ္စာတရားတို့၌ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်တတ်သောပညာ၊ ထိုးထွင်းသိသောဝိဇ္ဇာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းထားသော မောဟအမှောင်ထုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အရောင်အလင်းသည် ငါတုရား၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

(၂၀) ရှေးက ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်မခံခဲ့ပုံ

ယာဝကီ၌ မေ ဘိက္ခဝေ ဣဓေသု စတုသု ဝေ

တိပရိသန္ဓေ ဒွါဒသာကာရံ တထာဘူတံ ဥာဏဒဿနံ န
သုဝိသုဒ္ဓိံ အဟောသိ။

နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ
သမာရေက သဗြဟ္မာနာ သဿမဏဗြဟ္မဏိယာ ပဇာယ
သဒေဝမနုဿာယ အနုတ္တရံ ဘမ္မာသမ္ပမာဓိံ အဘိသမ္ဗု
ဒ္ဓေါ တိ ဗစ္စညာသိ။

ရဟန်းတို့ ဤသစ္စာလေးပါး မြတ် နှလုံးတို့၌ ဤသို့လျှင် သစ္စ
ဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ် ကာဉာဏ်အားဖြင့် သို့ပါးသောအပြန် သုံး
ပါးလေ လိမ့်မည် ၁၂-ပါးသော အချင်းအရာရှိသော ဟုတ်မှန်
တိုင်းဖြစ်သော ဉာဏ်အဖြစ်သည် ငါဘုရားအား သန့်ရှင်းကြည်
လင်စင်ကြယ်မှု မဖြစ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ငါဘုရားသည်
ကာတာစချုတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည် ဗြဟ္မာ
ပြည်တည်းဟူသော သြကာသလောက၌ရဟန် ပုဏ္ဏားမင်း နှင့်တကွ
သော သတ္တဗောဓိက၌ အတုမရှိသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညု
တဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍သိပြီဟူ၍ ငါ ဝန်ခံတော်မမူခဲ့။

(၂၁) ယခုမှ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပုံ

ယဒတာစ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ဣဒမသု စသုသု အရိယ
သစ္စေသု ဝေတိပရိသန္ဓေ ဒွါဒသာကာရံ ယ ဘာဘူတံဥာဏ
ဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓိံ အဟောသိ။

အသာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာ
ရေကံ သဗြဟ္မာနာ သဿမဏ ဗြဟ္မဏိယာ ပဇာယ

သဒေဝမနုဿာယ အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ပစ္စညာသိ။

ရဟန်းတို့ ဤသစ္စာလေးပါးဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပုံ၊ သစ္စဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ် ကတဉာဏ်အားဖြင့် သုံးပါးသောအပြန် သုံးပါးလေး လီဖြစ်၍ ၁၂-ပါးသော အချင်းအရာရှိသော ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ် သောဉာဏ်အမြင်သည် ငါဘုရားအား အလွန်သန့်ရှင်းကြည်လင် စင်ကြယ်စွာဖြစ်သောအခါ၌သာလျှင် ငါဘုရားသည် ဘဝသေဝ စရန်တပြည် ငါးထပ် ဝသာတ္ထိနတ်ပြည်တည်းဟူသော ဩကုသော လောက ရဟန်း ပုဏ္ဏားမင်းနှင့် လူအများဟုဆိုအပ်သော သတ္တ လောက၌ အတုမရှိသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်းသိပြီဟု ဝန်ခံတော်မူပြီ။

(၂၂) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ပုံ

ဉာဏဉ္စ ပန မေဒဿနံ ဥဒါပါဒိ အကုပ္ပါမေ ဝိမုတ္တိ၊
အယမန္တိမာဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဗ ဝေါတိ။

ငါဘုရားအားပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ငါဘုရား၏ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့သည် မချက်ဆီ နိုင်၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်သည် နောက်ဆုံးသောအဖြစ်ပေ တည်း။ ယခုအခါဘဝသစ်၌ တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။ ဤသို့ သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော၏။

(၂၃) ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ တရားကိုနှစ်သက်ကြပုံ
ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။

အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ဘာသိတံ
အဘိနန္ဒန္တိ။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဒွေ မေဘိက္ခဝေအစရှိသော ဓမ္မစကြာ
တရားတော်ကို ဟောတော်မူသောအခါ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ရဟန်းငါးပါး
တို့သည် နှစ်လို ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား
ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို “သာဓု သာဓု” ဟု
ဦးခေါင်းမြှင့်စွာ ခံယူကြကုန်၏။

(၂၄) အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

ဣမသ္မိံစ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ
အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခု
ဥဒပါဒိ ယံ ကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓ ဓမ္မန္တိ။

ဤဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော် မူသောအခါ
အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်အား အပယ်သို့ လားစေတတ်သော
ရာဂစသော မြူမှုကင်းသော ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်
သဖြင့် ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော သစ္စာလေးပါးတရား
ကို မြင်တတ်သော သောတာပတ္တိမန် ဉာဏ်ဟူသော ပညာမျက်စိ
သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လေ၏။ အလုံးစုံသောတေဘူမက တရား
သည် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထိုဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော တရား
ဟူသမျှသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟု ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လေ၏။
(သောတာပန် တည်လေ၏။)

(၂၅) နတ်ဗြဟ္မာတို့ကောင်းချီးပေးပုံ

ပဝတ္ထိတေစ ပန ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဓ မနုဿာဝေသု ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္ထိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသု ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္ထိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော ကာဂတိံသာ ဒေဝါသဒ္ဓ မနုဿာဝေသု ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထိယံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္ထိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

ကာဂတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော ယာမာဒေဝါ သဒ္ဓ မနုဿာဝေသု ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္ထိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော တုသိတာ ဒေဝါသဒ္ဓ

မနုဿာဝေသုံ တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတဓန
မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ
သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ
ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

ဟုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော နိဗ္ဗာနရတိဒေဝါ
သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ
ဣသိပတဓန မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ
အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ
မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

နိဗ္ဗာနရတိနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော ပရနိဗ္ဗိတ ဝသဝတ္တိ
ဒေဝါ သဒ္ဓ မနုဿာဝေသုံ တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ
ဣသိပတဓန မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ
အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ
မာရေနစိ ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ တိ။

ပရနိဗ္ဗိတ ဝသဝတ္တိနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတော
ဗြဟ္မကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓ မနုဿာဝေသုံ တေံ
ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတဓန မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ
ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြဟ္မဏေန
ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ
လောကသ္မိံ တိ။

ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန တေန မုဟုဇ္ဈေန
ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဓေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ။

ဘုရားရှင်သည် ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည် ကောင်းချီ ဩဘာ ပေးသော အသံကို တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။ ကြွေးကြော်ပုံကား—

ဘုရားရှင်သည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောတွင် လောက၌ တစုံတယောက်သော ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နတ် မာရ်နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် မခဟာနိုင်သော စတုမရှိသော ဤဓမ္မစကြာတရားတော် ဟောတော်မူအပ်ပြီဟုတပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။

ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ ကောင်းချီ ပေးသံကိုကြား၍ စတုမဟာရာဇ်နတ် တာဝတိံသာ နတ်ယာမာနတ် တုသိတာနတ် နိမ္မိဒရတိ ပရနိမိတ္တ ဝသဇတ္တိနှင့် ဗြဟ္မာတို့သည်—

ဘုရားရှင်သည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌ တစုံတယောက်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ မခဟာနိုင်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူပြီ—ဟု အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။

ထိုခဏ၌ အသက်အတ္တနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် ကျော်စောသံသည် ပြန့်နှံ့၍တက်၏။

(၂၆) တသောင်းသောလောကဓာတ်တုန်လှုပ်ပုံ

အယဉ္ဇ ဒသ သဟဿိ လောကဓာတု သံကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဇေမိ။

ဤတသောင်းသောလောကဓာတ် စကြာဝဠာသည် သက်၍

သက်၍ လှုပ်၏၊ တက်၍ တက်၍ လှုပ်၏၊ ထိုမှ ဤမှ အေးယဉ် ပူခက်ကဲ့သို့ လှုပ်၏။

(၂၇) အရောင်အလင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အပ္ပမာဏော စ ဥဠာရော ဩဘာသော လောကေ
ပါတုရ ဟောသိ အတိက္ကမ္မ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝန္တိ။
အဘိုင်းအရှည်မရှိ ပြန့်ပြောသော ဒေသနာဉာဏ်ကြောင့်
ဖြစ်သောအရောင်အလင်းသည်လည်း လောကရှိ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏
တံခိုးအာနုဘော်ကို သွန်၍ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(၂၈) မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပုံ

အထခေါ ဘဂဝါ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ အညာသိ
ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတဘော
ကောဏ္ဍညော တိ

ဣတိ ဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ အညာသိ
ကောဏ္ဍညော ထေဝ နဓမံ အဟောသိ။

ကိုအခါ ဘုရားမြတ်စွာသည် ဝမ်းမြောက်သော ဥဒါန်း
စကားကို တသောင်းတိုက်သားတို့ ကြားသိအောင် မြက်ဆိုတော်
မူ၏။

ရဟန်းတို့ ကောဏ္ဍညသည် စင်စစ် သစ္စာလေးပါးကို သိ
လေပြီ၊ ရဟန်းတို့ ကောဏ္ဍညသည် သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ
ဟု ကျူးရင့်ဘော်မူလေ၏။ ဘုရားရှင် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူး

တော်မူသောကြောင့် အရှင်ကောဏ္ဍညအား အညာသိကောဏ္ဍည ဟူ၍ အမည်တွင်နေလေ သတည်း။

(၂၉) အညာသိကောဏ္ဍည ရှင်ရဟန်းအဖြစ်တောင်းပုံ

အထခေါ် အာယသ္မာ အညာသိကောဏ္ဍညော ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မော ပတ္တဓမ္မော ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂဋ္ဌဓမ္မော
ဟိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂဟကထံကသော ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော
အာရပ္ပစ္စသော သတ္တုလာသနေ ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ-
ယတေယျာဟံ ဘန္တိ ဘဂဝဘော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
သဘေယျံ ဥပသမ္ပဒန္တိ။

ရှင်ကောဏ္ဍညသည် သစ္စာသေပါးကို မြင်ပြီး ရောက်ပြီ
သိပြီး ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဂ-ပါး ၁၆-ပါး
သော ဝိစိကိစ္ဆာကိုလွန်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သို့လော သို့လော
ဟု ယုံမှားတွေးတေးခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်သာသနာ
တော်၌ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ဘိုင်မျက်မှောက်
သိမြင်ပြီးဖြစ်၍ သူတပါးအပြောဖြင့် ယုံရခြင်းမဖြစ်မူ၍ ဘုရား
ရှင်အား အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထားလေ၏။

အရှင်ဘုရား တပည့်ဘော်သည် ဘုရားရှင်၏ အသံတော်၌
ရှင်အဖြစ်ကို ရချင်ပါ၏၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရချင်ပါ၏ဟုလျှောက်
ထား၏။

(၃၀) ဟေတိက္ခရဟန်းအဖြစ်ရပုံ

ဟေတိက္ခူ တိ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ သွာက္ခာတော

ဓမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိ။
သာဝ တဿ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသီတိ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က—

ရဟန်းလောလော ငါသည် တရားတော်ကိုကောင်းစွာ ဟော
အပ်ပြီ၊ ငွေ့ဆင်းရဲ၏ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ
အထက်မဂ်သုံးပါးတည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကောင်း
စွာကျင့်လေလောဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

ရှင်ကောဏ္ဍညသည် ဤသို့ ဘုရားရှင်က ဖော် ဘိက္ခုစသည်ကို
မိန့်တော်မူသည်နှင့် တပြိုင်နက် သာလျှင် ရဟန်း ဖြစ်တော်
မူလေ၏။

ဓမ္မစက္ကမတ္တန သုဘံ ပြီး၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဒါန်း

ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်သည် ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောတော်မူ
ပြီးနောက် ဒုတိယမြောက် ဟောတော်မူသော တရားတော်ဖြစ်
၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတနဒိဂဒ်ဝန်
တော်၌ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ညချမ်းအ
ခါ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဓမ္မစကြာ

တရားဟောပြီးသောအခါ ရှင်က ဣညသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ လေးရက်နေ့အထိ တရားတော်ကို ဆက်လက်ဟောကြားတော်မူ၍ တရက်နေ့တွင် ရှင်ဝပ္ပ နှစ်ရက်နေ့တွင် ရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ သံရက်နေ့တွင် ရှင်မဟာနာမ်၊ လေးရက်နေ့တွင် ရှင်အဿဇိတို့ အစဉ်အတိုင်း သောတာပန်တည်ကြ၍ “ဟေ ဘိက္ခုရဟန် အဖြစ်” ကိုခံယူကြကုန်၏။ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသော ရဟန်းတို့သာ ဆွမ်းခံကြ၍ ထိုဆွမ်းဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သောတာပန်မဖြစ်သေးသောရဟန်းများ မျှအသုံးဆောင်ကြကုန်၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂါဦးတို့ သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသောအခါ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့၌ ဤပဉ္စဝဂ္ဂါဦးတို့အား အရတ္တဖိုလ်ပေါက်ရောက်အောင် တရားကိုဟောပေအံ့ဟု ကြံစည်တော်မူလျက် ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူလေ၏။

ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်တွင် ရူပံဘိက္ခဝေ အနတ္တာ စသည်ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးတို့ အနတ္တဖြစ်ပုံ အတ္တမဟုတ်ပုံကို ဟောတော်မူ၏။ တံက်မညထဘိက္ခဝေ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ တိ စသည်ဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကိုထင်အောင်အနိစ္စ ဘုရား ဒုက္ခဘုရားတို့နှင့်စပ်၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနိစ္စ ဒုက္ခနှင့်စပ်၍ဟောရသည်မှာ အနိစ္စသဘော ဒုက္ခသဘောတို့က ထင်ရှား၍ အနတ္တသဘောက မထင်ရှားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အိုးခွက် ပန်းကန်တို့ ကဲ့သောအခါ အနိစ္စဘဲ ကဲ့မှာပေါ့ဟုသာဆို၍ အနတ္တဘဲ ကဲ့မှာပေါ့ဟုမဆိုကြ။ ထို့နည်းတူပင် ရောဂါဝေဒနာခံစားရသောအခါ ဪ ခုက္ခ

ဒုက္ခဟုသာဆို၍ ဪနတ္တ အနတ္တဟုကား မဆိုကြ၊ ထိုသို့ အနတ္တကို မဆိုကြသည်မှာ အနတ္တသည် ထင်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ထင်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် အနတ္တကို ထင်လွယ်သော အနိစ္စ ဒုက္ခဘို့နှင့်စပ်၍ ဟောကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။

ထို့နောက် တဿာတိဟ ဘိက္ခဝေ စသည်ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး ကို ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမ နှုတ်၊ ငါ၏အနတ္တမဟုတ်ဟု ဝိပဿနာ ရှုပုံ မဂ်သို့ဆိုက်ရောက်သောအခါ မဂ်ပညာဖြင့် ကိစ္စ သိဒ္ဓိအား ဖြင့် သိမြင်ပုံကိုဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဧဝံပဿ ဘိက္ခဝေ စသည်ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု သုံးသပ် သောပုဂ္ဂိုလ်အား ခန္ဓာငါးပါး၌ ငြီးငွေ့၍ တပ်နှစ်သက်မှုကင်း ကာ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ဟောတော်မူသား၏။

ဤအနတ္တသက္ခဏသုတ်သည် ဓမ္မစကြာ၏ အဆက်ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်၏ အခံကဝါဒဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤ၌ပြလိုက်ပါသည်။ ဘုရားမပွင့်မီက ဂိုဏ်းဆရာအားလုံးတို့က အနတ္တဝါဒကိုမသိမြင် ကြ၊ ဘုရားပွင့်မှ ကြားကြရ၍ ဘုရားရှင်ကို အနတ္တဝါဒီဘုရား ခေါ် ဆိုကြလေသည်။

အနန္တလက္ခဏသုတ်

အမ္မိမ္မိမ္မိ

- ၁။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေဘ္ဘာ၊ အာသဠိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။
နဂရေ ဗာရာဏသီယံ၊ ဣသိပတနုဂ္ဂယေ ဝနေ။
- ၂။ ပါပေတုဒိဗလံ နေသံ၊ အနုက္ကမေန ဒေသဟိ။

ယံတံ ပက္ခဿ ဗုဒ္ဓဗျံ။ ဝိမုတ္တတ္ထံ ဘဏာမဟေ။

ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိ ဒါဝုနတော၌ ဝါဆိုလပြည့်နေ့က ငမ္မစကြာဒေသနာကို ကောသတိမူကာ နေရက်အစဉ်ထေရ်အစဉ်ဖြင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦး တို့အား သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်စေတော်မူ၍ ဝါဆိုလဆုတ်၅-ရက်နေ့၌ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိငါးဦးတို့၏အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရရန်အလို့ငှါ ဘုရားရှင်သည်အနတ္တလက္ခဏသို့က်ကိုဟောဟောမူခဲ့၏။ ထိုအနတ္တလက္ခဏသုတ်ကိုငါတို့ရှက်ဆိုပွားများကြပါကုန်စို့။

၃။ ဧဝံ မေသုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတန မိဂဒါယေ။ တတြခေါဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယ ဘိက္ခု။ အာမန္တသိ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ ဘဒ္ဒန္တေ ကိတေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ၊ ဘဂဝါ တေ ဒဝေါ။

အရှင်မဟာကဿပ၊ အချွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဤသို့ ကြားနာ မှတ်သားခဲ့ရပါ၏။ အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာ သည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုနတော၌ နေတော်မူစဉ် ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးဦးတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ “ရူပံဘိက္ခဝေ” စသောအနတ္တလက္ခဏသုတ်ကိုဟောကြားတော်မူခဲ့ပါ၏။

၄။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ၊ အနတ္တံ။ ရူပဉ္စဟိဒံ ဘိက္ခပေ အတ္တာအာ ဝိဿနဟိဒံ ရူပံ အာဗဘေယ သံသေတ္တယျ။ သဗ္ဗေထစ ရူပေ ဧဝံ ဒေရူပံ ဟေတု၊ ဧဝံဒေရူပံ ဧာ ကဟောသိတိ။ ယသ္မာစ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တံ။ ဟေသု ရူပံ

အာဗဓာယ သံဝတ္ထတိ။ နစလဗ္ဘတိ ရူပေ ဧဝံ မေ ရူပံ
ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာအဟောသိတိ။

ရဟန်းတို့ ရုပ်သည်အတ္တမဟုတ် အစိုးမရ၊ ရဟန်းတို့ရုပ်သည်
အတ္တဖြစ်ခဲ့လျှင် နာကျင်ခြင်းမဖြစ်ရာ၊ ငါ၏ရုပ်သည် ဤသို့ဖြစ်
စေ ဤသို့မဖြစ်လင့်ဟုစီမံနိုင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ရုပ်သည်အတ္တမဟုတ်
အစိုးမရသောကြောင့် နာကျင်ကိုက်ခဲ၏။ ငါ၏ရုပ်သည် ဤသို့
ဖြစ်စေ ဤသို့မဖြစ်စေ ဟူ၍လည်း မစီမံနိုင်ပေ။

၅။ ဝေဒနာ အနတ္တာ။ ဝေဒနာစ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ
အဘဝိဿ နယိဒံ ဝေဒနာ အာဗဓာယ သံဝတ္ထယျ၊
လဗ္ဘထစ ဝေဒနာယ ဧဝံ မေ ဝေဒနာဟောတု၊ ဧဝံ
ဝေဒနာမာ အဟောသိတိ၊ ယသ္မာစ ခေါ ဘိက္ခဝေ
ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗဓာယ
သံဝတ္ထတိ။ နစလဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ ဧဝံ ဝေဒနာ ဟောတု၊
ဧဝံမေ ဝေဒနာ မာအဟောသိတိ။

ရဟန်းတို့ ဝေဒနာသည် အတ္တမဟုတ် အစိုးမရ ရဟန်းတို့
ဤဝေဒနာသည် အတ္တဖြစ်၍ အစိုးရခဲ့လျှင် ဝေဒနာသည်နာကျင်
ကိုက်ခဲခြင်းမဖြစ်ရာ၊ ငါ၏ဝေဒနာသည်ဤသို့ဖြစ်စေ၊ ဤသို့မဖြစ်
လင့်ဟုစီမံ၍ရရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဝေဒနာသည်အတ္တမဟုတ်အစိုးမရ
သောကြောင့်နာကျင်ခြင်း ဖြစ်၍ငါ၏ဝေဒနာသည် ဤသို့ဖြစ်စေ၊
ဤသို့မဖြစ်လင့်ဟုမစီမံနိုင်ပေ။

၆။ သညာအနတ္တာ။ သညာစတိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ
အဘဝိဿ။ နယိဒံ သည အာဗဓာယ သံဝတ္ထယျ။
လဗ္ဘထစသညာယ ဧဝံမေသညာ ဟောတု။ ဧဝံမေ

သညာမာအဟောသိတိ။ ယသ္မာစခေါ ဘိက္ခဝ သညာ
အနတ္တာ တဿ သညာအာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။
နစလဗ္ဘတိ သညာယ ဧဝံမေ သညဟောတု၊ ဧဝံမေ
သညာ မာအဟောသိတိ။

ရဟန်းတို့ သညာသည်အတ္တမဟုတ်အစိုးမရ၊ ရဟန်းတို့သညာ
သည်အတ္တဖြစ်၍ အစိုးရငြားအံ့၊ နာကျင်ခြင်း မဖြစ်ရာ၊ ငါ၏
သညာသည်ဤသို့ဖြစ်စေ ဤသို့မဖြစ်လင့်ဟု စီမံနိုင်ရာ၏၊ ရဟန်း
တို့သညာသည်အတ္တမဟုတ် အစိုးမရသောကြောင့် နာကျင်ခြင်း
ဖြစ်၏၊ ငါ၏သညာသည် ဤသို့ဖြစ်စေ ဤသို့မဖြစ်လင့် ဟုစီမံ
နိုင်ပေ။

၇။ သင်္ခါရာအနတ္တာ။ သင်္ခါရာစတိဒံ ဘိက္ခဝ အတ္တာအဘ
ဝိဿံသု၊ နယိမေ သင်္ခါရာအာဗာဓာယ သံဝတ္တယျ။
လဗ္ဘထစ သင်္ခါရေသု ဧဝံမေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊
ဧဝံမေ သင်္ခါရာ မာအဟောသုန္တိ ယသ္မာစ ခေါဘိက္ခဝ
သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ တဿ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ
သံဝတ္တန္တိ။ နစလဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု ဧဝံမေ သင်္ခါရာ
ဟောန္တု၊ ဧဝံမေ သင်္ခါရာ မာအဟောသုန္တိ။

ရဟန်းတို့သင်္ခါရတို့သည်အတ္တမဟုတ်အစိုးမရကြကုန်၊ ရဟန်း
တို့သင်္ခါရတို့သည် အတ္တဖြစ်၍ အစိုးရကုန်ငြားအံ့၊ နာကျင်ခြင်း
မဖြစ်ရာ ငါ၏သင်္ခါရတို့သည် ဤသို့ဖြစ်စေ ဤသို့မဖြစ်လင့်ဟု
စီမံစေစားနိုင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ သင်္ခါရတို့သည်အတ္တမဟုတ်အစိုး
မရသောကြောင့် နာကျင်ခြင်းဖြစ်ကုန်၏။ ငါ၏သင်္ခါရတို့သည်
ဤသို့ဖြစ်စေဤသို့မဖြစ်လင့်ဟုမစေစားနိုင်ပေ။

၈။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ
 အဘဝိဿ နယိဒံ ဝိညာဏံ အဗာဓာယ သံဝတ္ထေယျ။
 လဗ္ဗေထစ ဝိညာဏေ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ
 မေ ဝိညာဏံ မာအဟောသိတိ။ ယသွာစ ခေါ ဘိက္ခဝေ
 ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ တသွာ ဝိညာဏံ အဗာဓာယ
 သံဝတ္တတိ။ နလဗ္ဗတိ ဝိညာဏေ ဧဝံမေ ဝိညာဏံ
 ဟောတု၊ ဧဝံမေ ဝိညာဏံ မာအဟောသိတိ။

ရဟန်းတို့ဝိညာဉ်သည်အတ္တမဟုတ်အစိုးမရ ရဟန်းတို့ အကယ်
 ၍ဝိညာဉ်သည် အတ္တဖြစ်၍ အစိုးရခဲ့ငြားအံ့ ဝိညာဉ်သည်နာကျင်
 ခြင်းမဖြစ်ရာ၊ ငါ၏ ဝိညာဉ်သည် ဤသို့ ဖြစ်လော့ ဤသို့မဖြစ်
 လင့်ဟုစီမံစေစားနိုင်၏။ ရဟန်းတို့ ဝိညာဉ်သည် အတ္တမဟုတ်၊
 အစိုးမရသောကြောင့် နာကျင်ခြင်းဖြစ်၏။ ငါ၏ ဝိညာဉ်သည်
 ဤသို့ဖြစ်စေ ဤသို့မဖြစ်လင့် မစီမံ မစေစား နိုင်ပေဟု မိန့်တော်
 မူ၏။

၉။ တံတိ မညတ ဘိက္ခဝေ ရူပံနိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။
 အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ တံသုခံ ဝါတိ။
 ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နုတံ
 သမနုပယိတုံ ဧတံမမ၊ ဧ သောဟမသ္မိ၊ ဧ သောမေ
 အတ္တာတိ။ နောဟေတံ ဘန္တေ။

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် မည်ကဲ့သို့ ဖင်သနည်း- ရုပ်သည်
 မြဲသလော၊ မမြဲသလော မေးတော်မူရာ မမြဲပါ အရှင်ဘုရားဟု
 လျှောက်ကြကုန်၏။ မမြဲသောရုပ်သည် ချမ်းသာလော၊ ဆင်းရဲ
 သောဟု မေးတော်မူ၏။ ဆင်းရဲပါသည် အရှင်ဘုရားဟုလျှောက်

ကြကုန်၏။ မမြဲသော၊ ဆင်းရဲသော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ရုပ်ကို ဤဟာ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့ဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တတည်းဟု ရှုခြင်းငှာ သင့်လျော်ပါမည်လောဟု မေးရာ မသင့်လျော်ပါဘုရားဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

၁၀။ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရာ၊ ဝိညာဏ်နိစ္စံ ဝါ၊ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ဝေဒနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ တံသုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ။ ကလ္လံ နုတံ သဒ္ဓါသိတုံ ဇေတမမ၊ ဧသော ဟေသိ၊ ဧသော မေ အတ္တောတိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့သည် မြဲသလော၊ မမြဲသလောဟု မေးတော်မူရာ မမြဲပါဘုရားဟု လျှောက်ကြကုန်၏။ မမြဲသော ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရဝိညာဉ်တို့သည် ချမ်းသာလော၊ ဆင်းရဲလောဟု မေးတော်မူရာ ဆင်းရဲပါ၏ ဘုရားဟု လျှောက်ကြကုန်၏။ မမြဲသော ဆင်းရဲသော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ဝေဒနာသညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်ကို ဤဟာ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့ဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တတည်းဟု ရှုခြင်းငှာ သင့်လျော်ပါမည်လော ဟုမေးရာ မသင့်လျော်ပါဘုရားဟု လျှောက်ကုန်၏။

၁၁။ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံကိဉ္စိရူပံ အကိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ၊ ဗဟိဒ္ဓဝါဩဠာရိတံ ဝါ သုခုခံ ဝါ

ဟိနံဝါ ပဏိတံဝါ ယံဒုရေ သန္တိကေဝါ၊ သဗ္ဗံရူပံ
 နေတံမမ၊ နေသော တမသ္မိ၊ နမေ သော အတ္တာတိ။
 ဝေမေတံ ယထာ ဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဠဗ္ဗံ။

ရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အကြမ်းအနု
 အတွင်း အပြင် အယုတ်အမြတ် အဝေးအနီး ဖြစ်သော အလုံးစုံ
 သောရုပ်ကို ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တမဟုတ်ဟု
 မှန်သောအတိုင်း ကောင်းစွာ ပညာဖြင့်ရှုအပ်၏။

၁၂။ ယာကာစိ ဝေဒနာ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
 အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဩဠာရိကာဝါ သုခမာဝါ
 ပဏိကာဝါ ယာဒုရေသန္တိကေဝါ၊ သဗ္ဗာဝေဒနာ
 နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ နမေ သော အတ္တာတိ။
 ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဠဗ္ဗံ။

ရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အကြမ်း
 အနု အတွင်းအပြင် အယုတ်အမြတ် အဝေး အနီး ဖြစ်သော
 အလုံးစုံသော ဝေဒနာကို ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တ
 မဟုတ်ဟု မှန်သောအတိုင်း ကောင်းစွာပညာဖြင့်ရှုအပ်၏။

၁၃။ ယာကာစိ သညာ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
 အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဩဠာရိကာဝါ သုခမာဝါ
 ဟိနာဝါ ပဏိတာဝါ ယာဒုရေ သန္တိကေဝါ သဗ္ဗာ
 သညာ နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ နမေ သော
 အတ္တာတိ။ ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ
 ဒဠဗ္ဗံ။

ရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အကြမ်း
အနု အတွင်းအပြင် အယုတ်အမြတ် အဝေး အနီး ဖြစ်သော
အလုံးစုံသောသညာကို ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တ
မဟုတ်ဟု မှန်သောအတိုင်း ကောင်းစွာ ပညာဖြင့်ရှုအပ်၏။

၁၄။ ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခမံ ဝါ
ဟိန္ဒာဝါ ပဏိတာဝါ ယေဒုရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗ
သင်္ခါရာ နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိံ၊ န မေ သော
အတ္တဘိ။ ဝေဓမတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပည ယ
ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။

ရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အကြမ်း
အနု အတွင်း အပြင် အယုတ်အမြတ် အဝေး အနီးဖြစ်သော
အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့ကို ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ့
အတ္တမဟုတ်ဟု မှန်သောအတိုင်း ကောင်းစွာ ပညာဖြင့်ရှုအပ်၏။

၁၅။ ယံကိဉ္စိ ဝိညာဏံ။ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ
ဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ သြဠာရိကံ ဝါ သုခမံ ဝါ ဟိန္ဒံ ဝါ
ပဏိတံ ဝါ ယံဒုရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ နေတံ
မမ၊ နေသော ဟမသ္မိံ၊ န မေသော အတ္တဘိ။
ဝေဓမတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။

အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အတွင်း အပြင် အကြမ်း အနု
အယုတ်အမြတ် အနီး အဝေး အလုံးစုံသောဝိညာဉ်ကို ငါ၏

ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တမဟုတ်ဟု ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း
ကောင်းသောပညာဖြင့် ရှုအပ်၏။

၁၆။ ဧဝံ ပဿ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယ သာဝဏော
ရူပသ္မိံ ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ ဝေဒနာယ ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ သညာယ ပိ
နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ သင်္ခါရေ သူ ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ ဝိညာဏသ္မိံ ပိ
နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ နိဗ္ဗိန္ဒ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ။
ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမ္ပတိ ဉာဏံ ဟောတိ၊ ခဏာဇာတိ၊
ဝုဿိတံ ဗြဟ္မ စရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာ
ယာတိ ပဇာနာတိတိ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ရှုသည်ရှိသော် အကြားအမြင်ရှိသော အရိ
ယာတပည့်သည် ရုပ်၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာ၌လည်း ငြီးငွေ့
၏။ သညာ၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ သင်္ခါရတို့၌လည်း ငြီးငွေ့၏။
ဝိညာဉ်၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့် မတပ်မက်၊
မတပ်မက်ခြင်းကြောင့် ကိလေသာမှလွတ်၏။ ကိလေသာမှလွတ်
ပြီးသော ငါသည် ကိလေသာမှလွတ်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်၏။
ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။
မဂ်ကိစ္စကိုပြုအပ်ပြီ၊ မဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စမ
ရှိတော့ပြီ—ဟု သိလာသည်။ ဤသို့ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူ၏။

၁၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ
ဘဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။ ။ ဣမသ္မိံ စပန
ဝေယျာ ကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ
အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိ သုတိ။

ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့သည် ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုက်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာခံယူကြကုန်၏။ ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်စကားပြေကို ဟောကြားပြီးသော် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့၏စိတ်သည် တစုံတခုကိုမျှ မစွဲလမ်းမှု၍ အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်သကုန်၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်ပြီး၏။

အန္တရာယ်ကင်းသမ္ဗုဒ္ဓဂါထာတော်

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးတို့ အန္တရာယ်ကင်းဘေးရန်ရှင်းရန်အတွက် အများဆုံး ရွတ်ဆိုကြသော အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်ဂါထာကို ပြုပါဆိုလျှင် သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာကို ပြရပေမည်။ ထိုသို့အများဆုံး ရွတ်ဆိုနေကြသော်လည်း ထိုသမ္ဗုဒ္ဓဂါထာအကြောင်းကို ခြေခြေမြစ်မြစ်သိသူကား အလွန်ရှားပါးနေသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာပါဠိကို ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်းလိုလို ရနေသော်လည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဆိုလိုရင်းကို သိသူနည်းနေသည်။ အများ ရွတ်ဖတ်လျက်ရှိသော သမ္ဗုဒ္ဓ ဂါထာတော်သည်

ပိဋကတ်သုံးပုံ နိကာယ်ငါးရပ်မှထုတ်နှုတ်ထားသော ဘုရားဟော၊
 ဆရာတော်တပါး ရှေးဆရာတော်တပါး စီစဉ် ရေးသားထားသော
 အန္တရာယ်စာင်း ပရိတ်ဂါထာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်ခေတ်က
 ဘယ်ဆရာတော်ရေးခဲ့သည်ဟူ၍ကား စာပေ အထောက်အထား
 များ မတွေ့ရပါ။ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့
 အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်ရှင်းရေးအတွက် ပရိတ်ဂါထာများကို
 စီရင်ရေးသားကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ပရိတ်ဂါထာသာအဓိပ္ပာယ်
 များမှာ ဘုရားဟော ပါဠိတော်တခုခုကို မှီငြမ်းပြု၍ ရေးကြ
 သည်။ ဤသမ္မုဒ္ဓေဂါထာလာအဓိပ္ပာယ်များမှာ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌
 ရှာ၍ မတွေ့ရသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်နေသည်မှာ ထူးဆန်းလှသည်။

ဤသမ္မုဒ္ဓေဂါထာ၌လာရှိသော ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်
 ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏စာရင်းကို ထေရဝါဒ
 ပိဋကတ်တော်များ၌ဖော်ပြထားသည်ကိုမတွေ့ရှိရပေ။ ဤကမ္ဘာ၌
 ကကုသံ ကောဏာဂုံ ကဿပ ဂေါတမ ဟု ဘုရားလေးဆူ ပွင့်
 ပြီးပြီ။ အရိမေတ္တယျ တဆူပွင့်ဘို့ရှိသေးသည်။ ထိုဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင်
 ပွင့်ပြီးဘုရားလေးဆူနှင့် ပွင့်ဆဲဘုရားလောင်း နတ်သားကို ရှိခိုး
 ပူဇော် သောအလေ့ ရှိကြသည် အထူးသဖြင့် မဟာယာန
 ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ဘုရားလောင်းပူဇော်ရှိခိုးမှု ပို၍များသည်။ အင်းအိုင်
 ခလဲ့ လက်ဖွဲ့ မန္တန်စီရင်ရာ၌ ဘုရားငါးဆူကို ရှိခိုး၍ ဘုရားငါးဆူ
 အမိန့်တော်ကို ပြန်ကြသည်။

ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တွင် “ နမောသတ္တာနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာနံ ”
 ဟု၎င်း၊ အဋ္ဌာနာဋိယသုတ်ပရိတ်တွင် “ ဝိပဿိယစ နတ္ထေ ”
 စသဖြင့် ၎င်းဘုရား ၇-ဆူကိုရှိခိုးသည်။ ထိုဘုရား ခုနစ်ဆူမှာ

ဝိပဿိ သိခိဝေသတူနှင့် ဤတဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်ပြီးသော ဘုရား
လေးဆူအားဖြင့် ၇-ဆူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဘုရား ၇-ဆူကို ရှိခိုးသော
အလေ့မှာ ဝိပဿိဘုရားမှစ၍ နောင်ပွင့်ခဲ့သော ဘုရားနှင့်ဆူ
တို့ မှီခို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော နတ်ဗြဟ္မာတို့က မိမိတို့သိပ္ပံသည့်အမှတ်
ရသည့် ဘုရားရှင် ၇-ဆူတို့ကို ရှိခိုးခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့အရပ်များတွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှင် ရုပ်တုတော်
များ ထုလုပ်ပူဇော်ကြသည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရား လှည့်ပွဲများ
ကျင်းပ ကြသည်။ ရှိခိုး ပူဇော်ကြသည်။ ထိုနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူမှာ
အခြားမဟုတ်။ ဂေါတမဘုရားရှင်သည် ဒီပင်္ကရာဘုရားထံတွင်
နိယတဗျာဒိတ်ခံတော်မူသည်။

ထိုဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်မှစ၍ ဂေါတမ ဘုရားလောင်း ပါရမီ
ဖြည့်စဉ် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းအတွင်း ဘုရား နှစ်ကျိပ်
လေးဆူပွင့်တော်မူသည်။ ဂေါတမဘုရားရှင် အပါအဝင်ယူလျှင်
နှစ်ကျိပ်ငါးဆူဖြစ်သည်။ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်ပွင့်ရာ ကမ္ဘာသည်
သာရမဏ္ဍ ကမ္ဘာဖြစ်၍ ဘုရားလေးဆူ ပွင့်သည်။ ထိုဒီပင်္ကရာ
ဘုရားရှင်၏ အရင်ပွင့်သောခွဲသော တဏှကံရာ၊ သရဏကံရာ၊
မေဓကံရာ ဟူသော ဘုရားသုံးဆူကို ဒီပင်္ကရာအစ ဂေါတမ
အဆုံး ဘုရားရှင် နှစ်ကျိပ်ငါးဆူနှင့် ပေါင်း၍ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
ဘုရားတို့ကို ရှိခိုးပူဇော်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌ ဒီပင်္ကရာ
အစ ဂေါတမအဆုံး နှစ်ကျိပ်ငါးဆူ ဗုဒ္ဓဝင်ကိုသာ ဟောတော်
မူပါသည်။

ဤသမ္ပုဒ္ဓဂါထာတော်၌ လာရှိသော ငါးသိန်းတသောင်း
နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ စာရင်းကို

ပိဋကတ်တော် ပါဠိ အဋ္ဌကထာတို့၌ မတွေ့ရပေ။ ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော်သည် ဒီပင်္ကရာဘုရားထံမှစ၍ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ခဲ့ကြောင်း ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိဘော်၌ပြဘော် မူသည်။ စိတ်တော်ဖြင့် ဘုရားဖြစ်ရန် ကြံသည်က (၇)သင်္ချေ၊ နှုတ်ဘော်ဖြင့် ဆုတောင်းသည်က (၉)သင်္ချေ ဟု ပိဋကတ်တွင် မတွေ့ရပါ။

သို့ရာတွင် ထေရဝါဒ သံဂါယနာဝင် မဟုတ်သော စူဠဗုဒ္ဓ သောသထေရ် ရေးသားသည့် သောတတ္ထကီခေါ် ဂေါတမ ဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် ဇာတ်တော်များကို ဖော်ပြသောကျမ်း၌-

စိန္တိတံ သတ္တ သင်္ချေယျံ၊

နဝါသင်္ချေယ ဝါစကံ။

ကာယဝါခံ စတုချာတံ၊

ဗုဒ္ဓတ္ထံ သမုပါဂမိ။

ဟူသော ဂါထာပါရှိ၏။ ထိုဂါထာအရ ဂေါတမဘုရား လောင်းသည် ဘုရားဖြစ်ရန် စိတ်ဘော်၌ကြံခဲ့သည်မှာ ၇-သင်္ချေ တိတိ ကြာခဲ့၏။ ဘုရားဖြစ်ရပါလို၏ဟု နှုတ်ဘော်မှ မြက်ဆီ ဆုတောင်းခဲ့သည်မှာ ၉-သင်္ချေ တိတိ ကြာခဲ့၏။ နှုတ်ကလည်း ဆုတောင်း ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့လည်း ကျင့်ကြံခဲ့သည်မှာ လေး သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းကြာခဲ့၏။ ဤသို့လျှင် ဂေါတမဘုရားရှင် ဘုရားဖြစ်ရန် စိတ်ကူး ကြံစည်ဆုတောင်း အားထုတ်ခဲ့သည်မှာ သင်္ချေနှစ်ဆယ်နှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကြာသည်ဟု ဆို၏။

ထိုသောတတ္ထကီကျမ်း၌ ဆက်၍ ပြထားသည်မှာ စိတ်တော် ဖြင့် ကြံစည်သော ခုနစ်သင်္ချေအတွင်း ပြဟူဒေဝ စသောဘုရား

ပေါင်း တသိန်း နှစ်သောင်း ငါးထောင် ပွင့်ခဲ့သည်။ နှုတ်တော်ဖြင့် ဆုတောင်းပါရမီ ဖြည့်ခဲ့သော ၉-သင်္ချေတွင် ပေါရာဏသကျဂေါတမ စသော ဘုရားရှင်ပေါင်း သုံးသိန်း ရှစ်သောင်း ခုနှစ်ထောင်ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ နှုတ်တော်ကိုယ်ပါ ပါရမီဖြည့်ခဲ့သော လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း အတွင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားပွင့်တော်မူသည်။ ဂေါတမဘုရားရှင် ပါမီဖြည့်ရာ သင်္ချေနှစ်ဆယ်နှင့် ကမ္ဘာတသိန်းအတွင်းဘုရားပေါင်း ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ သည်ဟု ဆိုပါ ည်။

ဤ သမ္မုဒ္ဓေ ဂါထာတော် သည် ထိုသောတတ္ထကီ ကျမ်း၌ ပြုထားသော ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုန်းသေ ဘုရားရှင်တို့နှင့် ထိုဘုရားရှင်များ ဟောခဲ့သော တရားတော် ထိုဘုရားရှင်တို့၏ဘဝ၌ သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကို ရှိခိုးသောဘုရားရှိခိုးဂါထာဖြစ်၏။ ထိုဘုရား တရား သံဃာအပေါင်းတို့အားရှိခိုးရသောကောင်းမှု တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့် ဘေးရန်အန္တရာယ်များ ကင်းပျောက်ပါလို၏ ဟု ဆုတောင်း သော ဂါထာများဖြစ်၏။

သမ္မုဒ္ဓေ စေတီတော်

ထိုသမ္မုဒ္ဓေဂါထာ၌ပါရှိသောငါးသိန်းတသောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအရေအတွက်ရှိသော ဘုရားရုပ်တုတော်များ ကိန်းတပ်တော်မူရာ သမ္မုဒ္ဓေ စေတီတော်ကြီးကို မိုးညှင်း ဆရာတော်

ဘုရားကြီးကမူ ရွာမြို့မိုးညှင်းကျောင်းတိုက်ကြီး၌တည်ထားတော်
မူသည်။ ထိုစေတီတော်ကြီးကို ချီးကျူး၍ ရေးသားစီကုံးသော
သံဗုဒ္ဓဓမ္မစေတီသီချင်းကိုလည်း မြန်မာ့အသံမှ မကြာခဏ လွှင့်
ပေးလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သဗ္ဗုဒ္ဓဂါထာ မရသူများပင်
သဗ္ဗုဒ္ဓဘုရားပေါင်း ငါးသိန်း တသောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူရှိကြောင်း သိနေကြသည်။

သဗ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှိခိုး

သဗ္ဗုဒ္ဓဂါထာကို အန္တရာယ်ကင်း အဆောင် ဂါထာအနေ
ဖြင့် ရွတ်ဆိုနေကြသည် ၊ တစ္ဆေသုရဲကြောက်သောအခါ ရေလမ်း
လေလမ်း ကုန်းလမ်း အန္တရာယ်ရှိသည့် ခရီးလမ်းကို သွားကြရ
သောအခါ စစ်အတိုင်း အမြောက် ဗူးသေနတ်စသောလက်နက်
တို့ထိခိုက်မှုကိုကြောက်ကြသောအခါ၊ ခိုးသား ဓားပြ သူပုန်တို့
အိမ်ကိုရှာကိုဝင်ရောက်နှောက်ယှက်ကြသောအခါ အားကိုးတရ
အနေဖြင့် သဗ္ဗုဒ္ဓဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုကြ၏။ သဗ္ဗုဒ္ဓဂါထာ
ကိုအလွယ်ရရှိရန်ရွတ်ဆိုကြသော်လည်း သဗ္ဗုဒ္ဓ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်
ကိုသိသူကားနည်း၏။ သဗ္ဗုဒ္ဓသည် ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်
ထောင် နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့နှင့် ၎င်းတို့၏ တရား
သံဃာအပေါင်းကိုရှိခိုးသည့် ဘုရားရှိခိုးမှန်း လူတိုင်း သိကြမည်
မဟုတ်ပေ။ အဓိပ္ပာယ်မသိဘဲ ရွတ်ရန်ပင် ဤမျှအန္တရာယ်ကင်းနေ
လျှင်အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသိကာ ဘုရားရှင်ပေါင်း ၅-သိန်းကျော်
တို့၏ဂုဏ်တော်များ ပုံတော်များကိုဉာဏ်၌ထင်မြင်အောင်မှန်းဆ
အာရုံပြုရှိခိုးပူဇော်ပြီးမှ ဆုတောင်း ရလျှင်ကား အတိုင်းမသိ

သောအကျိုးတို့ကိုရဘို့ရှိပေသည်။ ထိုကြောင့် သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာ
ကိုရွတ်ဖတ်စရာဟု မမှတ်ဘဲ ဘုရား ငါးသိန်းကျော်နှင့် ၎င်းတို့၏
တရား သံဃာတော်တို့ကို နှုတ်ဖြင့် စိတ်ဖြင့် ရှိခိုး ပူဇော်သည်ဟု
မှတ်ယူ၍ရှိခိုးပူဇော်ရာရောက်အောင်လည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ
သိအောင်အာ ထုတ်သင့်ပေသည်။

ဒုတိယမူသမ္ဗုဒ္ဓ

သမ္ဗုဒ္ဓအဋ္ဌဝီသည၊ ဒွါဒသည သဟဿကေ။
ပညသတသဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ။
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာဇိနာ၊
တေသံဓမ္မည၊ သံသည၊ အာဒရေန နမာမဟံ။
နမက္ကာရာ နဘာဇေန၊ ဟိဘူ သဗ္ဗေညပ္ပဒ္ဓဘိ၊
အနော အန္တရာယာပိ၊ ဝိနာသန္တု အသေသတော။
ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ကုန်သော
ဘုရားရှင်တို့ကို၎င်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးကုန်သော ဂင်္ဂါဝါဠု
သဲစုမက များပြားလှကုန်သောဘုရားရှင်တို့ကို၎င်း၊ တပည့်တော်
ဦးတိပ်ပန်ဆင် ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ (ကျန် ဂါထာများ ပထမ
မူနှင့် အဓိပ္ပာယ်အတူတူပင်)။

တတိယမူသမ္ဗုဒ္ဓ

သမ္ဗုဒ္ဓ အဋ္ဌဝီသည၊ ဒွါဒသည သဟဿကေ။
ပညသတသဟဿာနိ၊ ဂင်္ဂါယံ ဝါဠုကာစုဏ္ဏေ။

ပရာဇေတော ဗဟုဖုလ္လ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ၊
 တေ သံဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ။
 နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဟိဘ္ဘာ သဗ္ဗေ ဥပဒဝေ၊
 အနေကအန္တရာယာပိ၊ ဝိနာသန္တ၊ အသေသတော။

ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ကုန်သော
 ဘုရားရှင်တို့ကို၎င်း၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌ ရှိသော သဲမှန်မျှမက များစွာ
 ပွင့်တော် မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို၎င်း၊ တပည့်တော်သည်
 ဦးထိပ် နှစ်ဆင် ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ (ကျန် ဂါထာပိုဒ်များ ပထမ
 မူနှင့်အတူတူ ဖြစ်ပါသည်)။

သမ္ဗုဒ္ဓေမူကဲ့ အမျိုးမျိုး

သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာတော်ကို မြန်မာတပြည်လုံးအနှံ့ ရှမ်း၊ ကရင်၊
 ကချင်၊ မွန်၊ မြန်မာတိုင်းရင်းသားမျိုးစုံတို့ ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ထိုသို့
 ရွတ်ဖတ်သည့်နယ် ကျယ်သဖြင့် သမ္ဗုဒ္ဓေမူသည် အမျိုးမျိုး ကွဲ
 နေ၏။ ဤစာရေးသူ ကြားဘူးသောမူပင် သို့မျိုး ဖြစ်နေ၏။
 သုံးမျိုးလုံး မည်သည့်မူမှ မမှား၊ ကောင်းသည်ထက် ကောင်း
 အောင် ဖြည့်စွက်ထားသောကြောင့် မူအမျိုးမျိုးဖြစ်နေခြင်းသာ
 ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ မူသုံးမူအနက် မိမိတို့ ရသော
 မူကို သူ့အငြိမ်းနှင့်သူသိ၍ ရွတ်ရန်သာ လိုပါသည်။

မူလ သမ္ဗုဒ္ဓေ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝိသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ၊ သဟဿနက၊ ပဉ္စသက
 သဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ။

ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို
တပည့်တော် ဦးထိပ်ညွတ်၍ ရှိခိုးပါ၏။

တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ၊

ထိုဘုရားရှင်တို့၏ တရားတော်နှင့် သံဃာတော်တို့ကို တပည့်
တော် ရှိသောစွာရှိခိုးပါ၏။

နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊ ဟိတွာသဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊

အနုကာအန္တရာယာပိ ဝိနာသန္တ၊ အသေသတော။

ရှိခိုးရသော ကောင်းမှု အာနုဘော်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသော
ဘေးဥပဒ် တို့ကိုပယ်ဖျောက်လျက် အန္တရာယ် အပေါင်းတို့သည်
အကြွင်းမဲ့ကင်းငြိမ်းလွင့်ပျောက် ပါစေသတည်း။

သဗ္ဗုဒ္ဓောဘကြောင့်အန္တရာယ်ကင်းသလဲ

သဗ္ဗုဒ္ဓောဘိယာသည် ဘုရားရှိခိုးဖြစ်၏။ ဘုရားရှိခိုးဆိုသည်မှာ
ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်တို့ကို အောက်မေ့ပြီး ဘုရားရှင်၏ သက်
တော်ထင်ရှားပုံတော်ကို စိတ်အာရုံထဲမှာ မြင်လာအောင် အာရုံ
ပြုပြီးမှ ရှိခိုးဖူးစေခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားရှိခိုးခြင်းသည် အန္တရာယ်
ကင်းဘေးရန်ရှင်ပြီး ကျက်သရေ မင်္ဂလာတွေ ကိုးဘက်ကြောင်း
ကိုဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းတွေမှာပြ၏။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်က သံယုတ်
ပါဠိတော် ဓမ္မဂုဏ်မှာ မကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ကြက်သီးမွေး
ညှင်းထလျှင် ငါဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော် ကို ပါးကို အောက်မေ့
ပွားများကြ။ ငါဘုရားဂုဏ်ကို မပွားမြှင့်လျှင် တရားတော်၏
ဂုဏ်ကိုပွားများကြ၊ သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို ပွားများကြဟု

ဟောထားပါသည်။ သို့သို့ ရတနာ သုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ပွားများ၍
ကြောက်ရွံ့ခြင်း တာကြောင့်ပျောက်ကင်းရသည်ကိုလည်းဟော
ပြထားပါသည်။ ဘုရားရှင်သည် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကုန်ပြီး
ဖြစ်သည်။ ကြောက်သည်ဆိုသည်မှာ ဒေါသစိတ်ကြောင့်သာဖြစ်
သည်။ ဘုရားရှင်သည် ဒေါသ ကင်းပြီးဖြစ်၍ ကြောက်ခြင်းမရှိ
တော့။ ထို့ကြောင့် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်သည့်အခါ ဘုရားဂုဏ်
တော်ကိုအောက်မေ့လျှင် ကြောက်စိတ်တွေ ပြေခြင်းဖြစ်သည်ဟု
ဟောထား၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဆရာတော်ကြီးများသည် ကျမ်းဂန်တခုရေး
သားတော့မည်ဆိုလျှင် ရတနာသုံးပါး ဆရာသမားတွေကိုပထမ
ရှိခိုးကန်တော့ကြ၏။ ထိုသို့ရှိခိုးကန်တော့သည့်အတွက် အန္တရာယ်
ဘေးလုံးပျောက်ကင်းပြီး ကျမ်းဂန်ကို ပြီးစီးအောင် ရေးသား
နိုင်သည်။ ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဟု ဂုဏ်ကျမ်းများ
မှာဖွင့်ဆိုကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှိခိုးလျှင် ဘုရားဂုဏ်တော်
ကိုရွတ်ဆိုလျှင် အန္တရာယ်ကင်းသည်ဟု မှတ်ရပါမည်။

သမ္ဗုဒ္ဓေရွတ်သည် ဆိုသည်မှာ ဘုရားရှိခိုးခြင်းဖြစ်ပါသည်။
တိကအင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ ရှိခိုးခြင်းသည်သုံ မျိုးရှိ၏။ သိုင်ပြီးဦးချုပ်တို့
ခြင်းကို ကိုယ်နှင့်ရှိခိုးခြင်း၊ ကာယဝန္ဓနာဟုခေါ်သည်။ ဘုရားရှင်
၏ ဂုဏ်တော်တွေကို နှုတ်ကရွတ်ဆိုခြင်းကို နှုတ်နှင့်ရှိခိုးခြင်း၊
ဝစီဝန္ဓနာဟုခေါ်သည်။ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်များကို စိတ်သံမှာ
အောက်မေ့နေခြင်းကို စိတ်နှင့်ရှိခိုးခြင်း၊ မနောဝန္ဓနာဟုခေါ်
သည်ဟု သုံးပါးပြထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးအန္တရာယ်
တခုခုနှင့် တွေ့ကြုံသည့်အခါ သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာကို ရွတ်ခြင်းသည်

ဘုရားရှင်ကို နှုတ်နှင့်ရှိခိုးခြင်းမှာ ဝစီဝန္ဓနာဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာကို ရွတ်ခြင်းသည် ဘုရားပေါင်း ၅ သိန်းကျော်ကို ရှိခိုးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အန္တရာယ်ကင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာ၏ ထူးခြားချက်

ဘုရားရှိခိုးလျှင် ဘုရားဂုဏ်ကို အောက်မေ့ ရွတ်ဆိုလျှင် အန္တရာယ်ကင်းသည်။ ကြောက်စိတ်ပြေသည်။ သို့ရာတွင် အခြား ဘုရားရှိခိုးများဖြင့် ဘုရားတဆူကိုသာ ရှိခိုးခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရား တဆူသာလျှင် မိမိစိတ်အာရုံ၌ ပေါ်လာမည်။ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား ရှိခိုးသဖြင့် တကြိမ်တည်းဖြင့် ဘုရားပေါင်း ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူကို တပေါင်းတည်းရှိခိုးသည်။ ဘုရား ပေါင်း ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ မိမိ ဉာဏ်အာရုံ၌ ပေါ်လာမည်။ မိမိတယောက်တည်း အားကို ရာမဲ့ အန္တရာယ်များကြား၌ ရောက်နေချိန်တွင် မိမိအားကိုးရာ ဘုရား တဆူတည်း မိမိဉာဏ်အာရုံ၌ ပေါ်လာခြင်းထက် ဘုရားပေါင်း ငါးသိန်းကျော် မိမိအာရုံတွင် ဖူးမြင်တွေ့ရှိရခြင်းက ပို၍ အား တက်မည်။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ လူ့သဘာဝဖြစ်သည်။

လူသည် မိမိတယောက်တည်း အမှောင်ထုကို ဖြတ်၍သွားရ မည်ကို ကြောက်သည်။ သို့သော် အဖေတယောက်ပါသော အခါ၌ အားတက်လာသည်။ သို့သော် လုံးဝ မကြောက်တော့ သည်ကား မဟုတ်သေး၊ အထွယ်၍ လူပေါင်းများစွာ အုပ်စုဖွဲ့၍ သွားရမည်ဆိုလျှင် ကြောက်စိတ် လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ သွားဝံ့ကြ

သည်။ ထို့နည်းတူပင် မိမိ၌ အကြပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်ကြောက်ရွံ့နေချိန်တွင် မိမိအားကိုးရာ ဘုရားတဆူ မိမိအာရုံ၌ ထင်မြင်နေသည်ထက် ဘုရားပေါင်းများစွာ မိမိစိတ်အာရုံ၌ ထင်နေပါက လူအုပ်ကြီးဖြင့် ချီတက်သွားလာနေရဘိသကဲ့သို့ဖြစ်မည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ရရှိသော ဘုရားရှိခိုးများအနက် ဤသမ္ဗုဒ္ဓဂါထာလောက် ဘုရားအဆူပေါင်းများသော ဘုရားရှိခိုးမျိုးမရှိသေး။ ဤသို့ လူတို့၏စိတ်ပညာသဘာဝနှင့် ဆက်စပ်နေသောကြောင့် ဤသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှိခိုးဂါထာသည် ပို၍ ကျော်ကြားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှိခိုးကို ရွတ်ဆိုရှိခိုးသောအခါ ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းတော် ပါရမီဖြည့်တော်မူစဉ် သင်္ခေါ်နှစ်ဆယ်နှင့် ကမ္ဘာတသိန်းအတွင်း ပွင့်တော်မူခဲ့သော ဘုရားပေါင်း ငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူနှင့် ၎င်းတို့၏ တပည့်သံဃာတော်များကို မိမိဉာဏ်အာရုံ၌ ပေါ်အောင် မှန်းဆ ကြည်ညို၍ ရွတ်ဆိုရှိခိုးလျှင် ပို၍ အကျိုးများမည် ဖြစ်ကြောင်း အကြံပြုအပ်ပါသည်။

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ကပိလဝတ်ပြည်သားနှင့် ကောလိယပြည်သားတို့သည် ရောဟနီမြစ်ရေ ခွဲဝေသုံးစွဲရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားနေကြ၏။ နှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့ စစ်အင်ခင်းကျင်းနေစဉ် ဘုရားရှင်သည် စစ်တပ်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်ကောင်းကင်ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွဲခန့်

တော်မူလျက် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးကိုလွှတ်၍ စံနေတော်မူသည်။ ထိုအခါ နှစ်ပြည်ထောင်သားတို့သည် လက်နက်များကိုချကာ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးလျက်နေကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်က နှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့အား အဘိုးအနည်းငယ် ထိုက်တန်သည့် ရေကိုအကြောင်းပြု၍ အဘိုးအနွယ် မရေတက်နိုင်အောင် ထိုက်တန်သော မင်းမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ်ရန် မသင့်ချေဟု ဟောကြားဆုံးမတော်မူလေသည်။

ဒေါသကြီးမား ခိုက်နေဖြစ်ပွားသည်မှာ အများသာဖြစ်၍ သာယာဘွယ်မဟုတ်ဟု ဟောကြားပြီးနောက် ခိုက်ရန်ငြိမ်း၍ ညီညွတ်ချစ်ခင်ရေးရန် ဗဒ္ဓဇာတ် ဒုဒ္ဓါဘဇာတ်၊ လဠုကိကဇာတ် ရုက္ခမမ္မဇာတ်၊ ဝဇ္ဇဇာတ်နှင့် မိတ္တိုကိုယ်ကို ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် အတ္တန္တသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ နှစ်ပြည်ထောင်မင်းများသည် ဘုရားရှင်အား ကြည်ညို၍ ပျိုမျစ်နုနယ်သော မင်းသားငယ် ၂၅၀-စီကို ဘုရားအား အပ်နှင်းကြလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် မင်းသားငယ် ၅၀၀-တို့ကို ရဟန်းပြုတော်မူ၍ မဟာဝုန်တောသို့ ကြွတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့လည်း သာသနာ၌ ပပျော်စေ့ ငြီးငွေ့လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရဟန်းငယ်တို့အား ဟိမဝန္တာရှိ ကုဏ္ဍလအိုင်၏ သာယာကြည်နူးဘွယ် အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုဟော၍ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ရဟန်း-၅၀၀ အား ဟိမဝန္တာ ကုဏ္ဍလအိုင်ကိုပြုတော်မူ၏။

ကုဏ္ဍလအိုင်၏ သာယာကြည်နူးဘွယ်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ စိတ်ကြည်လင်လျက်ရှိသော ရဟန်းငယ်များအား ကုဏ္ဍလ

တောင်တော်ကို ဟောတော်မူပြီး သစ္စာသေးပါးတရားကို ဟောတော်မူရာ ရဟန်း-၅၀၀ သောတာပန်တည်လေ၏။ တန်ခိုးအတိညာဉ်ကိုလည်း ရကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်း-၅၀၀ နှင့်အတူ သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် အနီး မဟာဝုန်တောသို့ ကောင် ကင်ခရီး စျာန်တန်ခိုးဖြင့် ပြန်ကြွလာကြ၏။ မဟာဝုန်တော၌ ရဟန်းဘို့အား အထက်မက်သုံးပါးအတွက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးကာ တောင်စောင်း သစ်ပင်ရင်းအရပ်များ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများ အားထုတ်ကြကုန်၏။ ရဟန်း-၅၀၀ လုံး ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။

မဟာသမဃ-နတ်ဗြဟ္မာတို့ အစည်းအဝေးကြီး

ရဟန္တာငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံပြန်လာကြ၏။ နယုန်လပြည့်နေ့ညနေ နေဝင်အချိန် လမင်းကြီး ထွက်ပေါ်စအချိန် ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်အခါ ထိုမဟာဝုန်တော၌ ရဟန္တာ-၅၀၀ ခြံရံလျက် စံနေသော ဘုရားရှင်သည် အလွန်တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော်မူလေ၏။

ဤသို့ တင့်တယ်ပုံအချင်းအရာကို ရှေးဦးစွာ ဖူးတွေ့ကြရသော မဟာဝုန်တောရှိ နတ်တို့က “အိုအချင်း နတ်အပေါင်းတို့ လာကြကုန်လော့ ဘုရားရှင်အား ဖူးရန် တရားတော်ကို နာရန် သံဃာတော်ကို ဖူးရန် ဘုရားရှင်ထံ သွားကြကုန်အံ့” ဟု ကြွေးကြော်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားရောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့ ယခုအခါ အလွန်ကြီးကျယ်
များပြားသော နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေး မဟာသမဃကြီး
သည်ဖြစ်လေပြီ။ ရှေးဘုရားများ လက်ထက်ကလည်း ဤ နတ်
ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေး မဟာသမဃမျိုး ရှိခဲ့ဘူးပြီ။ အနာဂတိ
ဘုရားများလက်ထက် ဤအစည်းအဝေးမျိုး ဖြစ်လိမ့်။ ဤ
အစည်းအဝေးပွဲကြီးသို့ လာရောက်ကြသော နတ် ဗြဟ္မာ တို့၏
အမည်အနွယ်တို့ကို သင်တို့အား ဟောကြားပေအံ့ ဟု မိန့်ကာ
မဟာသမဃသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။

နတ်ချစ်တရားတော်

ဤ မဟာသမဃသုတ်သည် အစည်းအဝေးကြီးသို့ ကြွရောက်
ရုံးနေသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ အမည်အနွယ်တို့ကို ထုတ်
ဖော်ဟောကြားသောနတ်တို့ကို နှုတ်ခွန်းဆက်သောသုတ်ဖြစ်၏။
ထိုမဟာသမဃသုတ်ကို ကြားနာရသော နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်း
တို့၏စိတ်သည် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းကာ ရှင်တော်ဘုရားကို လွန်
စွာကြည်ညိုကြ၏။ ဤမဟာသမဃသုတ် ဒေသနာတော်မြတ်ကို
နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အစဉ်မပြတ် ကြည်ညိုလေးစားစွာ ကြားနာ
လိုပေသည်။ နတ်တို့သည် ဤမဟာသမဃသုတ်ကို ဘယ်မှာများ
နာရပါမလဲဟု နားစွင့်လျက် လှည့်လည် သွားလာနေကြသည် ဟု
အဋ္ဌကထာ၌ ပြထား၏။ ထို့ကြောင့် ဤမဟာသမဃသုတ်ကို
ရွတ်ဖတ်သူများကို နတ်တို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြလေသည်။ နတ်တို့
ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းခံရသောလူအဘို့ အန္တရာယ်ကင်းမည်။ ကုန်
သရေမဂ်လာတိုးမည်မှာ သေချာ၏။ မဟာသမဃ သုတ်ကို

နတ်တို့လာနာသဖြင့် မကောင်းသော စုန်း တစ္ဆေ သူရဲ နတ်ဆိုး
ဘီလူး စသည်တို့ မကပ်ရောက်နိုင်သောကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း
ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နတ်တို့ ချစ်နှစ်သက်ပုံ သက်သေ

မဟာသမဃသုတ်ကို နတ်တို့ ချစ်နှစ်သက်ကြောင်းသက်သေ
သာစောစတ္ထုတခုကို အဋ္ဌကထာ၌ ဤသို့ ပြထား၏။

သီဟိုဠ်ကျွန်း ကောဠိပဗ္ဗတ မည်သော ကျောင်းတိုက်
အတွင်း၌ နာဂလေကာ ခေါ် လိုဏ်ဂူကြီးတခုရှိ၏။ ထိုလိုဏ်ဂူဝ
ကံ့ကော်ပင်တွင် နတ်သမီးတယောက်နေ၏။ ရဟန်းငယ် တပါး
သည် မဟာသမဃသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍နေ၏။ မဟာ
သမဃသုတ် ဆုံးသောအခါ ကံ့ကော်ပင်စောင့် နတ်သမီးက
အသံထွက်၍ ကောင်းခြံးပေးလေသည်။ သာဓု ခေါ်လေသည်။
ရဟန်းက သာဓုခေါ်သူ မည်သူနည်းဟုမေးရာ ကံ့ကော်ပင်မှ
နတ်သမီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏။ ဘာကြောင့် သာဓု ခေါ်
သနည်းဟုမေးရာ မဟာသမဃသုတ်ကို နာရသောကြောင့်ဟု
ဖြေ၏။ မဟာဝုန်တောမှာ ဘုရားရှင် မဟာသမဃသုတ် ဟော
စဉ်က နာခဲ့ရဘူးပါသည်။ ယခု အရှင်ဘုရား ရွတ်ဖတ် ဟော
ကြားချက်သည် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း တသွေ
မတိမ်း ဖြစ်ပါသည်ဟု နတ်သမီးကလျှောက်၏။

မဟာသမဃသုတ်မရွတ်မီ

မဟာသမဃသုတ်သည် နတ်တို့၏ အမည်များကို ထုတ်ဖော်

ကျေညာသောသုတ်ဖြစ်၍ လက်တွေ့ကျင့်ကြံပွားများရန် တရားအဆီအနှစ် မပါသောကြောင့် တန်ဘိုးမရှိဟု မယူဆအပ်ပေ။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကိုရတော်မူ၍ အတုမရှိ ဟင့်တယ်သပ္ပာယ်တော်မူသော ဘုရားရှင်နှင့် ထိုဘုရားရှင်အား ရဟန္တာဖြစ်သစ်စ ရဟန်းပျို ၅၀၀-တို့ ခြံရံလျက် ရှိပုံကိုဖူးတွေ့ရ၍ မဟာဝုန်တောမွှေးတိတို့မှတစ်ဆင့် စကြာဝဠာ တိုက်တသောင်းမှ နတ်တို့ လာရောက်စုဝေးကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဘုရားရှင်နှင့်ရဟန္တာ အရှင်မြတ် ၅၀၀-တို့ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေတော်ဖြင့် စံနေတော်မူသည်ကို ကိုယ်တိုင်မျက်မြင်မဖူးတွေ့လိုက်ရစေကာမူ စိတ်အာရုံ၌ မှန်းဆ၍ ဖူးမြော်ကြရန်ဖြစ်၏။

ကျေးဇူးတင် တိရစ္ဆာန်တို့ အသံများ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသော မဟာဝုန်တော၌ လပျဉ်နေ့ည ထွက်ပေါ်စ လမင်း၏ အရောင်အောက်၌ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များကို စိတ်အာရုံတွင် ဖူးတွေ့ကြည်ညိုရန်သည် မဟာသမဃသုတ်၏ အနှစ်သာရပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မဟာသမဃသုတ်ကို မရွတ်မီ ဤနိဒါန်း၌ ဖော်ပြခဲ့သည်တို့ကို ဆင်ခြင်ကာ လရောင်အောက်ရှိ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာ အရှင်တို့ကို စိတ်အာရုံတွင် ထင်စေပြီးမှ မဟာသမဃသုတ်ကို ရွတ်ဆိုရန်ဖြစ်၏။

မဟာသမဃသုတ်ကိုရွတ်ဖတ်ရန်

မဟာသမဃသုတ်ကို ကြားနာရန် နတ်ဗြဟ္မာတို့ အမြဲစောင့်လင့်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးရှေး ဆရာတော် အစဉ်

အဆက်မပြတ် ယနေ့တိုင်အောင်ပင် မြို့သစ် ရွာသစ် ထီးနန်းသစ် အိုးအိမ်သစ် ဆောက်လုပ်ရာ အိမ်တက်မင်္ဂလာ စသည်တို့၌ မဟာသမဃသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ထို မဟာသမဃသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့ လာရောက် နာယူကြမည်၊ နတ်ကောင်းနတ်မြတ် တန်ခိုးကြီးနတ်တို့ လာလျှင် မကောင်းသော နတ်ဆိုး နတ်မိစ္ဆာ အစွမ်း သားရဲ တစ္ဆေ မြေဘုတ် ဘီလူး စသည်တို့မနေနိုင်ကြဘဲ ဝေးရာသို့ ရှောင်ရမည်၊ ထို နတ်မိစ္ဆာ အစွမ်းသားရဲတို့ကြောင့် ဖြစ်မည့် ဘေးအန္တရာယ် များကင်းရှင်းပြီးဖြစ်မည်ဟု ရည်ရွယ်၍ အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ ပွဲ များ၌ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။

ဒီမိအိမ်တွင် မကြာခဏ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များ စုရုံး၍ အန္တရာယ် ကင်းစေလိုသူ ကျွန်သခင်မင်္ဂလာ တိုးတက်လိုသူ နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးမှုကို ခံယူလိုသောသူများသည် ဤ မဟာသမဃသုတ်ကို နေ့စဉ် သို့မဟုတ် တလ တကြိမ် လပြည့်နေ့ သို့မဟုတ် ရုံးလုပ်ငန်းများ အားလပ်သည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ညများ တွင် မဟာသမဃသုတ် ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။ မဟာသမဃသုတ်ကို အလွတ်ကျက်မှတ်ရန် မလိုပါ။ စာအုပ်ကိုကြည့်၍ အသံ မှန်မှန်ဖြင့် ဖတ်ရှုရန်သာလိုပါသည်။ မြန်မာပြန်များကို ဖတ်ရန် မလိုပါ။ ပါဠိကို ရွတ်ဖတ်သောအခါ မြန်မာပြန်မှ အဓိပ္ပာယ် များကို ဆိုလိုသည်ဟု သိထားရန်သာ လိုပါသည်။

မဟာသမဃသုတ် အမှတ်ဥယျာဇဉ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥယျာဇဉ်

သတေဟိ ပဉ္စမတ္ထေဟိ၊ ခိဏာသဝေဟိ ကေဝလံ။
 ဘိက္ခုဟိ ဘူပဝံသေဟိ၊ သတ္တာဇိနော ပရိဝုတော။
 သက္ကေကပိကလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဆယောရမ္မေ ဟောဂဓေ။
 သမန္တတော သဟဿေဟိ၊ စက္ကဝါဠေဟိ ဒသဟိ။
 အာဂမ္မ သန္နိသိန္နာနံ၊ ဒေဝါနံ ယ မဒေသယိ။
 အယုဒ္ဓိဃကရံ သဗ္ဗ၊ သမ္ပတ္တိ သာဓတံ ဝရံ။
 သုဒ္ဓါဝါသပ္ပဘူတိဟိ၊ ဒေဝေဟိ ပဋိနန္ဒိတံ။
 သဗ္ဗရောဂဘယုက္ခိတံ၊ သမယံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ထိုပုထုဇဉ် သေက္ခမရောမစွက် ရဟန္တာချည်း သက်သက်ဖြစ်
 ကုန်သော မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်း ၅၀၀ တို့ဖြင့်
 ခြံရံအပ်သောငါး မးရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည် သက္ကတိုင်း
 ကပိလဝတ်ပြည် အရိပ်ရှိ၍ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော မဟာ
 ဝုန်တော်၌ စကြာဝဠာတိုက်တသောင်းမှစုဝေးရောက်ရှိလာသော
 နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား အသက်ရှည်၍ လိုလားတောင့်တ
 အပ်သောဆုမြတ်ကို ရစေနိုင်သော ဤမဟာသမဃသုတ်တော်ကို
 ဟောကြားတော်မူ၏။

သုဒ္ဓါဝါသစသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်
 မြတ်နိုးအပ်သည်ဖြစ်၍ ရောဂါဒဏ်ရန်အားလုံးကို ပယ်ဖျောက်

နိုင်သေး ၊ မဟာသမဃသုတ်ဘော် နှို ငါတို့ ညီညာဖျဖျ ရှိကြ ပါကုန်စို့။

မဟာသမဃသုတ်နိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထု သို့ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခု သံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တဟိ ဘိက္ခုသ တေတိ သဗ္ဗေ ဟေဝ အရဟန္တဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘု ယျေန သန္တိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။ အထခေါ စတုန္တံ သုဒ္ဓါဝါ သကာယိ ကာနံ ဒေဝတာနံ ဧတဒ ဟောသိ “အယံ ခေါဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသို့ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ သဗ္ဗေ ဟေဝ အရဟန္တဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘု ယျေန သန္တိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယံနုန မယမ္ပိ ယေန ဘဂဝါ တေနုပ သင်္က မေယျာမ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝ တော သန္တိကေ ပဇ္ဇကံ ဂါထံ ဘာ သေယျာမာဘိ။

အထ ခေါသာ ဒေဝတာ သေယျသာပိ နာမဗလဝါ ပုရိသော သမိဉ္စိတံ ဝါ ဗာဟံ ပသာ ရေယျ ပသာရိတံ ဝါ ဗာဟံ သမိဉ္စေယျ ၊ ဧဝ မေဝ သုဒ္ဓါ ဝါ

သေသု ဒေဝေသု အန္တရဟိတာ ဘဂဝတော ပုရတော ပါတုရ
ဟေသု။ အထခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ
ဧကမန္တံ အဌသု။ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ ဧကော ဒေဝဘာ
ဘဂဝတော သန္တိဧကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ-

မဟာသမဿော ပာနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။
အာဂတ မှ ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊
ဧက္ခိတာယေ အပရာဇိတသံသန္တိ။

အခါတပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်
ပြည် မဟာဝုန်ခေတာ၌ ရဟန္တာ ၅၀၀-နှင့်အတူ သီတင်းသုံးနေ
တော်မူသည်။ စကြာဝဠာတိုက်တသောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာ တို့သည်
လည်း ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ဖူးမြော်ရန်စုဝေး
ရောက်လာကြကုန်၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓာဝါသတို့၌ နေသော ဗြဟ္မာ ၄-ဦးတို့အား
ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ မဟာဝုန်ခေတာ၌ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်
များ သီတင်းသုံးနေသည်။ နတ်ဗြဟ္မာတို့လည်း စုရုံး ရောက်နေ
ကြသည်။ ငါတို့လည်း ဘုရားရှင်ထံကပ်၍ ဂါထာတပုဒ်စီ ရွတ်
ဆိုရသော် ကောင်းလေစွဲ ဟု အကြံဖြစ်၏။

ထိုအခါ ဗြဟ္မာ လေးဦးတို့သည် ဘုရားထံမှောက်သို့ ချက်
ချင်းရောက်လာကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး တနေရာ၌
ရပ်ကာ ဗြဟ္မာတဦးက အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

ပထမဗြဟ္မာလျှောက်ချက်

အရှင်ဘုရား၊ မဟာဝုန်တော၌ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် စုရုံးလာရောက်ကြသဖြင့် အစည်းအဝေးကြီးဖြစ်လျက်ရှိနေပါ၏။ ကိလသသကို ပယ်ပြီးသော သံဃာတော်တို့ကို ဖူးမြော်ရန် အကျွန်ုပ်တို့လည်း ဤတရားသဘင် အစည်းအဝေးသို့ လာရောက် ကြပါကုန်၏။

ဒုတိယဗြဟ္မာ လျှောက်ချက်

၂။ အထခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ-

တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တ မတ္တနော ဥဇုကံ အကံသု။
သာရထိဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာ၊
ဣန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ တိ။

ထို့နောက် ဗြဟ္မာတဉ်က ဘုရားရှင်ထံ ဤဂါထာကို လျှောက်၏။

ထိုအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတို့သည် မိမိစိတ်ကို တည်ကြည် စေလျက် ဖြောင့်မတ်စွာ ထားကုန်၏။ ရထားထိန်းသည် မြင်း ဇက်ကြိုးတို့ကို ကိုင်၍ ထိန်းသကဲ့သို့ ပညာရှိရ ဟန်းတို့သည် ဣန္ဒြေကို ထိန်းသိမ်းတော်မူကြကုန်၏ဟု လျှောက်ဆို၏။

တတိယဗြဟ္မာ လျှောက်ထားချက်

၃။ အထခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထာ အဘာသိ-

ဆေတွာ ခိလံ ဆေတွာ ပဿိဃံ၊

ကုန္တခိဿံ ဂီဟစူ မနုဇာ။

တေ စရန္တိ သုဒ္ဓါ ဝိမလာ၊

ဇက္ခမကာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါတိ။

ထို့နောက် အခြာ ဗြဟ္မာတဦးက ဘုရားရှင်၏အထံ၌ ဤဂါထာကိုလျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဆုံးမထားအပ်သော အရွယ် နုပျို ရဟန္တာငယ်တို့သည် ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသော ခလုပ်ကံသင်းနှင့် တံခါကျည်မင်းတုပ်ကို မဂ်လေးပါးဖြင့်ပယ် ဖျက်တော်မူ၍ ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသော တံခါးတိုင် ကိုနှုတ်တော်မူကာ တဏှာကင်း၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူလျက် အရပ်၄-မျက်နှာတို့၌ လှည့်လည်သွားလာနိုင်ကြကုန်၏။

စတုတ္ထဗြဟ္မာလျှောက်ချက်

၄။ အထခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိဏေ

ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ-

ယေ ကေဝိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊

န ခေတဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။

ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊

ဒေဝတာယံ ငရိပ္ပဓေသန္တိ တိ။

ထို့နောက် စတုတ္ထဗြဟ္မာက ဤသို့လျှောက်၏။

အရှင်မြတ်စွာဘုရားကို ကို ကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သူအား

လုံးတို့သည် အပါယ်တုံသို့မရောက်မူ၍ သေသည့်အခါ နတ်ပြည်
သို့ရောက်ကုန်လတ်။

နတ်အစည်းအဝေးကြီး

၅။ အထူးခါဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တသိ ယေဘု
ယျေန ဘိက္ခုဝေ ဒသသု နလာကဓာတုသု ဒေဝတာ
သန္တိပတိတာ ဟေန္တိ တသဂတံ ဒသနာယ ဘိက္ခု
သံဃဉ္စ။ ယေပိ ဧဘ ဘိက္ခုဝေ အဟေသုအဘိတမဒ္ဓါနံ
အရဟန္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဧသမ္ဗိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံ
ပရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္တိပတိတာ အဟေသု
သေယျထာပိ မယှံ ဧဘရဟံ၊ ယေပိ ဧဘ ဘိက္ခုဝေ
ဘဝိဿန္တိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
ဧသမ္ဗိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံ ပရမာယေဝ ဒေဝတာ
သန္တိပတိတာ ဘဝိဿန္တိ သေယျထာပိ မယှံ ဧဘရဟံ၊
အာစိက္ခယာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ကိတ္တ
ယိဿာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊
ဒေသေဿာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊
တံသုဏာထ သာဓုကံ မနသိကရေထ ဘာသိဿာမိ
တိ။ ဧဝံ ဘန္တေ တိ ခေါဘေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော
ပစ္စယော သုံ။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို ဤသို့မိန့်တော်
မူ၏။

ရဟန်းတို့ စကြာဝဠာတိုက်တသောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း
 တို့ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်တို့ကို ဖူးမြော်ခြင်းငှာ စုဝေး
 ရောက်လာကြကုန်၏။ ရှေ့ဘုရားတို့ လက်ထက်၌လည်း ဤမျှ
 များသော နတ်ဗြဟ္မာတို့စည်းဝေးခဲ့ဘူးပြီ၊ နောင်ပွင့်လတံ့သော
 ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်၌လည်း ဤမျှ များသော နတ်ဗြဟ္မာတို့
 စည်းဝေးကြကုန်လိမ့်။ ရဟန်းတို့ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်ကို
 ပြောကြား ကျေညာပေအံ့ နားစိုက် ဆောင်ကြကုန်သောဟု
 မိန့်ရာ ရဟန်းတို့က နားဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

၆။ ဘဂဝါ အေဒေဝါစ—

သိလောက မနုဿာမိ၊ ယတ္ထဘုမ္မာ တဒယိတာ။

ယေ သိတာ ဝိရိဂဗ္ဘရုံ၊ ပဟိတတ္တာ သမာတိတာ။

ပုသု သိဟာဝ သလ္လံ နာ၊ လောမဟံ သာတိသမ္ဘုနော။

ဩဒါတမနသာ သုဒ္ဓာ၊ ဝိပ္ပသန္တ မနာဝိသာ။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ ဟောကြား၏။

ရဟန်းတို့ ဂါထာဖွဲ့၍ ဟောကြားပေအံ့၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့
 နေထိုင်ရာအရပ် တောင်စောင်းကိုမှီ၍ နေကုန်သော ရဟန်းတို့
 သည် တည်ကြည်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်၏။
 ထိုရဟန်းတို့သည် ကြက်သီးမွေးညှင်းမျှ ဝါခြင်းမရှိမူ၍ ခြင်္သေ့
 မင်းကဲ့သို့ တပါးတည်းကိန်းအောင် လျှက် နောက်ကျခြင်းကင်း
 သန့်ရှင်းကြည်လင် ဖြစ်စေသောစိတ် ရှိကြပေကုန်၏။

၇။ ဘိဿယာယုသဒေဝ ဥဒ္ဓါ၊ ဝိဇေ ကာပိသဝတ္ထဒေဝ။

တတော အာမန္တဝိသတ္တာ၊ သာဝက သာသနရတေ။

ဒေဝကဿာ အင်္ဂိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခုဒဝါ။
တေစ အာတပ္ပ မာရရုံ၊ သုဘွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်ပြည် မဟာဝုန်
တော၌ တပည့်သာဝကငါးရာတို့ သာသနာတော်ငယ် မွေ့လျော်
နေကြသည်ကိုသိတော်မူ၍ ရဟန်းတို့နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်
ရွှေရူလာရောက်လျက်ရှိကြကုန်၏။ ထိုနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း တို့ကို
ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်လောဟု မိန့်တော်မူရာ ထိုရဟန်းတို့
သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို ကြားနာရ၍ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိ
ညာဉ်ဖြင့် သိအောင်အားထုတ်ကြကုန်၏။

၈။ တေသံ ပါတုရဟု ဉာဏံ၊ အမနုဿာန ဒဿနံ။
အပ္ပေကေ သတ မဒ္ဒက္ခုံ၊ သဟဿံ အထ သတ္တရိံ။
သတံ ဧတေ သဟဿာနံ၊ အမနုဿာန မဒ္ဒသုံ။
အပ္ပေကေနန္တ မဒ္ဒက္ခုံ၊ ဒိသာ သဗ္ဗာ ဖုဋ္ဌာအပုံ။

ထိုရဟန်းတို့အား နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို မြင်စွမ်းနိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်တော်မူ၏။ အချို့ ရဟန်းတို့က
နတ်ဗြဟ္မာတရ၊ အချို့က တထောင်၊ အချို့က ခုနစ်သောင်း၊
အချို့က တသိန်း၊ အချို့က မရမတွက်နိုင်သော နတ်ဗြဟ္မာ
တို့ကို မြင်တော်မူကုန်၏။ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့သည် နတ်
ဗြဟ္မာများနှင့် ပြည့်နှစ်လျက် ရှိကုန်၏။

၉။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊ ဝဝတ္ထိတုာန စက္ခုမာ။ တတော
အာမန္တယံ သတ္တာ၊ သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
ယေဝေါဟံ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဂိရာဟိ အနုပုဗ္ဗဿ။

ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့၏ အသိသိမ်းမြှင့်ပုံ အလုံးစုံကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ ပိုင်ခြားမှတ်သားတော်မူပြီး လျင်သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကုန်သော တပည့်တို့အား မိန့်ကြားတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့နတ်ဗြဟ္မာအနပါင်းတို့သည် မဟာဝုန်ဘောသို့ခရုရု လာရောက်လျက်ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်ဗြဟ္မာအနပါင်းတို့ကို ဒိဗ္ဗစက္ခု ယှက်ဖြင့်သိကုန်လော၊ ယင်းနတ်ဗြဟ္မာတို့ကို သင်ဘို့အားဂါသာ ဖြင့်အစဉ်အတိုင်းငါ့ဟောကြားပေအံ့။

ဗြဟ္မတည်(ဘုမ္မစိုး)နတ်တို့၏ အမည်အနွယ်တို့ကို ဟောကြားခြင်း

၁၀။ သတ္တသဟဿာ ဘေယက္ခာ၊ ဘုမ္မာ ကံပိလဝတ္ထဝါ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏာန္တော ယဿဿိန္နော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမု၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ကံပိလဝတ်ပြည်မြေ၌နေကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ အဆင်းလည်းလှ၊ အခြံအရံလည်း များကုန်သော ခုနစ်ထောင်သော နတ်တို့သည် မဟာဝုန်ဘော ရဟန်းတို့အစည်းအဝေးသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကြကုန်၏။

၁၁။ ဆသဟဿာ ဟေမဝတာ၊ သက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိန္နော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ယဿဿိန္နော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမု၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဟိမဝန္တာ တောင်၌ နေ၍ အသွေး အရောင် အမျိုးမျိုး ရှိ
ကုန်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ အဆင်းလှ
ကာအခြံအရံများကုန်သော ခြောက်ထောင်သော နတ်တို့သည်
မဟာဝုန်တောရဟန်းတို့ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
လာရောက်ကြကုန်၏။

၁၂။ သာတာဂိရာ တိသဟဿ၊ ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ယသဿနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

သာတာဂိရိတောင်၌နေ၍ အသွေးအရောင် အမျိုးမျိုး ရှိကုန်
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ အဆင်းလှကာ အခြံ
အရံများကုန်သော သုံးထောင်သောနတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော
ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကြ
ကုန်၏။

၁၃။ ဣစ္ဆေတေ သောဠသ သတဿ။ ယက္ခာ နာနတ္ထ
ဝဏ္ဏိနော။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏော
ယသဿိနော။ မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ
သမိတိံ ဝနံ။

အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်၍ တန်ခိုးအာနုဘော်
ကြီးကုန်သော အဆင်းလှ၍အခြံအရံများကုန်သောဤတသောင်း
ခြောက်ထောင်သောနတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့ အ
စည်းအဝေးသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကြကုန်၏။

၁၄။ ဝေဿာမိတ္တ ပဉ္စသတာ၊ ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမု၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဝေဿာမိတ္တတောင်၌နေကုန်သောအသွေးအရောင်အမျိုးမျိုး
 ရှိ၍ ကန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကော အခြံအရံ
 များကုန်သော ငါးရာသောနတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်း
 တို့၏အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကြကုန်၏။

၁၅။ ကုမ္ဘိရော ရာဇဂဟိတော၊ ဝေပုလ္လဿ နိဝေသနံ။
 ဘိဿျာ နံ သတသဟဿံ၊ ယက္ခာနံ ငယ်ရူပါသတိ။
 ကုမ္ဘိရော ရာဇဂဟိတော၊ သောပဂါ သမိတိံ ဝနံ။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေပုလ္လ တောင်၌နေကုန်သော ကုမ္ဘိရ နတ်စစ်
 သူကြီးကို အသိန်းမကသော နတ်တို့သည် ခြံရံစေားကြကုန်၏။
 ထိုကုမ္ဘိရနတ်စစ်သူကြီးသည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏အစည်း
 အဝေးသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကြကုန်၏။

၁၆။ ပုရိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဓောရဌော ပဿာသတိ။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ
 အဓိပတိံ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိသော။ ပုတ္တာပိ တဿ
 ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒ နာမာ မဟဗ္ဗလာ။ ဣဒ္ဓိ မန္တော
 ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။ မောဒမာနာ
 အဘိက္ကာမု၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

အရှေ့အရပ်ကို အုပ်စိုးသော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏ အရှင်ဓောရဌ
 နတ်မင်းကြီးသည် များသော အခြံအရံရှိ၏။ ထိုနတ်မင်းကြီး၏
 သားတော်တို့သည် အရေအတွက်များကုန်၏။ တန်ခိုးခွင့်အား

ကြီးကတန်ခိုးရောင်ဝါလွန်စွာတောက်ပ၍ အခြံအရံများသော
လူနွဲ့မည်သော သားတော်တို့သည် မဟာဝုန်တော သံဃ အစည်း
အဝေးသို့လာကုန်၏။

၁၇။ ဒက္ခိဏဉ္စဒိသံ ရာဇာ ဝိရူဠောတံ ပဿာသတိ။ ကုမ္ဘဏ္ဍာ
နံ အဓိပတိံ မဟာရာဇာယသဿိ သော။ ပုတ္တာပိ
တဿ ဗဟဝေါ၊ လူန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။ လူဒ္ဓိမန္တော
ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိမနာ။ မောဒမာနာ
အဘိက္ကာမု၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိ ဝနံ။

တောင်အရပ်ကိုအုပ်စိုးသော ကုမ္ဘဏ္ဍာ၏အရှင် ဝိရူဠက
နတ်မင်းကြီးသည်ရှိ၏။ ၎င်း၏သားတော်တို့သည် များပြားကုန်
၏။ တန်ခိုးခွန်အားကြီးမား၍ အဆင်းလှ အခြံအရံများကုန်
သော လူနွဲ့မည်သော သားတော်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်း
တို့၏အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၁၈။ ပဉ္စိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဝိရူပက္ခော ပဿာသတိ။
နာဂ နဉ္စ အဓိပတိံ၊ မဟာရာဇာယသဿိသော၊
ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ လူန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
လူဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိမနာ။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမု၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိ ဝနံ။

အနောက်အရပ်ကို အုပ်စိုး၍နေသော နာဂါးတို့၏အရှင်
ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးသည် အခြံ အရံများ၏။ ၎င်း၏သားတော်တို့
သည် များပြားလှ၏။ တန်ခိုးအင်အားကြီးမား၍ အဆင်းလှ
အခြံအရံ များကုန်သော လူနွဲ့မည်သော သားတော်တို့သည်
မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်ကြ
ကုန်၏။

၁၉။ ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ကုဝေရော စံ ပဿသတိ။

ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလ။

ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။

မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိ ဝနံ။

မြောက်အရပ်ကို အုပ်စိုး၍နေသော နတ် ဘီလူးတို့၏အရှင် ကုဝေရနတ်မင်းကြီးသည် အခြံအရံများ၏။ ၎င်း၏သားတို့သည် များပြားလှ၏။ တန်ခိုးအင်အားကြီးမား၍ အဆင်းလှ အခြံအရံ များကုန်သော ဣန္ဒမည်သော သားတော်တို့သည် မဟာဝုန် တော ရဟန်းတို့အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၀။ ပုရိမံ ဒိသံ ဓတရဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။

ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

အရှေ့အရပ်၌ ဓတရဌနတ်မင်းကြီး၊ အနောက်အရပ်၌ ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းကြီး၊ တောင်အရပ်၌ ဝိရုဠကနတ်မင်းကြီး၊ မြောက်အရပ် ၌ ကုဝေရနတ်မင်းကြီး၊ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ တောက်ပကုန်လျက် ကပိလဝတ် မဟာ ဝုန်တော၌ တည်ရှိကြကုန်၏။

၂၁။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ သမန္တာ စတုရေဒိသ။

ဒဒ္ဒလ္လမာနာ အဋ္ဌံသု၊ ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။

၂၂။ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသ၊ အာဂုံ ဝဉ္ဇနိကာ

သဌာ။ မာယာ ကုဋေဏ္ဍု၊ ဝိဋေဏ္ဍု ဝိဋုစူ ဝိဋုဋေဋ္ဌာ

သဟ။ စန္ဒနော ကာမသေဌော စ၊ ကိန္နိသဏ္ဍု

နိသဏ္ဍုစ။ ပနာဒေါ ဩပမညော စ၊ ဒေဝသုခတ

စ မာတလိ။

၂၃။ စိတ္တသေနောစ ဂန္ဓဗ္ဗော။ နဋ္ဌော ရာဇာ ဇနေ
သဘော၊ အာဂုံ ပဉ္စသိခေါ စေဝ၊ တိဗ္ဗရ သူရိယ
ဝစ္ဆယာ။

ဧတေ စညေစ ရာဇာနော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ သဟရာဇတိ။
မောဒမာနာ အဘိက္ကမံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိဝနံ။

(ဘူမဋ္ဌ ဒေဝတာကဏ္ဍ)

ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏ ကျွန်ယုံ ဖြစ်ကုန်သော
မာယာများ၍ ကောက်ကျစ် လှည့်စားတတ်ကုန်သော မာယာ
နတ်၊ ကုဋေဏှ၊ နတ်၊ ဝိဋေဏှ၊ နတ်၊ ဝိဋ္ဌုစ နတ်၊ ဝိဋ္ဌုနုနတ်နှင့်
တကွ စန္ဒန ကာမာသေဋ္ဌ ကိန္နရဏှ၊ နှင့် နိဂဏှ၊ နတ် ပနာဒ
ဩပမညနှင့် မာတလိနတ်၊ စိတ္တသေန၊ မိတ္တသေန မည်သော
ဂန္ဓဗ္ဗနတ် နဋ္ဌရာဇ၊ ဇဝနသဘ၊ ပဉ္စသိခ တိဗ္ဗရ နတ်နှင့်
သူရိယဝစ္ဆယာ နတ်သမီး ဤနတ်တို့နှင့် တပါးသော နတ်တို့
သည် နတ်မင်းကြီးတို့နှင့်အတူ မဟာဝုန်တော ရဟန်း တို့၏
အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက် ကြကုန်၏။

နတ်နဂါးတို့၏ အမျိုးအနွယ်တို့ကို ပြောဟောခြင်း

၂၄။ အဏာဂုံ နဂဿ နာဂါ၊ ဝေသာလာ သဟတစ္ဆကာ။
ကမ္မလဿတရာ အာဂုံ၊ ပါယာဂါ သဟညတိတိ။
ယာမုနာ ဓတရဋ္ဌာ စ၊ အာဂုံ နာဂါ ယသဿိနော။
ရောဝဏော မဟာနာဂေါ၊ သောပါဂါ သမိဟိတိဝနံ။

နဂဿအိုင်နှင့် ဝေသာလီပြည်၌ နေသော နဂါး တို့သည်
ပရိသတ်နှင့်တကွ လာရောက်ကြကုန်၏။ ကမ္မလနှင့် အဿတရ
မည်သော နဂါးနှင့် ပယာဂဆိတ်ခန နဂါးတို့သည် ဆွေမျိုး
တို့နှင့်အတူ ပါကုန်၏။

အခြံအရံများ၍ ယုမုနာ မြစ်၌နေသော နဂါးတို့နှင့် ဓတရဌ အမျိုး၌ဖြစ်သော နဂါးတို့သည်၎င်း၊ ရောဝဏ် နတ်သည်၎င်း၊ မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့ လာကြကုန်၏။

၂၅။ ယေ နာဂရာဇေ သဟဿာ ဟရန္တိ၊

ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခံ ဝိသုဒ္ဓစက္ခူ။

ဝေဟာယဿ တေ ဝန မဇ္ဈပတ္တာ၊

စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိ တေသ နာမံ။

ဂဠုန်တို့သည် နဂါးတို့ကို ဖမ်းနိုင်၍ နတ်တို့ကဲ့သို့ တန်ခိုး ရှိကုန်၏။ အမိဝမ်းနှင့် ဥတွင်းမှ နှစ်ကြိမ် မွေးဖွားရကုန်၏။ အတောင်ရှိ၍ မျက်စိရှင်ကုန်၏။ စိတြသုပဏ္ဏမည်သော ထိုဂဠုန် တို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် တောအုပ် အလယ်သို့ လာကြ ကုန်၏။

၂၆။ အဘယံ တဒါ နာဂရာဇေန မာသိ၊

သုပဏ္ဏဧကာ ခေမ မကာသိ ဗုဒ္ဓော။

သဏှာဟိ ဝါစာဟိ ဥပဂ္ဂယန္တာ၊

နာဂါ သုပဏ္ဏာ သရဏ မကံသု ဗုဒ္ဓံ။

(နာဂကဏ္ဍ)

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသော် နဂါးတို့အား ဂဠုန်၏ဘေး မှ ကင်းငြိမ်းအောင် ပြုတော်မူ၏။ နဂါးနှင့်ဂဠုန်တို့သည် သိမ် မွေ့သောစကားတို့ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကုန်လျက် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကုန်၏။

အသုရာနတ်တို့၏ အမျိုးအနွယ်ကိုဟောခြင်း

၂၇။ ဇိတာ ဝဇီရဟတ္ထေန၊ သမုဒ္ဓံ အသုရာ သိတာ။

ဘာတရော ဝါသဝဿေတေ၊ ဣဒ္ဓိမန္တော ယသသိနော။

အာဠကဉ္စာ မဟာဘိသွာ၊ အသုရာ ဒါနဝေဿသာ။
 ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိစ၊ ပဟာရာဒေ၊ နမုစိ သဟ။
 သတဉ္စ ဗလိပုတ္တ နံ၊ သဗ္ဗေဝရောစနာမကာ။
 သန္ဓယျိတော ဗလိသေနံ၊ ရာဟု ဘဒ္ဒ မုပါဂမုံ။
 သမယော ဒါနိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ဘိက္ခုနံ သဒိတိ ဝနံ။

ရောဇိနံလက်နက်ရှိသော သိကြားမင်းကို စစ်ရှုံးသဖြင့်
 သမုဒ္ဒရာကိုမှီ၍နေရကုန်သော အသုရာတို့သည် သိကြားမင်းနှင့်
 ညီအကိုများဖြစ်ကြ၍ တန်ခိုးကြီး၍ အခြံအရံများကုန်၏။

ကာလကဉ္စ အသုရာတို့သည် ကြီးမား၍ ကြောက်မက်ဖွယ်
 ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍လာကုန်၏။ ဒါနဝေဿသမည်သော အသုရာ
 ဝေပစိတ္တိအသုရာ သုစိတ္တိအသုရာ ပဟာရာဒေ အသုရာတို့သည်
 မာရ်နတ်သားနှင့်တကွ လာကုန်၏။

ဗလိ အသုရာတို့၏ ဝေရောစမည်သော သားတရာတို့သည်
 ဗလိအသုရာစစ်တပ်ကို လက်နက်တပ်ဆင်၍ ရာဟုအသုရ်နကြီး
 ထံ ချဉ်းကပ်၍ သင့်အား ကောင်ခြင်မင်္ဂလာ ဖြစ်ပေစေသ
 တည်းဟု မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့အစည်းအဝေးသို့ သွားရန်
 အချိန်တန်ခါ ပြီဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော နတ်တို့၏အမျိုးအနွယ်

တို့ကို ပြောဟောပုံ

၂၈။ အာပေါစ ဒေဝါ ပထဝီ၊ တေဇော ဝါယော
 တဒါဂမုံ။ ဝရုဏာ ဝါရုဏာ ဒေဝါ၊ ဘောမော စ
 ယသသာ သဟ။ မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိတာ၊ အာဂုံ
 ဒေဝါ ယသသိနော။ ဒေသ တေ ဒသော ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊

ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ယသဿိနော။ မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

အာပေါနတ် ပထဝီနတ် တေဇောနတ် ဝရုဏနတ် ဝါရဏ
နတ် သောမနတ်တို့သည် ယသနတ်တို့နှင့်အတူ လာကြကုန်၏။
အခြံအရံများသော မေတ္တာနတ် ကရုဏာနတ်တို့လည်း လာကြ
ကုန်၏။

တန်ခိုးကြီး၍ အဆင်းလှသော အခြံအရံ များကုန်သော
အသွေးအရောင်စုံ နတ်အုပ်စုဝေ-စုတို့သည် မဟာဝုန်ဒတာသို့
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကြကုန်၏။

၂၉။ ဝေဏ္ဍုဒေါ သဟလိ စ၊ အသမာ စ ဒုဝေ ယမာ။
စန္ဒယုပနိသာ ဒေဝါ၊ စန္ဒမာဂုံ ပုရက္ခတူ။ သူရိ-
ယယုပနိသာ ဒေဝါ၊ သူရိယ မာဂုံ ပုရက္ခတူ။
နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခတူ၊ အာဂုံ မန္တဝလာဟကာ။
ဝသုနံ ဝါသဝေါ သေဠာသက္ကောပါဂါ ပုရိန္ဒဒေါ။
ဒသေ တေ ဒသမာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေဒာ၊ တ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဝေဏ္ဍုနတ်၊ သဟလိနတ်၊ အသမာနတ်တို့နှင့်အတူ ယမကနတ်
နှစ်မျိုးတို့သည် လာရောက်ကြကုန်၏။ လ၏ အခြံအရံဖြစ်သော
နတ်တို့သည်လနတ်မင်းကို ရွှေထား၍ လာရောက်ကြကုန်၏။

နေ၏ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည် နေနတ်မင်းကို
ရွှေထား၍လာကြကုန်၏။ ကြယ်တို့၏ အခြံအရံဖြစ်သော နတ်
တို့သည် ကြယ်မင်းကို ရွှေထား၍ လာရောက်ကြကုန်၏။ မန္တဝ
လာဟကနတ်တို့လည်း လာရောက်ကြကုန်၏။ ရှေး၌ အလှူပေး
ဘူးသည့်ဝါသဝ မည်သော သိကြားမင်းသည်လည်း လာရောက်

ကုန်၏။

အသွေးအရောင်စုံတန်ခိုးကြီး၍ အဆင်းလှကာအခြံအရံများ ကုန်သော ဆယ်မျိုးကဲ့သော နတ်အုပ်စု ၁၀-စုတို့သည်မဟာဝုန် တောရဟန်းတို့အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက် ကြကုန်၏။

၃၀။ အထာဂုံ သဟဘူ ဒေါဂါဇလ မဂ္ဂိသိခါရိဝံ။ အရိဋ္ဌ-
ကာ စ ရောဇာ စ၊ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော။ ဝရုဏာ
သဟဓမ္မာစ၊ အစ္စုတဘစ အနေဇကာ။ သူလေယျရုစိရာ
အာဂုံ၊ အာဂုံ ဝါသဝနေသိနော။ ဒသေ တေ ဒသဓာ
ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိ
မန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။ မောဒမာနာ
အဘိက္ကမု၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

မီးလျှံကဲ့သို့ တောက်ပသော သဟဘူနတ်သည်၎င်း၊ အောက်
မဲညှိပွင့်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသောအရိဋ္ဌနတ်တို့သည်၎င်း၊ ရောဇာ
နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝရုဏာနတ်၊ သဟဓမ္မနတ်၊ အစ္စုတနတ်၊ အနေ
ဇကာနတ်၊ သူလေယျရုစိရနတ်၊ ဝါသဝနေသိနတ် တို့သည်လည်း
လာရောက်ကြကုန်။

အသွေးအရောင်စုံ တန်ခိုးကြီး၍ အဆင်းလှကာ အခြံအရံ
များကုန်သော ဆယ်မျိုးကဲ့ နတ်အုပ်စု ဆယ်စုတို့သည် မဟာဝုန်
ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့လာရောက်ကြကုန်၏။

၃၁။ သမာနာ မဟာသမာနာ၊ မာနုသာ မာနုသုတ္တမာ။
ခိဉ္ဇာပဒေါသိကာ အာဂုံ၊ အာဂုံ မနောပဒေါသိကာ။
အထာဂုံ ဟရသော ဒေဝါ၊ ယေစ လောဟိဘဝါ-
သိနော။ ပါရဂဝါ မဟာပါရဂဝါ၊ အာဂုံ ဒေဝါ
ယသဿိနော။

ဒေသတေ ဒေသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေနာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

သမာနနတ် မဟာသမာနနတ် မာနသနတ် မာနသုတ္တမနတ်
ခိဉ္စပဒေါသိကနတ် မနောပဒေါသိကနတ်တို့သည် လာရောက်
ကြကုန်၏။

ဟရာနတ် လောမိဘဝါသိနတ် အခြံအရံများသော ပါရာ
နတ် မဟာပါရဂုနတ်တို့သည် လာရောက်ကြကုန်၏။

အသွေးအရောင်စုံတန်ခိုးကြီး၍ အဆင်းလှကော အခြံအရံ
များကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲသည့် နတ်အုပ်စု ဆယ်စုတို့သည်
မဟာပုန်တော ရဟန်းတို့အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာ လာရောက်ကြကုန်၏။

၃၂။ သုက္ကာ ကရမ္ဘာ အရုဏာ၊ အာဂုံ ဝေသနသာ သဟ။
ဩဒါဘဂယှာ ပါမောက္ခာ၊ အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာ။
သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာ၊ မိဿကာ စ ယသဿိနော။
ထနဟံ အာဂ ပဇ္ဈန္နော၊ ယော ဒိဿာ အဘိဝဿတိ။
ဒေသတေ ဒေသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

သုက္ကနတ်၊ ကရမ္ဘနတ်၊ အရုဏနတ်၊ ဝေသာနသနတ်၊ ဩဒါဘ
ဂယှာမည်သော ပါမောက္ခနတ်၊ ဝိစက္ခဏနတ်၊ သဒါမတ္တနတ်၊
ဟာရဂဇနတ်၊ မိဿကနတ်၊ အရပ်မျက်နှာကို မိုးရွာစေလျက်
သွားသော ပဇ္ဈိနတ်သည် မိုးထစ်ချိုးစေလျက် လာရောက်ကြ
ကုန်၏။

အသွေးအရောင်စုံ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး၍ အဆင်းလှသော

အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကဲ့သော နတ်အုပ်စု ၁၀-စုတို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့ ရောက်လာကြကုန်၏။

၃၃။ ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊ ကဋ္ဌကာ စယသဿီနော။ လမ္ဗိတကာ လာမသေဋ္ဌာ၊ ဇောတိနာမာစ အာသဝါ။ နိမ္မာနရတိနာ အာဂုံ၊ အထာဂုံပရနိမ္မိတာ ဒဿ တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏီနော။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿီနော။ မောဒမာနာ အဘိက္ခာမုံ၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ခေမိယနတ်၊ တုသိတာနတ်၊ ယာမာနတ်၊ အခြံအရံများသော ကဋ္ဌကာနတ်၊ လမ္ဗိတကာနတ်၊ လာမသေဋ္ဌနတ်၊ ဇောတိနတ်၊ အာသဝနတ်၊ နိမ္မာနရတိနတ်၊ ပရနိမ္မိတနတ်တို့သည် လာရောက်ကြကုန်၏။

အသွေးအရောင်စုံ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး၍ အဆင်းလှကာ အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကဲ့သည့် နတ်အုပ်စုဆယ်စုတို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်ကြကုန်၏။

၃၄။ သဌ တေ ဒေဝနိကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏီနော။ နာမန္တဃန အာဂစ္ဆါယေ စညေ သဒီသာ သဟ။ ပဝုဋ္ဌဇာတိ မခိလံ၊ ဩသတိဏ္ဏံ မနာသဝံ။ ဒက္ခေမာ သတရံ နာဂံ၊ စန္ဒံ ဝ အသိတာတိဂံ။

(အာကာသဌ ဒေဝတာကဏ္ဍ)

အသွေးအရောင်စုံ ခြောက်ကျိပ်သော နတ်အစုအရုံးတို့သည် အမည်အနွယ်အလိုက်လာရောက်ကြကုန်၏။ အမျိုးအမည် တူကုန်သောတပါးသောနတ်တို့သည်လည်း လာရောက်ကြကုန်၏။

ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကင် ရာ ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသော
လုပ် ကံသင်း ကင်းသော ဩဃလေးပါးမှ လွတ်မြောက်ပြီး၍
အာသဝေါတရားမရှိသော အရိယာ သံဃာတော်ကို၎င်း၊ ညစ်
ညူးခြင်းကင်း၍ လမင်းသဖွယ်တင့်တယ်သော ဩဃလေးဖြာမှ
ကူးမြောက်စေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း၊ ဖူးမျှော်ကုန်
အံ့ဟုကြွေးကြော်ကုန်၏။

ဗြဟ္မာတို့၏အမျိုးအမည်အနွယ်တို့ကိုပြောမဟာခြင်း

၃၅။ သုဗြဟ္မာ ပရမတ္ထော စ၊ ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟ။
သနက်မာရာ တံဿော စ၊ သောပါာ သမိတိဝနံ။

တန်ခိုးရှင်မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော သုဗြဟ္မ
မည်သောဗြဟ္မာနှင့် ပရမတ္ထမည်သော ဗြဟ္မာတို့သည် အတူလာ
ရောက်ကြကုန်၏။ သနက်မာရဗြဟ္မာနှင့် တိဿဗြဟ္မာ တို့သည်
လည်း မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်
ကြကုန်၏။

၃၆။ သဟဿ ဗြဟ္မသောကာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာဘိ တိဋ္ဌတိ။
ဥပပန္နောဇုတိမန္တော၊ ဘိသ္ဿာကာယော ယသဿိ
သော။ ဒေသတ္ထဣယရာ အာဂု။ ပစ္စေကဝသာတ္တိ
နေအံ ဘေသဉ္စ မဇ္ဈိကာ အာဂ၊ ဟာရိတော
ပရိဝါရိတော။

(ဗြဟ္မ ကဏ္ဍ)

လက်တချောင်းဖြင့်စကြာဝဠာတထောင် လက်ဆယ်ချောင်း
ဖြင့် စကြာဝဠာတသောင်းကို ထွန်းလင်း စေနိုင်သော ဗြဟ္မာ
တထောင်သည် အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်၏။ဗြဟ္မာဘုံ၌ပင်
ပဋိသန္ဓေနေစဉ် တန်ခိုးကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ၍ကြီးသောကိုယ်ရှိ

သောမဟာဗြဟ္မာသည် အခြားဗြဟ္မာတထောင်ကိုလွှမ်းမိုးအုပ်စိုးလျက်နေ။

ဗြဟ္မာတထောင်စီအသိ သီးအစိုးရသောမဟာဗြဟ္မာ ၁၀-ဦးတို့သည် ဤအစည်းသို့လာရောက်ကုန်၏။ သို့ဗြဟ္မာတို့ အနက် ကာရိတ မည်သော မဟာ ဗြဟ္မာသည်လည်း ဗြဟ္မာတသိန်းခြံရံလျက်လာရောက်၏။

မာရ်နတ် နှောက်ယှက်ခြင်း

၃၇။ တေစ သဗ္ဗ အဘိက္ကဋ္ဌ၊ သဏ္ဌဇ္ဇဒေဝေသဗြဟ္မကေ၊
မာရသေနာ အဘိက္ကာမိ၊ ပဿ ကဏ္ဍာယ မန္တိယံ။
ထေ ဂဏ္ဍာယ ဗန္ဓထ၊ ရာဂေန ဗဒ္ဓ မတ္ထုဝေါ။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊ မာ ဝေါ မုဉ္ဇိတ္ထကောစိ နံ။
ဣတိတတ္ထမဟာ သေနေ၊ ကဏ္ဍော သေနံ အပေသယံ။
ပါဏိနာ ထလ မာဟစ္စ၊ သရံ ကဘ္ဘာန ဘေရဝံ။
ယထာပါဝုဿကော ခေသော၊ ထနယဇ္ဇော သဝိ
ဇ္ဇုကော။

တဒါသော မစ္စုဒါဝတ္တိ၊ သင်္ကု ဒွေဝါ အသယံဝ သေ။

ရဟန်းတို့ မာရ်နတ်၏ မိုက်မဲပုံကို ကြည့်ရှုလော့။ သိကြား၊ မဟာဗြဟ္မာတို့နှင့်တကွ ရွှေ့လွှာလှည့်သော ထိုနတ်ဗြဟ္မာအား လုံးတို့ဆီသို့ မာရ်နတ်၏စစ်သည်တို့သည် ရွှေ့ချီတက်လာကြကုန်ပြီ။

လာကြ၊ ဖမ်းကြ။ နှောင်ဖွဲ့ကြလော့ ရာဂဖြင့်တုတ်နှောင်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝိုင်းထားကြလော့။ တဦး တယောက်ကိုမျှ သွတ်မပေးကြကုန်လင့်။

မာရ်နတ် ရှုံးသွားခြင်း

ဤသို့ဆိုလျက် စစ်သည်များစွာရှိသောမာရ်မင်းသည် မြေပြင်ကို လက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်၍ လျှပ်စစ်နှင့်တကွ မိုးကြီးထစ်ချိုးသကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်အသံကိုပြုလျက် ထိုအစည်းအဝေးသို့ မာရ်စစ်သည်ကိုစေလွှတ်၏။ ထိုအခါမာရ်နတ်သည် မိမိအလိုအတိုင်း မဖြစ်သောကြောင့် ပြင်းစွာ အမြက်ထွက်လျက်ပြန်ရလေ၏။

၃၈။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊ ဝ ဝတ္တိတုာန စက္ခုမာ။
တတော အမန္တယိသတ္တာ၊ သာဝကေ သာသုခနရတေ။

မာရ သေနာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခုဝေါ။

တေစ အာတပ္ပမကရုံ၊ သုတ္တာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ဝိတရာဂေဟိ ပက္ကာမု၊ နေ သံ သောမာပိ ဣဉ္ဇယံ။

စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအလုံးစုံကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန် ပိုင်းခြားမှတ်သားတော်မူပြီးလျှင် သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကုန်သော တပည့်သာဝကတို့အား ရဟန်းတို့ မာရ်နတ်စစ်သည်တို့သည် ရှေးရှုချီတက်လာကုန်၏။ ထိုမာရ်နတ်စစ်သည်တို့ကို သိကုန်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်၏ အမိန့်ကိုကြား၍ သိအောင်အားထုတ်ကုန်၏။ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ထိုရဟန္တာတို့၏ မွေးညှင်းကိုမျှ မလှုပ်ရှားစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာတို့ထံမှ ဖယ်ခွာသွားကြလေ၏။

မာရ်နတ် ရှုတ်သောဂါထာ

၃၉။ သဗ္ဗေဝိဇီတသင်္ဂါမာ၊ ဘယတိဘာယသဿိနော

မောဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိ၊ သာဝကာ တေ ဇနေသု
တာတိ။

မဟာသမဃသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

စစ်ပွဲကို အောင်မြင်ပြီးကုန်သော ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း
ကျော်စော်ခြင်း ရှိကုန်သောလူတို့၌ ဆင်ရူးကုန်သော ထိုသာဝက
အားလုံးတို့သည် အရိယာတို့နှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။

မဟာသမဃသုတ် ပြီး၏။

နိဂုံး

ဗုဒ္ဓဘာသာမှန်လျှင် သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ဘာသာ
ရေးအခမ်းအနားများကို ရောက်ဘူးသူမှန်လျှင် ပရိတ်တရား
တော်ကိုကား နာကြား ဘူးကြသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ ဆွမ်း
ကျွေး သပိတ်သွတ် ရှင်ပြုရဟန်းခံ အလှူကြီးများတွင် တခြား
တရားတော်များကို မဟောစကောမူ ပရိတ်တရားတော်ကိုကား
နှုတ်ဖတ်လေ့ရှိကြသည် ထို့ကြောင့် ပရိတ်တရားတော်သည်
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း ဆက်စပ်တွေ့ထိနေသော တရားတော်များ
ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ထိုသို့ သာမူနိမူ ဘာသာရေး
အခမ်းအနားရှိမှ ပရိတ် တရားတော်များ နာကြားရသည်ကို
အားရတင်းတိမ်မှုမရှိကြ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းပညာရေး ဖြင့် ကြီး
ပြင်းလှ ရသူများ မဟုတ်ကြဘဲ ငယ်စဉ်ကလည်း ပရိတ်ကြီး
ကို မနေခဲ့ကြ၊ မိမိနှင့်တကွ မိသားစု အန္တရာယ်ကင်းရေးအတွက်
ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးပွားရေးအတွက် မိမိအိမ်တွင် နေ့စဉ်

ပရိတ်တော်များကို ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဖတ်လို၏။ ထို့ကြောင့် စာအုပ်များကိုဝယ်၍ဖတ်ကာ ကျက်မှတ်ရွတ်ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ကျက်မှတ်ရွတ်ဆိုရာ၌ ပါဠိဘာသာရေးထုံးဖြစ်သော ပါဠိဆင့် အက္ခရာပါပရိတ်ပါဠိတော်များကို အသံထွက်မှန်အောင်ဖတ်မှု အခက်အခဲတွေ့ရ၏။ ပါဠိ သဒ္ဒါမတတ်သဖြင့် နမောတဿကို နှုတ်ကရွတ်နေသော်လည်း ဘုရားရှိခိုးနေမှန်း ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကို အခွံပြုရမှန်းမသိကြပေ။ ထိုသို့ ပါဠိဘာသာကို အလွတ်ကျက်၍ ရွတ်ဖတ်နိုင်သူများသော်လည်း ပရိတ်တော်၏ ဆိုလိုရင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိသူဦး ရေမှာ နည်းပါးနေ၏။ ထိုသို့ အနက်အဓိပ္ပါယ်မသိသောကြောင့် “သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တိ၊ သဗ္ဗသတ္တာ၊ဘဝန္တိ၊သုခိတတ္တာ” ဟု နှုတ်ကရွတ်သွားသော်လည်း သတ္တဝါအပေါင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဘေးရန်ကင်းပါစေဟု မေတ္တာပို့ပွာ များနေမှန်း မသိသူများ နေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီးများက ပရိတ်တော်ကိုရွတ်ဖတ်၍ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့က နာကြားရာ၌ ရွတ်ဖတ်သူဘုန်းတော်ကြီးများက အဓိပ္ပါယ်သိစွာဖြင့် မေတ္တာပို့သ၍ ပရိတ်နာယူသူတို့က မေတ္တာကိုခံယူရသဖြင့် ဓမ္မပီတိစွမ်းအားဖြင့် ဓမ္မသဝနာကုသိုလ်ရဘို့ရှိ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် ပရိတ်တော်များကိုရွတ်ဆိုရာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကိုမသိလျှင် နိဒါန်းတွင်ပြခဲ့သော ပရိတ်ရွတ်သူတွင် ရှိရမည့် အင်္ဂါ၃-ပါးအနက် အနက်အဓိပ္ပါယ်အသိခြင်းဟူသော အင်္ဂါတပါးချွတ်ယွင်းနေပြီဖြစ်၍ ပရိတ်၏တန်ခိုးအာနိသင်သည် ထက်သင့်သလောက်ဘက်တော့မည်မဟုတ်ချေ။

ပါဠိဘာသာဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ပရိတ်တော်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိရှိနိုင်ရန် အစဉ်အလာ ပါဠိသင်ကြားနည်း စနစ်အရ ရေးသားပြုစုခဲ့သော ပရိတ်ကြီးနိဿယ ကျမ်းများ ရှိပါ

သည်။ သို့ရာတွင် ပါဠိသင်ကြားနည်းစံနစ်ကို လုံးဝမသိသော
ယနေ့ အရပ်သားအများစုက အသုံးမပြုတတ် ရှိနေပါသည်။
ဘုရားမပွင့်မီနှင့် ဘုရားရှင် သာသနာတော် နှစ်ပေါင်း-၂၅၀၀
ကျော်သက်တမ်းအတွင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အစဉ်ရက်စက်နာယူ
ကျင့်ကြံလာခဲ့သော ပရိတ်တော်များကို ယုံယုံကြည်ကြည် လေး
လေးစားစားဖြင့် ရွတ်ဖတ်လို၍ ပရိတ္တစာအုပ်များကို ဝယ်ယူ
လေ့လာကြသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ ပါဠိ
မှန်မှန်ရွတ်ဖတ်နိုင်ရန် အနက် အဓိပ္ပါယ်များကို မှန်မှန်သိရန်
မှန်မှန်ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ရေးသားအပ်သော ဤ
ကိုယ်ကျင့်ပရိတ်ကြီးနှင့် အိမ်သုံးပရိတ်များစာအုပ်သည် ၁၃၃၇
ခုနှစ် ဝါခေါင်လဆုတ် ၆-ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ပြီးစီးအောင်
မြင်ပါသည်။ ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသော ပါဠိဖတ်နည်း
အတိုင်း ပရိတ်ပါဠိတော်များကို ဖတ်ရွတ်၍ ဖော်ပြထားသော
အဓိပ္ပါယ်များကို ပွားများဆင်ခြင်ကျင့်ကြံကြလျက် ယခုပစ္စုပ္ပန်
မျက်မှောက် ဘဝ၌လည်း အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန် ကင်းကာ
ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ၊ နောင်တမ
လွန် ဘဝအဆက်ဆက် တွင်လည်း အပါယ်သို့ မကျရောက်ဘဲ
ကောင်းရာသုဂတိ ဘုံဘဝသို့ရောက်၍ လူသားအကျိုး သာသနာ
တော်အကျိုးကိုဆောင်ရွက်နိုင်သော တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်
အောင် အသိဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော ဉာဏသမ္ပယုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ကြ ပါစေဟု ပတ္တနာပြု နိဂုံး
ချုပ်ဆိုလိုက်ပါသည်။

အားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ။

ဆရာ သောင်းလွင်

ရန်ကုန်၊ ၂၇-၈-၇၅။

